Милорад Додик

БОРБА
за Републику

NEZAVISNE novine

МИЛОРАД ДОДИК / **БОРБА ЗА РЕПУБЛИКУ**

Издавач:
Независне новине
Бања Лука

Књигу приредио:
Милан Љепојевић

Рецензенти:
Франц Сошња и
Тадеј Лаберник

Фотографије:
Крсто Грујић

Милорад Додик

БОРБА
ЗА РЕПУБЛИКУ

Независне новине
БАЊА ЛУКА

САДРЖАЈ

Увод - Милан Љепојевић
НАРОД КОЈИ ХОЋЕ МИР И СЛОБОДУ
МОРА ДА ИМА СВОЈУ ДРЖАВУ.....13

Бањалука, Тврђава Кастел, Конвенција 07.09.2018. године
КРЕЋЕМО КА ВЕЛИЧАНСТВЕНОЈ,
ПОЛИТИЧКОЈ ПОБЈЕДИ.....21

Нови Град, 08.09.2018. године
НАША ВИЗИЈА ЈЕ РЕПУБЛИКА СРПСКА 27

Челинац, 09.09.2018. године
РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ ДРЖАВА РЕДА,
МИРА И СЛОБОДЕ.....32

Котор Варош, 09.09.2018. године
МИ СМО СЕ ОДАВНО РАЗУМЈЕЛИ 35

Кнежево, 09.09.2018. године
САМО СА СНСД-ом СРПСКА ЈЕ СНАЖНА
И МОЋНА.....38

Брод, 10.09.2018. године
РЕПУБЛИКА СРПСКА МОРА СВАКИ
ДАН ДА СЕ БРАНИ И ГРАДИ 42

Дервента, 10.09.2018. године
ХОЋУ ДА САЧУВАМ РЕПУБЛИКУ СРПСКУ
И НАШ НАЦИОНАЛНИ ИДЕНТИТЕТ 48
Костајница, 11.09.2018. године
ВЈЕРУЈЕМ РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ
И СВОМЕ НАРОДУ.....54

Козарска Дубица, 11.09.2018. године
МИ СМО ТИМ КОЈИ УПОРНО ПОБЈЕЂУЈЕ.....65

Трново, 12.09.2018. године
РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ НАШЕ ПРАВО.....69

Фоча, 12.09.2018. године
САМО ОЗБИЉНИ НАРОДИ МОГУ
ДА ИЗГРАДЕ ДРЖАВУ 75

Приједор, 16.09.2018. године
ТРЕБА МИ СНАГА КОЈУ ЋЕТЕ МИ ВИ ДАТИ.....80

Горњи Подградци (Градишка), 17.09.2018. године
ПОНОСАН САМ ШТО ПРИПАДАМ СРПСКОМ
СЛОБОДАРСКОМ НАРОДУ 85

Лопаре, 18.09.2018. године
ЗАГЛЕДАНИ СМО У СРБИЈУ 93

Угљевик, 18.09.2018. године
РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ МОЈ
НАЧИН ЖИВОТА 101

Хан Пијесак, 19.09.2018. године
НЕ ДАМ СРПСКИ
НАЦИОНАЛНИ И ДРЖАВНИ ИНТЕРЕС 109
Рогатица, 19.09.2018. године
МОРАМО БИТИ ЗАГЛЕДАНИ
У СРБИЈУ И РУСИЈУ.....114

Пале, 19.09.2018. године
СРБИ СУ СТРАДАЛНИЧКИ НАРОД
ПРОШЛОГА ВИЈЕКА.....121

Чајниче, 20.09.2018. године
БЕЗ ДРЖАВЕ НЕМА СЛОБОДЕ.....127

Вишеград, 20.09.2018. године.
МИ СМО НАРОД СЛОБОДЕ 131

Мањача (Бањалука), 22.09.2018. године
МАЊАЧА ЋЕ БИТИ НАШ ЗЛАТИБОР.....137

Билећа, 22.09.2018. године
СРПСКИ НАРОД ЈЕ НАРОД СЛОБОДЕ.....139

Мркоњић Град, 23.09.2018. године
РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ ДРЖАВА,
БиХ ЈЕ ТЕРИТОРИЈА 145

Соколац, 24.09.2018. године
РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ НАШ ЗАЈЕДНИЧКИ ЦИЉ,
НАШ ОКВИР И НАЧИН ЖИВОТА 151

Источно Сарајево, 24.09.2018. године
СПРОВЕДИМО РЕФЕРЕНДУМ
ЗА СРПСКО САРАЈЕВО 155

Сребреница, 25.09.2018. године
ХОЋЕМО ИСТИНУ О СРЕБРЕНИЦИ 163

Зворник, 25.09.2018. године
ЖЕЛИМ ДА СРПСКИ НАРОД ИМА
СЛОБОДУ И ДРЖАВУ 169

Станари, 26.09.2018. године
МИ СМО СА НАРОДОМ
И ЗАТО ПОБЈЕЂУЈЕМО 175

Модрича, 26.09.2018. године
ХОЋУ ЈАКУ РЕПУБЛИКУ СРПСКУ
И МОДРИЧУ 179

Рибник, 27.09.2018. године
РЕПУБЛИКА СРПСКА НИЈЕ ЗЕМЉА
КОЈОМ ЋЕ УПРАВЉАТИ СТРАНЦИ 185

Нова Топола, 27.09.2018. године
ИМАМО ЉУБАВ ЗА РЕПУБЛИКУ
СРПСКУ И ОВАЈ НАРОД.....189

Невесиње, 28.09.2018. године.
РЕПУБЛИКА СРПСКА МОРА ДА БУДЕ
ДОМИНАНТНА И УВИЈЕК ИЗНАД СВЕГА.....192

Требиње, 28.09.2018. године
СИНОНИМ ЗА НАШУ СЛОБОДУ ЈЕ ДРЖАВА
КОЈА СЕ ЗОВЕ РЕПУБЛИКА СРПСКА.....197
Сочи - 30.09.2018.
Састанак Путин - Додик
ПОДРШКА ПУТИНА.....204

Језеро, 01.10.2018. године
РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ НА ДОБРОМ ПУТУ.....205

Шипово, 01.10.2018. године
ВЛАСТ НИЈЕ ПРИВИЛЕГИЈА,
ВЕЋ ВЕЛИКА ОДГОВОРНОСТ.....209

Бронзани Мајдан, 01.10.2018. године
МОЈА СНАГА И МОЋ СТЕ ВИ 214

Брчко, 02.10.2018. године
СУДБИНА СРПСКОГ НАРОДА У ДИСТРИКТУ
БРЧКО ЗАВИСИ ОД СНАГЕ СРПСКЕ.....219

Добој, 02.10.2018. године
РАДИМ ОВАЈ ПОСАО ЗБОГ ВАС
КОЈИ МЕ ВОЛИТЕ.....227

Србац, 03.10.2018. године
ТРЕБА НАМ ПОЛИТИЧКА СТАБИЛНОСТ.....235

Градишка, 03.10.2018. године
РЕПУБЛИКА СРПСКА И ЊЕНА СНАГА
СУ СИМБОЛ НАШЕГ ЖИВОТА И ПОСТОЈАЊА.....245

Лауш (Бањалука), 03.10.2018. године
ТРЕБА НАМ ВЕЛИКА, МАЕСТРАЛНА ПОБЈЕДА 253

Власеница, 04.10.2018. године
НИКАДА НЕЋУ ПРЕСТАТИ ДА БРАНИМ
ОНО ШТО ЈЕ НАШЕ.....257

Милићи, 04.10.2018. године
РЕПУБЛИКА МОРА
БИТИ ПОШТОВАНА 266

Бијељина, 04.10.2018. године
ВОЛИМ СЕМБЕРИЈУ, ВОЛИМ БИЈЕЉИНУ 273

Теслић, 05.10.2018. године
ВОДИМ ПОЛИТИКУ ЧИСТОГ РАЧУНА.....280

Бањалука, 05.10.2018. године
УВЈЕРЕНИ СМО У НАШУ ВЕЛИКУ ПОБЈЕДУ.....286

Дан избора 2018, Лакташи, 07.10.2018. године
ПОБЈЕДА – ЗА ВАЖНЕ ПОСЛОВЕ
У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ.....293

Милорад Додик освојио историјски број гласова 295

Честитке
Сергеј Лаврова, Владимир Путин 296
Виктор Орбан 297

Залдастанов и "Ноћни вукови" 298
Авигдор Либерман 299
Емир Кустурица и Матија Бећковић 300
Александар Вучић.....301

Инаугурациони говор, 20.11.2018. године

ДОЛАЗИМ КАО ПРЕДСТАВНИК
РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ И СРПСКОГ НАРОДА 302

О Додику:

Кустурица: Додик човјек коме у сушти ни не требају
савјетници 308
Владимир Путин 309
Добрица Ћосић 309
Арие Ливне 309
Фото-галерија.....311

НАРОД КОЈИ ХОЋЕ МИР И СЛОБОДУ МОРА ДА ИМА СВОЈУ ДРЖАВУ

Милорад Додик сваки дан, мјесец и годину уради толико тога да иоле пажљивији аналитичар који то прати од тога може написати не једну него више књига током године.

Ова посљедња књига „биљежи" изборну кампању за опште изборе 2018. године. Претходне три књиге везане су за изборни процес 2006. године, опште изборе 2014. и локалне изборе 2016. године.

На овим просторима од Дејтонског мировног споразума до данас политика и политичари су од стране моћних и утицајних међународних кругова били изложени многим притисцима, чији је циљ био омаловажавање и понижавање политике и политичара. Циљ је био јасан – политика и политичари треба да се, народски речено, „згаде" или смуче народу на сам њихов помен.

У домаћем јавном мнијењу у великој мјери се формирало мишљење и суд да су политика и политичари „нужно зло" које садржи много лошег и неморалног са многим негативним карактеристикама. То је сервирано нама првенствено у Републици Српској, остатку БиХ, Србији, али и осталим државама бивше велике Југославије или региона, како то сада зову.

Код себе на Западу, у западном естаблишменту и своме јавном мнијењу, стваране су и креиране супротне карактеристике. Њихова политика и политичари су интелигентни, васпитани, морални, уљудни, фини и увијек раде у интересу грађана и својих држава.

Опште је познато да без политике и политичара нема ни демократске државе, а без државе нема слободе развоја и просперитета. Стварност је да је демократија најмање рђав поредак од свих познатих. Нема стабилних демократских друштава без стабилних институција, као што нема снажних институција без професионализма, највише стручности, а посебно поштовања моралних начела.

Професор доктор Најдан Пашић давно је рекао да су оснивачи Факултета политичких наука у Београду, подједнако они који су били у практичној политици, и они који су се научно бавили политичким појавама, били свјесни да се предмет ове науке проучава хиљадама година, још од античких времена, и изучава у систему високог школства. Још и више су схватили да је развој политичких наука значајан и поуздан показатељ спремности и способности једног друштва на демократски критички дијалог о себи, својој природи и путевима развитка. Од античких времена до данас, политичка демократија и политичка наука имале су увијек исту колијевку, постојале су и умирале заједно, сматрао је професор Најдан Пашић.

Политика је предмет интереса људске мисли још од најстаријих времена. Прва велика дјела људског ума у античкој филозофији баве се политиком, а нека је имају за основни предмет и наслов (Аристотелова Политика). Поједини велики и највећи споменици људског мишљења и стварања имају за основу проучавање суштине и утврђивање законитости политичких појава у људској историји.

Аристотел је започео метод непосредног посматрања политике још у IV вијеку п.н.е., затим Боден и Џон Лок у 16. и 17. вијеку, Николо Макијавели и други.

Дјела и активности Милорада Додика добијају своју потврду

код грађана Републике Српске већ дужи временски период (готово деценију и по), изборни резултати то потврђују, али су несумњиво интересантни и за политиколошка, филозофска, социолошка, правна и остала истраживања. Оно што има свој континуитет, што траје, несумњиво је да има своју вриједност. Милорад Додик несумњиво траје...

СТРУКТУРА

Више је доминантних порука током ове изборне кампање 2018. године (од 7. септембра до 5. октобра) упутио Додик. Све су значајне и не би се могло рећи да их је неопходно набрајати вертикално, слободно се могу посложити и хоризонтално.

Ипак на првом мјесту ћемо навести његово залагање за суверена Дејтонска права, односно његов став за досљедну примјену Устава БиХ и Устава Републике Српске, односно Анекса IV Дејтонског мировног споразума.

Друга значајна порука је да нема одустајања. Република Српска је наша, ми је доживљавамо као државу, ми је живимо као државу и то сви морају да схвате.

Треће његово потенцирање је политика чистих рачуна а не „тук на утук“, како многи покушавају да му припишу. Додик каже да неће ништа да чини на штету других народа, али хоће да ради у корист српског народа и Републике Српске.

Народ који хоће мир и слободу, мора да има своју државу. Срби су за то кроз историју платили високу цијену, посебно у 20. вијеку, јасан је Додик.

Снага нашег увјерења биће одлучујућа да ли ће то бити међународно призната држава или не, а не разни међународни шпекуланти и администратори. Наша права су легитимна и чиста

као суза и зато не смије да буде било какве бојазни и страха, каже Милорад Додик.

Велика обмана странаца је и наметање геноцидног карактера и подметање ореола кривице за српски народ, првенствено кроз Сребреницу. Сваки злочин над сваким народом који се десио у посљедњем рату или трагичном сукобу, како стоји у Дејтонском мировном споразуму, треба да буде адекватно кажњен. Злочине су чинили припадници сва три народа и сви адекватно треба да одговарају, прецизира Додик.

Милорад Додик каже да без лидера нема државе. Странци су смишљено све оне појединце који су се у српском народу наметали као лидери скидали знајући да нема великог народа без великог лидера. Америка има лидера и велика је, Њемачка има великог канцелара, Француска предсједника Републике, Британија премијера и тако редом. Једино су Срби спутавани да немају лидера.

Додик кроз свој политички ангажман тражи правду за српски народ и бори се за његову слободу.

Одлазак високог представника из БиХ и одстрањивање судија странаца из Уставног суда БиХ посебно су назначени у сваком наступу Милорада Додика, не само у изборној кампањи већ и у другим текућим активностима.

Додик јасно каже да његове позиције на мјесту премијера и предсједника Републике Српске, као и ова на мјесту српског члана Предсједништва БиХ, нису за њега привилегија већ обавеза. Да је то тако, потврђују резултати избора на којима га осам избора заредом бирају на највише институционалне функције.

Залагање за бољу Републику Српску је његов главни мото. Љубав према Републици Српској и свим њеним грађанима је основна преокупација Милорада Додика, а не мржња која је

присутна код неких. Мржња уништава, а љубав рађа нове вриједности и доноси многе радости, јасно поручује Додик.

Залагање за наш српски језик, наше писмо, наше крсне славе, наше обичаје и уважавање Српске православне цркве и моралних вриједности које она већ осам вјекова заступа и проповиједа важан су стуб Додиковог политичког програма и дјеловања.

Братски односи са Србијом и Русијом и интензивна политичка, привредна, културна и свака друга сарадња јасне су програмске одреднице Додиковог дјеловања. Он свим осталим западним земљама нуди сарадњу као и Бошњацима, али уз само један услов – да не смију да подривају интересе српског народа и Републике Српске.

Политика мира и истинска жеља за договором у складу са Уставом БиХ кристално су јасне политичке поруке. Мир, договор и поштивање Устава не остављају простор за било какве дилеме и импровизације.

Додик је давних дана апсолвирао Хегелову дијалектику и јасно констатује да се свијет мијења. Дешавају се промјене у САД, Европској унији, Великој Британији, Азији, на Блиском истоку и несумњиво је да слиједи ново поспремање свијета, што Републици Српској и те како иде у прилог.

Република Српска не смије се мирити са неправдом. Насилно одузета Дејтонска уставна права и овлаштења од стране високих представника и међународних гангстера морају се вратити. Нема стајања. Република Српска има снаге за то, јасан је Додик и прецизира: „Српска национална политика је да јасно свима кажемо да не дамо наше и да нећемо туђе."

ЕПИЛОГ

Када сам 2015. године писао увод за Додикову књигу „Слободна Српска“, поставио сам себи дилему да ли он може у наредним кампањама да да више од те кампање за опште изборе 2014. године. Слушајући га и гледајући 2016, схватио сам да може и те како боље. Сваки наредни дан, свака наредна година па и сваке наредне изборне кампање Милорад Додик даје више него оне претходне. Ту дилему сам ријешио 2016. и знао сам да ће ове 2018. бити доста бољи него 2016, исто као што је био бољи и 2016. од 2014. године.

Додика краси безгранични лични ангажман и невиђена енергија. Дјелује готово фасцинантно да сви иступи Милорада Додика пред више стотина а често и више хиљада грађана буду бриљантни, а да их држи без било каквог подсјетника и да су сви „из главе“, а што је посебно значајно, увијек су врхунски прецизни и без и најмање грешке. Онај који је бар једном говорио пред и најмањим скупом, зна да то уопште није једноставно. Гледајући Додика, испада да је то лако, а сви знамо да није.

Треба истаћи да је Додик освојио рекордан број гласова, не само за српског члана Предсједништва БиХ, већ и уопште за чланове Предсједништва када се узму кандидати и Бошњаци и Хрвати. То потврђује његову велику популарност и повјерење које ужива код грађана.

Када се упореди број гласова СНСД-а и његов лични види се очигледна разлика. Грађани ријетко када погријеше, мада се и то понекад деси. Свачији истински рад и праве вриједности буду препознати и адекватно награђени исто као што нерад, неодговорност и неизвршавање датих обећања буду кажњени.

О свачијим дјелима, па и Додиковим, треба дати компетентан

и адекватан суд и мишљење. На нашим просторима о ономе што раде политичари углавном су у постојећој констелацији односа анализе и мишљења давали некомпетентни и недобронамјерни људи.

Наступе и рад Милорада Додика, али и осталих изабраних представника народа, треба да оцјењују, не само опозиција и средства јавног информисања, већ и компетентни аналитичари, али не ови многи који се могу назвати само такозваним аналитичарима.

Свој суд, своје мишљење, анализе и одговоре треба да даје и наука. Многе научне дисциплине, уз јасну методологију, морају одредити вриједност и тежину нечијег политичког дјеловања или политичких и државничких грешака и промашаја које доводе до опште народне или државне штете или напретка и прогреса.

Научна методологија политичких наука и других научних дисциплина је ту међу нама и зато „Америку“ и „топлу воду“ не треба откривати, оне су откривене прије много година. Треба се на крају подсјетити да је први научни приступ о политици – Аристотелова Политика – објављена у IV вијеку п.н.е. у античкој Грчкој, дакле, прије више од 2.400 година, а многи то још не знају.

Аристотел је започео метод непосредног посматрања политике, Николо Макијавели је на почетку XVI вијека показао вриједност објективних метода и унио елементе психологије у политичку теорију. Монтескије је започео са Хобсом метод систематског посматрања појава. Русо је унио нове погледе о суштини политике и динамизму политичких институција. Огист Конт, а посебно Фурије и Сен-Симон допринијели су афирмисању позитивних метода и створили услове за конституисање науке о политици. Сен-Симон је открио услове и перспективе развоја државе и политике у складу са друштвено-економским трансформацијама.

Милорад Додик, осим брзине којом дјелује, поручује: „Не слушајте празне приче, погледајте дјела.“ Иза сваког политичара мора да остају дјела, а не празне ријечи.

ЗАНИМЉИВОСТИ

Посматрао сам га како реагује када долази на све те предизборне скупове... О томе би вјероватно Николо Макијавели и сви горе наведени и побројани филозофи и политиколози имали своје мишљење и научну анализу, али оно што се види „голим оком“ и за то не треба бити никакав научник, јесте чињеница да у року од неколико минута Милорад Додик сними комплетну ситуацију на било ком скупу без обзира на то да ли он имао неколико стотина или неколико хиљада грађана.

Врло добро уочи гдје је дошао, коме се обраћа, ко је непосредно поред њега, ко иза, ко са лијеве, а ко са десне стране и ко шта и како говори те како се понаша. Његов однос са присутнима је интерактиван, прати како реагују и води их кроз свој замишљени концепт. Увијек хоће да изазове реакцију. Спреман је на све, па и да запјева током предизборног обраћања, као што је током ове кампање било: „Кад погледам с Јахорине бијеле, Романија на дохват ми руке, Семберију опасала Дрина, пукла поља све до Бањалуке. Ту су моји и браћа и сеје, ту ме сунце најтоплије грије.“ Пјевао је о својој и нашој Републици Српској.

Шта даље више рећи... све је речено. Треба једноставно само прочитати књигу.

Милан Љепојевић

КРЕЋЕМО КА ВЕЛИЧАНСТВЕНОЈ, ПОЛИТИЧКОЈ ПОБЈЕДИ

Добро вече, драги моји. Добро вече свима вама од Требиња до Новог Града... из Зворника, Источног Сарајева, Приједора, мојих Лакташа, Прњавора и свих мјеста широм Републике Српске.

Ја сам Милорад Додик, а ово је наша предсједница Жељка Цвијановић.

Окупљени смо овдје, не као чланови СНСД-а, него као један тим који мора да води битке за нашу Републику Српску и наш народ.

Окупљени да бисмо показали, не моћ, него окупљање, саборност и нашу љубав.

Да бисмо показали да смо увијек били заједно и онда када смо градили Чемерно, и онда када смо градили болницу у Невесињу, и када смо градили болницу у Источном Сарајеву, и ону исту у Бијељини, и када смо градили првих 120 километара нашег аутопута, који нисмо имали прије нас.

Окупљени смо и онда и сада и за неколико дана када отворимо нови Клинички центар у Бањалуци.

Заједно смо и онда када су многе, на многим мјестима, битке биле изгубљене, а ми били увјерени да их можемо добити и нисмо одустали.

Нисмо одустали зато што сам ја имао вас и увијек вам показивао колико сам ваш и колико сам вас сматрао својима, зато смо имали снагу и зато је Жељка са мном прошла све те изазове и она је најбољи, међу нама, кандидат за предсједника Републике Српске.

Наше Републике коју морамо још више да ојачамо и још више да развијамо.

Хвала вам што сте ме подржавали када смо се борили да остане наша полиција.

Хвала вам што сте ме охрабривали да одем у велики Вашингтон или велики Брисел и не будем тамо мали, него велики, баш оволики, нешто мањи од Гуровића (кошаркаш Милан Гуровић), ал' свакако довољно снажан и велик да се супротставим великим силама и да им кажем да волим Републику Српску, јер овдје живи добар и поштен народ.

Жељка Цвијановић је особа коју сам ја имао у виду када сам је заједно са вама предлагао за предсједницу. Ово је жена која ће седмога октобра навече бити прва вијест регионалних и глобалних медија да је побиједила на изборима за предсједника Републике Српске.

ЉУБАВ

Нас окупља љубав, љубав која је увијек подстрек и сваког јутра нам изнова даје наду да ће сваки дан бити бољи и да ниједан неће бити лош, зато што у себи имамо љубав.

Ми волимо људе, волимо Републику Српску и волимо народ којем припадамо и никада се нисмо одвојили од народа. Увијек смо враћали народу и више него што смо могли и увијек мислили на њега, јер је иза нас увијек у основи љубав.

Ми нисмо људи који мрзимо, ми нисмо људи који желе

другима лоше ни онима који су различити од нас, као ни онима који су међу нама, а опет различити и другачије мисле.

Ми волимо људе и онима који гријеше покушавамо да обезбиједимо да њихов живот буде добар.

Када неко има ту љубав, онда не може да изгуби ниједну битку, а ми смо их добили седам узастопних. Седам побједа, ово је осма и, наравно, на томе се нећемо зауставити и стати.

САРАЈЕВО

Хоћу да кажем зашто ја идем у Сарајево!

Ви знате да то и није неко моје омиљено мјесто, али као и увијек, ја нисам бирао.

Морам да идем тамо да бих добио још једну битку и још једну утакмицу за Републику Српску на иностраном терену.

Тамо ћу показати да Република Српска може да буде поштована и нећу као ови до сада да ћутим када треба да говорим, или да говорим кад треба да заћутим, као што они раде сада. Да браним Републику Српску онда када треба, не да је нападам када не треба и никада је не бих нападао, јер ово је најбезгрешнија заједница која постоји на овим просторима, зато је вољена и зато знам шта треба да урадим.

Да бих могао то да направим, са снагом која ми је потребна, овдје ми треба Жељка Цвијановић, наши дивни посланици, кандидати, ви наши грађани који сте издвојили своје вријеме да издалека дођете овдје у Бањалуку и будете заједно са нама.

УПОРНОСТ

Ово је екипа, ово је тим, ово је војска СНСД-а, она која у миру побјеђује. Идемо ка величанственој и бруталној политичкој побједи овога пута.

Ми припадамо овом народу. Учимо из његове историје и загледани смо у његову будућност.

Научили смо да овај народ не одустаје лако. Ни онда када је дигао свој Први устанак, није одустао од Другог. И онда када је дошао на Крф и мислио да је ту крај, издигао се и поново почео и освајао слободу.

У суштини, историја нашег народа је непрекидна борба за слободу и многи наши преци дали су своје животе за ту слободу.

А ми треба да дамо свој комодитет и да бранимо своју слободу тако што ћемо волјети заставу под којом стојимо. Она која има црвену боју, боју крви од које је сачињена наша историја и наша слобода, бијелу боју, која одражава и показује слободу, и плаву, која даје снагу.

ЈЕДИНСТВО

У сваком случају, ми смо ту да вјерујемо у идеју коју носимо. Ми вјерујемо у државно, национално и народно јединство Срба, Србије и Републике Српске.

Мислим да је то поштен политички концепт који се треба остварити у миру и политичким средствима, никада насиљем. Ми треба да се наоружавамо стрпљењем.

Ми не можемо да нудимо заблуде које је прије српски народ у прошлом вијеку имао о томе да је Југославија крајњи циљ наших историјских настојања. Не можемо то данас да чинимо ни у БиХ.

Морамо да обезбиједимо стабилност и мир, али исто тако да се непрестано боримо за наша политичка права.

Наша будућност је будућност јединства српског народа. Оног истог народа кога су упорно раздвајали, покоравали, убијали у Јасеновцу, у Јадовну, Гаравицама, тамо негдје на Броду на Дрини, Пребиловцима, у Крагујевцу и свугдје гдје су стигли.

Вријеме је за нашу слободу. Ово је вијек наше историјске интеграције, наше националне, народне и државне интеграције и ми то морамо да почнемо да говоримо.

Нико нам ништа неће дати ако то не тражимо и нико неће стајати на путу наших захтјева, осим нас самих. Ми смо ти који морамо да креирамо судбину.

Одбацимо сугестије странаца, не да бисмо се са њима свађали, као што неки кажу, него да бисмо показали своју снагу и вољу нашег настојања да у животу имамо своју слободу.

Слобода је аманет, оно што желимо да оставимо будућим генерацијама.

Да није вас, не би било ни Жељке ни Милорада Додика, не би било многих, не би било ни овако лепршаве и лијепе Бањалуке. Не би било изграђеног Административног центра Владе Републике Српске, не би било многих објеката које смо изградили, хидроелектрана и термоелектрана, не би било наде да се овдје нешто може.

Зато смо овдје, ја гласам за Жељку Цвијановић и, када бих могао, то бих урадио у име читавог свијета. То је то, наравно, побједа.

Ићи ћемо широм Републике да бисмо славили њено име, да бисмо били са народом, да бисмо запјевали, веселили се и показали да смо људи љубави, а не мржње.

Онај ко је опчињен мржњом, он не може да се креће, само они који имају љубав могу да иду напријед и они који имају љубав могу да стигну.

Онај који мрзи, хтио или не хтио, мора да му клецне кољено, а то је довољно да пропаднеш у мисији коју ти народ даје. Зато ми морамо да се волимо и да волимо све људе, да волимо нашу Републику и сав народ.

ПРАВИ ИЗБОР

Зато ћу рећи поново, Жељка Цвијановић је најбољи избор српског народа за предсједника Републике Српске.

Живјела Република Српска, живјела Србија, живио српски народ и живјели сви људи добре воље, без обзира на разлику, без обзира на вјеру, они који желе овдје са нама да живе мирно.

Република Српска је земља српског народа и других људи који овдје живе. То морамо сви да знамо. Иза тога је свака жеља моја и Жељкина за сваку мирну ноћ, за сваки успјешан дан, за све здравље вас и ваших породица за сва времена.

Живјели и здрави били!

НАША ВИЗИЈА ЈЕ РЕПУБЛИКА СРПСКА

Добар дан свима. Живио Нови Град, живјели сви добри људи. Ово поред мене је Жељка Цвијановић, наша предсједница, која ће од седмога октобра наслиједити оно што сам ја до сада радио.

Да бисмо заједно били са вама и да бисмо показали да се наше достојанство заснива на томе да смо тим, да смо заједно зато што волимо Републику Српску. Зато што волимо свој крај, своју општину и зато што се међусобно цијенимо.

Овдје смо побиједили у великој побједи на локалним изборима 2016. године. И Жељка и ја поново долазимо да нас подржите како бисмо заједно са вама ишли даље.

Када смо се одлучивали за Жељкину кандидатуру, ја сам вјеровао и знао да она има подршку вас, нашег народа, српског народа и Републике Српске.

Били смо широм Републике свих ових година и дана заједно са вама, радећи и завршавајући многе послове.

И данас сам овдје питао шта још у Новом Граду велико треба да урадимо. Наравно, чекају нас ти послови.

Увијек смо били ту за све што је било од интереса за ваш град и ово мјесто. Ја, напросто, волим овај град. Ја се осјећам припадником овог простора и увијек овдје волим да дођем.

Драга ми је побједа овдје, једна од најдражих побједа је у Новом

Граду. Зато вјерујем да ћемо одавде ићи даље, јер је то тако природно и нормално.

Наша визија је, јер политика мора да има визију, да зна на чему се политика заснива. Наша политика се заснива управо на стабилности, развоју и миру.

Треба да дођемо до сваког нашег човјека и помогнемо колико је у нашој моћи.

Ја знам да народ о свом предсједнику мисли да има далеко више моћи него што стварно има, а можда смо то ми и показали, јер никада нисмо бјежали од проблема и тако ћемо и наставити.

Наша визија је Република Српска. За нас је БиХ морање. Ми од БиХ нисмо имали ништа.

Ми, Срби са ових простора Крајине и читавих простора БиХ па и из Хрватске, знамо шта значи слобода.

Наша застава има три основне боје. Црвена боја, која одражава крв, од које је сачињена наша историја и наша слобода. Плава боја, боја слободе и свјетлости, и бијела боја, симбол тијела и живота.

То нас окупља и зато смо, не случајно, рекли идемо „Под заставом Републике Српске“. Ако нема заставе, нема ни барјактара, ако нема ко да предводи, онда нема ко ни да иде.

Ако ви не осјетите мене као вашег и ја вас као своје, не радимо ништа.

Ви мени овдје не требате да бисмо изабрали Жељку и мене 7. октобра. Мени треба да ме учините обавезним да наставим да се борим, а то могу само ако имам довољно гласова и ако имам вашу снагу. Ако немам снагу, мени не треба ниједан мандат.

ПРОЈЕКТИ

Били смо заједно досад у многим пројектима. Данас могу да кажем да у овом мјесецу иза себе остављамо још једну дионицу изграђеног ауто-пута према Добоју.

Овдје сам дошао да кажем вама, који можда и не вјерујете, да ћемо у наредним годинама радити на изградњи ауто-пута Бањалука – Приједор – Нови Град. Увјерен сам да ово није само сан.

Прије неколико седмица био сам у Прњавору и срео ме један човјек који каже: „Кад год сте говорили да ћете од Бањалуке до Прњавора и Добоја направити ауто-пут, никада нисам вјеровао, сада видим да је то урађено."

Данас завршавамо један велики пројекат у Републици Српској, који треба свима нама, то је Клинички центар у Бањалуци. Преко 200 милиона марака је уложено у њега.

Реконструисали смо широм Републике Српске многе објекте, урадили болницу у Источном Сарајеву. У том крају гдје живе наши људи, који су надомак оног великог некадашњег Сарајева, имали су болницу која је из доба Аустроугарске. Чекало је нас да је урадимо, Жељку, мене, наше министре, наше начелнике, и ми то знамо да урадимо, јер већ имамо искуство у том погледу.

Желимо да са вама подијелимо сваки добар дан, да са вама будемо увијек и у добру и онда када не иде баш добро. Ви знате да ми припадамо овом народу, ја сам човјек овог народа. Жељка је жена која заслужује сваку врсту пажње, одана, патриота, Српкиња. Она је упорна и никада не одустаје и управо нам треба такав предсједник Републике у лику Жељке Цвијановић.

Она је жена која је прошла сва важна питања за нашу судбину и ни на једном мјесту није погријешила. Ја сам свједок томе.

Побједа мора бити брутална, политички брутална. Ја се стално питам колико пута треба згазити овдје овог Михајлицу да би одустао, или неког сличног томе.

ИЗДАЈА

Био сам свједок онога када је Хан дошао из Брисела, сакупили се тамо, а мој став је увијек Република Српска на првом мјесту.

Када изађем тамо ничега нема ружног у Републици Српској, а они су одмах почели да говоре ружно.

Тако овај Говедарица, који је био ту присутан, каже: „Човјек будућности који има визију је Бакир Изетбеговић“, а ја му кажем: „Јебао те он.“

И замислите сада, он се кандидује да буде предсједник Републике Српске, понижавајуће за свакога. У СДС-у има још добрих људи који су остали, треба да их поштујемо, јер је око њих заблудно руководство, руководство које их је издало.

Издајете онда када не ставите Републику Српску на прво мјесто, него покушате са нивоа Сарајева да утичете на Српску. То је издаја, то је обрнути смјер.

Ми смо Република која чини БиХ, значи, све се извлачи на ниво БиХ и ништа нама не може да дође са нивоа БиХ, ако ми то нећемо. Да би то тако било, тамо морају да буду људи који то могу даураде. То је нешто што ћете ви добро разумјети.

Дакле, Жељка је Српкиња, прошла је са мном све тешке састанке. Жељка има визију, зна шта треба да ради и зато треба да буде предсједник. Она не треба ништа да учи, она то зна. Она је Крајишкиња и мајка која није ходала по Републици Српској и хвалила се собом, него је радила.

Политичари се цијене само по томе шта оставе иза себе када се окрену и виде. Јесмо ли радили нешто овдје? Јесмо ли направили овдје дворану, јесмо ли помагали, направили неки водовод овдје или можда неки пут, школу или не знам шта већ? По томе се мјери политика, не по некој причи.

КАЗНА

Ово што је Говедарица рекао да је Бакир Изетбеговић човјек будућности, овај народ мора брутално да казни. Не може ниједан Србин да каже за Изетбеговиће, који су непријатељи српског народа, да они имају будућност и визију.

Ви знате да је Младен Иванић мој противкандидат и ја то не доживљавам трагично, нећу да кажем ништа ни лоше ни ружно, али рећи ћу само једно. Људи моји, нико не тврди да он нема неке врсте памети, али је он једна обична њенгуза која све пропушта што треба да уради, а то је једнако као да учините нешто веома лоше.

Ја за Републику Српску радим и дан и ноћ, и суботу и недјељу. И када се растанемо Жељка, министри и ја у петак поподне, ја најчешће зовем ујутру у девет сати, морамо кренути поново у 11 сати, ићи напасти неки проблем да га ријешимо. И субота и недјеља, и навече, и сваки дан, изнова и без замора.

И зато, живјела Република Српска и српски народ, живјела Србија, живјела наша слобода!

Жељка за предсједника Републике!

СНСД мора да добије највећу могућу подршку овог народа, због народа самог и Републике Српске. Није вријеме за калкулације, није вријеме за бирање.

Мора се дати повјерење СНСД-у, морамо имати снагу.

Вас никада нисмо издали. Ја немам намјеру да то урадим, а немам намјеру ни да се потурчим.

Имам намјеру да останем снажан и јак Србин у Сарајеву.

Живјели и здрави били!

РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ ДРЖАВА РЕДА, МИРА И СЛОБОДЕ

Добар дан, Челинац. Добар дан, добри људи... добар дан свима вама који сте нам увијек давали подршку. У првим годинама, када је то било тешко, увијек сам овдје био свој на свом.

Добар дан Жељки Цвијановић, нашој новој предсједници Републике Српске.

За Сарајево је, гдје год да буде, симбол „магаза“ па се мени свиђа када ја дођем тамо да затворим „магазу“.

Тамо ћемо бранити Републику Српску. Тамо идем зато што Републици Српској треба додатна снага и зато што је Република Српска тамо изгубила на значају претходне четири године, јер није била брањена на прави начин. Није била постављена на мјесто које јој припада.

Наши из СНСД-а тамо су се борили, али они други су били ти који су тамо одлучивали. Суштина је у томе што су они нама наметнули Сарајево као мјесто одлучивања, а напустили Бањалуку и покушали из Сарајева да нам намећу политичке одлуке.

То мора да буде промијењено. Главно мјесто политичких одлука је Република Српска.

Република Српска мора да остане стабилна. Жељка Цвијановић је мој избор за кандидата, а ваш избор за предсједника Републике Српске.

Жељка је права Српкиња, изданак овог народа, жена која не одустаје. Жена која зна како се понаша у Бриселу и било гдје да оде.

Прошли смо много заједничких састанака, била је моја подршка и увијек смо заједно рјешавали и доносили одлуке, мада најчешће о томе нисмо ни разговарали, али по правилу је то било баш онако како треба.

Зато Република Српска треба да иде у њене руке, да на симболичан начин заједно са вама и са мном будемо и останемо тим.

Ми смо овдје тим и нисмо дошли да тражимо гласове за мене, за њу, за ове посланике, ми смо дошли да тражимо гласове за тим људи који може све да направи, јер без тима не иде.

Наш народ воли Републику Српску и ја о томе могу да свједочим.

Управо сада долазим из Бихаћа, гдје смо након 1941. године, када је срушена српска православна црква, данас, баш данас, освештали нову цркву у Бихаћу. Те 1941. године у Бихаћу је било 56 посто Срба (становништва), а данас их има бројем толико – 53.

Морамо да будемо тамо. Морамо, јер је то наша судбина и наша историја и морамо да будемо овдје, јер је ово наша садашњост и наша будућност.

УСПЈЕСИ

У Челинцу смо урадили много заједничких пројеката и онда када је изгледало немогуће, ми смо успијевали.

Данас смо поново овдје положили камен темељац за нови мост, који ће бити завршен за шест мјесеци, на понос свих вас, а и мене, и Жељке и свих кандидата, чак и оних који су данас покушали да направе неко „чудо“ у Челинцу.

Ја морам да кажем да сам поносан што припадам овом народу и што смо заједно данас овдје.

Нас покреће љубав, ми нисмо људи који мрзе. Када човјек има љубав, он устане ујутру и крене са додатном енергијом и вјером у

нови дан. Онај који мрзи, њему се ни не устаје. Он остаје да би био у том свом стању.

Ми имамо Републику Српску, али, нажалост, ту има људи, и релација и односа које не можемо да промијенимо. Ми морамо с њима заједно, без обзира на то колико били лоши и шта год нам чинили.

ИЗДАЈА

Питаће се неки ових дана у чему је издаја коју су учинили Иванић и СДС на нивоу БиХ.

Издаја је у томе што нису сваког дана били стражари Републике Српске. Издаја је када одустанете. Издаја је када се предате, јер предајете интерес народа.

Морате да се борите, јер све је важно, ништа није небитно, ништа.

Све је важно, почев од заставе коју носите. Народ који нема заставу нема ни барјактара, онај ко нема барјактара, нема ни вођу, а онај ко нема вођу, не зна куда иде.

Зато морамо бити окупљени. Зато је важно да будемо под заставом Републике Српске и зато су важни СНСД и Жељка Цвијановић. Важан је Милорад Додик.

Без обзира на то што се мени тамо не иде, ја идем по задатку, идем да побиједим у гостима и да остварим највећу српску националну побједу у овим годинама.

Желим вам све најбоље. Желим вам сваку срећу у животу. Вама, нашем народу, свим другим људима, другим вјерама, свим добрим људима желим све најбоље у животу, али нећу трпјети ове који издају српски национални интерес и нећу дозволити да уносе неред овдје.

Република Српска је држава реда, поретка, мира и слободе и таква ће и остати.

Нека живи Република Српска и нека живи СНСД. Нека живи српски народ, живјела Србија.

МИ СМО СЕ ОДАВНО РАЗУМЈЕЛИ

Добро вече, Котор Варош, добро вече дивни људи. Добро вече, мајко Раденкова. И моја се мајка зове Мира. Добро вече свима вама који сте били са нама све ово вријеме.

Драго ми је што овдје поново имамо снажну и јаку нашу организацију. Ону која није посвађана, ону која је много радила и онда када нешто није било у реду.

Изгубили смо изборе на локалном нивоу. Сада идемо поново да вратимо нашу снагу, јер смо ми изградили Котор Варош, предали га овима, а они ништа живо нису урадили.

Добро вече Жељки Цвијановић. Она је мој приједлог за предсједника Републике, а вашим гласовима ће бити изабрана на ту дужност. То је најбољи могући избор, најбољи мој и ваш избор.

Ја идем у Сарајево да вам донесем велику побједу у гостима у по Сарајева.

Ми смо се одавно разумјели. Ово није давање вашег гласа мени, ово је ваша снага. Ја сам одраз ваше снаге.

Нисам никада био одраз ваше млитавости, као што је Младен Иванић, којем увијек нешто фали, увијек му недостаје вријеме да реагује.

Када је требало нешто да каже, он је ћутао, када је требало да нешто говори, он није знао шта да говори.

Када је требало да се брани Република, он је нападао Републику и све је било обрнуто.

Оно што ја желим да урадим јесте да одем тамо и кажем: „Ја долазим из Републике Српске, ја сам Србин и представљам српски народ који ми је дао гласове. Наш српски народ има право на ово, ово и ово и то неће нико да дира. Ово је наше, не желим ништа ваше."

Овдје сам са вама научио многе лекције у животу и хоћу да знате да ја припадам вама, као што желим да знате да осјећам да и ви припадате мени.

Моја одговорност сте ви. Моја одговорност је да сваки дан урадим нешто добро за народ, за вас. Увијек сам незадовољан када не стигнем да будем тамо гдје би било најбоље да јесам у интересу народа и у интересу Републике.

ТИМ

Жељка и ја смо прошли много тога заједно. Нема посла који нисмо заједно радили. То што је она предсједница Владе, а ја предсједник Републике, то је само формално. Ми смо увијек били један тим, заједно са Небојшом, Шпирићем, Душанком, министрима, посланицима, свим људима из СНСД-а.

Без тима нема побједе. Не може ниједан појединац ништа урадити. Само синергија, јединство нас и вас може да да резултат.

Потребно је општину и СНСД вратити господину Бубићу. Повјерење и љубав коју он има према вама и нама заслужује да се гласа за њега, он има идеју.

Ја хоћу да кажем да је он један од наших важних људи и да ће будућност политике СНСД-а укључивати његово апсолутно присуство.

ВАЖНОСТ

Био тако један састанак у Сарајеву. Дошли неки функционери из Европе, комесари, предсједници партија. На том састанку били смо ја, Говедарица, Бакир Изетбеговић и сви остали.

Наравно, мој принцип је увијек да кажем све о Републици Српској, а ви знате како ја то чиним, за разлику од Говедарице, који је одмах кренуо да напада како је овдје мрак, криминал и како се свашта нешто лоше дешава. На крају још каже како је Бакир Изетбеговић једини човјек који има визију будућности овдје, а ја му на то кажем: „Јебао те он."

И сад њега треба бирати за предсједника Републике, који каже да Бакир Изетбеговић има визију будућности.

Замислите, да Изетбеговићи имају визију за Србе.

Знате ли ви шта је та визија, гдје та визија сједи, гдје та визија иде? Он то није демантовао, он је увјерен у то да Бакир Изетбеговић има визију, а овај не зна ништа.

Зато је важно изабрати Жељку Цвијановић. Зато што је она тим, зато што је она народ, зато што је она добра Српкиња и припадник овог народа.

Зато што је она мајка и зато што је тако упорна и никада није дозволила да изгубимо ниједну битку нити да напустимо терен. Увијек је тражила да останемо до краја и увијек смо били побједници.

Нека живи Република Српска, нека живи српски народ.

Жељку за предсједника, ове људе за посланике.

Долазимо да се договоримо шта радимо даље, куда идемо и какву ћемо правити даље Републику Српску.

Живјели и здрави били!

САМО СА СНСД-ом СРПСКА ЈЕ СНАЖНА И МОЋНА

Добро вече свима. Дошао сам да вам кажем, пошто Жељка и ја увијек овдје долазимо и нешто урадимо, да смо сад пазарили ову дворану. Вратићемо је општини Кнежево. Рекли смо да ћемо обезбиједити 300.000 КМ и вратити ово у власништво општине Кнежево. Да ово поправимо, окречимо, да и наш сљедећи скуп поново буде овдје на правом мјесту.

Добро вече, Кнежево... Ја сам Милорад Додик, а ово је Жељка Цвијановић, нови предсједник Републике Српске.

Онај горе што не аплаудира је из СДС-а, дошао је овдје да види да нас има више него свих њих. И то далеко више него њих. То је нормално, јер ми смо људи који се боре за стабилност и мир.

Ми смо људи који се боримо да вама буде добро, ми волимо Кнежево, увијек, не само за изборе и увијек разговарамо са нашим људима.

Ми шаљемо поруке мира и нећемо дозволити да овај народ уђе у било какву дестабилизацију. Ми смо они који смо све вријеме, а то је 12 година непрекидно, остварили седам изборних побједа у низу и дошли смо овдје да то урадимо и осми пут.

Зато се ми разликујемо од њих и зато смо Жељка и ја, радећи на многим питањима, увијек мислили на вас и у готово немогућим условима обезбиједили новац да се, коначно, направи овај пут према

Котор Варошу и да ова општина буде још ближа читавој Републици Српској.

Ја треба да будем српски члан Предсједништва зато што хоћу да побиједим у гостима, зато што нећу дати да идемо у НАТО, који нас је бомбардовао, и зато што ћу нас приближити Србији, и зато што ћу нас вући Русији и зато што ћемо ићи према Европи, али нећемо бити понижени и нећемо бити они који ће само послушно да климају главом.

Ми хоћемо да будемо своји на своме.

ЈАПАНАЦ

Морам на тренутак стати и нешто вам испричати. Каже, срели се Јапанац и Мектић и причају о томе шта је најважније у животу, држава, народ, породица, они лично.

Каже Јапанац: „Мени је најважнији Јапан, посао, породица па ја“, а Мектић каже: „Мени сам најважнији ја, посао да могу фино да живим и овако ходам, на трећем мјесту ми је породица и на четвртом Јапан.“

То њих разликује од нас. Они су издали Републику Српску. Издали су је сваког дана и свугдје гдје су могли, јер су се предали и нису је бранили. Први корак издаје је предаја. Када се предате, издали сте свој живот. Када предате политику свог народа, издали сте свој народ.

Када не носите заставу свог народа, онда нисте барјактар и онда народ нема вођу, а ако немате вођу, народ не зна куда иде и препуштен је другима.

ЗАШТИТА

Овај народ је дуго био препуштен другима и друкчијима и због тога смо страдали.

Данас сам био у Бихаћу, у мјесту Гаравице, гдје је за два и по дана убијено 14.000 Срба, само зато што су припадали нашој вјери.

Бихаћ, који је 1941. године имао 56 посто Срба, данас их има бројем толико – 53 Србина. То говори о нашим страдањима.

Зато је важно да имамо државу, да имамо слободу и да имамо политику која може обезбиједити ту државу. Зато имамо народ који вјерује нама и у име кога обављамо ове важне дужности.

Зато је Жељка мој најбољи приједлог, а ваш најбољи избор за предсједника Републике.

Ја нисам човјек који у себи носи мржњу. Ја не мрзим ни Бошњаке ни Хрвате, не мрзим никога, поготово не добре људе.

Моја политика није мржња, моја политика је свијест о нама, нашим интересима, нашим потребама и ономе што је потребно учинити да будемо стабилни овдје и своји на своме.

Један од стубова на којима стоји БиХ јесте српски стуб. Оно што нећу дозволити је да се оруни српски стуб. Он не може да буде подривен, мора да буде снажан и ја идем у Сарајево да он буде јак и снажан, не зато да бих против некога другог радио, него да бих радио за Републику Српску и српски народ, јер ме ви бирате и нико други.

ПОБЈЕДА

Побједа је увијек најважнија када је од срца, а ја мислим да ви знате колико Жељка и ја припадамо вама. Исто толико и ви припадате нама. Ми смо ту заједно и никада се нисмо разишли.

Све наше побједе су биле заједничке и сви наши успјеси су били заједнички, а порази су били само наши, јер нисмо могли да стигнемо да урадимо све што смо жељели. Зато нам требају мандати. И рећи ћу само на крају...

Нека живи овај фини народ у Кнежеву, српски и сви други народи. Нека живи у миру и слози и да се развијамо и да једни друге помажемо.

Окупимо се око наших вриједности.

Овај народ, српски народ, је слободарски народ.

Наше вриједности су вриједности са цивилизацијским достигнућима. Хоћемо да упражњавамо наш језик, наше писмо, хоћемо наше школе, хоћемо нашу крсну славу.

Никоме не сметамо и ништа не намећемо.

Живи и здрави били, нека живи Република Српска и српски народ. Живјела Жељка и њена побједа.

СНСД-у треба 50 одсто, не да бисмо се ми уздигли, него да би Република била моћна.

Само са СНСД-ом Република је снажна и моћна и зна куда иде.

Не смијете дозволити да будемо килави, морамо бити снажни, ми нисмо они који одустају. Да не бисмо одустали, морате нам дати глас.

Живи и здрави били!

Брод, 10.09.2018. године

РЕПУБЛИКА СРПСКА МОРА СВАКИ ДАН ДА СЕ БРАНИ И ГРАДИ

Добар дан свима, добар дан Броду, добар дан вама, добри људи... Овдје смо јер вјерујемо у наш успјех. Овдје смо много тога урадили, нисмо одустајали.

Ово је Жељка Цвијановић и ми смо заједно са вама овдје били у многим пројектима како бисмо ријешили проблеме и учинили оно што смо већ овдје чули, да ово мјесто и овај град има своју перспективу и своју динамику.

Желим да вас поздравим и да вам кажем да су ово важни избори. Важни зато што неће само одредити мандате нама који се кандидујемо или посланицима, него ће одредити политички статус и стабилност Републике Српске и српског народа на овим просторима.

Глобални свијет се мијења, то ви знате и разумијете, и немојте да олако бјежите од политичких процеса. Ако ми побјегнемо од политике и одлучивања о нашим процесима, онда ће то неко други урадити у име нас и довести нас у позицију да будемо инфериорни и да будемо потлачени.

ВАЖНОСТ

Зато је битно да имамо важне кандидате и да ваш избор буде чврст.

Мој избор за кандидата за предсједника Републике Српске је Жељка Цвијановић, а ваша је потврда на изборима њен избор за предсједника.

Хвала вам за све наше побједе, њих је седам у низу и идемо по осму. Седам пута смо побиједили у континуитету на локалним и општим изборима и показали да имамо подршку народа. Народ је онај који нас бира.

Ми нисмо разумјели мандате као привилегију, него као обавезу коју смо враћали и зато смо сваки сљедећи пут побјеђивали.

Ви данас имате једноставан избор. Потребно је само да погледате шта смо радили и шта смо вам говорили раније, да ли је то тако или није тако, и да одлучите, не о нама, него о својој судбини.

Политика није баш тако једноставна ствар или представа коју је неко направио о политичарима, као они су у привилегијама. Не, то је врашки озбиљан народни посао.

Ако немате одговорне политике, имате пропале државе и тако је данас у свијету на многим мјестима. Зато је Босна данас пропала држава, јер она нема политике које обједињавају.

ПУТ

БиХ у себи има концентрисан огроман степен мржње према српском народу и Републици Српској, а са друге стране, нашу љубав којом се бранимо од те мржње и настојања да овдје нестанемо или да изгубимо наша права.

То је пут куда се ми крећемо, то није нимало једноставно.

Када вас неко жели поразити, рећи ће вам све је у реду. Не, није у реду, има много изазова, има много људи који нас не желе.

Цијело окружење око нас у коме нису Срби није позитивно према Републици Српској. То не треба да кријемо, ми то знамо, али то још увијек не значи да ми треба да нестанемо.

Зато сам поносан што припадам народу који у себи има толику љубав, који је толико изазова издржао, далеко више него било који народ у региону. Силних изазова да преживимо, притисака међународне заједнице, настојања да нас казне, да нас подреде и отму наша права, све смо то издржали.

РАПОРТ

Ја данас морам да вам поднесем рапорт и да кажем да је Република Српска сигурна и стабилна, али она мора сваки дан изнова да се брани и да се гради.

Знате ону причу која говори о томе како треба да се спроведе неки „Сејдић и Финци" па да се укине српски члан Предсједништва... е, ја идем тамо да се то никада не укине. То неће бити укинуто, то је наше право.

Ја сам Србин и тога се не стидим. Не мрзим никог, не мрзим ни друге ни друкчије, ни вјере ни нације, али оно што ме разликује од многих из опозиције је то што сам чврст и не бојим се нити се стидим да свугдје кажем: „Ја сам Србин, иза мене стоји свијетла и поносна историја мог народа."

Овај народ није вршио геноциде, али су над њим вршени геноциди.

Овај народ има право на своју слободу, а слобода је синоним за нашу државу. Ако нема слободе, нема ни државе и обрнуто. Зато је за мене Република Српска држава. Они ће рећи да то није тако, а ја кажем опет да јесте.

Ми ћемо побиједити, јер није важно то што они говоре нама, него је важно наше сазнање да је Република Српска једина на простору БиХ која може сама.

Наравно, када кажем сама, мислим у политичком и институционалном смислу.

Да нема странаца, Сарајево би се распало већ одавно. Видите

и сами да у Федерацији не могу ништа да саставе. Као што видите, и поред тога што стално нешто хоће од Републике Српске, ми егзистирамо на понос свих људи овдје.

Најпоноснији сам предсједник Републике, зато што сам за два мандата добио ваше повјерење и зато што могу да станем пред вас и да кажем да сам свој посао урадио.

Ја, наравно, не очекујем да сви подрже оно што ми радимо и чинимо. Има људи који су, напросто из неког свог разлога, негдје тамо. Постоје људи који мисле на други начин.

ДОСТОЈАНСТВО

Ја мислим да нема малог и великог питања нашег достојанства да га не треба бранити.

Нико не може да понижава Републику Српску и не може да каже да нема 9. јануара, ако га има, то је Дан ослобођења.

Чућете Иванића, ових дана, како каже да је извео јединицу негдје у ћошак са стране у паради коју смо ми правили поводом Дана Републике и то сматра својим врхунским достигнућем.

Ја не желим да се упоређујем, али само да знате, ми смо направили почасну јединицу и постројили је 9. јануара у част Републике.

Тако ће увијек да буде постројена у част Републике и у част оних који су дали своје животе, чија су данас дјеца с нама овдје, који вјерују у ово поднебље и овај начин живота, који вјерују у наш српски начин живота. Вјерују у наше писмо, наш језик и нашу крсну славу.

То је оно што не може да буде против никога, ми само тражимо да будемо поштовани. Да бисмо то урадили, морамо бити заједно. Немојте да бјежите од политике и немојте да се дијелите.

Овај народ мора увијек да изабере снажну и једну власт.

Срби немају тај комодитет да имају десет политичких партија које владају јединствено, немојте имати илузије.

Мора да буде једна партија и да буде један лидер, јер свугдје у свим великим земљама има само један лидер.

Тамо гдје нема лидера, нема ни народа. Тамо гдје нема лидера, нема ни заставе. Тамо гдје нема заставе нема ни барјактара, а кад нема барјактара, онда се не зна гдје се иде.

ОДЛУКА

Зато је то веома једноставно, можемо се волети или не волети, можемо мислити једни о другима шта хоћемо, али морамо да будемо јединствени и када устанемо седмога октобра, морамо да знамо да смо на једној страни, српској, националној и државној.

Тамо ћете наћи Жељку и мене и све ове кандидате са листе.

Издаја је када је Говедарица, пред европским комесаром, у мом присуству рекао да Република Српска ништа не ваља и да је ту власт само једног човјека, као мене, а да је једини човјек који има визију политичке будућности у БиХ Бакир Изетбеговић, на шта сам му ја рекао: „Јебао те он.“ Па људи моји...

Не бих ја да мене неко погрешно схвати, али има она народна која каже: „Дабогда отпала рука ономе ко гласа за њих.“ Ја сад не бих то рекао, али отприлике ће се свести на то.

Мислим да смо се разумјели у потпуности.

Знате у чему је овдје проблем?

Република Српска је суверени израз овог народа и она чини БиХ по дефиницији, она заставља БиХ. БиХ не бира никог, ви бирате мене као српског члана Предсједништва који иде у Сарајево.

Ја тамо носим мандат који ви мени дајете, ја не добијам ништа од БиХ и нећу да идем тамо да браним Босну. Босна је лоше мјесто

за Србе из Републике Српске и ја хоћу да то знају сви, зато то понављам стално.

Слушајте, молим вас. Сви смо ми овдје живјели у оној великој земљи и сви ми, поготово ови мало старији, вучемо емоцију о једној стабилној и срећеној држави, а та држава је настала тако што су Срби у првом Великом рату дали 50 одсто своје популације за слободу Србије и других простора, од Хрватске, Словеније па и овдје у овим нашим просторима.

У Другом свјетском рату то је био Јасеновац, Јадовно.

Јуче сам био у Гаравицама, код Бихаћа, гдје је за два дана 14.000 Срба одведено из њихових села и побијено, а онда је комунистички режим написао „жртве фашизма".

Значи, стално се сакривала истина о страдању Срба.

СТАБИЛНОСТ

Ја 12 година водим ову Републику, као предсједник Владе и предсједник Републике, и никада је нисам одвео у нестабилност и нисам је одвео на силу.

Ја ћу бранити мир, а кроз одбрану мира бранићу наше достојанство. То је оно у чему се огледа политика коју водимо.

Значи, ја не идем тамо да ме импресионира Сарајево. Замисли, шта ме има уопште импресионирати у Сарајеву, њихова сећија, не, то ме не импресионира.

Мене ће радовати свака побједа мог народа у наредном мандату.

Живио Брод и добри људи овог града, живјели сви овдје вечерас, па и ових двоје горе што не аплаудирају.

Треба да наставимо да живимо.

Живјела Република Српска, живио српски народ и живјела Србија.

ХОЋУ ДА САЧУВАМ РЕПУБЛИКУ СРПСКУ И НАШ НАЦИОНАЛНИ ИДЕНТИТЕТ

Дошао сам вечерас овдје да захвалим Дервенти за све наше побједе од 2004. године, када смо некако „увукли“ Симића у општину, а он више не зна да изађе.

Хвала вам што сте имали толико повјерења, а то је најбољи примјер колико сте водили рачуна о себи.

Знамо сви Дервенту, како је то било тешко стање, разрушено, шта је све требало да се уради и, наравно, данас бисмо волјели да је далеко боље, али и ово што имамо било је веома тешко постићи и ја сам презадовољан и захвалан вама.

Увијек волим овдје да дођем, ви сте дио мог окружења и мог завичаја. Ви сте мој народ, мој завичај, моја држава. Ви сте оно чему се често враћам и што ми не дозвољава да одустанем када би можда било логично.

Вечерас сам ту да са вама још једном подијелим, не само ово вече, него и будуће четири године.

Политика је незамјењива и само народи који имају јасне политике могу да имају будућност. Они који немају вође, они се изгубе у странпутици.

Они који немају барјак и заставу, немају ни барјактара, а они који немају вођу не знају ни куда иду.

Зато смо стално, као народ, били изложени настојању да не изгубимо наш идентитет, наше вође, и да не знамо куда идемо. Ако не могу то да намураде, онда би нам доводили слабе и нејаке.

Кроз историју имате чак једног који се тако и звао, Урош нејаки, који је довео српски народ пред голготу.

Касније, све до данас, појављивали су се многи који нису имали карактер да воде народ, а некако се то вукло. Зато је важно да се разумијемо.

ИЗБОР

Колико год ви чините Жељки и мени што ћете нам дати глас и ми вама чинио што вам се нудимо да будемо ваши предсједници. Немојте да мислите да је то само наша привилегија.

Привилегија је народа да има предсједника каквог хоће, а ја сам осам година ваш предсједник Републике и био бих још да није Жељке. Ја сам предложио Жељку за предсједницу, а ви ћете је изабрати, јер ми смо тим.

Морам да кажем да ви нисте са једне, а ми са друге стране, ово је све један тим. Сви ви који сте овдје, осим неколико ових који су дошли из политичких партија опозиције да виде шта се овдје дешава, чините тим. Ми смо породица, ми заједно радимо и ви ћете гласати за нас.

Често сада можете чути коментаре: „Додик не воли Сарајево, а сада хоће да иде у Сарајево." Ја не волим Сарајево, то је тачно. Шта је ту проблем, стварно га не волим, али имам одговорност према овоме што се зове СНСД. Овај народ, ова партија, ова будућност.

Ја нисам спреман да жртвујем било шта од српског, државног и националног интереса за било шта друго. За мене не постоји БиХ, за мене постоји смо Република Српска, српски народ и сваки добар човјек овдје, без обзира на то да ли је Бошњак, Хрват, који хоће да живи са нама.

Ја нисам задужен ни за шта друго, осим да водим народ одакле потичем. Ја не мрзим ни муслимана, ни Хрвата, нити било кога, али једноставно кажем да припадам српском народу и поносан сам на то.

Исто тако, сматрам да сваки Бошњак треба да буде поносан што припада свом народу и не морамо један другоме да се додворавамо да бисмо били заједно.

Дијелимо простор, дијелимо вријеме, али имамо наше интересе.

Ја хоћу да сачувам наш национални идентитет овдје, да сачувам Републику Српску и њену територију.

ИЗМИШЉАЊА

Хоћу да кажем да само измишљају причу о трећем ентитету на просторима Дервенте, Брода и ових простора. То је највећа измишљотина. Дакле, Република Српска је једнако Дервента, Брод, као и моји Лакташи. Једнако као Требиње, Зворник и једнако као свако мјесто нашег фронта.

Република Српска је држава српског народа.

Љубав је кључна ствар наше Републике, без које она не би могла да опстане.

Многи су хтјели, из мржње према њој и због народа којем припада, да она нестане. Многи и данас сматрају да она није баш потребна, да не треба да преживи и да нестане.

Постоји само једно објашњење. Народ који воли ову Републику, ви који сте излазили на изборе и борили се за њу, једнако као и у току рата, када смо морали да се боримо за слободу и када су многи страдали на свим странама, данас је вријеме мира и ми хоћемо да живимо у миру.

Љубав коју носимо је покретачка снага, као што човјек који устане ујутру са љубављу има визију и изазов да оствари ту своју љубав, а ко устане са мржњом, скоро да не треба ни да устаје, јер су такви људи опет уморни, немају идеје, немају куда да иду.

Зато је Република Српска грађевина љубави, оне истинске љубави народа који жели да ово очува, ја то тако разумијем и тај мандат прихватам.

Само тај мандат Републике која се воли, која се брани, која је широка и довољна за све, Републике која ће свакоме вратити на најбољи могући начин и Републике која никоме није терет, без обзира на то да ли је други или другачији, наше или туђе вјере.

Дакле, Републике у којој ће сви бити добри и срећни. То је моја визија. Без визије се не може ићи даље.

ИЗДАЈА

Ја сам био тамо гдје се издаје. Био сам присутан на састанку, на који иначе нерадно идем, представника политичких партија са европским комесаром за проширење, оним Ханом, који је Аустријанац, а знате какви су они нама, без обзира на то што сада фино причају.

Ја сам, наравно, све најбоље причао о Републици Српској и никога нисам помињао, чак ни њих и њихове послове, а онда је Говедарица узео ријеч и рекао како је Српска мјесто диктатуре, неслободе, мрака и како у Српској ништа не ваља.

Ја му кажем: „Смири се, будало једна, који ти је ђаво?“ А онда у једном тренутку он каже како је Бакир Изетбеговић једини човјек који има визију политичке будућности у БиХ, а ја на то кажем, опростите на изразу: „Јебао те он, какву он може имати визију за Србе?“

И такав човјек, по којем Бакир Изетбеговић има визију, сада

се кандидује да буде предсједник. Изетбеговићи да имају визију за Србе?!

То је она визија која је истјерала Србе из Сарајева, која је истјерала Србе са многих простора, то је она визија у којој је Бакиров отац, Алија Изетбеговић, био у Ханџар дивизији.

То је та визија коју види и препознаје Говедарица. Ово народ мора да зна, јер дићи руку и гласати за њих је издаја сваког човјека који гласа за то. Морате коначно да схватите да је то тако, не дајте на себе, не можете прихватити издаје.

Младен Иванић је човјек који само ужива у комодитету.

Сјећате се када су Британци кренули да се у Савјету безбједности УН-а донесе резолуција по којој би Срби били проглашени да су извршили геноцид у прошлом вијеку, замислите, ми извршили геноцид, а Јасеновац и друге ствари нико није ни помињао.

Тада сам био у Београду и Томо Николић, Александар Вучић и ја смо звали Лаврова и Путина да спријече доношење те резолуције. У једном тренутку смо позвали и Младена Иванића, да се и он огласи о томе и да закаже сједницу Предсједништва БиХ и да каже да то не може да иде на Савјет безбједности УН-а, а он то није урадио.

Нестао је, три дана га нигдје није било. Нема га, када је год густо, нема га. Гдје си, зашто бјежиш?! Мора се бити ту и када је тешко, не може само комодитет. Мора да се доносе чврсте одлуке.

Он каже: „Ја се не свађам са њим." Па наравно када ништа не ради. Једна љенгуза која ништа не ради.

ЈУГОСЛАВИЈА

То је напросто то, ако то вама одговара, изволите, само ви то урадите. Ја имам довољно енергије да се бавим послом који држи до

достојанства српског народа и Републике Српске и није на штету ни Бошњака ни Хрвата.

Ја не желим да у БиХ ми живимо овдје гдје ће једини и искључиви кривци бити само Срби. Нисмо ми кривци.

Срби су кроз два велика рата дали слободу многима и другим народима који овдје живе.

Несрећна је била Југославија, јер њих би могла сачувати. Ако није могла Југославија, са истим народима, Србима, Хрватима и муслиманима (Бошњацима), како је могуће да уради БиХ?

Можда је и могуће, али морамо да се поштујемо, не на понижењу и сталној кривици Срба, не на узимању наших права.

Поздрављамо вас и желимо да понесете добру енергију одавде. Желимо да се радујете животу, да вјерујете у оно што радите и да не сумњате у избор људи за које гласате, ових овдје дивних људи иза мене.

Они су ту даураде посао у име народа, а никада против њега. Зато СНСД побјеђује и зато СНСД може да изађе пред вас са образом и каже: Живјела Република Српска, живио српски народ.

Живјела Србија.

Костајница, 11.09.2018. године

ВЈЕРУЈЕМ РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ И СВОМЕ НАРОДУ

Добар дан свима. Хвала вам! Хвала што сте данас са нама овдје. Желим да вас поздравим лично и у име Жељке Цвијановић, која је због ових наших силних митинга морала отићи на неки други. Договорили смо се да ја данас дођем овдје, сљедећи ће пут доћи она, а ја ћу бити на неком другом мјесту.

Ми смо тим који заједно побјеђује у Републици Српској и свјесни смо да без тог тима нема никакве могућности да се побиједи у великој политичкој игри која се зове опстанак и развој Републике Српске.

Ми се знамо. Дуго година сте гласали за нас и хвала вам за све побједе које смо остварили. Хвала вам за сваки глас који сте дали, а ја сам потпуно увјерен да сам га оправдао и да нисам никога изневјерио.

Можда једино нисам стигао свакоме лично да помогнем.

Што се тиче Републике Српске и њеног статуса мислим да сте били поносни на мене, цијело вријеме, гдје год био и шта радио заједно са Жељком, министрима, многим, овдје присутним, начелницима, нашим кандидатима.

Шта год они радили, ми смо сваки дан бдјели над оним што јесте и што треба да буде Република Српска. Поготово у немогућим политичким условима, које ви разумијете.

Република Српска као нежељени регионални догађај вођен искључиво од нас који живимо на овим просторима, одупирала се многим политичким процесима за укидање њене снаге и за елиминацију њеног постојања.

То су биле свакодневне борбе и знајте да лажу они који кажу да Република Српска и данас није на мети неких острашћених који би вољели да не виде њено постојање и који би жељели да с нестанком Републике нестане и српски народ са ових простора.

Ви, људи, који се бавите обичним пословима не можете да водите рачуна о томе, али зато бирате нас који сваки дан морамо да водимо рачуна. Република је свака зора која свиће и свака ноћ која долази.

Република Српска је све што нам се понудило овдје, наши преци и слободарски, козарачки, поткозарски и крајишки крај.

Савршено добро знам шта значи слобода српског народа.

Да су Срби у Другом свјетском рату на овим просторима имали организовану државу, не би се десио Јасеновац и многа друга страдања што смо осјетили сви ми, поготово наш народ овдје на овом простору.

Зато је неопходно да је чувамо.

БУДУЋНОСТ

И онда када мислимо да Република Српска и није баш у најбољем свјетлу, ја тврдим да јесте.

Када нам кажу да млади одлазе зато што траже посао, то, наравно, није једноставно и желимо да се то не дешава, али смо увјерени да ће се они овдје вратити, јер ко год је отишао, није било да се није вратио, да није долазио овдје или се интересовао за свој родни крај.

Да нам треба далеко више послова, то је тачно, али исто тако, бар ви овдје, само пређете преко ове ријеке и можете да видите оно што зову Европска унија и да се, напросто, дешавају неки процеси који нису у нашим моћима да их исконтролишемо.

Прије само десет година ви нисте могли да добијете ни једно радно мјесто и да одавде пошаљете радника у Њемачку. Међутим, њемачки народ је остарио, тражи млађе људе и млађу радну снагу. Једним дијелом их увлачи тако што пуштају мигранте.

ОДЛАСЦИ

Видите да је Меркелова и њена политичка судбина сада упитна зато што је пустила мигранте. Када видите како изгледају ти мигранти, закључићете да су то 90 одсто мушкарци од 20 до 40 година, значи, они најпродуктивнији који тамо раде њихове неке послове које неће да раде Нијемци.

Сада пет милиона људи фали у Њемачкој да ради и они црпе наше момке и дјевојке, који одлазе тамо и неће добити држављанство. Они ће у својим најбољим годинама тамо радити, а онда ће се вратити овдје да се лијече на нашем здравственом систему. То је та превара великог свијета коју ми не можемо напросто да избјегнемо.

Знате, више се нико не упоређује са комшијама па да каже, комшија је купио аутомобил или направио кућу, сад ћу и ја то да радим. Ови млади људи стално су на тим телефонима, упоређују се са неким далеким дестинацијама, гдје све изгледа ружичасто и лијепо и само им је битно да дођу тамо.

Многима од њих се не испуне све жеље и не буде то баш тако ружичасто када оду тамо нити их све фино чека, јер је опет најљепше овдје, али неки из свог поноса неће да се врате када оду, мада има и оних који то чине.

Дакле, важно је да остане наша Република, а ми ћемо са њом изнаћи начин у процесима који се дешавају да се овдје ефикасно и добро живи.

Сви смо ми као народ у једном процесу који подразумијева да немате више куће, или је то веома ријетко, гдје можете видјети петоро дјеце? У вријеме мојих родитеља то је била уобичајена ствар, а данас то није.

Према томе, ако немате становништва, не можете имати ни јаку економију. Ако имате 25.000 квадратних километара простора, колика је Република Српска, онда се тачно зна колико кошта одржавање путева или да се доведу далеководи до најудаљенијег села, колико коштају школе, колико треба полиције да чува ред и мир. У томе свему ми смо направили једну стабилну и одрживу Републику.

Ја вама овдје на крају свог осмогодишњег мандата као предсједника Републике Српске морам да кажем да је Република боља и стабилнија него што смо је затекли.

Републици је остала полиција, остале су институције, Република данас никоме ништа није дужна.

ЕКОНОМИЈА

Када сте чули у посљедњих пет-шест мјесеци да негдје неко предузеће штрајкује, да су сељаци изашли на пут да би га затворили или да чујете на дневнику РТРС да касни пензија. То је била уобичајена вијест прије десет година, само сте ви то заборавили. Стално је било, сутра могућа исплата пензије, а данас то уопште није упитно.

Дакле, имамо проблем што имамо 260.000 запослених у Републици Српској и 240.000 пензионера. Па то да сте најпаметнији човјек на свијету, да вам дају ресурсе које ми имамо, само тај

проблем да држите и да исплаћујете редовно пензије на овом нивоу, то је равно чуду.

Наравно да ја знам да то сада није довољно, ја то разумијем, али ми смо рекли да идемо да осигурамо редовност па смо повећали пензије (ево, ова пензија иде са неким повећањем, а крајем сљедеће седмице пензионери са најнижом пензијом ће добити 100 марака, они са средњом 50 марака и они са највишом пензијом 30 марака једнократне помоћи да се мало припреме за зиму, да могу изаћи на изборе да гласају за нас).

Само исплата те једнократне помоћи пензионерима, што ћемо је дати сљедеће седмице, износи 18 милиона марака.

У јануару иде ново повећање пензије па у априлу поново. Успоставили смо континуитет.

Прије четири године поплава је однијела цијели буџет Републике Српске, а ви сте само дио видјели од оног шта значи поплава.

Двије милијарде марака је однијела вода, нестало, срушено. Ми, умјесто да градимо ново, морали смо да поправљамо оно што смо већ имали, али завршили смо и са тим.

Нема ниједног објекта у Републици Српској који није обновљен, ни трафо-станице, ни школе, домови здравља, болнице, путеви... све је поправљено.

У Добоју је поплава однијела 1,2 км жељезничке пруге, у Шамцу 800 метара магистралног пута, све смо то морали да радимо и још смо изградили и нови ауто-пут.

АУТО-ПУТ

И кажу ништа се не ради, како се не ради.

Људи, 22. септембра отварамо нови Клинички центар у Бањалуци, у који смо уложили 200 милиона марака. Неки од вас су сигурно били у прилици да оду тамо да виде.

Тамо су све најсавременије праксе које можемо да имамо и чинимо све да наши људи не морају да иду да се лијече у иностранству. Ми то урадимо и онда: „Кажу шта је то?“ Па ако је тако лако, зашто онда није раније направљен, зашто је чекао мене да се направи.

Клинички центар у Бањалуци 40 година није имао употребну и грађевинску дозволу, све смо морали поново да урадимо.

Направили смо ауто-пут од Градишке до Бањалуке, од Бањалуке до Добоја и пуштамо га сада 4-5. октобра, пред изборе.

Када ћемо га пустити ако нећемо пред изборе? То је дио пута који иде од Бањалуке до Добоја, 72 км ауто-пута, а ми хоћемо да за 5-6 година стигнемо до Београда.

Направили смо, такође, болницу у Источном Сарајеву, која је била у зградама које је направила Аустроугарска. Људи, оно је била срамота као што је била срамота прије 10 година отићи у Клинички центар у Бањалуку, гдје је то више личило, да опростите, на шталу, него на болницу.

Тито није могао да направи превој Чемерно, то је горе у Херцеговини када идете из Фоче према Требињу, односно, Гацку, а направио је Милорад Додик.

И ја сада да се склоним... Па ја долазим овдје с образом пред вас. Нема ниједног пројекта овдје који је речено да урадимо, а да нисмо урадили.

Имамо један проблем, морамо овог нашег омладинца ставити у пошту за поштара, то нам је пројекат.

Хоћемо са вама да радимо. Мени је речено када сам долазио да овај пут није у реду. Речено ми је да ова фабрика дрвне прераде, која запошљава 200 људи, не може да ради чим је већа вода. Рекли су да треба да направимо пројекат и, ево, видите и сами да то радимо.

Значи, нема мјеста гдје нисмо ушли и нешто урадили. Први

пут када сам дошао овдје као предсједник Владе Републике Српске, 1998-1999 године, направио сам вам средњу школу. Сад је вријеме дошло да сазидамо основну школу и то ћемо урадити, наравно.

Слушајте ви, можда се некима од вас свиђа овај ваш начелник, али није вам он баш неки избор, могли сте ви то боље направити.

СДС-ова политика живи само још у рефлексу. У СДС-у је остало још људи који су коректни, поштени и национално опредијељени, нико не каже супротно, али њихово вођство је огрезло у издаји.

ХАН

Издаја је када се предаш и када однесеш Републику Српску на тацни ономе Бакиру Изетбеговићу.

Замислите, дошао ја на састанак у Сарајево, звали су они све представнике политичких странака, јер је долазио онај Хан из Брисела, па сам и ја био ту. Пошто сам ја највећи шеф међу њима, ја сам први причао.

Слуша се шта ја говорим, а ја причам, наравно, све најбоље о Републици Српској, све најгоре о БиХ.

Крену Бакир Изетбеговић нешто мени да опонира, каже: „Видите како је тешко радити са Додиком." Кажем ја њему: „Ја с тобом нећу никако да радим."

Дошао на ред и Говедарица па каже како је у Републици Српској све мрак, криминал, телевизија форсира само једног човјека, а шта ћу ја када сам предсједник, стално нешто радим, морају ме снимати.

Каже он да ипак није све изгубљено и да у БиХ постоје људи који имају визије, који гледају у будућност и да се диви господину Бакиру Изетбеговићу и његовој визији за мир и стабилност. Ја му на то кажем: „јебао те он, гдје он може имати визију?"

РАЗЛОГ

Ја идем у то Сарајево, ви знате да ја то мјесто баш нешто и не волим. Политика је озбиљна ствар. Ја сам обичан човјек, један од вас, живим на овим просторима и немам намјеру да одем одавде.

Ја знам шта су опасности за народ који ја волим и представљам. Ја не мрзим друге народе, не мрзим Бошњаке, нити Хрвате. Али, ја исто тако имам право и сматрам да је то потпуно легитимно и животно исправно да браним ставове свог народа, своју вјеру, своју крсну славу, да браним своје писмо, свој језик и свој статус који имам.

Оно што је мене привукло да идем тамо у то Сарајево је оно „српски члан Предсједништва", то ми баш прија и зато идем тамо да будем српски члан Предсједништва БиХ.

Дакле, након осам година ја по Уставу не могу да будем предсједник државе. Било је оних који су говорили да промијенимо Устав, да ја морам бити доживотни предсједник, као Тито.

Срби су као народ донијели слободу на балканске просторе и у Великом рату, гдје их је изгинуло пола, а онда смо у Другом свјетском рату напунили нове гробнице, Јасеновац је најтрауматичнија прича. Хрвати тог времена и Независна држава Хрватска су нас побили, истријебили су нас.

СТРАДАЊА

Ја сада путујем хеликоптером и видим колико је Козара празна, а то је још из тог времена. Нема нашег народа, али тај народ је био у оба рата на страни побједника и несебично је дао слободу и другим народима. Историјске чињенице говоре, а ја ћу навести само двије ствари.

Када је Тито 1943. године тражио да му се достави национална структура партизана у Хрватској, тада су 83% партизана били Срби, остали су били усташе.

Тек када је ослобођен Београд, тада су муслимани у БиХ масовно ушли у Партизане. До 1946. године није било ниједног партизана у Сарајеву, никога није било тамо, није било покрета отпора. Они су покупили 3.500 Срба, мушкараца, стрпали их у воз 1942. године и довели овдје у Јасеновац, само њих 30 је остало живих.

Био сам прије два дана у Бихаћу, гдје је 1941. године било 56% Срба, а сада их словом и бројем има 52. Само 52 Србина, од чега девет чланова породице и попа који је дошао тамо са стране.

Муслимани, Хрвати и Независна држава Хрватска су за два и по дана побили 14.500 Срба у Гаравицама, изнад Бихаћа, и написали „жртвама фашистичког терора", а међу страдалима су били све Срби.

Ми жртве фашистичког терора, је ли? И наша вјера онда каже треба опростити, е па не може се опростити. Ја нисам човјек који опрашта ту врсту приче, они то нису морали даураде.

Наравно, нећу се ја светити, али нећу дати више на нас и то је то. Баш ме брига за њихов национални интерес, ја имам наш, српски национални интерес и само ћу њега форсирати. Зато и идем у Сарајево.

ПРОТИВКАНДИДАТ

Ви знате да је мој противкандидат Младен Иванић и шта сад ја ту да кажем? Када је била ситуација да су Британци рекли да у Уједињеним нацијама треба осудити Србе да су извршили геноцид у прошлом вијеку, Томо Николић, тадашњи предсједник Србије, Вучић и ја зовемо Младена Иванића и кажемо: „Мораш се огласити." И он се не огласи.

Не огласи се, а ми идемо у Русију и Путина обезбјеђујемо и Лаврова, који долази сад у понедјељак овдје у Бањалуку. Он се стално крије, шта год га питате каже: „Не знам, нисам упознат."

Како ниси упознат?! Српски члан Предсједништва је стражар на мртвој straži српских националних и државних интереса. Не може се нешто десити, а да он не зна, или да чека да се нешто објасни. Какво објашњење?

Шта је урадио? Прича само како је он у добрим односима. Знамо ми како је он у добрим односима са Британцима.

Каже: „Извео сам почасни вод када је био Дан Републике." А ове године нико није дошао на Дан Републике. Узмите ви који можете да уђете на друштвене мреже и прегледајте, Младена Иванића није било на обиљежавању Дана Републике.

Није га било, а ми смо формирали почасну јединицу полиције Републике Српске и постројили је у част Републике. И то као није вриједно, а његово јесте?!

Нећу ја да се упоређујем, ето, вама па ви то фино сравните како год хоћете.

ГАРАНЦИЈЕ

Што се мене тиче, ја вјерујем овдје овим људима иза мене који су се кандидовали. Ја сам их предложио и мој потпис стоји иза њих. Ја гарантујем за њихову патриотску одговорност и за њихов однос према ономе што јесте наш живот.

Исто тако, ја сам предложио Жељку Цвијановић да буде предсједник и да замијени мене. Да вам искрено кажем, само немојте никоме ширити, ја имам намјеру да се за четири године поново вратим на мјесто предсједника. Ово је сад нека нужда.

Ја вјерујем Републици Српској и вјерујем мом народу. Вјерујем у наш добар живот овдје. Никада овдје живот није био лак и никада живот није био један дан или једна година, али данас сигурно боље живимо него прије десетак година. Нико не може да каже супротно.

Друга је ствар што нама данас свега више треба. Данас имамо боље путеве, све и једна болница у Републици Српској је наново изграђена, од идуће године ћемо да градимо и реновирамо све наше школе и изградићемо све наше бањске центре.

Уложићемо 100 милиона марака сљедеће године да изградимо бањске центре у које ће моћи долазити, не само ви, него и туристи.

Оно са чим не треба да журимо је да улазимо у ЕУ, бар ви то видите код вас када ови из Хрватске прелазе границу и долазе да купују овдје. Ето, видите онда како им је добро тамо.

Ја не вјерујем у причу о ЕУ, она је одавно пропала у неком смислу, али они се још гурају на ту причу.

Желим вам све најбоље. Хвала вам што сте на овом врућем дану дошли овдје, али ни мени није лако.

Поносан сам што сам осам година био ваш предсједник и што ћу наставити да се бринем о српским, националним и народним интересима. Ја сам увјерен да ви то препознајете, нећу више ништа да говорим о себи, моја политика се показала успјешно.

Да није било СНСД-а и нас, Република Српска не би имала своју полицију, а то значи не би имала ни своју територију. Ако нема полиције и територије, нема ни цркве.

Гласајте за СНСД, Жељку и Милорада Додика.

Живјели и здрави били.

МИ СМО ТИМ КОЈИ УПОРНО ПОБЈЕЂУЈЕ

Дубицо, добро вече. Драги моји, хвала вам за ово вече. Хвала вам за све наше побједе. Без вас не би било ни Републике Српске, а ни мене, наравно, као вашег лидера.

Ово је Жељка Цвијановић, она хоће да буде предсједник Републике и ја сматрам да то тако треба да буде и ви ћете тако да гласате.

Седам пута смо побиједили на локалним и општим изборима.

Сада, када сам стигао овдје, каже ми предсједник Општинског одбора: „Молим те, одужи говор, спремили смо 1.300 порција роштиља, а дошло је 1.400 људи па не би ли 100 отишло." Ја сам му рекао да ћемо ми то све подијелити међу нама као браћа, као што смо дијелили све наше побједе, били поносни и увијек иза себе остављали добре ствари.

Драго ми је што смо овдје у Дубици урадили много.

Драго ми је што смо урадили унски и савски насип и спријечили велике воде да поново потопе ваша насеља овдје у Дубици.

То ви не видите сада, док не би биле поново поплаве. Али, гарантујем вам, када би се поново десиле поплаве из 2014. године,

да не би угрозиле Дубицу и Републику Српску. У то смо уложили преко 100 милиона марака да би смо спријечили велике воде.

Ја сам овдје да кажем да Дубица припада мени, она је дио мог завичаја. Пошто ја доживљавам вас својима, вјерујте да и ја припадам вама.

Сви ови људи који су из СНСД-а, сви ви који сте овдје окупљени у једној енергији, у једном начину живота који штитимо, у начину живота који живимо, ономе што јесте наш живот, наша вјера, наша слава, наше писмо, наш језик, наша слобода и наша држава, свака наша улица и наша кућа.

Ово је технички директор „Путева Републике Српске“ Душко Гојић. Он ће сљедеће седмице расписати тендер за пут Моштаница – Мраковица и ја вам кажем да ће тај пут бити грађен ове јесени. Ако не буде грађен, када дођем овдје у Дубицу, овлашћујем свакога да ми каже било шта, а биће.

ПРОЈЕКТИ

Још нешто. Имамо два велика пројекта за вас. Један од 14 милиона марака, то је потпуна реконструкција пута од Чатрње до Дубице, од Градишке довде. У овом мјесецу ће бити расписан тендер да се направи пројекат реконструкције и да урадимо тај пут онакав какав ви заслужујете.

То није све, ми планирамо да и Бањалуку повежемо аутопутем и брзом цестом са Приједором и Дубицом, преко Кнежпоља, и да овдје вас приближимо нашем главном граду. Овај директор ће то урадити, јер он директно извршава политике које ми утврдимо.

ТИМ ЗА ПОБЈЕДЕ

Жељка, ја, ови дивни људи, кандидати, ми смо СНСД.

Ми смо синоним за добар живот и велике побједе.

Ми смо синоним за Републику Српску.

Ми не одустајемо, ми идемо и нећемо стати. Не смијемо да станемо, јер када станемо, губимо сигурност, зато морамо да идемо даље.

Републику смо стабилизовали, републику смо ојачали, волите је још више. Републици увијек морамо да дајемо још више да би нам вратила нашим сигурним животима и нашим будућим покољењима.

Идем у Сарајево, не неком својом вољом, јер има много лијепих мјеста у свијету гдје бих ја волио да будем, али опет највише у Бањалуци, Лакташима, Дубици, наравно у Београду, пусти Сарајево... али идем тамо, зато што ме запала одговорност да тамо јачам снагу нашег народа и вратим му достојанство.

ПРИЈЕТЊЕ

Ви сте они који сте ми увијек давали снагу када смо Жељка и ја били у готово безизлазним ситуацијама широм свијета. Када су ми у Стејт департменту говорили да морам нешто да урадим, да предам полицију Републике Српске, ја сам им рекао да не може, а они ми кажу: „Ти и твоја породица ћете осјетити снагу Сједињених Америчких Држава."

Кажу: „То мора да се уради, то је у највећем интересу Сједињених Америчких Држава", а ја кажем: „То није у интересу мог народа и нећу то да урадим. Довиђења."

Знао сам да имам вас и знао сам да ћете ви то да цијените и био сам поносан. Био сам већи него Америка у по Америке.

Жељка је ваш нови предсједник, а ја сам је предложио, заједно са руководством СНСД-а, а ви ћете је изабрати, у то не сумњам.

Никада се није неки народ идентификовао са политичком партијом и партија са народом као што је случај са СНСД-ом.

Овдје смо да будемо јединствени, нема ништа боље него бити дио екипе. Ви сте дио нашег тима, ви сте мој најбољи тим који упорно побјеђује.

Живи и здрави били.

Живјела побједа, Дубица, живио српски народ, живјела Република Српска, живјела Србија и живјели сви добри људи, без обзира на вјеру и нацију.

РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ НАШЕ ПРАВО

Добар дан, хвала вам... Ово је Жељка Цвијановић, она ће бити предсједник Републике. Ви се зовете побједа, ви се зовете грађани Трнова који доносе побједу.

Желим да вам захвалим за многе наше побједе. Седам избора на нивоу Републике Српске ми смо у континуитету побиједили. Онда када сте ви помислили да ми нисмо ти прави, десиле су се године када смо изгубили овдје у Трнову, а онда сте поново дали подршку СНСД-у.

Покојни Горан је с нама заједно радио на томе да Трново оживимо. Данас можемо да кажемо, као што је и начелник рекао, након десет мјесеци иза себе имамо низ пројеката које смо завршили, а почели још са Гораном и, ево, сада са садашњим начелником то реализујемо.

Моја снага произлази из тога што имам вашу подршку и, ако нема подршке вас, мојих људи, онда нема ни снажних политичара, нема снажних државника и онда сте у много тешкој позицији када одете на неко важно мјесто ако немате иза себе снагу.

Ако немате иза себе осјећај да се враћате на сигурно мјесто у своје уточиште, међу свој народ, у своју Републику Српску, међу добре људе, међу Србе и све друге који су добри људи, овдје који желимо мир и желимо да се развијамо.

Ми смо они који смо свих ових 12 година, откако водимо Републику Српску, од 2006. године до данас, несумњиво обезбиједили стабилност и мир, чак и у условима када је то било тешко и готово немогуће. Иза нас су 12 година мира у Републици Српској и додатне стабилности.

Ништа то не би могло да се постигне да није било ваше подршке, зато вам хвала.

ЛИДЕРИ

Тамо гдје постоје лидери, постоје и народи. Зато се Њемци увијек боре да имају великог канцелара, Французи великог предсједника или Американци свога предсједника.

Само код нас овдје покушавају свакоме ко се дрзне да буде вођа народа да му припишу ово или оно, али, ево, наишли смо ми који смо рекли: „То нас не занима, можете да учините шта хоћете, али ми знамо шта радимо."

Ја сам увијек могао да дођем међу људе широм Републике Српске. Синоћ смо били у Костајници, Дубици, ево нас сад овдје, идемо у Калиновик, Фочу, а сутра смо опет на неким другим мјестима широм Републике.

Већина народа у Републици Српској се окупља на нашим политичким скуповима. Вас не може нико натјерати да дођете овдје, ово је потреба да се разумијемо и чујемо.

Ја желим да будем ваш глас и ваше рјешење. Хоћу да вам кажем да желимо да Трнову дамо још већу пажњу, али за почетак ћемо морати да подржимо начелника још више и да видимо шта ћемо са овим одборницима који све блокирају.

Имали смо ситуацију да има новца који смо упућивали, али не можемо ништа да реализујемо зато што они из свог пасјалука и своје мржње то спречавају.

Ја вам обећавам, када будемо 5. октобра отварали болницу у Лукавици, општина Трново ће добити једно санитетско возило зато што је начелник рекао да то треба.

Обећавам да ћемо сљедеће године Жељка и ја овдје кроз путеве, кроз санацију школе и обнову свега онога што су ваши приоритети, обезбиједити вама између 700 и милион марака још додатно.

Ми не говоримо напамет, ви то знате. Ми хоћемо овдје да дамо стимуланс и поносан сам на начелника који је за ових 10 мјесеци обезбиједио да се запосли 50-60 људи и ви то савршено добро знате.

Политичари се мјере по томе шта оставе иза себе, а не шта причају или галаме. Данас је Република сигурно стабилна.

ЈАХОРИНА

Оно што ћемо радити за Трново, јер то заслужује, јесте ставити на дневни ред питање права која сви имају у оквиру Олимпијског центра Јахорина, јер на простору општине Трново има 2.000 лежаја које треба оспособити да би општина имала неке добробити од тога.

То ће бити у приоритету наших будућих планова за сљедећу годину. Створени су услови да то можемо да радимо, али знате како то иде. Ако неко жели да му се помогне, а ми смо сви у стању неке потребе, онда мора да жели ту потребу или помоћ.

Ми смо долазили овдје раније, док је била ова претходна општинска власт, прије Горана и начелника, они нису имали ниједне идеје, никада нису дошли у Бањалуку, они су затварали општину када ми питамо шта се овдје дешава и можемо ли помоћи.

Они мрзе довољно да мрзе сваког од вас и једноставно не дозвољавају да се нешто уради.

Ја вјерујем да ви препознајете ово што смо ми овдје урадили

и то ће се видјети још. То нису свемирске приче, али свакако јесу људске приче.

Договорите се овдје у Трнову да одржимо састанак, доћи ћемо Жељка и ја и разговараћемо два сата, али само да будете присутни ви који сте сада овдје, запамтите.

Доћи ћемо у јануару или фебруару, сјешћемо овдје и са вама ћу причати шта вам треба и рјешаваћемо те проблеме.

То се не односи на то да вам треба шпорет на дрва, мислим на пројекте, путеве, школе, то ја могу да ријешим. Ја нисам Дјед Мраз, али свакако могу да утичем, заједно са вама, да ово Трново изгледа боље. Ја хоћу иза себе да то оставим.

Направили смо болницу у Источном Сарајеву послије толико времена, зато што сте ви рекли да вам то треба. Само да знате, 80 милиона из буџета Републике Српске уложено је у нову болницу, објекат и комплетну нову опрему која је инсталирана, а то ћете видјети када одете тамо.

Ми сматрамо да овај народ то заслужује и треба да има.

Ми смо овдје у Источном Сарајеву ријешили све што је било постављено као агенда за рјешавање. Ријешили смо пут од Лукавице према Јахорини, остала су она четири километра за која је расписан тендер и завршавају се. Направили смо школу „Србија“ на Палама, уложили смо у Олимпијски центар Јахорина 52 милиона марака, због чега биљежи најбољу сезону икада.

Сутра ћемо горе озваничити завршетак радова на изградњи великог језера које треба да служи за осњежавање, што значи да ће на Јахорини у току зиме увијек бити снијега. Када има снијега, има и туриста, а када има туриста има и добити.

ЦИЉ

Ми смо ту, у свакој пори друштвеног живота. Вјерујте ми, знамо шта је народ и шта је држава.

Ја сам поносан припадник српског народа. Ја не мрзим ниједног Бошњака, ја само не дам никоме на себе.

Ми смо живјели у Југославији, за коју су многи, па и они, рекли да је добра земља, али ипак су нас напустили, прогласили Србе кривцима и окаљали наше име и нашу историју, која је била славна, кроз покушај да нам припишу да смо ми геноцидан народ, да убијамо гдје год стигнемо итд.

То, наравно, није истина. Онај ко је злочинац у оквиру српског народа, нека одговара, али српски народ није тај који је икада штетио.

Овај народ се бори за слободу. Овај народ је ослободио овај простор за вријеме оба рата и дао слободу и другим народима.

Срби су створили Југославију и дали јој републике, а они су онда рекли: „Хоћемо ми наше државе."

Срби се нису снашли. Почели су да бране Југославију, Њемачка је хтјела да разбије ту Југославију и дошло је до грађанског рата.

Нама сада кажу да ми треба да будемо у оквиру БиХ и дошао је Дејтонски споразум. У Дејтонском споразуму су дата наша права која ми имамо, а која су нам у међувремену одузели.

МАГАЗА

Логично је да се ја борим за наша права и увијек ћу се тамо борити за наша права. Ја ћу затварати „магазу" сваки дан када буду угрожена наша права. У тој „магази" неће моћи да узму оно што хоће од нас.

Нема ту односа, није то питање Бошњак – Србин – Хрват или још неко. Овдје се ради о народу у цјелини. Ми имамо своја права. Наше право је Република Српска. Наше право су наше институције. Наше право је да размишљамо на сљедећи начин, извините господо,

били смо заједно у Југославији, ви је нисте хтјели, зашто нас онда гурате у БиХ.

Имамо право да на тај начин размишљамо. Један крупан стуб у БиХ је стуб српског народа. Ја хоћу да он буде снажан и да буде несаломљив, а ако вам то смета па причате свашта о Милораду Додику, то је ваш проблем.

Ја сам поносан на избор овог народа и мене само занима Република Српска.

Мене не занима америчка амбасадорка, која је дошла и, ено, одлази да не кажем на који начин, како би народ рекао. Шта је на крају урадила, био јој је циљ да нас сломи, али не може, неће нас никада сломити. Да су 100 пута Америка, не може.

Послали су Британце овдје, 40 људи, да раде против Милорада Додика и измишљају ствари да би гурали онај покрет „Давид Драгичевић", мислећи да је то нека врста приче која ће обузети народ.

Људи, нема нико разлога да сумња у рад институција и Тужилаштва. И мени је жао због страдања, али извините, шта ми имамо с тим?!

Имамо ли ми Тужилаштво – имамо. Је ли полиција ради своје – ради. Није то у питању...

Они су кроз ову причу хтјели само да наметну да не ваља Полиција Републике Српске, како би она била укинута па да се направи Мектићева полиција па би нам онда они Арапи овуда долазили, мешетарили и куповали, ето, шта је у питању.

Желим вам све најбоље. Живио српски народ и сви људи добре воље.

Живјела Република Српска и живјела Србија.

Фоча, 12.09.2018. године

САМО ОЗБИЉНИ НАРОДИ МОГУ ДА ИЗГРАДЕ ДРЖАВУ

То већ знаде и на грани птица да ће Жељка бити предсједница, то је најновија пјесма мог пријатеља. Добро вече. Ми смо људи који раде озбиљно, али, наравно, и пјевамо.

Хвала вам, свака част. Морам вам рећи да је ово најбољи скуп од свих на којима смо били до сада.

Ви сте оно што је моја енергија, моја снага и моја одлука. Ви сте оно због чега се бавим овим тешким послом и оно због чега сигурно нећу никада одустати.

Ви сте оно због чега ћу ја веома поносно да будем српски члан Предсједништва, који неће оклијевати ни једног тренутка да покаже да је Србин и то расни Србин, који ће доказати да наше достојанство мора да се брани сваког тренутка и на сваком мјесту.

Добро вече овом дивном граду у којем смо направили толико побједа, завршили толико пројеката и у којем смо тек почели да рјешавамо многе од њих.

Ово је Жељка Цвијановић, она ће сигурно бити предсједник.

Дивно је бити вечерас овдје са вама. Људи које окупља љубав увијек су у покрету, јер љубав не дозвољава да будете мирни. Она тражи изазов и тражи свој одраз. Ако мрзите, немате вољу ујутру ни да кренете, стално остајете у свом зачараном кругу мржње.

Мени је драго да видим да се овај народ овдје окупља, да има љубав и да зна шта хоће.

Ја хоћу да Фоча буде још развијенија, да има оно што широм свијета проносе многи Фочаци, а то је достојанство, посвећеност свом народу, својој Фочи, својој кући, свом дому и свему ономе што чини човјека вриједним.

Мени се свиђа што смо побиједили ону америчку амбасадорку. Она дође у Бањалуку па се тамо хвата неких некарактерних људи, не може да дође ни код мене ни код Жељке. Чуо сам да ју је и Лука Петровић одбио једном када је дошла, а и нема ништа лијепо у њој, оно је једна исфрустрирана женетина.

Каже она, када је долазила у мандату, како треба укинути образовање на нивоу Републике Српске и поставити то на нивоу БиХ, а ја јој кажем: „Ајд' немој зајебавати." И она се као нешто наљутила.

Не дамо оно што је наше, не дамо! Ја нисам тај који ће било шта дати, ја сам тај који ће ићи у Сарајево. Каже мени моја мајка: „Шта ћеш сине тамо у том туђем свијету", то је за њу Сарајево. Ја јој кажем: „Идем, мама, да побиједим у гостима."

ПОДРШКА

Има ли овдје присутних пензионера? Има...

Кажу мени ови из опозиције да дајемо ову једнократну новчану помоћ за пензионере само због избора, а ја вас сада питам ако је тако: „Хоћете ли да добијете ту помоћ одмах или да сачекамо децембар?!"

Добићете једнократну помоћ сљедеће седмице. У Републици Српској има 240.000 пензионера. Само једнократна помоћ коју ћете сада добити уз пензију кошта Републику 20 милиона марака, али то наши пензионери заслужују. Повећавамо и плате у просвјети

од јануара за 8% и немојте ме питати више у сљедећој години, доста је 8%.

Дошли смо у позицију да можемо да повећавамо примања и да радимо. Мени је драго што овдје могу да дођем и видим многе пројекте које смо реализовали. И ова главна улица је дио наших заједничких напора да је уредимо, као и мост, студентски дом, болницу и још много тога што смо радили. И Чемерно, ено, још се није срушило, како говоре они из опозиције.

Тито га није могао ријешити па смо ми ријешили. Сад рјешавамо овај пут горе одавде до Тјентишта, Србија је већ дала пет милиона, ми ћемо одобрити још 10 додатних и имаћемо солидан и сигуран пут. То мислим да ћемо почети да радимо чак и ове године.

Све што смо обећали, то и радимо.

ОБАВЕЗА

Све ово постижемо само зато што смо екипа, један тим.

Изабрано мјесто ни Жељка ни ја не доживљавамо као привилегију, него као обавезу и зато смо седам пута заредом побиједили, ово је осми пут.

Док стојим овдје пред вама, размишљам шта бисмо још могли да учинимо за вас. Морамо са вама да се нађемо поново и да то урадимо.

Само озбиљни народи могу да направе државу, само озбиљни народи могу да изграде државу. Држава за Србе значи слобода. Срби без слободе су потлачени и понижени као што су они у Федерацији.

Могли смо да чујемо како то у Федерацији изгледа када одете само да студирате, а камоли да живите.

Срби су у прошлом вијеку у два велика рата били на страни побједа. Срби су створили двије Југославије, прву и другу Ју-

гославију и дали слободу и свим другим народима на овим просторима.

Наивно су вјеровали да је та земља једнако велика и широка и за све друге у њој, који су сачекали крај тог прошлог вијека, отишли из земље, а Србе покушали окривити и приказати као геноцидни народ.

ЗАБЛУДА

Ја, као политичар и као човјек који се бави овим послом, немам намјеру да правим ниједну заблуду за српски народ. За мене је заблуда БиХ, она није мјесто гдје ми треба да будемо, она није мјесто слободе.

Ако су Бошњаци политички хтјели да напусте Југославију, зашто мисле да ми треба да останемо у њиховој БиХ? Та БиХ може да буде само ако је у интересу нас. Наша слобода мора да буде неприкосновена и нашу снагу и Републику коју волимо не смије нико понижавати и доводити у питање, иначе из те Босне ћемо отићи.

У посљедње вријеме, због немогућности да се супротставе нашим аргументима и нашој вољи, говоре нам како ми, наводно, нешто покушавамо да направимо ескалацију неког сукоба.

Не, нисмо ми глупи. Ми ћемо сачекати да нама држава Република Српска сама падне у руке, пошто ова горе скаламерија од БиХ не може да функционише без странаца.

Ствари се мијењају. Нису више странци они који управљају овдје. Оно што ћу одмах тражити је да избацим оног Инцка. Неће функционисати ниједан орган док он не оде, који ће нам он ђаво овдје?

Има 25.000 евра плату и говори нама шта ми треба да радимо, а књижи се да вама помаже. Ово су озбиљне ствари, ја не пријетим никоме. Свиђа ми се да тамо закатанчим ону „магазу“ у Сарајеву.

ЗАЈЕДНИШТВО

Ми ћемо заједно са вама ићи у све наше побједе. Заједно ћемо и у ову побједу, зато што вјерујемо у Србе, вјерујемо у јединство Срба.

Ми нисмо босански Срби, ми смо најбољи дио српског народа. Ви овдје и сви Срби у Крајини, Херцеговини, Семберији, Посавини, сви смо ми изданици оног слободарског српског народа и неће нам нико говорити да смо ми босански Срби.

Ми припадамо једној вјери, једној крсној слави, једном писму и једном језику, говоримо српски и пишемо ћирилицом, ми нисмо Босанци и хоћемо да се то поштује.

Зато и даље настављамо са Србијом да развијамо наше односе, који никада нису били бољи.

Не може нико на Дрини направити границу, она напросто није дио нашег менталитета.

Ево, открићемо вам нешто, али немојте то да ширите. Жељка и ја ћемо бити 29. и 30. октобра у братској Русији са Путином и рећи ћемо му да смо имали најбољи митинг у Фочи.

Хоћу да вам кажем, ми не смијемо да се стидимо нашег српског, православног поријекла. Оно није уперено против никога. Ми поштујемо Бошњаке, поштујемо Хрвате, а од њих тражимо само да поштују нашу Републику Српску и наш народ.

Живјела Република Српска и српски народ, живјела Србија, живјела Фоча и живјели сви добри људи овога свијета.

ТРЕБА МИ СНАГА КОЈУ ЋЕТЕ МИ ВИ ДАТИ

Добро вече, Приједоре. Можете ви и мало јаче са тим аплаузима. Управо сам стигао из Њемачке. Јутрос сам отишао, али сам се вратио да будем вечерас овдје међу вама и не бих то никада пропустио.

Желим да вас поздравим и да вам захвалим за све заједничке побједе које смо имали. Желим да вам кажем да сте јединствени, јединствени СНСД, људи који су издржали много издаја, омаловажавања, понекад и понижења, али никада нису одустали од политике коју ми водимо.

То је била моја снага и зато сам и ја могао све ово вријеме да вас заступам на најбољи могући начин и да са вама однесем све могуће побједе, а ова је готово извјесна.

Ово вам је Жељка Цвијановић, она ће бити предсједник Републике.

Има вас овдје у овој дворани више него икада, ја то знам, јер вас гледам увијек када долазим овдје и ту слику са собом носим.

И поред тога што су овдје у неком насељу поједини хтјели да нам парирају, сада су видјели да не могу, а ви то знате.

У овом граду Влада Републике Српске (сви смо се договорили) ће дати неколико милиона да се заврши дворана, да се откупи индустријска зона, итд. То ће бити преко осам милиона марака.

Треба рећи, ДНС је с нама, али СНСД одлучује ГДЈЕ и ШТА. Од 16 министара у Влади Републике Српске 10 је из СНСД-а.

С градском влашћу овдје у Приједору сарађујемо, али нам смета што нисмо успјели да реализујемо неких милион и по марака којима је требало да захвалимо нашим активистима, али вам обећавам, ако гласање буде онакво какво треба да буде, да ће и тај милион и по стићи овдје.

ПРИГОВОРИ

Видјели сте како смо вам исплатили пензије на вријеме па сада дајемо и једнократну помоћ од 30 до 100 КМ у зависности од висине пензије, а ови из опозиције кажу: „То Додик ради због избора."

Ја питам пензионере: „Хоћете ли да вам одгодимо ову исплату иза јануара?" Они кажу: „Немој, дај одмах." Код њих је све за изборе, све ми као радимо за изборе.

Република Српска не живи само ових мјесец дана, она живи све ове године заједно с нама, са свим проблемима које имамо. Свјесни смо ми тога, али многе проблеме смо ми ријешили.

Данас имамо стабилне наше рачуне, немамо отворен ниједан проблем. Данас се у Републици Српској не води ниједан штрајк, чак ни у приватним предузећима, а да не причам о јавним установама.

Почели смо са школском годином. Просвјетни радници ће од јануара имати повећање плате за 8%. Пошто ће већина гласати за нас, добиће повећање и они који неће.

ПРИЧА

Ево једна прича, најбоља...

Синоћ у Прњавору дође мени један човјек и каже: „Предсједниче, како је?" Кажем ја: „Добро је."

Каже: „Ал' нас онај изда, мајку му. " Други каже: „Изда нас онај Мектић, сунце му јебем, сваки дан нас за нешто изда, упропасти нам Прњавор." Тако да вама најбоље све говори народ.

Зато је веома важно да ви кажете да је он опасан лик у смислу да, када добије микрофон, он се изгуби.

Имате разних људи, неки су овакви или онакви, али неко када добије микрофон и када му се камера приближи, он се сав изгуби.

Видјели сте све како то изгледа.

ДЕЈТОН

Ми немамо намјеру да се водимо било каквим принципима осим оних којима смо се водили до сада.

Наш принцип јесте дејтонска структура БиХ и Устав БиХ.

Они су нам отели многе надлежности, али у Уставу и даље пише да многе ствари припадају нама и ја идем тамо да будете поносни на мене, као и ја на вас.

Зато ми треба снага коју ћете ми ви дати, требају ми гласови које ћете ми дати. Немојте мислити да ми дајете привилегију, дајете ми један озбиљан и тежак посао који треба да радим.

Када год будем тамо, а нећу ићи често, не секирајте се ви, увијек ћу мислити како сам прошао у Приједору.

Желим да знате да ћемо у наредном мандату учинити све да изградимо ауто-пут Бањалука – Приједор и, наравно, према Новом Граду, а према Дубици брзу цесту. То је план о којем преговарамо са Владом и овим људима овдје.

То смо требали да закључимо у Софији, када је био самит Кине и 16 земаља централне и источне Европе. Тада је Шаровић и остали рекао: „Ако долази Милорад Додик, ја нећу тамо бити." Као он је сад нека величина. Углавном, завршићемо то одмах послије избора.

Озбиљан је пројекат изградња ауто-пута. Ви знате да ћемо наредних дана отворити дионицу ауто-пута до Прњавора и тиме је учинити јединственом дионицом од Бањалуке до Добоја. Наш је план да упоредо идемо и градимо ауто-пут до границе са Србијом и да се повежемо, да имамо директно ауто-пут Приједор – Бањалука – Београд.

То је извјесно, а многи нам нису вјеровали када смо о томе говорили. Ево, сада у овом мандату урадили смо 120 километара ауто-пута. Чули сте малопријe да иде три милиона за обнову села.

Завршили смо Клинички центар у Бањалуци и сад у суботу је отварање и промовисање тога што смо урадили.

Урадили смо ауто-пут до Добоја дужине 72 километра и 5. октобра ћемо, пред изборе, отворити болницу у Источном Сарајеву, која је била још из доба Аустроугарске.

Према Приједору је учињена једна мања неправда. Приједор заслужује да добије једног министра у Влади Републике Српске. Видјећемо како ће то ићи.

Видим ја да је Саша почео да носи кравату и одијело, вјежба се. Шалим се, ви треба то да се договорите између вас ко ће бити.

Питам ја малопријe Сашу: „Могу ли ја позвати све ове људе вечерас на пиће“, а он каже: „Нема толике кафане“, тако да ћу овај пут одустати.

ВИЦ

Испричаћу вам нешто...

Умро мајмун у зоолошком врту. Зове секретарица директора и каже: „Господине директоре, умро нам је један мајмун, да ли да купимо новог или да чекамо вас?“

Ја имам унука којем је речено да не помиње да сам ја њему дјед. Он иде у школу у први разред и дјеца су скужила да сам ја њему дјед и неће да се играју с њим.

Унука је у то вријеме ишла у вртић, али она је борбенија, више на мене. Дошао он из школе и пита шта да ради, неће нико да се игра са њим и они њему објасне како да се понаша.

Сљедеће јутро моја кћерка води унуку у вртић. Улази она унутра и каже: „Добро јутро, мој дјед је Милорад Додик.“ Каже моја кћерка: „Исидора, шта ти је, шта смо рекли?“ Каже она њој: „Па је л' није, можда, наравно да јесте.“

Двадесет дана након избора доводим овдје Сашу Матића да са вама запјева, а сада живјели и здрави били.

Живјела Република Српска, живјела Србија и српски народ, живио Приједор!

ПОНОСАН САМ ШТО ПРИПАДАМ СРПСКОМ СЛОБОДАРСКОМ НАРОДУ

Добро вече свима. Добро вече, Подградци, добро вече Градишка и сви добри људи. Добро вече и онима који су остали код куће вечерас.

Да вам право кажем, овдје долазим са осјећајем да нема потребе да вас молим за глас, јер сте се ви зато опредијелили, а ја сам то заслужио и немој ко да се зеза па да не гласа за нас.

Да нас нема, не би било ни овог пута, не би било водовода, не би се правио ни овај пут према Мраковици. Сад питам све вас шта вам још треба да урадим, да добијем 100%, мајку му Божију.

Хвала вам за све наше побједе, јер сте ви у њима били важни и дали сте нам снагу, како на општинском, тако и на републичком нивоу.

Дали сте снагу СНСД-у и нама лично да се боримо за оно што мислимо да јесте интерес народа и његова будућност. Мислим да смо у томе успјели.

КИКС

Седам пута смо побиједили, тј. у Градишци шест пута. Једном смо овдје изгубили изборе на локалном нивоу и то на вашу штету. Зато смо морали довући Аџића да направи 5.000 гласова разлике и честитам вам на томе.

Имате доброг начелника. Мало је овако својеглав, али ми знамо како са њим треба радити. Најважније је то што он жели да успије и мислим да је посвећен Градишци сваки дан.

Важно је да се одржимо заједно скупа, сви људи овог краја, овог Поткозарја, Подградаца, јер овдје има живота.

Само они који нису сигурни у себе отићи ће негдје далеко. Имају они на то право, али зашто се онда враћају упорно сваког викенда, шта им то овдје недостаје, а шта су видјели у том неком великом свијету. То је, ипак, њихова дилема, не наша.

Волио бих да смо ми овдје у стању да имамо велике плате, да буде као у Њемачкој, али то није то. Њемачка је нација од 80 милиона људи, цивилизацијски и стратешки постављена на тај начин да се концентрација капитала врши на тај простор.

А концентрација ратова, неимаштина и свега другога са тих простора је долазила нама овдје у оба рата па и у овом посљедњем, ослободилачком. Сад ће ови из Сарајева полудјети што сам рекао ослободилачки, а ја стварно мислим да јесте.

ПОШТОВАЊЕ

Овај народ овдје поштује сваког, и мањег и друкчијег. Овај народ воли и поштује слободу и са том слободом улази у историју, дијели је и даје другима. Никада није био себичан и никада никоме ништа није узео, а све је дао.

Овај народ важи за један од најгостопримљивијих народа на овим просторима Балкана, или како то сада зову, југоисточне Европе.

То је мој српски народ и поносан сам што припадам том једном великом слободарском народу.

Ако ико зна, зна Поткозарје, зна Козара, знају Срби овог простора, да слободе за Србе нема уколико нема државе. Зато је

важна Република Српска. Зато су сви кренули на њу, јер знају када нема Републике Српске, да овај народ нема слободе.

У времену Другог свјетског рата сигурно се не би десило оволико страдања у Јасеновцу и на многим другим мјестима. Народ је био препуштен сам себи, није знао и није имао оријентацију, зато данас не смијемо дати Републику Српску.

Република је једнако важна и овдје у Подградцима, као и у сваком мјесту широм Републике Српске.

Гдје год дођемо, будемо, осјећамо љубав људи за Републику. Они који каткад не разумију шта то значи и када су у страшној социјалној потреби, када их питам како је, знају да кажу: „Добро је, чувај нам само Републику Српску." То је за мене увијек разлог и мотив.

СЈАЈНА ЕКИПА

Наша екипа се показала као сјајна.

Цијело вријеме смо водили политичке битке са глобалним силама свијета, са Европском унијом, САД-ом, Великом Британијом, која је хтјела да нас развласти и подведе поново под централу која се зове Сарајево, како би располагала нашим ресурсима и како бисмо теже могли да дођемо до свега онога што имамо данас.

Морамо више да волимо наш крај, наше село и нашу Републику. Фали те љубави.

Људи с љубављу имају покрет и снагу да иду даље, они увијек траже нову инспирацију и нову енергију, а они који мрзе, најрадије не би ни устајали ујутру и нигдје не би кренули, јер они знају кога мрзе.

Зато мора вољети народ и Републику Српску онај ко хоће да се бави политиком на овим просторима.

Многе ствари које ми радимо већина од вас не треба да зна.

ПОВЈЕРЕЊЕ

Оно што се од вас тражи је повјерење у нас, ове овдје дивне људе, представнике народа.

Ово је најбоље што је народу могао да понуди овај крај.

Ово је најбоље што има ова генерација у политичком смислу и зато је важно да народ разумије шта радимо.

Ништа није завршено, лажу вас када кажу да су прошле опасности. То није истина, само вребају. Да су прошле опасности, било би им свеједно да ли је Милорад Додик предсједник Републике или члан Предсједништва БиХ или је Жељка предсједник Републике, то би пустили крају.

Послали су овдје странце да млатарају са друштвеним мрежама и медијима, да им убризгавају новац и да раде против нас измишљајући ствари као ово везано за Жељку.

Џабе је говорити да нешто није када су они упорни у лажи коју смисле, али у лажи су увијек кратке ноге и не могу никако да дођу до 7. октобра. Не може никако да се оствари она њихова прича „свиће".

СНСД улази у нови дан, нову еру, нову политику, ново вријеме које доноси четири године, а они су се оријентисали само на „свитање". Једна црногорска пјесма каже: *Још не свиће рујна зора, још не трепти лист са гора, не чује се глас славуја зору да најави...*

То ће они пјевати себи, а ми ћемо пјевати наше пјесме, нашем животу, нашем народу.

ДОЛАЗИМ СА ОБРАЗОМ

Ја овдје долазим са образом према свима вама и хоћу са вама да дијелим вријеме.

Није мој ни професионални ни животни избор Сарајево.

Могао сам много пута да одем и тамо су ме много пута тражили.

Прије рата, као младом тадашњем предсједнику Извршног одбора Лакташа, нудили су да нешто радим, никада нисам отишао.

Нисам напустио Лакташе, нисам напустио Бањалуку, нисам напустио Републику Српску. Оно што највише волим су управо Бањалука, Лакташи, Градишка, Република Српска и Србија.

Оно што ми вама нудимо је сигурност и безбједност. Милорад Додик није човјек који ће овај народ увести у било какву нестабилност. Ја се борим за мир. Свих ових 12 година наше непрекидне владавине биле су године стабилности и мира.

Данас у Републици Српској нема ниједно отворено питање које узнемирава јавност, осим лажи које пласирају ови неки. Нема ниједног штрајка у Републици Српској у овом времену. Сви пољопривредници добијају редовно оно што им припада, ове године и повећано, наравно, због избора.

Ако неко мисли да није због избора, ево, ја вам кажем да јесте, али оно што је важно јесте да сљедеће године то нећемо моћи да смањимо. Исплатили смо редовно све плате и пензије. Сљедеће седмице ће пензионерима бити исплаћена једнократна новчана помоћ у износима 100 КМ, 50 КМ и 30 КМ у зависности од висине пензије коју примају.

Ови неки кажу то Додик ради због избора, а ја онда питам пензионере: „Хоћете ли да вам исплатимо то сада или у јануару?“ Они кажу: „Одмах.“

Не купујемо ми људе на тај начин, ал' послужиће вам да бар лакше дођете на изборе и гласате за нас. Мало је то новаца, али није све у новцу. Погледајте нас како смо шармантни, стамени, лијепи и згодни. Је л' можда неко мисли другачије?! Наравно да не мислите.

Ја за вас све мислим да сте лијепи, згодни, шармантни, осим ове двојице који су дошли из СДС-а да овдје шпијунирају. Ено их тамо на капији, отићи ће сад одмах чим ми запјевамо.

МРАКОВИЦА

Дакле, радимо овај пут горе до Мраковице, морамо га урадити. Знам да је било много мучења, много чекања, али ево Ћубићева механизација је горе.

Има изазова. Пројектом је предвиђено 50.000 кубика неког одвожења, а сада се тај број повећао на 500 кубика, али ријешићемо и изградићемо, нећемо успјети до 7. октобра, али вам гарантујем да ћемо тај пут завршити.

Милорад Додик ће сигурно иза себи оставити тај пут урађен.

Ево, каже Ацић, да сам ја дао паре и за овај дом, па немојте да би то ко заборавио када будете ишли на гласање. Нема, морамо бити поштени. Ја вама лову, ви нама гласове и готово.

Је ли вам онај Латиновић нешто донио када сте гласали за њега?! Тада када је он побиједио, ја сам дошао овдје и рекао, без обзира на то што нисте гласали за нас, направићемо вам овај пут и урађен је. Милорад Додик није слагао.

ИЗДАЈА

Ја вјерујем да у СДС-у још има људи који вјерују у истинску, националну причу и идеју о Републици Српској. То су они поштени, они што ми кажемо загуљени Срби, али поштени људи, радници, сељаци који вјерују у то. Што се тиче руководства СДС-а, то је све огрезло у издаји и неспособности.

Ја сједим у Сарајеву и Вукота Говедарица каже како је у Републици Српској мрак. Зато су они ставили оно „свиће“. Какав мрак када никада боље нисмо свијетлили, нема села у којем нема расвјете.

Каже он да је једини човјек који има визију у БиХ Бакир Изетбеговић, а ја му кажем: „Јебао те он, како он може имати визију." И сад се тај нуди да вам буде предсједник Републике, тај који мисли да Изетбеговићи, који су смртни непријатељи српског националног интереса, имају визију.

Жељка Цвијановић заједно са нама ради, она је дио ове екипе и овог тима. Жена је која има одговорност. Била је упорна једнако као и ја на сваком мјесту гдје смо се борили за Републику Српску.

ПРИПАДАМ ВАМА

Ми смо овдје заједно. Ја припадам вама, као што и ви припадате мени. Припадате овим људима као што и они припадају вама.

Нико одавде ништа неће однијети. Овдје смо дошли да вам доносимо и да та питања рјешавамо.

Има овдје још улица и насеља која треба да асфалтирамо. Има овдје мјеста гдје треба да побољшамо привреду.

Хвала Љуби Ћубићу, који држи причу о дрвној индустрији и производњи. Без обзира на то колико по некоме било неизгледно или тешко, важно је да дрвна индустрија баш овдје у Подградцима функционише и ради. То тако треба и да остане. Ако не будете гласали, ја ћу рећи Љуби да премјести фабрику.

ВИЦ

Има онај виц... каже, крепао један мајмун у зоолошком врту и зове секретарица директора да пита шта да ради.

Каже она: „Господине директоре, крепао нам је мајмун па само да провјерим да ли да купујемо новог или чекамо тебе."

Тако је и са овима из опозиције.

Волим вас када се смијете. Ови који не знају да се смију, не

знају ништа ни да раде. Ако се неко случајно овдје не смије, нека одмах почне, немој да чека.

ЉУБАВ

Ми смо један народ. Сва моја љубав је уперена према вама. Ово није привилегија што ви мени дајете, али ћете бити поносни на Милорада Додика од првог дана када будем члан Предсједништва БиХ.

Питају ме Британци: „Шта ви хоћете у Сарајеву?“ Ја кажем: „Хоћу да побиједим у гостима, ето шта хоћу.“

Живјели и здрави били. Живјела Република Српска, живјели Срби и сви људи добре воље, сви наши грађани.

Живјела Србија и живјела наша побједа!

Лопаре, 18.09.2018. године

ЗАГЛЕДАНИ СМО У СРБИЈУ

Добар дан. Ово је Жељка Цвијановић, она ће бити предсједник Републике хтјели ви то или не хтјели. Лако је нама у Сарајеву са Бошњацима, али нам је тешко са овим нашим.

Каже ми један човјек у Калиновику, прије неколико дана: „Ти знаш да сам ја човјек Ратка Младића и да сам ја Србин, али нас обрукаше ови у Сарајеву, сунце им јебем."

Република Српска је у суштини нашег дјеловања. Све што радимо, увјерен сам, радимо на добробит свих вас који живите овдје. Хвала вам за све подршке које сте нам дали, вјерујем да смо и ми вама то вратили.

Ово мјесто мора да научи неке политичке лекције.

Они који хоће да буду најбољи и да се крећу даље, не смију да подијеле власт. Не можете ви да имате локалну власт СДС-а, а да у Републици буде власт СНСД-а. Она мора да буде јединствена.

Имали сте раније, вјероватно, искуства па сте сада то направили. Када је био СДС и горе и доље, опет ништа нисте имали. Не може ништа да се покаже што су урадили овдје.

Овај ваш доктор овдје је мало и симпатичан док не крене радити. То није довољно да знате, за одговорну политику треба далеко више.

Њихова способност да не раде, а да криве друге је импозантна.

Само ћу вам једну ствар рећи, ја га никада нисам видио да је дошао у Бањалуку да тражи нешто за Лопаре. Нисам га видио ја, а није ни Жељка Цвијановић. Они мисле да су они сами себи довољни.

Ето, наиђе вода и однесе водовод, како рече Саво. Ја нисам ни знао да се то десило, нико нам није ни јавио, могли смо вам нешто помоћи. Вучемо ми стално који милион за собом, могли смо и вама овдје дати, али нико не тражи.

ИСЕЉЕЊЕ

Оно што смо ми урадили вјерујемо да је капитални политички добитак.

Републику смо наслиједили у условима када су нам хтјели одузети полицију и када су ови монструми са Запада хтјели да од нас направе празну љуштуру која би у некој другој фази постала бесмислена ствар за наше животе.

Већина од нас би се већ, да је то успјело, одавде иселила, што им је био и циљ.

Циљ Инцка и свих високих представника је да униште снагу Републике Српске, да трансферишу ту моћ на ниво Сарајева и да одатле долазе фермани, а да се ми полако исељавамо, већом брзином него што неки одлазе да раде у иностранство.

ИСЕЉАВАЊЕ

Чујемо данас ове из Савеза за промјене како говоре да одлазе дјеца, одлази младост. Нажалост, има тога, али би требало да ћуте они који су послали и своју дјецу. Младен Иванић каже: „Ето, одлазе.“ па зашто је он онда свог сина послао у Лондон?!

Мој син и моја кћерка живе овдје. Ја се борим да овдје буде добро сваки дан. Ако већ неко хоће да држи предавања те врсте, онда не може на тај начин да говори о томе.

Људи, било је веома тешко онемогућити политичку сахрану Републике Српске.

БАКИРОВА ВИЗИЈА

Међу Бошњацима има добрих људи, наших комшија, као што и код Срба има битанги. То је једна ствар, а политика је нешто сасвим друго.

Замислите ситуацију у којој дођете у Сарајево на састанак представника политичких партија са оним Ханом, комесаром за европске интеграције, па сам и ја ту, а дошао и Говедарица умјесто оног смотаног Босића на састанак.

Говедарица, који хоће, наводно, да буде предсједник, само то још ником није јавио.

Хан пита: „Шта да радимо овдје, има ли овдје икаквих шанси, има ли овдје неко ко има неку идеју?“

Јави се Говедарица и каже да је једини човјек у БиХ са визијом Бакир Изетбеговић.

Кажем му ја: „Јебао те он, како он може бити човјек са визијом за тебе?! Како је могуће да Изетбеговићи буду наша визија?!“

Тај исти човјек каже да није способан да буде на нивоу Сарајева, па ће се зато мало вјежбати у Републици Српској како би упропастио ово што смо једва сачували задњих година.

Он прича како ће овдје као нешто да свиће. Они Црногорци, којима и нисам баш нешто наклоњен, су отпјевали оно: „Још не свиће рујна зора“, е то ће њему пјевати 8. ујутру.

Ми ћемо пјевати оно: „Кад погледам с Јахорине бијеле, Романија на дохват ми руке, Семберију опасала Дрина, пукла поља све до Бањалуке.“ То је наша пјесма. То је јединство нашег српског народа и других добрих људи на овим просторима.

ОКУПЉАЊЕ

Овдје се мора показати окупљање на свим важним пројектима. Ми сматрамо да радимо одличан посао.

Неки нас не воле зато што су такви какви јесу, али ни ја неке не волим зато што су такви какви јесу. То је људски, ја ништа не глумим.

Ми нисмо дошли да вас молимо овдје, има начина како ћемо Жељка и ја постати то што смо наумили.

Видим тамо оних неколико који не аплаудирају па бих сад због њих причао два сата, али нећу.

Рећи ћу вам да смо присутни овдје у Семберији и да смо у Бијељини урадили многе капиталне пројекте. Све и један фенинг којим је плаћена болница у Бијељини дошао је из републичког буџета, а ту одлуку смо донијели Жељка и ја, заједно са министрима у Влади.

Ви Семберци нисте дали ниједног фенинга за ту болницу.

Оно што намјеравамо, што је капитално и што ће морати и овдје да се осјети је изградња ауто-пута Бањалука – Београд.

Ми желимо да се изградњом ауто-пута повежемо са Србијом и то није само путни правац, него пројекат повезивања по свим основама.

То ће проћи овдје, недалеко од вас. Крак брзе цесте мора да дође и до Лопара. Морамо да учинимо више, али да бисмо то успјели, морате и ви нама помоћи, морате нас обавезати.

Ево, сада имате директора термоелектране који треба да запосли бар једно 300-400 вас из Лопара. Ја га подржавам да то уради. Кад год дођем овдје, увијек се жалите како не може нико да се убаци у термоелектрану.

Ево, ја сад подржавам директора, а и Жељка исто. Шта нас кошта, морамо подржати. Морамо заједно да радимо на тим питањима.

Једно је питање национално и државно, а друго је ово локално.

Живот се живи овдје на локалу. Хоћемо да овдје будемо позвани и да знамо шта вам све треба, а ако то не урадимо, онда тек имате право да нас критикујете.

Ми никада нисмо позвани овдје да ријешимо било какав проблем и то је највећи проблем.

Ми смо с вама и хоћу да вам кажем да вас доживљавам све као своје, као што осјећам да и ја припадам вама. То је оно што ме вуче и држи у овој политици.

ДЈЕЛА

Ви видите да ми не причамо много о њима. Политичари се мјере само по ономе шта оставе иза себе, а не по томе шта галаме, колико гласно вичу, шта говоре итд.

Када се окренете овако иза себе, има ли болнице у Бијељини, има ли обилазница око Бијељине? Ко је направио онај канал тамо? Нисам могао вјеровати да Бијељина, толики град, нема канализацију.

Када сам био први пут предсједник Владе био сам запрепаштен том чињеницом да се у згради у центру града, која има двадесет спратова, угушило седмогодишње дијете у септичкој јами. Ја то нисам могао вјеровати.

Питам, шта је ово људи, кажу нема канализације. Све смо то урадили и онда чујемо како Мићо Мићић каже одоше људи. Па шта он ради, који ђаво сједиш тамо, коме ти то говориш, МЕНИ?!

Осим што прави зграде од јавних средстава, шта још ради, шта?!

У овом дијелу 50 милиона сада иде само за дрински насип да би се спријечиле високе воде. Хоћемо да обезбиједимо све што треба, али морамо заједно то да радимо.

Морам сјести заједно са вама да договоримо шта треба и то ће да буде. Ми смо способни сада да све урадимо, можда нисмо били прије десет година, али сад јесмо. Је ли проблем овдје вода? Јесте проблем. Хоћете мени пустити да то ријешим? Склоните овог начелника, ја ћу доћи па ћете видјети како то иде.

Да не би било да смо ми овдје џабе дошли, де ви реците овом вашем начелнику да до првог дође у Бањалуку, чека га милион марака да направимо овај водовод, ако хоће. Ако неће, шта вам ја могу.

Направићемо ми воду и ако не гласате за нас, то мора да буде за сваког човјека овдје. Није фино да у овом времену, данас, овдје нема воде. То није у реду и зато то радимо.

Он нека дође до првог, донесе пројекат, ми прегледамо је л' то тако, је л' у реду, и има милион марака да то заврши. Да баш видимо шта ће вам ови други обећати?!

ПОБЈЕДА

Ви сте свјесни да је наша политика, политика мира.

Ја не идем у Сарајево да тамо правим будалаштине. Ја идем тамо да их побиједим у гостима. Ја знам како се то ради.

Оволико година, сједили смо и знамо, понижавали су нас.

Можемо ми са Бошњацима, али они морају да знају да ми волимо Републику Српску и да не смију да дирају у њу, као што ни ми не треба да дирамо у њихову исламску заједницу и њихове вриједности.

Не могу ни они да дирају нас Србе, нашу вјеру и нашу крсну славу. Ако је тако, онда можемо са Бошњацима, ако није, онда довиђења – пријатно.

Позивамо све добре људе да се окупимо око тога.

СТУБ

Стално причају како је Босна на три стуба од којих је један српски, један бошњачки и један хрватски. Немојте да дирате мој стуб, не дам да га дирате. Не прилазите му!

Нема природније ствари, то Бошњаци у Босни морају да схвате, од тога да ми сарађујемо и да смо загледани у Србију.

Нема нормалније ствари и то ћемо увијек радити, не да њих нервирамо, већ зато што је то наш интерес и захвалан сам Србији за помоћ.

Чујете Иванића који каже мијеша се Србија у изборе, а што он није рекао да се мијешају Британци. Послали су овдје 40 специјалаца да на друштвеним мрежама раде за њега, што то не каже, него увољује Србију у проблем.

Предсједник Вучић мора да објашњава да то није тако. Да ли је, молим вас, проблем када нам помогну да направимо школу?!

Имате ли ви овдје вртић? Имате. Треба ли још један, шта још треба. Све треба, све нема. Можемо све да урадимо. Дај да се окупимо око тих ствари.

Шта је са школом, треба ли је реновирати? Држава не може да прави фабрике, ви то знате, али можемо да направимо услове да неко ко хоће да направи фабрику лакше одлучи о томе.

То што сам вам рекао да овај дође до првога је због тога, само немојте никоме причати, што Жељка и ја идемо почетком октобра код Путина па смо мало заузети.

Волим да дођем овдје, без обзира на то што ме најчешће нервира када чујем како гласате, али ћете бар ви овдје присутни, осим оне тамо тројице, гласати за нас.

Знајте да сте ви овдје окупљени ријешили проблем водовода. Ви сте они који су то урадили. Направићу најквалитетније

бушотине које ће обезбиједити квалитетно и стабилно снабдијевање водом. Ја нећу да живим у Републици у којој постоји општина која нема воду.

Живјели и здрави били.

Ја сам добро, а ви уживајте ако хоћете.

Угљевик, 18.09.2018. године

РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ МОЈ НАЧИН ЖИВОТА

Добро вече свима, хвала вам што сте овдје. Захвалан сам вам за све наше заједничке дане и велике побједе. СНСД је побиједио седам пута на општим и локалним изборима, понекад није овдје у Угљевику, али смо увијек били овдје са вама, правили смо велике пројекте и никада нисмо одустали од заједничког напора.

Ово је Жељка Цвијановић, она је навалила да буде Предсједник Републике и ја сам је предложио.

Немамо ми толико проблема са Бошњацима, колико имамо са нашим битангама које буду у Сарајеву.

Мисле да имају право да малтретирају цијелу једну заједницу, цијелу једну Републику и то смо осјетили гледајући како су то радили посљедње четири године.

Од првог дана кренуо је њихов атак на Републику Српску.

Суштина промјена, по њима, требало је да се деси тако да мјесто одлука не буду Република Српска и Бањалука, него Сарајево, које намеће све одлуке свима у БиХ.

То, наравно, није тако по Уставу, али јесте по главама разних мешетара. Довољно је само поменути оног Мектића, којем се сви смијете, и његове импровизације на разне теме у посљедње вријеме које су биле штетне за нас.

Каже ми прије неки дан један човјек у Прњавору: „Ал' нас овај обрука, сунце му јебем. Не могу да ходам по Прњавору колико ми је тешко, дај, молим те, очисти га 7. октобра, немој да тамо више буде.“ Очистиће њега народ, нећу ја.

Ја ћу да урадим нешто друго касније, а народ ће 8. октобра да слави велику побједу од претходног дана, окупљени око онога што нам је важно, а то је слобода, слобода за све људе који живе у Републици Српској, без обзира на нацију.

ЗАСТАВА

Наша застава има црвену, плаву и бијелу боју.

Црвена боја симболизује крв наших предака који су своје животе давали за слободу српског народа кроз вијекове и историју.

Плава боја симболизује слободу коју уживамо у Републици Српској као нашој држави.

Бијела боја симболизује оно што је увијек било важно за сваког човјека, да има довољно хљеба, да се прехрани овај народ и да будемо сигурни у томе.

Зато смо ми одлучили да послије три важне ствари станемо заједно са народом под заставом Републике Српске и да понесемо наше сјећање на славне борбе наших предака.

Сјећање да слободу морамо да градимо и бранимо сваки дан и на сваком мјесту и да довољно обезбиједимо посла за свакога да нико не буде гладан у Републици Српској.

РЕПУБЛИКА

Све што смо радили претходних година није било нимало лако, као и наћи се на многим мјестима широм свијета и бранити Републику Српску.

Ја, када одем негдје вани у име Републике Српске, осјећам се у најмању руку као да представљам Русију. Никада нисам оклијевао.

Било је оних који су ми говорили Република Српска ово, Република Српска оно.

Можда је за њих тако. За мене је Република Српска мој начин живота, мој живот. Народ којем вјерујем и који волим, који ме среће и поздравља широм моје Републике.

Ја се овдје осјећам одлично, ја се овдје осјећам добро, без обзира на то колико понекад било тешко радити данима, по 15 сати дневно, да бисмо осигурали оно што имамо данас.

Република Српска данас нема ниједног отвореног проблема, осим неколико битанги.

То је оно што је заслуга Владе Републике Српске, која је заједно са свим институцијама, Народном скупштином Републике Српске и са мном рјешавала многе проблеме.

Рећи ћу вам само да је поплава 2014. године однијела један цијели буџет Републике Српске, направила је штету од двије милијарде марака. Морали смо да станемо са свим развојним пројектима да бисмо изградили оно што смо већ имали.

Република је способна да иде даље.

Данас нема ниједног штрајка у Републици Српској.

Када су многи овдје у региону тражили да се смањују плате, ми смо то урадили на два мјесеца, након тога смо вратили плате, одржали их на том нивоу и сад смо у прилици да нешто и повећамо.

Од јануара ће просвјетни радници имати већу плату за 8%. Данас су наше плате у многим секторима веће него што су у Србији. Веће су у образовању, полицији, здравству, тако да Република Српска има свој пут. Водимо се миром, водимо се стабилношћу.

Жељка је предано радила са пензионерима да се повећају пензије у овом времену, кумулативно за посљедњих четири-пет година за 20 одсто.

Пензионери ће сада добити и једнократну помоћ у износу од 30 КМ до 100 КМ у зависности од висине пензије коју примају, да могу доћи на изборе и гласати за нас. Ако случајно не гласају, ми ћемо новац вратити.

Каже једна пјесма која се пјева у Крајини: *Републику Српску када постане најбоља волиш, Милораде.*

РАЗВОЈ

Многе ствари се забораве и зато ми је драго што смо ушли у воде стабилности. Потребно је да се окупимо и радимо како би нам било све боље.

Чули сте шта овдје у Угљевику радимо око термоелектране. Ових дана ћемо разговарати са Русима како би је реконструисали у наредних годину-двије, како би она преживјела још 20-25 година.

Наставићемо да градимо инфраструктуру. Желимо да изградимо ауто-пут Бањалука – Београд, што је важно за свакога у Републици Српској.

Прва дионица је изграђена на релацији Бањалука – Добој, а за десетак дана отворићемо дионицу и комплетан ауто-пут Бањалука – Добој у дужини од 72 километра.

У наредном времену ћемо договорити трасу за Бијељину, а са Србијом договарамо да се заврши и траса која прекрива ријеку Дрину па све до границе Брчко дистрикта.

Све су то ствари које су важне.

Важно је и за вас овдје што је Влада Републике Српске, још док сам ја био њен предсједник, изградила болницу у Бијељини, у коју је уложено 72 милиона марака буџетских средстава.

Ви сте се већ навикли на то, али није било једноставно изградити болницу. То нас је понукало да у читавој Републици Српској градимо болнице.

У суботу ће у Бањалуци бити отворен нови Клинички центар, у који је уложено преко 200 милиона марака, како би се обезбиједиле праксе и процедуре у области здравства које могу да задовоље све потребе и интересе наших грађана.

Знате ли ви колико смо ми озбиљни када су Британци послали 40 стручњака да сруше Милорада Додика, али то народ не да.

Можда ће неко од вас који слуша и гласати против нас, ал' морам вам рећи да ћете се зајебати.

Према томе, можете бити срећни само зато што је Милорад Додик побиједио и што је Жељка Цвијановић предсједник Републике.

Нама је потребан предсједник Републике који ће радити у тиму заједно са свим осталим политичарима и функционерима.

Чујем ових дана, Говедарица каже како ће он обезбиједити јединство. Које јединство он може обезбиједити, звао сам их пет пута на састанак да се договоримо и они нису дошли. Ето њиховог јединства.

Једном када смо сједили у Сарајеву са неким Европљанима, они видно изнервирани јер виде да у тој Босни све иде тешко и да шкрипи на све стране, питају: „Има ли ико овдје неку визију или идеју?!"

Каже Вукота Говедарица да је једини човјек који има визију Бакир Изетбеговић.

Ја гледам у човјека и кажем му: „Јебао те он, гдје он може имати визију." Он препоручује нама Бакира, који нема подршку ни Бошњака у Федерацији. То је изгубљена политика.

Ја се извињавам што овако причам, овдје има дама, али политика и за Жељку је мушки посао. Што се тиче тога, она је сигурно већи мушкарац од њих.

СТАБИЛНОСТ

Политика је врашки озбиљна ствар.

Ми смо народ који је депресиван и тужан, без перспективе, зато морамо понекад и да се нашалимо, да вас насмијемо, а често и запјевамо. То је оно шта радимо, а када се бавимо озбиљним државним пословима, не одустајемо да водимо најбоље рачуна о томе.

За наше стратешке интересе овдје су веома важни мир и стабилност. Ми смо партија мира, 12 година водимо Републику Српску и није било никаквих ризика везано за рад финансија.

Ови други то све измишљају да би наштетили Републици Српској.

Мектић каже како у Српској постоје паравојске, то је нетачно, то је подвала Републици Српској.

У том погледу ми имамо Дејтонски споразум и држимо се њега.

Ми не вјерујемо странцима, поготово не оном смушеном Инцку и осталима, нити смо вјеровали Педију Ешдауну када је овдје радио.

Када ја сједнем у Сарајеву, прво ћу да видим шта су радили високи представници па ћемо се онда мало поносати, да видимо како то изгледа. Инцко је рекао да оно што смо ми да је исто то и Хитлер радио.

Он то зна, јер отуда и долази. Доста је њих таквих, али они могу да говоре шта хоће.

Ја у себи носим сувише поноса и пркоса да бих допустио таквима да могу да ме вријеђају. Ја нећу да правим дестабилизације и свађе како то ови други настоје да прикажу, ја сам само један озбиљно добар Србин који не дозвољава да буде понижен.

Ја не мрзим друге људе и имам пријатеље који су и Бошњаци и Хрвати. Имам школских другова и држим до њих, имам оних који су играли у мојој кошаркашкој екипи и то су многи добри људи.

Као што код Срба има битанги, тако и свугдје има лоших људи.

Овдје се ради о политици. Ако је Бошњацима важно да имају стабилност у БиХ, онда од почетка и без оклијевања морају да прихвате Републику Српску као вољу и жељу српског народа на овим просторима.

ПОДВАЛЕ

Ако се стално покушава да се Србима наметну кривице које не постоје, онда не можемо да градимо и живимо заједно. Морамо да одустанемо од неких прича кроз историју.

Она америчка амбасадорка тражила је да као држи предавања на Економском факултету у Бањалуци, вјероватно са намјером да прича лоше о Милораду Додику, али су је откачили студенти и рекли да не желе да је слушају. На њих сам поносан.

Наравно да ми не можемо без Америке и уважавања тих сила, али и они имају у себи тако тих, ето, та персона која је рекла, када је дошла овдје први дан, како они траже да се донесе закон о укидању Министарства образовања Републике Српске и да се формира министарство образовања БиХ, да се изучава једна историја, један језик.

На то сам јој ја рекао: „Ајд' здраво."

Зашто је проблем да ми имамо Министарство образовања, шта ме брига за њене идеје, ко је она, на крају крајева, да нама говори шта ми овдје треба да радимо. Не идемо ни ми у њихове земље да то чинимо.

Мијешају се у изборе, мијешају. Ово све што долази у врећама је манипулација лопова. Морамо се покушати договорити са Бошњацима да доносимо заједничке одлуке, које неће бити одлуке амбасадора у БиХ и високих представника.

Прво што ћу тражити јесте да оде високи представник, онај Инцко.

Он би живио три живота овдје када има 24.000 евра плату.

Па ја бих путовао кроз земљу сваки мјесец по три пута за 24.000 евра. И онда они нама причају о поштењу.

Они су као поштени, а ми, чим нећемо да их слушамо или се око нечега не слажемо, онда смо ми непоштени. Онда смо ми криминалци, лопови, а они врве од поштења.

Пола пара које су дате у БиХ су они покрали и онда кажу нама да смо ми нешто урадили.

РАШЧИШЋАВАЊА

Дакле, мораћемо то да рашчистимо. Бошњаци морају да промијене своје политике. Они, ако желе БиХ, морају да је бране, не да је подбацују по страни, а ако неће, не морамо се ми ту дуго задржавати.

Имамо ми и других мјеста на којима можемо да будемо.

Наша сарадња у БиХ је да очистимо односе и да у паритету покушамо да направимо нешто. Ако тако не иде, Република Српска је једина самоодржива заједница на простору БиХ.

Има нешто што не може да уништи наш карактер. Сарадња са Србијом је тако природна и тако нормална, као што је и сарадња са Русијом.

Русија, једна тако велика земљетина и велики историјски народ који се зове Руси, потпуно равноправно прихвата разговор са Републиком Српском.

У петак у Бањалуку долази Лавров, а Жељка и ја идемо почетком октобра код Путина, само немојте то даље ширити. Не идемо због избора, ал' ето...

Ви сте мало криви што ја понекад нешто опсујем, јер се не знате смијати, осим на псовку.

Живјели и здрави били!

НЕ ДАМ СРПСКИ НАЦИОНАЛНИ И ДРЖАВНИ ИНТЕРЕС

Добар дан свима. Желим да вас поздравим и да вам захвалим на овом великом окупљању и дочеку. Увијек волим да дођем овдје у ваше мјесто. Долазио сам и онда када нисте били за мене, а сада када јесте, долазим поготово, шта ми друго преостаје.

Ово је Жељка Цвијановић и она ће, по мом приједлогу, а по вашем избору, бити предсједник Републике. То је најбоље за вас, чак и за оне који нису тога свјесни.

Желим да захвалим начелнику Влади, господину Голијанину и осталима за успјешно вођење политика овдје, које су нам омогућиле да заједно урадимо неке ствари.

У наредних мјесец дана ће бити ријешени ови апарати који недостају у Дому здравља. Ја сам мислио да је један, али директорица Дома здравља ми је пришла и рекла када сам овдје слетио хеликоптером да су у питању четири, али да су и остали дотрајали.

Желим да вам захвалим и за прошлу побједу, за начелника, то је било најбоље за вас. Наставићемо да радимо, Владо већ вјероватно има неке планове, а ја вама обећавам да ће сваки захтјев који дође одавде бити реализован.

Наредне четири године ће се ломити многе ствари на глобалној и свјетској сцени. Ви видите да није све исто као што је било.

Ово што Жељка каже, Иванић прича о пријатељима. Па његови највећи пријатељи су Енглези који нама овдје 100 година увијек чине зло. Ето, то су његови пријатељи. Мој пријатељ је Путин и, наравно, предсједник Србије, а можда ће бити и Трамп, има времена.

Били смо прије неку вече у Прњавору. Пришао мени један старина и каже: „Дај, Додик, побјеђуј више, срамота ме ходати по овом граду."

Кажем ја: „Зашто, шта је било?!"

Каже он: „Ја сам у СДС-у, гласао сам за оног Мектића, а он нас обрука, сунце му јебем, не могу изаћи од бруке из куће."

Дакле, морамо побјеђивати, нема шта друго, морају људи излазити из куће.

Знам ја да има тешких ситуација и изазова, није увијек лако. Има много онога што треба учинити и вратити, фали нам још много послова.

Дошао сам да поново кажем начелнику да добит коју овдје оствари Шумско газдинство треба већином да иде овдје за потребе Хан Пијеска. Подржаћемо сваки пројекат те врсте овдје.

ПОНОС

Ми смо вама пријатељи.

Ја сам дошао овдје да вам кажем да припадам вама, као што и вас доживљавам својима.

Ви сте моја снага. Је ли ви мислите да је мени било тешко отићи у неко велико мјесто у свијету и рећи НЕ, НЕ МОЖЕ, јер увијек су тражили нешто што је против нас.

Ја сам увијек ту за вас широм Републике. Сада ми треба још више вас и за мене, не зато да бисте ми дали неку привилегију, јер никаква привилегија није ићи у Сарајево.

Ја идем тамо да побиједим у гостима и да ви будете поносни. Идем тамо да будем примијећен, а не да се не зна ко је и шта је.

Ја ћу тамо бити веома видљив, само да знате.

Бићу тамо на понос свих вас, нећете имати ниједну вијест која ће вас понизити.

Чујем оног Говедарицу, каже како се он бира за предсједника да врати достојанство. Гдје си, мајсторе, био прије 10 година, када смо ми то кренули да радимо.

Били смо понижени, хтјели су нам отети полицију на крају, ништа није било. Водили смо политике које су вратиле достојанство овом народу. Данас смо слободни и данас смо странце навикли на то да је Република Српска то што јесте и да се са њом не може манипулисати.

Они добро знају како са нама могу да разговарају. Не могу то да раде онако како су разговарали са претходницима, или како разговарају са овима из Сарајева.

Њихова прича увијек се своди на то: „Ја бих пристао, али не да Додик."

Па не да Додик, наравно. Додик никада неће дати ништа што је српски национални и државни интерес, свидјело се то коме или не.

Пред прославу Дана Републике ја зовнем Иванића и кажем: „Слушај, не могу они ово нама да раде. Не може неко да нама узме датум наше Републике, не може се то мијењати па да буде једном 9. јануара, други пут 10. јануара па никада. НЕ МОЖЕ!"

Каже он: „Па шта сад ја да радим?!"

„Фино се покупи и дођи у Бањалуку. Реци: 'Ако мислите тако да радите, ја онда нећу да радим овдје.'"

Каже он: „Па то није фино, шта ће рећи странци." Кажем му ја: „Јебали те странци више. Фино сједни и дођи у Бањалуку."

Дакле, нико не мора да сумња у ту врсту приче. Ја нисам ту да радим против Бошњака, али оно што нећу дати је да они раде против нас. Не може, има да нас поштују, да поштују наш избор.

Ми волимо Републику Српску, то што је они не воле, ми им ништа не можемо, ни ми не волимо Босну па је трпимо, јеби га.

ПСОВКА

Ако неко случајно замјери што ја опсујем овако понекад, само да знате да је то до вас, јер ви нећете да се смијете ако ја не псујем.

Имам још једну псовку, може ли?

Прије неколико мјесеци дошли ми на неки састанак у Сарајево са оним Ханом, европским комесаром.

Сједимо Говедарица, Човић, Бакир Изетбеговић и ја, наравно, Иванића никада нема када је густо. Дошао и онај Црнадак па гледа на разне стране.

„Како то да ништа не иде", пита Хан. „Има ли ишта овдје да се може урадити?" Јавља се Говедарица и каже да је једини човјек са визијом будућности Бакир Изетбеговић.

Ја гледам у њега и кажем: „Јебао те он, како он може имати визију?!" Јесам рекао, живота ми.

СКУПОВИ

Гледам наше скупове како су величанствени, а скупови опозиције изгледају као да су сами себи дошли на 40 дана.

Драго ми је да смо овдје. Желим да вам захвалим за ово вријеме и за све што смо прошли заједно. Хоћу да вам помогнем колико могу, рачунајте на то.

Владо, молим те, дођи да видимо шта треба даље да радимо, јер хоћемо овдје да долазимо, да отворимо шта је могуће. Сву добит

Шумског газдинства смо спремни да усмјеримо да се овдје направи фабрика и да се запосле људи. То није мало, то је око четири милиона КМ.

Бићемо на телевизијама. Баш ми сад једна шармантна дама рече када сам долазио: „Јао, па ви сте љепши него на телевизији."

Живјели и здрави били. Живио Хан Пијесак и добри људи овог мјеста. Живјела Република Српска и српски народ.

Живјела Србија и наша велика побједа.

МОРАМО БИТИ ЗАГЛЕДАНИ У СРБИЈУ И РУСИЈУ

Живјели. Хвала вам. *Не може нам нико ништа, јачи смо од судбине, могу само да нас мрзе они што нас не воле!*

Добар дан, Рогатице. Живјели и здрави били сви ви добри људи.

Дошли смо овдје да вам захвалимо што сте изабрали Милорада, мог имењака, за начелника и то вам је помогло драматично. Да нисте, много бисте се зезнули.

Часни оче, хвала Вам што сте са нама. И ми смо са Вама, ви то знате.

Морамо се окупљати око цркве, јер је црква најснажније мјерило нашег интегритета.

Наша крсна слава мора остати наша, јер је најбоља коју имамо од било којег народа у свијету.

Ово је Жељка Цвијановић. Ја сам је предложио за предсједника Републике, а ви ћете је изабрати.

Дошао сам овдје да вам захвалим и поклоним се за све наше побједе. Када сам долазио у Рогатицу, причао сам са начелником како сте без везе изгубили мандат у периоду 2012-2016. године. Фалило вам је само 3.000 гласова.

Шта смо оно рекли, начелниче? Прво да ја кажем шта је овдје обећано па да можемо да се зезамо.

Обећали смо спортску дворану и доћи ћемо врло брзо овдје да положимо камен темељац. Изградићемо спортску дворану са 1.500 сједећих мјеста, што је сасвим довољно.

Морам да кажем да сам поносан што овај град данас изгледа другачије. Драго ми је што је начелник кренуо да помаже да се промијене оне сиве, депресивне фасаде. Ако зафали која хиљада марака, само се јави, поправићемо све фасаде у граду. Ви то заслужујете.

Обећавам вам да ће Рогатица до сљедеће године, поред дворане и поред овог суда који ћемо коначно овдје довести да ради, да се не мора далеко ићи, добити још милион и по марака па ти, Милораде, ради шта хоћеш.

Република Српска је оно што нас окупља.

Припадништво нашем народу је оно што нас чини окупљеним заједно и то је оно што нам даје вољу и снагу да волимо.

МИР, СТАБИЛНОСТ

Само људи који воле могу да устану и крену у нови дан са жељом да буде боље и да људима око њих буде боље.

Они који мрзе, они не устају ујутру, спавају до 12 сати.

Ми смо учинили све да Република Српска остане мирна и стабилна.

Ја сам једини у историји Републике Српске који је два мандата био предсједник Републике. Нико до сада то није урадио.

Каже мени моја мама: „Шта ће ти, сине, више та политика, зашто идеш у Сарајево међу те, да не кажем како је рекла?“

Ја кажем: „Идем, мама, да побиједим у гостима.“ Зато идем

тамо, а не ко ови. Прије неку ноћ сам био у Прњавору. Каже ми тамо један човјек: „Дај, Додик, молим те, долази, не могу од срамоте изаћи из куће.“

Кажем ја: „Шта је било?“ А он каже, могу ли ја рећи оригинално? Оче опростите..

„Ма гласао сам за оног Мектића, обрукао ме, сунце му јебем, не смијем из куће изаћи.“

Док он мене позива да побиједим, ја ћу и побиједити, шта бих друго. У томе јесте суштина ствари.

Док су Никола Шпирић и Небојша Радмановић били у Сарајеву, питала се Република Српска.

А ови су отишли у Сарајево да из Сарајева намећу рјешења за Републику Српску, а не да Република Српска држи Сарајево у политичком смислу онако како им припада.

Са мном ће то да виде. Живим за вријеме у којем ћете сваку вече, када будете гледали „Дневник“, бити поносни на Милорада Додика.

Ја немам намјеру да радим против других народа, али нећу дати на нас. Не може на нас, не дам Републику. Република Српска је наша одговорност.

Српски народ, овога, а и мог крајишког краја, је научио да без државе Срби немају слободу.

Само у Другом свјетском рату убијено је 500.000 Срба у Јасеновцу. Зато Република Српска мора бити држава, јер ако нема државе, изгубићемо слободу.

САСТАНАК

Позвани сви представници политичких партија у Сарајево на састанак са европским комесаром, оним Ханом, гдје сам и ја био присутан.

Сад, пошто тамо ништа није ишло, пита он: „Има ли, људи, какве будућности овдје?!“

Вукота Говедарица сједи други од мене и он се јави за ријеч, а то му је био први интернационални састанак на који је дошао умјесто оног смотаног Босића.

Каже он: „Господине Хан, једини човјек који има визију у БиХ је Бакир Изетбеговић.“

Ја му кажем: „Јебао те он, како он може имати визију?!“ Замисли ти тог човјека! Хајде што је он то рекао пред нама, него изађе испред и исто каже новинарима, има снимак.

Замислите ви човјека по којем Изетбеговићи имају визију за Србе. Је ли ту нешто треба објашњавати?! Зна се шта је Алија Изетбеговић овдје радио.

Ми морамо да будемо свјесни нашег капацитета.

Ми смо стрпани овдје у БиХ, то је немогућа земља и морамо да се бранимо и бринемо о Републици Српској.

Не смијемо изгубити ништа од њене снаге, морамо само јачати ту снагу. Загледати се у Србију и гледати у Русију, то су наши први и истински циљеви.

Он се загледао у Бакира Изетбеговића, замислите, још каже да ће он бити тај који ће направити јединство.

ОДБИЈАЊЕ

Ја зовем Говедарицу и Иванића да дођу код мене у кабинет, да се договоримо око Дана Републике, шта ћемо и како ћемо, пошто хоће да нам укину Дан Републике.

Он се не појави, као неће са мном да прича, а онда након два дана оде код Бакира. Опет, јебао га он.

Слушајте, мало сте ви криви што ја псујем. Могао бих ја и

фино говорити када бисте ви били насмијани, али се смијете само када опсујем.

У политичком смислу, Жељка Цвијановић је веће мушко од оног Говедарице.

Ја га видим, њему се тресу руке, кажем ја: „Шта ти је, болан, шта ће ти та трема? Шта би да те затворе негдје тамо по свијету у оне канцеларије па ти траже да потпишеш да нашу полицију предаш Сарајеву, као што су мени рекли?“

Кажу они мени: „Највећи амерички национални интерес је да се полиција организује на нивоу Сарајева.“

Ја кажем: „Извините, али то није национални интерес мог народа.“

Каже мени онај Американац: „То се мене не тиче, кажем ја, не тиче се ни мене ваш интерес.“

Каже он мени: „Осјетићете ти и твоја породица снагу САД.“

Кажем ја: „Хвала, сада ћу обавијестити новинаре о томе.“ И онда он мене убјеђује пола сата да ја то не урадим па сам ја рекао да нећу у Вашингтону, али чим сам дошао у Бањалуку рекао сам да је тај сероња пријетио мојој породици и мени.

Не треба се без разлога јуначити, нисам ја та врста приче. Ја савршено добро знам шта могу и шта морам да урадим. Понекад морам да покажем и више тог карактера да бих, једноставно, одбио те људе. Стални је атак на Републику Српску.

ОБМАНЕ

Не знам да ли су овдје били, чујем да Иванић прича како нам одлазе дјеца. Његов син је отишао у Лондон и тамо живи, мој син и кћерка живе у Бањалуци.

Кћерка ми има четворо, а син чека друго дијете. Сви су овдје.

Немој ти мени говорити како неко одлази, него прво врати

свог сина овдје да дијели нашу судбину па онда причај о томе како неко иде.

Мени је жао, наравно, што се то дешава, али нису ни ти западњаци претјерано искрени према нама.

Одводе нам људе, држе их тамо 20 година да раде послове које они неће, не дају им папире па, када се разболе и постану пензионери, пошаљу их овамо нама да користе наш здравствени систем и да се лијече код нас. То је њихова политика и тактика.

Нико више неће да се угледа на комшију па да каже урадио је то, сада ћу и ја. Сви само листају по овим телефонима па гледају Њемачку и остале државе, мисле тамо је све ружичасто, па сви одоше тамо.

Идите слободно, тамо вам је све пуно оних миграната, вратићете се прије него што сте отишли.

У Републици Српској нема миграната, јесте ли видјели како смо их средили. Нећете у Републику Српску, нећете се овдје стационирати!

То су све озбиљне политичке одлуке. Европа каже да ће организовати и стационирати мигранте у додиру са Европском унијом, а ми смо у додиру, је ли тако, ево Хрватска је у Европској унији.

Онај Мектић оде у Петровац и хоће да насељава Арапе у напуштена српска села, одакле су нас отјерали. Каже то је у реду.

Није у реду, човјече, НИЈЕ! Добро онај човјек из Прњавора каже.

СНАГА

Нама треба снага. Мени не треба привилегија.

Ово што сам радио нисам осјетио привилегију тог посла, јер сам сваки дан 10 до 15 сати радио, као и данас, за интересе Републике Српске.

Ставио сам на страну своју породицу, оца и мајку, који су болесни, не стигнем да им одем у мјесец дана једном.

Мени није привилегија ићи у Сарајево, ви то знате, али ја идем тамо да покажем како треба да буде.

Не могу они нама укидати 9. јануар, не могу да нам ураде нешто што није у нашем интересу.

Ја не идем тамо да се светим Бошњацима, али идем да кажем тамо: „НЕ МОЖЕ!“

Ићи ће са мном тамо екипа, Сташа Кошарац и остали.

Имате овдје дивног момка Нинослава. Такви момци нам требају и многи други овдје који су дио наше екипе у Рогатици. Ја вам обећавам да ће Рогатица, ако не прође, имати сигурно некога ко је у рангу бар помоћника министра у Влади Републике Српске.

Живјели и здрави били. Живјела Рогатица. Живјела Република Српска и живјела Србија.

СРБИ СУ СТРАДАЛНИЧКИ НАРОД ПРОШЛОГА ВИЈЕКА

То већ знаде и на грани птица, да ће Жељка бити предсједница, зато што сам је ја предложио, а ви ћете је изабрати.

Добро вече, добри људи.

Хвала вам за Бошка Југовића, човјека који ми је омогућио да заједно са њим, са Жељком и многима из нашег тима, радим на добробити овог мјеста.

Готово да нема ниједне институције овдје, од факултета, улица, тунела, цркве и много чега другог, а да нисмо помогли да се изгради.

Поносан сам на развој овог града и поносан сам што ћемо то моћи да чинимо и даље.

Желим да вам кажем да се посебно осјећам срећним због оволико вас колико вас има, а видим и оне горе што се шетају по главној улици, вјероватно слушају, а не смију да причу.

Жељка је моја сарадница на свим тешким питањима и изазовима које смо имали.

Многе ноћи, многи дани на многим дестинацијама свијета били су много тешки и изазовни за Републику Српску и за нас. Увијек смо ушли на састанке са одлукама које смо већ донијели.

Научили смо да не можемо да идемо у велики свијет, а да нисмо донијели одлуку о нашој Републици. Одлуке не могу да се доносе на састанцима, ми долазимо увијек са нашим ставом, а наш став је Република Српска изнад свега.

Био сам овдје тог 9. јануара 1992. године, као један од 83 посланика тада формиране Народне скупштине, која је дигла руку да се формира Република Српска.

Учествовао сам у доношењу свих најважнијих одлука на многим ратним сједницама Скупштине које смо имали овдје, недалеко од центра.

Био сам овдје често и некако сам заволио ово мјесто још тада, јер је било симбол нашег отпора и наше слободе.

Српски народ је страдалнички народ прошлог вијека. У Првом свјетском рату изгубили смо 30% наших људи, мушкараца и жена, од чега 50% мушке популације.

Наш народ се тешко опорављао у земљи коју је изабрао да гради са другима, веома наивно, дајући и њима државе.

УСТАНЦИ

Дошао је Други свјетски рат. Само у српским мјестима дизани су устанци против фашизма и само је српски народ био масовно опредијељен за борбу против Нијемаца и Независне држава Хрватске тог времена.

Када је дошао крај тог вијека, онда су они који су од нас добили републике, као што су Словенија, Хрватска и неке друге, као што су муслимани, сада Бошњаци, окренули леђа Србима тражећи своје државе у које су хтјели да нас угурају у нашу неслободу и одлазак са ових простора.

Мени је то веома јасно и ја савршено знам да немам право као политичар овог времена да ширим илузије за српски народ и да правим нову заједницу која је на штету српског народа.

Једино што ме овдје интересује је српски народ и Република Српска. За мене је БиХ привремена категорија.

Оно што желим да кажем, двије Југославије су биле историјски промашај српског народа у прошлом вијеку, а БиХ неће бити промашај у овом.

Ни на један позив да се овдје на Палама нешто уради, да изградимо студентске домове, ја нисам одустао. Нисам одустао ни онда када многи нису смјели да прићу породици Радована Караџића.

Бошко Томић тада, као министар, и ја смо им заједно, кришом, помагали. Ако имају части, нека то кажу. Не могу да вјерујем да та породица, његова жене и кћерка, не разумију да је садашње вођство СДС-а издајничко и да није на линији оне политичке борбе као када је Караџић био за стварање ове Републике Српске.

Ваљда ће то једном разумјети.

Отишао сам и свједочио у корист Радована Караџића када су многи његови, који су од њега имали користи и направили богатство, побјегли по Србији и читавом свијету и нису дошли да му помогну. Ја сам ишао тамо.

Најстрадалнији српски народ у прошлом рату је Сарајевска регија и Срби из Сарајева.

Ја то знам и ја то разумијем, зато ми је драго што ово овдје нисмо напустили.

ИЗГРАДЊА

Доље у Лукавици градимо на начин како видите. Зато сам се опредијелио да овдје изградимо све што је потребно. Многи капитални објекти који су овдје чекали још у оној земљи сада се граде. Није могао да направи ни Тито, а ево, правимо Жељка и ја.

Петога октобра сви ћете доћи да отворимо нову болницу, ту ће бити и предсједник Србије. Поклониће нам још пет амбулантних возила. Бићемо ту да изнађемо нашу саборност.

Србија је овдје помагала и дала средства за изградњу школе „Србија". Ја сам донио одлуку да се тај новац употријеби баш овдје, могао сам да га гурнем на било коју другу страну. Сматрао сам да Пале заслужују да се упорно и изнова помаже и доказује оданост Републици у овом мјесту.

Тако ће и остати што се мене тиче.

Ја немам друге домовине. Нисам као неки који су послали свог сина у Лондон да живи па онда причају како одлазе дјеца. Када то причаш, онда врати свог сина овдје, мој син и кћерка са својим породицама живе у Бањалуци. Моја кћерка има четворо дјеце, а син чека друго.

Ја сам веома заинтересован за ову земљу, за њен мир и развој. Ја остајем овдје, као што сам остао и те 1992. године као посланик, тада реформских снага, не СДС-а.

Имао сам довољно националне свијести да будем на страни српског народа и у новембру 1991. године и 9. јануара када смо формирали Републику Српску. Моје име се налази тамо.

Оно што данас зову оснивачи Републике Српске, оснивачи су народ који се борио за слободу, јер је овај народ научио и зна да нема слободе ако нема државе.

Зато држава мора да буде у приоритету свих наших политичких и животних интереса.

Морамо да почнемо говорити о ономе што су неки давно рекли у историји. Вријеме је да се сваки дан запитамо, не шта смо добили од Републике Српске, него шта јој дајемо.

Љубав коју имамо мора бити још већа, она се мора изразити на овим изборима, она мора показати вољу овог народа да

предсједник Републике буде Жељка Цвијановић зато што ја свједочим да је она Српкиња, патриота, да неће донијети ниједну одлуку која ће бити на штету Републике Српске и српског народа.

Морамо да имамо већину.

У српском народу у СДС-у има још људи који су ту зато што вјерују у идеју коју су започели те 1992. године. Ти поштени људи нас интересују и данас, али они морају да разумију да је оно што је оличење руководства СДС-а у овом тренутку издајничко за овај народ и идеју српског националног интереса овдје.

БУДУЋНОСТ

Позвани сви представници политичких партија у Сарајево на састанак са европским комесаром, оним Ханом, гдје сам и ја био присутан.

Пошто тамо ништа није ишло, пита он: „Има ли, људи, какве будућности овдје?!“

Вукота Говедарица се јави за ријеч и каже пред свима нама, а касније и пред камерама: „Господине Хан, једини човјек који има визију у БиХ је Бакир Изетбеговић.“

Ја му кажем: „Јебао те он, како он може имати визију за српски народ?!“

Политика је мушка игра коју игра Жељка Цвијановић веома мушки. Она је у политичком смислу веће мушко од Говедарице. Ја га нисам скидао, али сам га слушао.

Прије неки дан сам био у Прњавору, одакле је онај кретен Мектић. Каже мени један стари: „Дај, болан, Додик, молим те побјеђуј, не могу од срамоте изаћи из куће.“

Кажем ја: „Шта је било?“ Каже он: „Ја сам из СДС-а, зајебао сам се и гласао за овог нашег Мектића. Обрукао ме, сунце му јебем,

не смијем из куће изаћи.“ Каже: „Док год ти не побиједиш, ја ћу остати затворен.“

Научио сам, дужан сам вам. Дужан сам ово народу...

ПЛАНОВИ

Има неколико ствари, заслужујете више, хвала вам за начелника, хоћу да се овдје ојача универзитетски значај овог мјеста, да се ојачају универзитети и факултети, хоћу да се Јахорина изгради још више. Направићемо гондолу одавде до врха Јахорине, јер је то потребно и увјерен сам да је то добро за ово мјесто.

Све ћемо урадити, а ти, Бошко, упамти сљедеће, нећу да постоји дан да немаш времена за овај народ. Овај народ мора да схвати да смо ми овдје у име њих.

Да би ти било лакше, а и због овако организованог овог скупа, послије Нове године ћеш добити милион марака. Овај Бошко је баш неки добар тип.

Живјеле Пале и Република Српска. Живјели сви добри људи широм свијета. Живјела Србија!

БЕЗ ДРЖАВЕ НЕМА СЛОБОДЕ

Браћо и сестре, добар дан, помоз' Бог. Хвала вам. Ово је диван дан за вас, али вјерујте и за нас који смо дошли овдје. Дошли смо да са вама подијелимо будућност, да вам кажемо да ово мјесто и овај простор припадају нашем српском православном народу. Оном народу који говори српски језик, пише ћирилицу и који слави своју крсну славу.

Ово је Жељка Цвијановић, ја је предлажем за предсједника Републике, а ви ћете је изабрати својим гласовима.

Знам да не тече мед и млијеко. Знам да није лако и то сам знао и онда када сам први пут изабран за предсједника Владе и свјестан сам да сада нисмо дошли до онога што сам ја желио, али свакако смо постали боље и стабилније друштво.

Оно што желим овдје јесте да подржим Нећу. Желим да подржим све његове напоре и да вама свима кажем да су ове шуме око нас богатство народа у цјелини. Ми не желимо да ниједан фенинг зарађеног новца на шумама оде било гдје, него да остане овдје у Чајничу, баш вама.

Постоји још нешто што хоћу и што тражим од Неће, а то је да битанге и лопове који су упорном крађом шуме живјели на грбачи овог народа растјера одавде.

Сви ви знате ко је овдје годинама крао и у којим кафићима су

биле писане отпремнице. На једну отпремницу ишло је пет камиона, а онда смо се ми питали како народ тешко живи.

Они који су се склонили имају довољно да живе што наплатише овдје. Ја то нећу. Неће то ни Жељка ни ови посланици овдје. Хоћемо да то прекинемо и да свако посјечено стабло, које се усијече у овој шуми и које даје колико било добити, да то све остаје овдје.

Хоћу да се заврши ова фабрика биомасе, да се направи фабрика пелета и хоћу да подржим да се направи још неки погон како овдје не би било ниједно незапослено лице. На тај начин можемо ићи даље.

ОДБРАНА, ЧУВАЊЕ

Републику Српску смо чували у најгорим и најтежим условима. Очували смо њено јединство и издржали смо притиске Американаца и Запада. Данас стојимо поносно након свих тих издржаних ствари, о којима ви нисте имали појма, послије силних ноћи које смо проводили са другима борећи се и не дајући никакво наше овлаштење.

Да је нестала 2006. године Полиција Републике Српске, Републике Српске не би ни било нити би било српског народа на овим просторима.

Српски народ је у БиХ, кроз историју, страдао искључиво због тога што није имао слободу. Они који имају слободу, имају и државу. Ми нисмо имали државу.

ЗАБЛУДА

Југославија је велика историјска, српска, политичка и национална заблуда. Хтјели смо слободу са свим другим народима овдје, а они су је онда развалили, хтјели су своју Словенију, Хрватску, Босну, своју Црну Гору, своју Македонију па хоће сада и Косово.

Када ми хоћемо Републику Српску као државу, онда нам кажу како то не може, а ја им кажем ДА МОЖЕ.

Без државе нема слободе, а слобода је свака школа овдје, сваки изграђени вртић и пут.

Све што урадимо данас и што се чини то је урађено само вама, рачунајте да је урађено за Републику Српску.

Хоћу да овдје радимо заједно, да унормалите те своје из локалне управе и пошаљете их да дођу и кажу шта треба овдје, да то направимо. Република је способна да то урадимо. Отиђите у неке друге општине па видите.

Ја овдје ни не знам ко вам је начелник, никада није дошао у Бањалуку да нешто тражи, ми контамо овдје је све савршено.

Видим ове неке што не аплаудирају, то сигурно нису наши, дошли су овдје само да чују како би могли причати. Ја мислим да овдје никада није био већи политички скуп. Не знам је ли икада долазио Тито овдје, али ево, дошли смо ми.

Питао сам Нећу да ли има довољно хране и пића за сав овај народ овдје, каже он, мало их је више дошло, али има. Према томе, вријеме је да ми нешто мало попијемо и поједемо.

ЖЕЉКА ПРЕДСЈЕДНИЦА

Рећи ћу вам само једну ствар.

Жељка Цвијановић ће бити предсједник Републике. Она зна све и један њен проблем. Заједно смо рјешавали многе проблеме.

Жељка Цвијановић се не тресе пред странцима, зато што њој не значи ништа када дође страни амбасадор. Њој је важнији сваки човјек овдје у Чајничу, него амбасадор Америке.

Ја свједочим и гарантујем да је Жељка Цвијановић већи Србин од Говедарице и у политичком смислу је већи мушкарац од њега. Он је баш она женска ствар.

Једном када смо сједили у Сарајеву са неким Европљанима на састанку, питали су Говедарицу шта он мисли о стању у БиХ, а он каже да је једини човјек који има визију будућности Бакир Изетбеговић.

Ја гледам у човјека и кажем му: „Јебао те он, гдје он може имати визију?!" Зна се шта су Изетбеговићи за Србе. Замислите ви да се он кандидовао за предсједника Републике, а има визију Бакира Изетбеговића.

Ако вас ови из СДС-а буду питали шта сам ја рекао, реците им да сам рекао да ја знам да овдје још има добрих и поштених људи у СДС-у који су остали тамо да би задржали патриотизам, али то није онај СДС који је водио Караџић, ово је СДС који воде издајници.

Они који гласају за њих, гласају против својих увјерења, против своје куће, против своје славе, против свега што јесте српско. Зато не смије нико да гласа за њих.

Ето, то им реците.

Живјела Република Српска, српски народ и сви добри људи, без обзира на вјеру и нацију, који овдје живе и хоће са нама да живе, али морају да знају да је ово српски грунт, јер је Република Српска држава српског народа. Живјела Србија.

Вишеград, 20.09.2018. године.

МИ СМО НАРОД СЛОБОДЕ

Добро вече свима. Хвала вам за сву подршку коју сте нам давали, надамо се да смо вам то узвратили. Имамо намјеру да још дуго са вама радимо и градимо све оно што је важно за све наше људе широм Републике Српске.

Ово је Жељка Цвијановић, ја сам је предложио за предсједника Републике, а ви ћете гласати за њу.

Коначно овај град има једну успјешну и добру младу екипу. Захвалан сам свим нашим члановима, који су од почетка рада СНСД-а овдје дали свој допринос да опстанемо и преживимо понекад заиста тешка времена.

Данас Вишеград има своју екипу на челу са начелником који има нашу подршку и ми сви заједно желимо да наставимо да радимо неке важне ствари.

Ми ћемо сљедеће године уложити значајна средства како бисмо омогућили да Вилина Влас постане прави бањски туристички центар, обновити га.

Додатно ћемо подржати Емира Кустурицу и његове напоре да завршимо све што је неопходно у Андрићграду.

Помоћи ћемо начелнику на сваком кораку гдје постоји могућност за нове инвестиције, подржати домаће људе да инвестирају, јер странци најчешће узму привилегије и нестану са високим добитима које узимају одавде, а нама остану мале и сиромашне плате.

Морамо то да промијенимо.

ПОВЕЋАЊА

Овај народ и ова држава морају да плате додатно људе који овдје раде.

Не подржавамо долазак страних фирми које од наших радника праве социјалне случајеве.

Желим да вам кажем да је у нашим стратешким плановима развоја економије и инфраструктуре уцртан пут од Вардишта, који је мјесто споја са ауто-путем у Србији, преко Вишеграда, Рогатице, даље до Пала и, наравно, нашег Источног Сарајева. То је посао који ћемо радити наредних година.

Желимо да омогућимо да ХЕ на Дрини буде још успјешније предузеће.

Вама Вишеграђанима хоћу да кажем да у Бањалуци ниједан циљ није усмјерен ка томе да овдје извучемо добит и вучемо на рачуне Републике. Ми хоћемо да добит која се овдје оствари у најмањем износу од пола средстава буде инвестирана овдје у овај град.

Начелниче, сљедеће године хоћу нове фасаде и нову главну улицу, ако немаш паре, дођи у Бањалуку.

Људи, наравно, од рада живе.

Свака врста економије која побољшава услове живота овдје, биће подржана, а не она коју смо могли да видимо од претходних локалних власти.

Та власт је продала хотел и све око њега за 200.000 марака, а онда су га неколико година након тога, од истих тих људи којима су продали, купили за шест и по милиона.

То није економија Вилине Власи, то је превара Вилине Власи.

Сматрамо да сва економија која овдје има треба да се усмјери, поред незаобилазне електране, у оно што се зове туризам, што се зове што већи број људи. Реконструкција и изградња бање – ДА.

Изградња и доградња хотела у оквиру Андрићграда биће подржана са наше стране.

Радићемо све да овдје буде боље, подржаћемо.

Драго ми је што је изграђена црква у оквиру Андрићграда и волим ваше напоре које улажете да народ одржите на овом путу.

Са ваше стране сам препознат, реците само шта треба и биће подржано.

СОЦИЈАЛНИ ПРОГРАМ

Наш социјални програм своди се на то да ниједан човјек не живи у сиромаштву и да није гладан, а то подразумијева низ државних мјера које морамо провести, заједно, на републичком и локалном нивоу.

Морамо показати своју емпатију према сваком страдању и према сваком човјеку који је у стању потребе.

Сви наши људи су добри људи. Многи, можда, нису искористили шансу, али то не значи да друштво може да их напусти.

Наша људскост се мјери по нашем односу према слабијим и немоћним и зато ту емпатију морамо да вратимо.

Морамо да вратимо оно што је одликовало наше људе, наше претке, а то је да водимо рачуна о старијима и да им помажемо и о њима бринемо.

Сад морам да се мало нашалим, а можда неки од вас заиста и мисле тако, ова једнократна помоћ коју смо дали пензионерима је да можете доћи на изборе и гласати за нас. Ако не буде тако, повући ћемо паре.

Морамо постати бољи, постати поштеније друштво.

БОРБА

Морамо сами постати такви и наћи начин да се са важних мјеста у државној управи и јавним предузећима избаце разне битанге које су спремне да краду народни новац. Ја најављујем општу борбу против таквих људи, а има их око нас.

Има их у Шумама Српске и на многим другим мјестима, који мисле да је довољно само то што су рођени и постављени за неко важно мјесто у име народа да га пљеше годинама.

Мораћемо да нађемо начина и да кажемо овим странцима: Пустите ви нас да ми овдје гањамо и јуримо оно што мислимо да је за нас вриједно.

Наш економски програм јесте мотивација, мотивација и вас на личном нивоу. Немојте чекати од државе да вам покуца на врата и понуди послове, нико вам неће дати 10.000 марака ако немате идеју. Покушајте да имате идеје.

Драго ми је што овдје видим ове младе у управи и драго ми је што су ваши суграђани, који су рођени на овом простору, окупљени и веома важни људи, веома успјешни појединци у својим пословима и специјалностима, данас овдје у Вишеграду.

Они одмах треба да добију импулс да помогну, јер та помоћ може бити значајна.

Наша политика јесте управо то. Свјесни нашег идентитета, не смијемо да правимо и понављамо властите грешке.

ГРЕШКЕ

Срби су они који су у прошлом вијеку направили катастрофалан политички избор, а нису били натјерани на то, поготово након Великог рата, када смо изгубили пола наше нације.

Хтјели смо да слободу подијелимо са другима дајући и ослобађајући њихове просторе и стварајући прву, а касније и другу Југославију.

Ми смо народ слободе који је дијелио своју слободу и са другим народима, дајући им републике које су они на крају тог вијека претворили у своје државе, а нас су хтјели да окриве да смо геноцидни и да носимо злочин у себи.

Ја, као политичар, немам намјеру да правим заблуде.

Понављам, ако није могла Југославија у којој су Срби били релативна већина и ако није могла Југославија у којој су сви имали ту врсту слободе, онда не може ни БиХ.

Ја не желим да живим њихове заблуде.

Многи данас важни у свијету кажу да је пропало мултиетничко друштво, а дођу нама овдје и јуре нас да то управо вратимо.

Ја немам ништа против Бошњака, изузев оних које бих, да имам снагу, јурио до посљедњег дана њиховог живота јер су убијали нашу дјецу и наше цивиле.

Војнички ући у рат увијек је било витешки, али ако убијете дијете, онда сте убили читав свијет. Ако нестане дијете, нестао је читав свијет.

Потресен сам причом коју сам раније чуо, а детаље у цјелини сазнао тек прије неки дан, а наша Република је пуна таквих мјеста. Ради се о Коњицу, гдје је једну породицу Голубовић, професора и његову супругу са два сина, Павлом, који је имао седам, и Петром, који је имао девет година, 1992. године извели испред стамбене зграде и убили.

Мали Петар је некако успио да се извуче и дошао је до полицијске станице, а полицајци су га поново вратили тим злочинцима и убили су и њега.

Нека им земља кости избаци.

Не подржавам ниједног Србина који је икада убио нечије дијете. Не подржавам и нећу да прихватим да они немају емпатије за то, а нама овдје приговарају за много шта.

Ако смо народи и људи, а јесмо, онда ћемо заједно сваког злочинца осудити и свако такво страдање обиљежити на достојан начин.

Зато ћу након изборне кампање отићи у Коњиц и тамо ћу покренути изградњу цркве која ће носити име Петра и Павла.

ВИШЕГРАД

Вишеград је слободарски град и њему више нико не може да приписује било шта.

На овом мјесту, гдје су кроз историју наша дјеца насилно одвођена у другу вјеру, не може да дође нико и да каже како је у Вишеграду урађено ово или оно. Онај ко је то радио нека одговара, а српски народ остаје овдје.

Република Српска је држава српског народа, она је наш грунт, а они који су други и друкчији могу овдје слободно да живе и уживају сву слободу коју ми имамо, али не могу да нас оспоравају у томе.

Ми смо они који воле Србију, они који подржавају наше људе на Косову, ми смо они који воле Русију и у чему је ту проблем?!

Па они воле Турску, воле Саудијску Арабију, они воле све неке тамо не знам ни ја које.

Ми смо људи љубави, зато и јесмо увијек полетни. Устанемо ујутру и увијек тражимо нове изазове, јер у себи носимо љубав.

Желим да вас поздравим и да вам кажем да је ово Жељка Цвијановић, ваш и мој избор за предсједника Републике.

Молим вас да гласате за њу и ову листу дивних људи овдје иза мене који су избор овог народа и најбоље што овај народ сада има.

Гласајте за Милорада Додика зато што са вама хоћу да одем у Сарајево и остварим још једну побједу у гостима.

Живјели и здрави били, живјела Република Српска и српски народ! Живјела Србија! Живјела Русија!

МАЊАЧА ЋЕ БИТИ НАШ ЗЛАТИБОР

Добар дан. Они који не знају, ја сам Милорад Додик, а ово је Жељка Цвијановић. Ја сам њу предложио да буде предсједник, а ви ћете је изабрати за своје добро и за будућност Републике.

Овдје смо са вама у свим нашим побједама откада излазимо на изборе. Било вас је тешко савладати, тврдоглави сте. Направимо један пут оно ништа, други, трећи, поново ништа, тек када смо направили шести, онда сте проговорили.

Сада долазим овдје и мој пријатељ Маћо каже: „Предсједниче, има годину дана како овдје ништа нисмо урадили.“

Али он не зна, ми планирамо, само ја то њему нисам хтио да кажем, да овдје направимо пандан Златибору.

Почећемо да градимо, сјешћемо са Градском управом и Игором и све договорити.

Игор вас поздравља. Јутрос рано је стигао са пута из Кине па је морао лећи, савладало га.

С њим ћемо направити планове да овдје урадимо нешто као добар ваздушни боравак, а можда и нама из политике зафали да ухватимо мало чистог ваздуха.

Волим ову Мањачу, волим све што смо овдје урадили, а посебно људе који овдје живе, и које знам и које не знам.

Мислим да је сасвим логично да се овдје нађемо и да нас Гера дочека овако како нас је дочекао.

ПРЕПРЕКЕ

Читам ја онај њихов „Аваз“, ја то морам читати, ви не морате. Пишу они у оном њиховом специјалном додатку о изборима и по њиховој анализи, наравно, ја сам најгори који постоји на свијету.

Кажу тамо да ћу ја побиједити ако ме не заустави онај покрет „Драгичевић“. Како ће они мене зауставити, пустите те приче. То је незаустављиво.

Каже мени један амерички амбасадор: „Ја не знам шта више да радим.“

Кажем му ја: „Шта ћеш радити, иди кући.“

Каже он: „Мени у Сарајеву кажу да си ти постао гори од било кога, круже приче о томе. Кажу када би ухватили Караџића, замијенили би га за Додика.“

Није ствар у томе да се ми идемо тамо свађати и тући, ми само имамо свој став, а њима је проблем тај наш став.

Морам нешто да вам кажем. Овдје морамо једном направити приступ који омогућава да на још достојанственији начин подигнемо организацију овог збора овдје на Мањачи и Републици Српској.

Гледајте телевизију, али само оно што ми причамо, не оно што они други причају о нама.

Живјела Мањача, живјела Република Српска, живјела Србија.

Живјели и здрави били.

Билећа, 22.09.2018. године

СРПСКИ НАРОД ЈЕ НАРОД СЛОБОДЕ

Добро вече, Билећа. Имам нешто важно да кажем: Чуо сам да ми овдје овај неки пријети. Мени?! Кажите му да се престане зајебавати да се ја не бих зајебавао с њим.

Био сам овдје са вама, давно, служећи војни рок и заволио сам овај град. Вјероватно се многи који су овдје служили војни рок никада нису вратили у Билећу.

Билећа је саставни дио мог живота. Кад год нешто треба за овај град, за вас овдје, увијек се сјетим тог времена и увијек се осјећам као да сам вам нешто дужан.

Дошао сам данас да захвалим за све наше побједе. Очекујем да то урадимо и овај пут у нади да схватате тежину тренутка у којем се налазимо.

ОДЛУКА

Само помислите колико је мени требало снаге да донесем одлуку да идем у Сарајево, то је немогуће што се тиче свог мог начина живота и промишљања, али тамо идем јер желим да се Република Српска врати на прво мјесто у БиХ и тамо се више ништа не може десити без Републике Српске.

Неће се више дешавати оно што је чинио Младен Иванић и ови што су тамо с њим радили када су покушавали да нама наметну

да Сарајево одлучује, а да ми онда то, наводно, проводимо и слушамо оног глупог Мектића, који нама говори шта ми да радимо.

То ће сада све бити другачије и ја вам то гарантујем. Иза мене ће морати да стоји српска застава, то да знате. Ако нема заставе, нема ни Предсједништва, ако нема Предсједништва, нема ни БиХ.

Урадили смо много тога, много комплексних процеса. Читав свијет је упао у нереде и несрећености и читав свијет тражи начин своје стабилности, ми морамо то да схватимо.

Наредне четири године ће се одлучивати о систему који ће се овдје задржати у наредних 50 година.

Ја вама не морам да говорим о мојим намјерама, јер ви то савршено добро знате.

Републику Српску треба да припојимо са Србијом, али да она остане наша са свим правима које имамо.

У БиХ ништа не ваља, ми немамо ништа од БиХ.

Ништа од ње нисмо добили осим оспоравања и мржње која отуда непрестано долази.

МАНИПУЛАЦИЈЕ

Данас читам у „Авазу“, ви то срање немојте читати, ја морам... Кажу као једини начин да се заустави Милорад Додик и да више не побиједи је да онај Драгичевић у Бањалуци нешто уради. Шта ће он урадити?! Изнио кревет на трг и мисли да је фрајер. Осмог више неће бити ту, ево, ја вам то кажем. Претворили су једно страдање у политички процес.

Оно што раде Суд и Тужилаштво не може да ради нико други. Нећемо Жељка и ја ходати и вршити истрагу, за то постоје тужиоци.

Замислите, овај пут су нам све и једну ствар која се односи на тужбе против наших официра и војника однијели у Тужилаштво у

Хаг. Што нису узели овај случај Драгичевић па однијели, њега су оставили у Бањалуци да праве тужбе у Бањалуци.

Неко хоће да Бањалуци припадне епитет несигурна и нестабилна.

У Сарајеву се такве ствари дешавају сваки дан, наравно, тога тамо нема. Превише смо о овоме причали.

ПОДВАЛЕ

Мој задатак је да наставим да радим оно што сам упорно радио. Србија, Русија, добри односи са онима који хоће, ко неће, нећемо ни ми.

Дође амбасадор Британије у наступну посјету у Бањалуку. Ја кажем: „Добро, дајте да се разумијемо. Је ли хоћете да сарађујемо?! Хоћете. Да бисмо могли да сарађујемо, онда нема шпекулација, је ли то уреду?“

Он каже: „Јесте.“

Након пола сата он окупио оне из „Правде за Давида“ и одвео их тамо пред полицијску станицу. Нема ту партнерства. Та Британија нама стално шаље неку ружну поруку.

Прије неколико година су хтјели да Савјет безбједности УН-а прогласи Србе геноцидним народом 20. вијека. Да није било Русије и наших састанака с њима, ово би можда и прошло. Русија је то.

Јуче сам са поносом, заједно са Жељком, примио Лаврова. И он, и Жељка и ја смо рекли оно шта је требало рећи. То вам не могу рећи, то је био разговор у четири ока.

Жељка у недјељу иде у Солун, јер се тамо обиљежава 100. годишњица од пробоја Солунског фронта. Жељка је Српкиња, њен отац је био командант артиљерије Војске Републике Српске. Жељка је на њега.

Идемо да градимо Републику Српску онако како ми хоћемо. Српски народ је народ слободе. Он је кроз историју научио да не може да буде слободан ако нема државе.

Озбиљна српска, национална, политичка и државна заблуда је бивша Југославија.

У Првом свјетском рату изгинуло је пола нашег становништва. И у Другом свјетском рату наша страдања су била огромна. У оба рата Срби су били доминантни припадници ослободилачких јединица.

И шта су нам на крају урадили, исти ти који су прво формирали републике па касније и државе. Рекли су да смо ми злочинци, да је овај народ злочиначки.

Е, овај народ није злочиначки, само нећемо са вама.

КАРАКТЕР

Они који хоће са нама, Хрвати, Бошњаци или било ко други, нека живи са нама, нико их неће угрожавати, само не смију да раде ништа против Републике Српске.

Као што остале државе не дозвољавају да се нешто ради против њих, тако не дозвољавамо ни ми.

Ја немам намјеру и нећу да вама ширим заблуду о БиХ. Она је склепана земља. Ја разумијем шта је моје тренутно право и ја ћу поштовати међународно право које се зове Дејтон.

Као предсједник Владе и као предсједник Републике наставићу то да радим све док ви то хоћете.

Онога дана када ви кажете, господине Додик, довољно је било, ја ћу вас поздравити. Вољећу вас исто, али отићи ћу радити неке друге послове.

Да ли овај народ има карактера, је ли то дотле дошло да овај народ може да гласа за Вукоту Говедарицу.

Њему је владика Григорије рекао: „Шта ти причаш (пред 500 људи у Гацку), ти си се сакрио у камиону брашна тип 500 и побјегао у Србију, онда када је требало да останеш овдје и да браниш своју државу.“

Био сам једном на састанку у Сарајеву, гдје је он био први пут присутан као предсједник СДС-а, било је више нас присутних.

Било је ријечи о реформској агенди, о попису, гдје су они шпекулисали о процедурама пописа како би представили да има 180.000 муслимана више него што их стварно овдје живи.

На то све Вукота Говедарица устаје и каже како је једини човјек који има политичку визију за БиХ Бакир Изетбеговић.

Ја гледам у њега и не вјерујем. Кажем му: „Јебао те он, како он може имати визију?! Како Изетбеговићи могу имати визију за Србе?“ По завршетку састанка он изађе пред камере и поново исто каже.

Зар ова поносна Херцеговина може да гласа за таквог човјека?! Ето вам га...

Ја знам да Крајина сигурно неће гласати за њега. Ми у Бањалуци знамо ко је он.

ПОВЈЕРЕЊЕ

Ми као руководиоци Републике Српске не желимо да ниједан приход одавде оде на Републичке рачуне. Када све потцртате и завршите, ми смо вам овдје више уплатили по пројектима него што је наплаћено пореза и што је било добити од тога.

Не можете да преживите без Крајине, будите сигурни у то. Немојте да идете против тих људи, јер могу да се побуне и да кажу: „Зашто ми дајемо паре, зашто им ми дајемо новац, а они гласају против нас.“

Дакле, хоћу повјерење.

У овом тренутку нису створени услови да се Република обједини око Вукоте Говедарице. Нису створени услови!

Услови су створени да се обједини око Жељке Цвијановић, СНСД-а и Милорада Додика.

Погледајте, ви немате термоелектрану, је ли тако, а зна се ко има.

ВРИЈЕДНОСТИ

Када дођем овдје, са сигурношћу вам могу рећи да је Билећа срећенија него Гацко.

Нећу да улазим у те ваше локалне приоритете, али ја видим шта је то. Сваке године из термоелектрана четири милиона пореза иде на рачун буџета општина. Ја врло добро знам израчунати колико је то пара за 25 година Републике Српске, нисам ја глуп.

Када погледам какве су тамо улице, тротоари, школа „Свети Сава“ и остало, збир је нула. Нула!

У сваком случају, хоћу да са вама овдје подијелим све своје вриједности. Моје вриједности су слобода, мир, Република Српска изнад свега и повезаност са Србијом, Русијом и свим нашим међународним пријатељима.

Ми никога не мрзимо. Ови из СДС-а морају да знају да их је њихово руководство издало и да морају да се крећу политикама које ми водимо, јер само на тај начин велика идеја СДС-а из времена Радована Караџића може да преживи, а то је Република Српска.

Живјела Република Српска, живио српски народ, живјела Србија и сви добри људи широм свијета. Хвала вам...

РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ ДРЖАВА, БиХ ЈЕ ТЕРИТОРИЈА

Добро вече, дивни људи Мркоњић Града. Увијек се овдје осјећам поносно и срећно. Са вама смо прошли и добили све побједе након рата. Чак и онда када нисмо били власт на нивоу Републике, овдје смо побјеђивали. Мислим да смо добили једну велику битку. Сви заједно смо обновили Мркоњић, који је једно вријеме припадао непријатељским снагама.

Вратили смо сјај овом граду, сјај на ваша лица и показали да овај град може да буде успјешно мјесто за живот.

Ја сам дошао да вам захвалим за сву подршку коју сте нам дали и вјерујем да стојим овдје пред вама чистог образа као предсједник Републике и партије која овдје побјеђује, јер смо вам то враћали и много тога овдје урадили, готово све поправили и кренули даље да обнављамо и да градимо ново.

Дошли смо са вама да се договоримо. Ми смо једно. Никада нисмо били различити.

Поносан сам на све вас који сте овдје и на многе који нису дошли.

Ја сам предложио Жељку Цвијановић за предсједника Републике, а ви ћете њу изгласати.

Она држи до обећања да ће бити добар и посвећен предсједник Републике и да ћемо заједно да радимо на свим овим

питањима. На крају крајева, ви морате да знате да ја увијек знам шта радим, зато сам њу и предложио.

Јуче смо ходали по Херцеговини и имам поруку за вас из по Гацка... Кажу: „Господине предсједниче, када дођете у Крајину, реците им да у Гацку побјеђује Жељка Цвијановић."

ОБРАЗ

Поносан сам на Мркоњић и оно што је урадио Тегелтија, као и на начелницу и многе активисте који су са нама годинама на томе радили. Поносан сам, јер могу овдје да дођем са образом.

Прошли смо много ствари заједно. Заједно смо извојевали многе битке, јер да није тако, сигурно нас овдје не би ни било.

План оних који су тако снажно кренули на Републику Српску, након мира и Дејтонског споразума, био је да она буде празна љуштура, а да бисмо након тога сви ми схватили да од тога нема ништа.

Било је потребно да управо ми на вашој подршци станемо и прекинемо тај лош пут за Републику Српску и да прекинемо пренос надлежности, да сачувамо полицију и одатле да градимо наше друштво.

Данас смо најбољи дио онога што се зове БиХ. Данас можемо да будемо самоодрживи и поносни.

Као што сте могли да видите у вријеме веома тешке, изразите економске кризе, наш домаћи производ у условима чак три године дефлације отишао је на 10,5 милиона. Када смо ми дошли, био је четири-пет милијарди.

Наше плате су дупло веће у односу на оно вријеме, само ви то заборављате, а ми морамо да вас опомињемо.

Људи, радимо све што можемо... Повећали смо плате, ићи ће и повећање пензија.

Ови што представљају пензионере и синдикате показују незадовољство. Ево, сутра иде ова исплата једнократне помоћи пензионерима од 30 до 100 КМ у зависности од висине пензије, а ови из опозиције кажу како су то Жељка и Миле припремили због избора.

Ми то можемо одгодити и за децембар ако пензионерима тако одговара, шта кажете?! Да не одгађамо. Па да, треба вама то да као људи изађете на изборе и гласате за нас.

ДРЖАВА

Никада нисмо одустали да бранимо нашу слободу. Ми смо разумјели шта значи слобода. Слобода по правилу значи држава.

Срби су овдје, на овим просторима, зато што нису имали државу, страдали у Другом свјетском рату и временима прије тога.

Бивша Југославија је направила заблуду и илузију о држави коју смо имали заједно са другима, а изгубили је на крају прошлог вијека.

Управо они којима смо ми дали слободу у оба рата формирали су своје Републике, а касније државе и хтјели су да нам припишу геноцид који су чинили према другима.

Дакле, народ који је у прошлом вијеку, несумњиво, доживио геноцид над собом од усташа, Нијемаца, Аустроугара, јесте Српски народ.

У сваком случају, ми разумијемо те лекције из историје које нам говоре да не треба да ширимо заблуду.

БиХ је нешто на шта смо ми натјерани.

Када смо кренули да правимо и формирамо Републику Српску, наш циљ је био независна Република Српска.

Да би се рат завршио, руководство тог времена прихватило је да се уђе у БиХ са веома либералним Уставом, који је америчка и

британска администрација, одмах након тога, кренула да демолира на нашу штету.

Дошли смо до зида и нисмо могли назад, морали смо да се боримо, а сада ја долазим у позицију да идем у Предсједништво БиХ, ви знате колико мене одушевљава Сарајево.

Морам вам нешто рећи, немојте замјерити... Сада, када видим колико се људи окупља на нашим скуповима и под нашим слоганом, какав бих ја био сероња када не бих отишао у Сарајево и био под заставом Српске.

Имам једну намјеру коју бих вам саопштио, али плашим се да ћете је проширити па бих морао одустати. Повешћу вам Зорана са собом у Сарајево. Он мора да иде тамо зато што он најбоље затвара врата.

ЗАВИЧАЈ

Ја доживљавам Мркоњић као свој завичај. Многе од вас познајем, овдје сам се увијек добро осјећао и никада вас нисам напустио.

Онда када сте морали да одете одавде, јер су вас други издали, ја сам био онај који је био са вама од почетка. Вратили смо се овдје, то никада нећу заборавити, и почели смо да градимо овај град. Данас сам поносан на оно шта ви значите у Републици Српској.

Ја желим успјех сваког нашег човјека. Вама свима желим добро и породичну срећу.

Вјерујем да смо 7. октобра заједно.

Имамо дуг према вама за све побједе до сада, а за ову ћемо нарочито знати да вам узвратимо.

Изађите на изборе и подржите Жељку Цвијановић за предсједника, мене за српског члана Предсједништва.

Они тамо хоће да мијењају, као не може да се зове српски члан, а ја идем тамо и бићу баш српски члан Предсједништва.

Ја немам намјеру да тамо само сједим или да било шта попустим. Ми нисмо људи који жртвују своју слободу, нема више те приче коју су могли да гледају.

Тамо, у Сарајеву, има да се види да Република Српска мора да буде број један на простору и територији БиХ, ја хоћу да тако буде.

Немојте да чујем да је неко рекао да је БиХ држава. Република Српска је држава, а БиХ је територија.

То мора да вратимо сваком нашем човјеку.

Ако не будемо јаки и ако не будемо имали гласове, нећемо моћи да одговоримо на изазове овог времена.

ПРОМЈЕНЕ

Свијет се мијења, није исти као што је био прије 10 година.

Европа има своје кризе. У Америци је промијењена Клинтонова администрација која је понудила мир само да би нас послије преварила са измјенама Дејтонског споразума.

Мијењају се односи. У мају долазе европски парламентарни избори гдје се очекује да ће партије које се боре за народ бити побједници европских избора. То је наша прилика да на највеће могуће мјесто поставимо захтјеве Републике Српске, али да бисмо то успјели, морамо да будемо јаки и окупљени.

Не смијете да дате Мектићу микрофон у Сарајеву, видите каква је он будала, не може да се живи од њега. Вама је то смијешно, је л' да?!

Када он онакав какав је проговори нешто као министар, то забиљеже све владе свијета, а ми се смијемо. Њега се народ може и мора ријешити.

У СДС-у има добрих и часних људи који су остали и вјерују у ту националну идеју и они морају да знају да је ова екипа која сада води СДС продала српску националну и државну идеју. Они су то издали.

Носиоци ове идеје овдје, на овој бини, смо ми који то радимо и позивамо их да гласају заједно са нама.

Нека они гласају за своје посланике, али не и за Иванића и Говедарицу. Шта су они добили од Младена Иванића и руководства СДС-а за ово вријеме?! Ништа нису добили. Добили су само издају. Издаја је кључна ријеч овдје. Издаја је када одустанеш да се бориш, а овдје се мора борити сваки дан и зато морате да будете са нама.

Живјела Република Српска, српски народ и сви добри људи са ових простора. Живјела Србија.

РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ НАШ ЗАЈЕДНИЧКИ ЦИЉ, НАШ ОКВИР И НАЧИН ЖИВОТА

Добар дан. Хвала вам. Прво желим да вам се извиним што сам каснио, такође и Жељка. Данас сам, у 13 часова, имао састанак у Бечу са вицепремијером аустријске владе Штрахеом.

Нисам хтио да одгодим долазак овдје, стигао сам „навратнанос" зато што вас поштујем и зато што желим да знате да ми је стало до вас и вашег краја. Добри људи са Сокоца дали су много нашем народу и нашој Републици.

Сада сам дошао с аеродрома и једина помисао ми је била када сам пролазио кроз Сарајево: „Јебеш овај град, ко ће се заглављивати овдје стално." У сваком случају, стигли смо овдје и желим да вас поздравим и са вама подијелим оно најбоље.

Република Српска је наш заједнички циљ, наш оквир и начин живота. Република Српска је оно што је Србима кроз историју требало на овим просторима.

Она је створена огромним доприносом који сте ви дали, Соколац и сви наши крајеви. Ја свједочим томе, био сам ратни посланик и много пута сам пролазио овуда током рата идући на сједнице Народне скупштине гдје год су се одржавале.

Вјерујем да је наш заједнички циљ стабилна и јака Република.

Без Републике Српске, српски народ на овим просторима нема слободу. Ми слободу можемо да изградимо само са државом коју градимо, а без слободе Срби, напросто, не могу да живе.

Ови крајеви би додатно били опустошени да немамо Републику, што се најбоље види на просторима Дрвара, гдје је прије овог посљедњег рата било 100% Срба, а данас је то преполовљено, без обзира на то што све чинимо да се људи тамо врате. Ти који су се вратили, вратили су се искључиво због тога што имају Републику Српску иза себе.

Република Српска је кључ наших живота, наше будућности и нашег опстанка на овим просторима и ја то у потпуности разумијем.

ПОДСЈЕЋАЊЕ

Ми смо сви некако вјеровали у мир и стабилност оне велике земље, а очигледно то није могло.

Подсјетићу вас на нешто... Та велика земља створена је два пута на крилима и жртвама српског народа.

Из Првог свјетског рата Срби су изашли са огромним губитком готово пола своје мушке популације, односно, 30% од укупног становништва.

Међутим, Срби су намјерно дошли одоздо од Солуна, ослободили све крајеве и дали слободу и другим народима.

Дали су слободу и Хрватима, који су тада били изгубљени и нису постојали ни као простор ни као држава и рекли им, ево, можете да имате тада своју бановину, а касније, послије Другог свјетског рата, и своју републику.

На крају тог вијека када смо ми масовно страдали у оба рата у Јасеновцу и на другим мјестима, ти исти народи којима смо ми дали слободу, Хрвати, Бошњаци, Словенци и многи други су рекли да су Срби лоши и представили су нас геноцидним народом.

ПОУКА

Из тога свега морамо да извучемо поуку.

Ја нисам човјек који мрзи. Не мрзим ниједног припадника других народа или вјере, али им поручујем да ја волим свој народ и Републику Српску и да ја од свог народа нећу правити заблуду каква је била она Југославија.

Ако није могла она Југославија, неће моћи ни ова БиХ.

Зато ће се питати Република Српска, зато ће се питати Срби и зато сам предложио Жељку Цвијановић за предсједника Републике, јер у њу имам повјерења, а ви ћете за њу гласати на изборима.

Не смијемо се играти. Не смијемо олако ићи на изборе и давати свој глас. Много странаца језди овуда по овим просторима и жели да од Републике Српске направи празну љуштуру у којој би на крају и нама досадило да будемо, а онда би они доселили неки други народ да буде овдје. Како то изгледа, могли сте да видите претходних мјесеци када су почели да долазе мигранти на овај простор.

Побиједили смо америчку амбасадорку, шаљемо је кући у пензију. Не може се она зајебавати са нама, је л' тако?!

Оно што смо заједно радили овдје за мене је понос и увијек је било тако.

Ево, видим начелника који је раније био овдје у име СНСД-а и мислим да сте свјесни да су то биле најбоље године за улагање на Сокоцу.

Њихова логика је да, уколико добијете средства за неки пут или нешто друго од Владе Републике Српске, да је то од СНСД-а. То би онда значило да људи треба да гласају за СНСД па по њиховој логици је онда боље да немате пут. То није наша логика, ми имамо једну другу логику.

Ми бисмо вољели да они праве путеве и да остављају нешто иза себе. У политици је најважније то шта оставите иза себе.

Они, када се окрену, немају ништа иза себе. Увијек су долазили послије нас, празнили наше рачуне, а ми смо долазили послије њих да то поправљамо и санирамо.

Тако је данас и овдје на Сокоцу.

АУТО ПУТ

Оно што овдје желимо да урадимо је најважнији пројекат у Републици Српској, а то је градња ауто-путева. Ми нисмо овај крај искључили из тога. Наш план је да се од Зворника иде овамо према вама, а онда према Рогатици и Вишеграду, да би се направио тај спој са два уласка у Србију.

Рећи ћу вам у повјерењу, тај исти план је и план Србије. Неће бити једноставно, али ћемо на томе радити и наредних година ћете моћи да видите да почињемо да радимо.

Драго ми је што сам дошао овдје зато што у недјељу идем код предсједника Путина и моћи ћу да му пренесем поздраве са Сокоца.

Жељка ће у недјељу бити у Солуну, тамо се обиљежава 100. годишњица пробоја Солунског фронта. Морамо бити присутни.

Наша политика јесте политика сарадње са Србијом, што видите да иде најбоље могуће.

Русију доживљавам као нашег стандардног пријатеља. Видјели сте да је Лавров прије неки дан, у пропутовању кроз Сарајево, дошао у Бањалуку.

Они сад као хоће да покажу како је он дошао у Сарајево, а не би ни дошао у Сарајево да није долазио у Бањалуку.

Гледајте у недјељу навече „Дневник“ па ћете да видите шта Путин каже за мене.

Желим да останемо заједно и мислим да је то и ваш циљ.

Зато, живјела Република Српска, српски народ и сви добри људи, без обзира на вјеру. Живјела Србија!

Источно Сарајево, 24.09.2018. године

СПРОВЕДИМО РЕФЕРЕНДУМ ЗА СРПСКО САРАЈЕВО

Добро вече свима. Хвала вам. Овдје увијек волим доћи, јер се осјећам као да сам дио вас. Уживам да са вама подијелим основне вриједности.

Данас сам, у 13.00 часова, имао састанак у Бечу, али сам се потрудио да стигнем, јер нисам хтио да не будем вечерас овдје са вама.

Желим да вам захвалим за све подршке које сте давали нашим људима, листама и нашим кандидатима увјерен да ваш долазак вечерас овдје значи потпуну подршку за сљедеће изборе.

Побиједили смо седам пута у континуитету на локалним и општим изборима у Републици Српској и сада идемо у велику осму побједу 7. октобра.

Ово је Жељка Цвијановић. Она је мој приједлог за предсједника Републике, а седмога октобра ће бити ваш избор. Живјели.

РЕФЕРЕНДУМ

Имам један приједлог и сматрам да то можемо да ријешимо. Предлажем вам да организујемо референдум и да Источном Сарајеву вратимо назив Српско Сарајево.

Ми на то имамо право и то нико не може да нам забрани, ја ћу вас подржати у томе. Урадићемо то на прољеће, договорено?!

МИЈЕШАЊЕ

Друга ствар, многи овдје који су дошли можда нису чули шта је данас рекао предсједник Вучић.

Рећи ћу вам ја... а моћи ћете то да прочитате, видите и слушате и у медијима. Он је рекао да се странци енормно мијешају у изборе у Републици Српској и да Српску чека десет тешких дана.

Ја знам шта значе ти тешки дани. Они желе да нашу побједу спријече по сваку цијену, јер виде да су наши скупови масовни гдје год долазимо и виде нашу подршку коју већ сад имамо.

Да ја могу, а могу и да је то пристојно као што није, ја бих рекао да смо ми већ побиједили, али чекаћу 7. октобар да то урадим.

Морате сљедеће да имате на уму: Ако предсједник Србије то каже, онда морате бити сигурни да он располаже тим подацима.

Само да знате, Иванић је прије неки дан рекао да се Србија мијеша у изборе. То је урадио само да би изазвао проблем и да Вучић не би дошао 5. октобра овдје да отворимо нову болницу „Србија“. Зато је то рекао.

То није нимало једноставно, зато што је Иванић формално члан Предсједништва и ако он каже да се Србија мијеша у изборе у другој земљи, то онда забиљеже све амбасаде.

Он је нанио озбиљан ударац Србији због тих тврдњи.

Са друге стране, овдје се мијеша стара америчка администрација (она Кормакова), мијешају се Британци и још неке земље из Европске уније покушавајући да одрже Шаровића, оног склепаног Мектића и још неке.

ОПТУЖБЕ

Овдје се упорно годинама и деценијама ради једна ствар. Они дозвољавају да ови народи овдје, поготово српски народи, немају лидере и зато покушавају да оспоре лидере и у Србији и у Републици Српској.

Присјетите се само мало шта су све мени покушавали да ураде. Шта год урадим, они одмах покрену истрагу.

Ми направимо зграду Владе у Бањалуци, истрага траје седам година. Кренемо са изградњом РТВ дома у Бањалуци, поново истрага.

Када ништа нису могли доказати, довели су Србе да они воде истраге у виду оног Мектића, који је прије четири године обећавао да ће све похапсити итд. Нису ништа доказали, јер нема ништа, ми све своје послове радимо прије свега у интересу народа.

Ја сам једини предсједник Републике, откад она постоји, који је везао два мандата.

Сада иде Жељка четири године на то мјесто и онда се поново ја враћам. То дјелује потпуно незаустављиво. Ја морам са вама бити присан па ако нешто опсујем, немојте ми замјерити.

ОБЕЋАЊЕ

Када видим колико људи долази на наша окупљања и овај наш слоган "Под заставом Српске – за јединство Српске", поставим себи питање: Какав сероња човјек треба да буде па да не поступа под заставом Српске?

Да вам право кажем, ја то не налазим у свом лику, него у лику и дјелима Младена Иванића.

Политички, ми имамо Дејтонски споразум и имамо Устав.

Оно што ћу ја радити је борба за Устав, а оно што су наметнули високи представници биће спорно. Тражићу да одмах

тужим оног кретена који нам је направио највеће зло. Уколико не буду хтјели да подрже тужбу, неће добити више ништа.

Уколико не буду хтјели да истакну нашу заставу, онда неће имати ни своју. Уколико неће да прихвате Републику Српску каква она јесте, зашто бих ја прихватио БиХ.

Људи, стално ме гурате у Сарајево, а знате да ја то мјесто не волим. Ја, када одем у Сарајево, ја ћу стално бити овдје у Српском Сарајеву па ко хоће нека дође, ко неће и не мора.

Има овдје присутних људи и из федералног Сарајева и ја вас волим, ви то знате.

Ово што ја говорим за Сарајево је само у политичком смислу.

Ја знам да ни вама није лако и захвалан сам нашој листи која се доље бори за наше интересе на нивоу кантона и у Федерацији. Молим вас за један велики аплауз за ове људе који трпе доље.

ВЕЗИВАЊА

Оно што ја нећу дозволити је да идемо даље у НАТО пакт који нас је бомбардовао. Ви сте овдје страдалници од НАТО пакта и никада им нећу дозволити да одржавају војне вјежбе на простору Републике Српске.

Везиваћу се што је више могуће и у сваком смислу за Србију и за Русију, без обзира на т шта ови говоре, јер су то наши истински и прави пријатељи.

Када је Лавров дошао у Бањалуку, рекао ми је како је био у пропутовању кроз Сарајево да би стигао у Бањалуку. Он је то урадио из формалних разлога.

У недјељу ћу бити са Путином и рећи ћу му да сте га поздравили.

Веома је важно да једна власт буде на свим нивоима у вертикали и хоризонтали, зато што само тада може да се гради најбоље.

У заједничким институцијама све ће учинити да власт у Републици Српској буде једна, а у заједничким институцијама друга, као што смо имали у ове четири године. Ви то својим гласовима не смијете да дозволите, јер онда ви највише трпите.

Зато је потребно гласати за Жељку Цвијановић и за мене, без оклијевања, немој ко да се случајно зеза.

Ја ово не гледам као привилегију. Можете ли ви замислити да ја 14 година трпим неке фаце које стално нешто питају. Ово није привилегија, ја то сматрам као своју обавезу и то ћу и урадити.

ОКУПЉАЊА

Морамо бити окупљени око Републике Српске и вриједности нашег народа. Наш народ мора да јача и гради свој идентитет.

Најјачи, најстабилнији и најизраженији дио нашег идентитета је наша вјера и Српска православна црква, око које се морамо окупити.

Она је кроз историју била чувар нашег идентитета, писма, језика и наше крсне славе.

Никада не смијемо одустати од двије ствари, од Републике Српске и Српске православне цркве и српског народа у цјелини.

Ми не тражимо ништа друго што други већ немају или не желе. Нећемо да пристанемо на то да нам они говоре шта је за нас добро, јер ми сами знамо шта је за нас добро.

Зато ћемо остати у нашем добру, а не у њиховим жељама за наше добро.

Хоћу да кажем да је Република Српска за мене трајна, непоколебљива и јединствена.

У деценијама које долазе видим је као самосталну, опредијељену, окренуту и уједињену са Србијом.

Не видим могућност да БиХ преживи из неколико разлога.

Срби су у два велика рата, несумњиво, дали највеће жртве на овим просторима у 20. вијеку.

У првом великом рату изгинуло је 30% српског становништва, од чега 50% мушког живља.

У Другом свјетском рату били су на страни побједника.

Напунили су Јасеновац и многе друге јаме, од Пребиловаца до Пага, Јадовна, Крагујевца и многих других мјеста гдје су нас побили па на крају и у Броду, код Вишеграда, гдје је погинуло преко 6.000 становника са Романије.

Француетић је, кренувши тада, чистио Србе са Романије стјеравши их низ Дрину.

Тито је био са својим штабом у Фочи, учио нас неким фочанским прописима и није хтио да заштити српски збјег који је морао да оде низводно и тамо су страдали. За два дана убијено је 6.500 српског живља.

На крају тог вијека Срби су бранили Југославију коју су стварали у два велика рата.

Када се распала, Србима су рекли да су криви за њен распад.

Србима, мом народу, су хтјели да припишу геноцид, а да други имају право на слободу коју смо им ми давали у оба рата.

Муслимани су отишли у партизанске јединице тек када је Београд ослобођен. Ни на једном простору гдје су били муслимани није дигнут устанак, подизан је само тамо гдје су били Срби.

Ја, као припадник овог народа, немам право да стварам и шаљем илузију српском народу о могућем заједничком животу, то није могуће.

БЕЗБЈЕДНОСТ

Ја не желим никакав сукоб ни дестабилизацију, не желим да ико страда, без обзира на то ко био. Оно што ћу радити, радићу

политичким средствима и зато ми је потребна снага. Снага на изборима се добија вашим гласовима.

Немојте то да гледате шпекулативно, гледајте народно. Будите уз свој народ и зато дајте снагу нама политичарима.

Хоћу да вам кажем да ћу бдјети над вашим сигурним сном и да никада нећу дозволити, док је то у мојој моћи, да нечије дијете заплаче зато што га неко дира. Посебно ако га дира онај неко други.

Потресен сам ситуацијом у којој смо били прије неколико седмица, када смо овдје у Источном Сарајеву подигли споменик за 12 дјеце коју су убили снајперисти. Какве звијери могу да буду у људима који кроз снајпер гледају дијете и пуцају у њега.

Човјек се роди и умире, ту се негдје и може наћи неко разумијевање, али да неко убије дијете и да нема емпатије и осуде са друге стране, то никако.

Они који су то радили годинама и деценијама шетају као локални јунаци, а нама овдје желе да припишу све оно зло како би нас оцрнили у свијету. Е, то више неће моћи. Никада нећу од тога одустати.

УНИТАРИЗАЦИЈА

Ја знам да у неким амбасадама хоће да праве унитарну и централизовану Босну.

Али то би био гријех према онима који су страдали, јер су се борили за Републику Српску, а још већи гријех за нашу нерођену дјецу. Зато је Република Српска у мом политичком раду најважнија ствар.

Откад је пропала она велика Југославија, ја не вјерујем у мултиетничко друштво. Нисам ја тај који је то рекао.

Меркелова говори како је пропала мултиетничка Европа, а нама гурају да будемо мултиетничка Босна и ја то не могу и нећу да прихватим.

Да се ми разумијемо, пошто овдје има и ових новинара из Федерације па да не би свашта писали, ја не мрзим ниједног Бошњака, али ја сам политичар свога народа.

Они на своје, ми на своје. Не дирајте наше, нећемо ваше.

Не могу нам изградити љубав за Босну, јер су из Сарајева истјерали најшколованији и најобразованији дио српског народа.

Нећете нас гурнути у Босну. Ми то нећемо. Ви на своје, ми на своје.

Чувајмо мир, немојте нам дирати Републику Српску. Будете ли нас дирали, отићи ћемо, нећете нас зауставити.

Онај ефендија Церић може да окачи мачку о реп оно када нам каже да ми Срби не можемо да одемо одавде и да можемо само на опанцима да понесемо мало земље.

Ја му кажем, ми ходамо у ципелама, а када будемо ишли из БиХ, понијећемо пола БиХ, господине Церићу.

Оно што припада нама, ми ћемо понијети и немојте да нас доводите у ситуацију да то урадимо што је прије могуће.

Живјело Српско Сарајево. Живјела Република Српска и српски народ. Живјела Србија. Живјели сви добри људи.

ХОЋЕМО ИСТИНУ О СРЕБРЕНИЦИ

Добар дан, Сребренице. Добар дан добри људи. Живот није једноставан и лак. Има још много тешких ствари које треба да урадимо.

Морали смо да кренемо готово од ничега. Оспоравани као народ приписан нам је предзнак који нисмо заслужили.

У покушају да Сребреницу на глобалном и свјетском нивоу прикажу као мјесто вандала које су починили Срби, морали смо постепено да се боримо за њу. Сјећам се, прије само седам-осам година, овдје је доминирала политичка елита Бошњака на локалном нивоу, који су са Дураковићем још црње приказивали улогу нас Срба.

Дошли смо у позицију да смо имали разговор са тадашњим америчким амбасадором којем сам рекао да ћемо учинити све да Србин буде начелник и да ће видјети да ми нисмо такви каквима нас представљају.

Он ми је рекао да Србин никада неће бити начелник општине. Ја сам рекао: „Е, видјећеш да хоће."

Сребреница је смишљена глобална прича тадашње америчке политике и НАТО-а који су направили причу о Сребреници да би имали неке своје глобалне разлоге да би се борили за себе.

Ако су Срби могли, три-четири године, да преживе све своје жртве, нажалост, онда је могла и Сребреница још да живи као изолована безбједносна зона неколико мјесеци и ништа се ту не би ни десило.

Међутим, они нису хтјели да буде тако. Хтјели су да нас навуку на причу и дјелимично су то успјели и живјели смо под тим тешким предзнаком све вријеме.

ПОНИШТАВАЊЕ

Сад смо одлучили да поништимо извјештај који је срамно предочила некадашња Влада Републике Српске о томе како је овдје почињен масовни злочин над 8.000 људи које нико не може да нађе.

Тврдили су и ако је на гробљу у Поточарима сахрањено преко 2.000 бошњачких војника, као цивилне жртве рата, што је озбиљна народна и међународна превара.

У сваком случају, нисмо ми дошли да се са њима обрачунавамо. Ми хоћемо нашу истину, а наша истина говори да су овдје страдали Срби и да Срби овдје желе да живе у миру.

Желимо овдје да живимо у миру и са Бошњацима. Ако случајно овдје има неко присутан од Бошњака, ја их поздрављам и цијеним.

Ја желим да овдје буде стабилност и мир, али не мир у лажи и у оном свему што су нам урадили у Првом и Другом свјетском рату Француетић и остали који су протјерали српско становништво, а онда насељавали друге, тако да смо буквално дошли у ситуацију да се боримо за егзистенцију на овим просторима.

Ово све говорим зато што то морамо разумјети, то није једноставна борба.

ПЛАНОВИ РАЗВОЈА

У посљедње двије године са нашим начелником учинили смо доста тога да овај град изгледа другачије.

Данас смо разговарали и о даљим корацима. Овдје нам требају радна мјеста. Причали смо са четири инвеститора који су овдје већ присутни и договорили се да у ових неколико мјесеци сједнемо са њима и видимо колико они могу да запосле људи, што би омогућило значајно растерећење што се тиче посла.

Договорили смо да сљедеће године дефинитивно и коначно, нисам раније ништа о томе ни помињао имајући у виду проблеме које смо имали, да ријешимо проблем бање и да Сребреници покушамо вратити стари бањски сјај.

То ћемо урадити заједно, начелник и ми из републичке власти.

Пошто су ови ваши увијек као на стражи, начелник са сарадницима и доктор, чувши да постоји могућност да се подијели неколико санитетских возила када се буде отварала болница у Источном Сарајеву, одмах су рекли: „Ми немамо санитетско возило.“ Је л' имате? Немате... е, сада вам морам обећати и то.

Знате да сам увијек ту за све вас. Знам да није лако, али морамо бити окупљени.

Овдје са једне стране Србија, са друге стране Бањалука, Срби и српски народ који гледа ову општину овдје и читав овај крај на најбољи могући начин.

Ја не желим да вама објашњавам да ли је то тако или није, а ви то сами можете да закључите по свему овоме шта смо овдје урадили. Само пут који смо направили уз Дрину до Скелана говори какве су наше добре намјере, као и још много тога учињеног овдје.

Ја сматрам да се снага сваког политичара огледа у томе шта је оставио иза себе, када се окрене да има шта да види. Они који галаме, они ништа не раде.

ПАЖЊА

Морамо да изразимо захвалност господину Вучићу за пажњу коју је показао према овој општини. Чак и уз нека оспоравања која је имао у самој Србији, он је овдје значајно помогао и омогућио, заједно са мном, једну врсту локалног преокрета.

Тај преокрет сада морамо да држимо, не смијемо више бити понижени од Дураковића и сличних.

Ово је Жељка Цвијановић, ја сам је предложио за предсједника, а ви ћете је седмога октобра изабрати да бисмо могли овдје да завршавамо шта имамо.

Ми представљамо српски народ и ми се тога не бојимо.

Ја немам ништа против Бошњака или Хрвата, имам у себи јаз због историје у којој смо ми страдали у Јасеновцу и на многим другим мјестима, али то је нешто што носи сваки човјек у себи. Данас конкретно немам ништа против.

Ја хоћу да оно што припада Србима, да им то и припада. Нећу да подредим БиХ оно што припада Србима, јер то није наша земља. Наша земља је Република Српска.

ИСТРАЈНОСТ

Хвала вам што сте истрајни, ово је примјер како треба ићи даље.

Ја ходам по цијелој Републици под слоганом „Под заставом Српске“. Замислите какав бих био сероња када бих отишао у Сарајево и не би било заставе Републике Српске.

Ја то нисам. Ја сам човјек који одржава обећања.

Ја немам никакву дилему, мој посао је посао одговорности. Није ово за мене никаква привилегија.

Није никаква привилегија носити се посљедњих 14 година са

оваквим проблемима, странцима и многим лошим људима међу нама.

Ја сам увијек био и јесам избор народа. Нисам човјек који ће отићи у Сарајево и правити дестабилизацију, али ћу отићи тамо и рећи: „Ово је српско и не можете ништа да добијете што је наше."

Не може да иде ништа што је на штету Срба, ништа.

Не тражим никакву штету за Бошњаке и Хрвате, али се више никада ништа неће чинити на штету Срба.

МОСТ

Најбољи примјер како раде против нас је овај мост овдје.

Када је Србија урадила све са своје стране и Република са своје, онда је формално требала да се донесе одлука на Савјету министара горе у Сарајеву. Они су то урадили прије двије-три седмице само да ми не бисмо у изборној кампањи отварали тај мост, замислите какав је то цинизам.

Мост служи народу, ја ћу туда можда проћи 10-15 пута у животу, а ви пролазите сваки дан.

Иванић ће и остали исто туда проћи можда неколико пута у животу, а ви сваки дан. Зашто су нам онемогућили да то завршимо?! Како је Србија могла да уложи 10 милиона у то и заврши све са своје стране, а са наше стране новац који је од индиректних пореза, значи наш, требао је само одлуку у Сарајеву и тога није било.

Уколико не будемо добијали одлуке које нама одговарају, неће ни они добити ништа. Неће бити органа, довиђења – пријатно.

Шта имате против тога да се изгради мост?! Јесмо ли тражили од вас паре – НИСМО.

Људи, требало је да прође гасовод из Србије према Бањалуци. Они у Сарајеву не дају да прође испод Дрине, то је неких 50 метара, па шта ћете ви нама који ђаво.

Што је проблем да ми имамо гас? Преко наше територије редовно пролази гас од Зворника до Сарајева и нико не спори тако нешто. Шта ће нама БиХ која неће да сарађује, шта ће нама они?!

Ја нећу обуставити ниједан пројекат муслимана у Сарајеву који они праве, нећу, али нека се не играју са нама и обустављају наше. Поручујем вам одавде из Сребренице, БиХ неће бити уколико наставите тако.

ШАНСА

Жељка и ја смо прошли заједно многе изазове и ми знамо како се то ради. Ово је за нас, што се тиче изазова, мачији кашаљ.

Морамо да разумијемо. Људи морају да разумију да се свијет промијенио и да ми имамо прилику и шансу.

Америка више није иста она која је била уперена против нас. Трампова Америка је другачија, Европа има доста проблема, није јединствена у настојању да само нас кажњава.

Ми морамо да дамо глас јединственој власти која ће бити снажна, јер без јаке власти нема ни државе, а нема ни народа.

Морате да знате да се велики народи боре да имају велике лидере. Ако постоји велики лидер, онда је велики и народ, ако нема великог лидера, онда нема ни народа.

Морамо да се окупимо око једне идеје. Наша идеја је Република Српска, наша слобода, наш мир.

Нека живи Република Српска. Нека живи Србија и српски народ.

ЖЕЛИМ ДА СРПСКИ НАРОД ИМА СЛОБОДУ И ДРЖАВУ

Добро вече, Зворник. Мало смо промијенили распоред, јер ја журим на састанак са господином Вучићем, који ме чека у Београду. Нисам хтио да не дођем овдје и да вам се не обратим.

За оне који не знају, ово је Зока, ваш начелник и зову га Дебели. Он је човјек који је у овом граду радио заједно са нашим људима, нашим посланицима на различитим нивоима како би овај град био бољи и срећенији.

Захваљујем свима вама, добрим људима овог града, на подршци коју сте нам давали свих претходних година.

Ово су наши осми узастопни избори на којима желимо и хоћемо да побиједимо. Дошли смо овдје да нас подржите осми пут у континуитету. Много тога смо заједно урадили, градили и бранили Републику Српску, бранили наш народ, народ који је свих ових 20 година од Дејтонског споразума тежио достојанству и слободи.

Данас, након тих 20 година, и мојих 14 година на мјесту предсједника Владе и предсједника Републике, морам да кажем да је Република Српска ту, да су Срби данас најдостојанственији на овим просторима, да ми једино знамо и можемо да градимо и радимо на стварању државе.

Република Српска је мирна и стабилна.

Република која треба више послова и више радних мјеста, али и она Република која то може да даје и у будућем времену.

Република која сарађује са Србијом без икаквих скривалица и која жели да гради најбољи могући однос управо с њом.

Република која се не стиди свог односа са братском Русијом и која је спремна да ради са свим земљама Европе и свијета да би створила партнерство.

Република Српска је земља у којој је слобода основа за сваког човјека, без обзира на нацију и вјеру, који жели да живи овдје у Републици Српској, али мора да зна да је ово српски, национални и народни грунт и да је Република Српска наша држава.

РЕЗУЛТАТИ

Урадили смо много и то може да се види. Зворник је наш понос. У овом граду желимо да задржимо постојеће производње.

Зворник је центар ове регије и изложен је према нашој матици Србији. Желимо да Зворник са нама уради све што је неопходно да ојача свој потенцијал. Поносан сам на овај град и све добре људе овог града. Поносан сам на све што смо издржали.

Захвалан сам свим људима који су учествовали у рату и који су бранили Републику Српску и пун сам саосјећања за све оне који су страдали и дали своје животе.

Ја сам кандидован за српског члана Предсједништва, али ви знате да је моја једина опција Република Српска. Идем у Сарајево искључиво због Републике Српске.

Нећу да ми нико тамо говори о позицији којој припада Република Српска. Нећу да доводим у питање њен поредак, њену стабилност и њену одрживост. Вјерујем да ћете бити поносни на мене и све оно што тамо будем радио.

Моја политика у Сарајеву биће политика мира, политика могуће сарадње и политика одбацивања иностраног мијешања, одбацивање високог представника и страних судија у Уставном суду и свих странаца који се понашају навијачки, против српских националних интереса.

Мени то није проблем, ја сам показао да то знам и умијем. Знам да веома брутално одбацим сваки покушај да се угрози српски национални идентитет када се Република Српска доведе у питање.

Сматрам да то могу да урадим на најбољи могући начин, то је моја одговорност, а не нека привилегија.

Коме може бити привилегија да иде у Сарајево, то само може да буде одговорност.

Ја желим да Република Српска јача и даље на економском плану. Учинићу све да одбраним сваки пројекат важан за Републику, учинићу све да он не буде заустављен као што је то било у прошлости.

Мислим да никада, као сада, Република Српска и српски народ има јединствену, временску и политичку прилику да ојача своју самосталност у оквиру БиХ, да одлучујемо сами о својим ресурсима и својим животима.

ЖРТВЕ

Ми Срби на овим просторима, као и Срби у цјелини, дали смо много жртава за слободу, не само нашег народа него и других народа на овим просторима.

Изградили смо прву и другу Југославију и дали слободу и другим народима који су овдје живјели, који су на крају тог прошлог вијека окренули леђа Србима и покушали да нас оптуже да смо народ злочина и геноцида.

Наравно, ми то нисмо, али ако није могло у тој великој земљи у којој смо им давали слободе, јер су увијек били на супротним

странама наших ослободилачких борби, онда ја немам права, нити желим, то јавно говорим, да од Срба и код Срба правим још једну заблуду мултиетничности која се зове БиХ.

За мене је примарна Република Српска као држава српског народа.

На политичком плану ћемо урадити све да ојачамо наше право, а то је Устав БиХ и ништа изнад тога.

Све што су високи представници урадили и покушали да нам узму мораће поново да буде стављено на сто. Не буду ли ставили на сто, онда се неће разговарати ни о другим темама, свидјело се то њима или не.

Мени се то свиђа и ја ћу тако и да радим.

Вјерујем да ћете Жељки и мени дати подршку. Она је мој приједлог за предсједника Републике како бисмо могли обезбиједити јединство функционисања републичких и заједничких институција.

ПОУКА

Морам вас подучити двије ствари.

БиХ није држава, она је државна заједница. Када говорите о њој немојте говорити о држави, говорите о територији.

Још једна ствар. Дрина је само ријека, а не граница међу нама. Могу на њој да постоје разне процедуре, али те процедуре ће отићи у историју онда када довољно ојачамо наш капацитет.

Желим да захвалим и нашим коалиционим партнерима што су са нама, ДНС-у, СП-у и свим другим појединцима и људима који раде заједно са нама. Као коалиција смо 20 година радили на очувању Републике Српске и то ћемо радити и даље.

Ја не кријем да у мом политичком приступу односи са Србијом морају бити најбољи могући. Те односе ми градимо и они никада нису били бољи од ових што су сада.

Са друге стране се налазе људи који су четири године радили у Сарајеву и Републици Српској подметали ногу.

Најбољи примјер тога је мост на Дрини који је Србија направила код Братунца, а заједничке институције ни до данас нису хтјеле да проведу процедуре, само да се уреди гранични прелаз.

Мост је изграђен. Само на нашој страни нема тог граничног прелаза који је потребан. Ето, то је њихов однос према Републици Српској.

ПОДВАЛЕ

Био сам на једном састанку у Сарајеву гдје су се окупили лидери политичких партија. На састанку је био и европски комесар који је тражио да, наводно, Босна убрза напредак ка ЕУ. Када је видио да од тога нема ништа и да у оквиру политичких структура, прије свега муслимана и Хрвата, ништа не иде, питао је има ли ту икакво рјешење, има ли ико неку визију.

Јавља се Вукота Говедарица, можете то замислити, и каже како је Бакир Изетбеговић једини човјек који има визију у БиХ.

Ја се окренем, не могу да вјерујем шта он прича, и кажем: „Јебао те Бакир Изетбеговић, какву он може имати визију за Србе?!“

Што је најгоре, тај исти Говедарица оде послије и медијима да ту исту изјаву.

Такав се човјек сада нуди за предсједника Републике. Они немају снагу, имају само подаништво.

Нама требају одани српски витезови у политичком смислу.

Политика као дјелатност не може да буде промијењена, само могу постојати људи који мање или више добро раде.

Од када постоји човјек као друштвено биће, биле су вође и политике које су стварале и развијале то друштво.

Тако је и данас, без обзира на то што многи са Запада покушавају овдје да ураде супротно, а то је да политичаре и лидере овдје окаљају, криминализују итд.

Ако нема лидера, нема ни државе, ако нема државе, нема ни народа, ако нема народа, нема ни слободе, тако да је то нешто што мене веома занима.

Желим да српски народ има слободу и да има државу. Ми смо овдје научили да нема слободе без државе, зато је за мене Република Српска држава.

Живјела Република Српска и српски народ. Живјела Србија.

Станари, 26.09.2018. године

МИ СМО СА НАРОДОМ И ЗАТО ПОБЈЕЂУЈЕМО

Добар дан... Ово је Жељка Цвијановић, ја сам је предложио, а ви ћете је изабрати за предсједника Републике. То је тако нормално, тако једноставно и тако потребно.

Окупљени смо заједно са вама у велики фронт.

Дошао сам да вам захвалим за подршке које сте нам давали у низу избора на којима смо овдје побиједили.

Ми смо у Републици Српској у континуитету побиједили на седам избора, локалних и општих. Седам пута смо били побједници у посљедњих 14 година. Не може да побјеђује партија која није са народом и у народу.

Партија која не осјећа шта је народу потребно, гдје су страхови, гдје су жеље и гдје су настојања народа. Ја мислим да смо ми то све вријеме чинили.

Све што сам радио, радио сам да, првенствено, очувам Републику Српску. Наслиједио сам је 2005. године од власти која сад поново хоће да се врати, када су изгубили 83 надлежности које су пренијели на ниво БиХ, од којих ништа нисмо имали ових година.

Наслиједили смо Републику Српску са празним буџетом.

Влада ПДП-а и СДС-а је те 2005. године отписала три пензије пензионерима и рекла да то неће никада исплатити, а ми

смо то вратили и исплатили након неколико мјесеци. Говорим ово, не да бих се ја сад хвалио овдје, него да вас подсјетим да није било једноставно и лако.

Не желим да вас подсјећам на тешка времена, само желим да вам кажем да ми у континуитету идемо напријед. Ово стање које данас имамо сигурно ћемо побољшати.

Као предсједник Републике и предсједник владајуће политичке партије имао сам много изазова и ово ми никада није била привилегија.

Ово је била озбиљна одговорност коју смо морали да показујемо на сваком мјесту.

Данас, када Република Српска поново води своје политичке битке, нимало лакше од свих претходних, веома је важно да се народ окупи око политика и политичких партија које имају програме који су доказани и показани, да не експериментишу и да се удаље од авантуризма политичких партија СДС-а, ПДП-а и других који су то показали кроз своје учешће у власти на нивоу БиХ у посљедње четири године.

ИЗДАЈА

Ја савршено добро знам да у СДС-у, као партији која је окупила и покренула народ те 1991. године, има још људи који су на тој националној и државној идеји, али је њихово руководство издало.

Њихово руководство није показало националну, а ни државну одговорност. Иванић, Босић и Говедарица су показали како не треба да се ради за Републику Српску.

То је био разлог зашто смо одлучили да се позиционирамо на нивоу Сарајева, како бисмо искључиво ојачали Републику Српску.

Не идем ја тамо да бих јачао БиХ нити да бих уважавао Бакира Изетбеговића и њихове захтјеве.

Ја идем тамо као представник српског народа и искључиво са мандатом да поштујем вољу овог народа и ниједног другог.

Ја не идем тамо ни да водим ратове, осим оне политичке.

Ви знате да ја добро знам да водим политичке ратове. Кључна политика наше партије је мир, да живимо у миру.

Када имамо мир, ми ћемо се развити.

РАЗВОЈ

Ко је могао да помисли прије десет година да ће ови Станари постати општина и да ће имати термоелектрану.

Ко је могао да замисли да ћемо изградити ауто-пут од Градишке, преко Бањалуке до Добоја, у дужини 120 километара, о томе се само причало раније. Све су то ствари које показују да ми не одустајемо, а политичари се увијек мјере по томе шта су оставили иза себе.

Када се окрену, да ли виде школу, термоелектрану, да ли се види пут, вртић или црква коју смо овдје освештали прије мјесец-два дана. То је оно по чему се мјере политичари.

Када се ја окренем, останем затечен једним питањем: Како је било могуће све ово направити у Републици Српској у овом времену?!

Запитам се одакле ми толика способност, снага и новац да то све направим од Требиња до Новог Града.

Прије неколико дана могли сте да видите отварање Клиничког центра у Бањалуци, гдје смо уложили 100 милиона евра.

Можда је понајмање проблем у новцу, колики је проблем пронаћи људе да проведу те програме. Ми смо показали нашу способности да можемо да управљамо процесом и пројектима.

РАЗУМ

Данас је кључно вријеме за Републику која треба да настави даље.

Да ли ће се вратити у вртлог политичких процеса који иду ка унитаризацији БиХ и разградњи Републике Српске?

Ја сам на страни сваког од вас појединачно и нашег народа у цјелини.

Ја немам намјеру да мијењам политике.

Долазе ми разни медији и питају ме зашто ја идем у Сарајево када га не волим. Није политика питање љубави, то је нешто сасвим друго.

У овом тренутку интерес нашег народа је да тамо оде неко ко не мора да лупа ни шаком ни ногама, али који може својим кључним ставом да каже овако је и другачије не може. Е, такав нам треба и зато ја идем тамо.

Ми идемо широм Републике и пјевамо, помало се зезамо и највише озбиљно причамо. Хајде, Жељка, поздрави људе да ја запјевам...

Живјела Република Српска, живјела Србија и српски народ. Живјели сви Срби гдје год да се налазе.

ХОЋУ ЈАКУ РЕПУБЛИКУ СРПСКУ И МОДРИЧУ

Радили смо заједно, ми и ви, оно што многи народи раде када граде своју државу. Дошао сам овдје да вам захвалим за све подршке које сте нам дали и многе побједе које смо извојевали.

Побиједили смо седам узастопних избора на локалном и републичком нивоу у Републици Српској.

Овај пут долазимо овдје по осму велику побједу која ће омогућити да заједно радимо на ономе што је важно сваком човјеку овдје, а то су мир, стабилност, јака Република Српска, јака Модрича и јак сваки наш човјек.

Ми смо овдје, заједно са Крекићем и његовим тимом, радили на многим пројектима. Били смо заједно са вама у великој поплави 2014. године и данас сигурно могу да кажем да смо заједно чинили да многе од тих порушених, девастираних објеката поправимо.

Морали смо да станемо са развојем и све оно што смо планирали да улажемо морали смо упутити на обнову порушеног у великој поплави. Многи су то заборавили, а то је коштало Републику Српску двије милијарде марака.

Те године, тог маја 2014. године, у Републици Српској вода је однијела и уништила двије милијарде марака.

Поносан сам што смо Жељка и ја, наши начелници и активисти радили на томе да кроз ваучере и друге начине помогнемо сваком нашем човјеку. То се показало као добро, као готово најбоље у региону.

Радили смо и на многим другим питањима.

Сада сам разговарао са начелником о томе шта је речено, шта урађено и шта завршено.

Сјећам се, остало је да уредимо трг и ја ћу то урадити због Милана Јелића, због оног што је он био и јесте у овом граду.

Он је био наш предсједник Републике и потпредсједник СНСД-а са посебном енергијом, својственом само њему. Игнорисањем животних изазова због његовог начина живота и вјере да му се ништа не може десити изненада се отргнуо од нас.

Никада не могу да прочитам нешто о Модричи или погледам на вијестима, а да ми прва асоцијација не буде мој пријатељ Милан Јелић.

Годинама долазимо овдје и долазићемо и даље.

ПРОМАШАЈИ

Ја сам два мандата био предсједник Републике, прије тога предсједник Владе и сада идем у Сарајево да ојачам нашу снагу.

Снага није у томе да пропустите прилику или да будете неинформисани па да након пет дана кажете „провјерићу шта је било“ када забране руском пјеснику да уђе у Републику Српску.

Члан Предсједништва БиХ мора паметно да реагује. Не можете бити неинформисани, господине Иванићу, када ваш министар доводи шиптарског министра иностраних послова и правити се наивни, а нама онемогућити када ми некога доводимо и када нам долази Лавров овдје у Бањалуку. Морате све о томе да знате.

Не можете, господине Иванићу, преспавати одлуку коју је Британија понудила Савјету безбједност да прогласи Србе геноцидним народом у прошлом вијеку.

Овом народу, мом народу, који је у прошлом вијеку страдао више од свих на овим просторима.

У Првом рату смо изгубили 30% популације, од чега 50% мушког живља. Убијали су нас гдје су стигли, у Јасеновцу, разним јамама и коритима. Убијали су нас гдје су год могли, а наивни Срби су им опет дали слободу да граде своје републике које су касније на крају тог вијека претворили у државе, а нама рекли да смо лоши.

Срби су у прошлом вијеку направили двије највеће грешке у политичком смислу. То су биле прва и друга Југославија.

Само су Срби вјеровали у ту земљу, нико други није у њу вјеровао.

Ја немам право и нисам тај који ће вама правити заблуде о малој Југославији која се зове БиХ. Ако није могла велика, не може ни мала.

Ако Срби нису могли да живе слободно са другима у великој Југославији, како је то онда могуће овдје.

НАПРЕЦИ

Радићемо на томе да буде мир, ви знате да ми то знамо.

Ја сам 14 година у континуитету предсједник Владе и Републике Српске и Република Српска је стабилна, мирна, економски све јача и све стабилнија. Радујем се нашим напрецима.

Позивам вас да дођете 2. октобра да отворимо комплетну трасу ауто-пута Бањалука – Добој.

Ових дана финализујемо уговор који подразумијева изградњу ауто-пута од Добоја, преко Модриче до Брчко дистрикта и даље

према Србији. То је пројекат који је осмислила ова власт, СНСД са својим коалиционим партнерима, ДНС-ом и СП-ом.

Главну страну вучемо ми из СНСД-а, чинећи доминантан дио Владе и скупштинске већине.

Наши коалициони партнери били су ту са нама да подрже наше идеје, а и ми њихове. Зато ова коалиција 20 година ради јединствено у Републици Српској.

Ова коалиција је омогућила да Република Српска преживи. Да је ова коалиција пукла прије четири године, Република не би преживјела и зато је важно да смо заједно.

Народи, који немају лидере и јасне политике су тужни народи. У то ћете се увјерити када погледате велике народе, сви они имају лидере за које се боре. Лидери су они који носе заставу, тако и наш народ мора да има барјактара.

Ја желим да будем барјактар, да носим заставу и да је баш ја ставим тамо гдје никада није била, а то је у Предсједништву БиХ.

Изнијели смо многе изазове.

ПРОМАШАЈИ

Међу нама има и оних који више нису вриједни наше подршке. Веома добро знамо оне који су заузели неке важне позиције и мјеста, директорска, министарска и слично и нису показали да могу да носе терете изазова које народ даје.

Рећи ћу директно и међу нама их има, то су битанге, али тако је у животу. Посветићемо више пажње томе ко од нас самих заслужује подршку народа. Само онај ко може да прође контролу подршке народа, може да остане на свом мјесту.

Никакве друге вриједности система нећемо правити у Републици Српској, односно у СНСД-у.

Мој одлазак у Сарајево је везан за нашу побједу.

Мени моја мајка каже, забринута због мог одласка тамо, јер је за њу Сарајево синоним опасности: „Зашто си то, сине, морао да урадиш.“ А ја јој кажем: „Мајко, морам да одем да побиједим у гостима.“

Ово је Жељка Цвијановић, жена коју сам ја предложио за предсједника Републике, а ви ћете је изабрати. Рећи ћу вам једну ствар јасно и гласно. Жељка Цвијановић је у политичком смислу много веће мушко од Вукоте Говедарице.

Не желим да вријеђам никога, али био сам на једном скупу у Сарајеву, гдје је био Вукота Говедарица, тек изабран за предсједника СДС-а. Били су позвани сви лидери политичких партија.

Европски комесар Хан, који је изгубио стрпљење, пита нас: „Постоји ли икаква могућност да се овдје нешто договори, каква је ово земља када у њој ништа не може?!“

Ми сви знамо да је Босна никаква земља и да у њој ништа не ваља.

Устаје Вукота Говедарица и каже: „Господине комесару, једини човјек који има политичку визију у БиХ је Бакир Изетбеговић.“

Ја гледам у њега и не могу да вјерујем. Кажем му ја: „Јебао те он, како он може имати визију?!“

Човјек је то рекао и данас хоће да буде предсједник са визијом Бакира Изетбеговића. Изетбеговићи да имају визију за Србе?

Па знамо ми каква је њихова визија још из оног времена његовог оца из Другог свјетског рата па наовамо. Знамо шта су нам све радили. Замислите колико је то у политичком смислу плитак човјек када може да каже да Бакир Изетбеговић има визију. Гдје ћеш то рећи?!

ЗАХВАЛНОСТ

Вријеме је да приводимо крају. И ви бисте ишли кући, чекају вас топли домови и породице.

Ја вам захваљујем за снагу и вољу коју сте нам дали. Обећавам да ћемо заједно са вама остварити још једну велику побједу.

Живјела Република Српска. Живјела Србија и српски народ.

Ми смо загледани у Србију и хоћемо мир овдје на простору БиХ. Наша једина права држава је Република Српска и Србија.

РЕПУБЛИКА СРПСКА НИЈЕ ЗЕМЉА КОЈОМ ЋЕ УПРАВЉАТИ СТРАНЦИ

Добар дан свима. Ви сви знате, али за оне који не знају, ја сам Милорад Додик. Већ два мандата, осам година, ја сам предсједник Републике.

Ви сви знате какав сам ја, знате моје и лоше и добре стране. Неко ме воли неко не, али у суштини нема онога коме није стало до мене, мрзе ме или воле.

Ја сам се годинама борио за Републику Српску заједно са Жељком, Небојшом, Николом, вашим људима из локалне управе, Војводићем и осталим дивним људима овдје.

И онда када смо овдје правили школу, то је била борба за Републику Српску. Када смо направили седам мостова у вашој општини, то је такође била борба за Републику Српску.

То је зато што смо седам пута побиједили и ово ће бити осми пут.

Ако сада поново побиједимо у Рибнику, онда ћете добити још један мост.

Та борба за Републику Српску била је и онда када смо градили путеве и ауто-путеве, када смо отварали амбуланту и полицијску станицу овдје код вас, асфалтирали путеве.

Много година сам овдје са вама и много је заједничких успјеха.

БОРБА

Драго ми је што смо успјели да ријешимо сваки ваш проблем, а ево, сада ћемо ријешити и овог начелника. Та борба је и ваша борба.

Ваш глас је борба зато што имамо нашу слободу и нашу државу. Нема слободног народа који нема своје државе.

Не желим да се упоређујем, али погледајте само како изгледају Курди који немају своју државу. Њих има 50 милиона у једном региону, подијељени су у три државе и боре се за минимална права. За њих је ово што ми имамо сан. Ми то не смијемо да изгубимо.

Наша држава је вреднија од појединачних проблема које имамо.

Ја знам да није лако, има много проблема и много људи којима треба помоћи, они себи сами и ми њима, али држава је нит која нас држи, држава која се зове Република Српска.

Ја као предсједник Републике никада нисам оклијевао да уђем у борбу за Републику Српску у сваком тренутку и на сваком мјесту.

Када радимо нешто у Језеру, у Требињу или било гдје, колико год то било мало или велико, финансијски лагано или тешко, то је све борба за Републику Српску.

Од тога никада нећемо одустати и зато су важни ови избори. Важни су зато што праве једну нову структуру односа.

Ми смо данас далеко свјеснији сами себе, што је много важно.

Важно је да побиједиш себе у много чему. Да побиједиш себе, своје сујете, своје незнање, своје фрустрације и када постанеш опредијељен и јак за идеју за коју се бориш, као што је Република Српска, ти си остварио једну од својих највећих побједа. Не само својих, него и друштвених побједа.

РЈЕШЕЊА

Република Српска сигурно није земља којом ће управљати странци.

Ми управљамо нашим ресурсима, негдје и направимо грешку или проблем, али никада свјесно и никада да бисмо народу учинили лоше.

Грешке се дешавају због неког недостатка, нема се увијек пара и могућности за све, али никада нисмо заборавили оно што је било предложено.

Ја мислим да овдје нема више ниједно питање које је постојало, а да није нападнуто и ријешено.

Знам да вам је Влада у задњих годину дана пребацила милион марака, али ваш начелник чека штелу. Морамо разне битанге да избацимо одавде. Не може неко да сједи у име народа, а да не осјећа народ.

Жељка и ја смо сваки дан са нашим народом, са нашим начелницима, министрима и са разним људима. Морате да знате да за мене ово није привилегија, ово је велика одговорност.

На овим предизборним скуповима ме срећу на хиљаде људи који ми дају разне цедуље и траже разне врсте помоћи и ја то разумијем. Није то лако, дођем кући пуни ми џепови цедуља, каже жена: „Када ћеш једном донијети пара."

Ја желим да чујем сваки ваш глас, можда не успијем стићи до свију, али ћемо наћи начина да се поново сретнемо и ријешимо тај проблем.

РЕПУБЛИКА

Република Српска данас изгледа срећена, слободна и достојанствена. Република Српска има снажне пријатеље: Србију, Русију, Кину и многе друге земље.

Имамо и оне скривене Западњаке који нам увијек одају признање, али то још јасно не смију да кажу.

Ово је Жељка Цвијановић, ја сам је предложио за предсједника Републике с великим разлогом, а ви ћете је изабрати. Немојте да се ко зеза.

Ја сам Милорад Додик и ви знате да ми Сарајево није неко омиљено мјесто. Ја бих више волио долазити у Рибник, него ићи у Сарајево, али морам ићи тамо. Видјећете како ћете бити поносни на мене када одем, биће сваки дан у вијестима Додик ово – Додик оно.

Живјели и здрави били. Живио Рибник, живјела Република Српска и Србија. Живјели сви добри људи.

ИМАМО ЉУБАВ ЗА РЕПУБЛИКУ СРПСКУ И ОВАЈ НАРОД

Јебеш државу у којој је Мектић министар, је ли тако?! Добро вече Тополи, добро вече мом завичају Лијевче пољу. Налазимо се овдје често, сваких избора.

Овдје смо седам пута побиједили на локалним и општим изборима и дошли смо сада по осму побједу. Она ће се десити 7. октобра.

Ово је Жељка Цвијановић, ја сам је предложио за предсједника Републике, а ви ћете је изабрати, зато што је то најбољи избор за вас, за Републику Српску и нашу будућност.

Наша политика је увијек била усмјерена ка вама. Не желим да говорим шта смо све урадили овдје у Градишци и у Тополи.

Поносан сам што је овдје централно мјесто за управљање новим системом противградне одбране у Републици Српској и мислим да је ова година показала да смо, у односу на оно што нам се спремало, добро прошли. Неки су крајеви страдали, али не онолико колико се знало дешавати у прошлости.

Увијек сам волио Тополу. Волим ове наше називе Топола, Александровац, Мрчевци, који ме тако подсјећају на Србију.

Србија је наша матична земља и желим да јој преко министра пољопривреде (министар пољопривреде Србије) захвалим, баш на

овом мјесту, за многе инвестиције које радимо. За овај друштвени дом овдје биће утрошено преко 700.000 марака, од чега је 500.000 донирано из Србије.

Србија је имала многа мјеста у самој Србији гдје је могла да пласира та средства, али се опредијелила да подржи баш нас.

Зато је Србија велика и зато ми Срби на овим просторима морамо да водимо наше успјешне политике овдје.

Данас Срби имају двије успјешне државе, Републику Српску и Србију. Јако је важно да сваки народ има своју државу.

Ако нема државе, нема ни слободе, а ако нема слободе онда нема ни живота.

ГАРАНЦИЈА

Срби са ових простора могу да свједоче шта значи не имати државу и слободу. Страдања у Јасеновцу која смо преживјели у Другом свјетском рату су тужна свједочења свега шта смо прошли.

То се десило зато што је тај неко други имао државу и зато што је пројекат те државе био да се Срби побију, да се Срби прекрсте и да их раселе.

Зато је важна Република Српска и немојте никада од ње да одустајете.

Чак и онда када вам је тешко, када не видите излаз како даље, уздајте се у Републику Српску, јер она је ваша као и моја, она је држава свих нас и остаће заувијек гарант наше слободе на овим просторима.

Ја сам предсједник свих вас, вашом вољом, осам година. Укупно водим Републику 14 година, прво као предсједник Владе, а затим као предсједник Републике.

Завршавам свој други мандат на мјесту предсједника Републике, што у Републици Српској никоме није пошло за руком осим мене.

Наравно, Жељка ће то исто урадити.

Ви мене знате и управо сам такав каквог ме познајете. Имам своје мане и своје врлине, неки ме воле, неки не, али нико није равнодушан на оно што смо ми урадили.

То је показатељ да смо увијек радили с љубављу и са срцем. Људи морају да имају љубав за оно што раде. Ако имају мржњу, то је блокада за било какву акцију и покрет.

Ми имамо љубав за Републику Српску и овај народ.

НОВИ ДАН

Волио бих да могу да попричам са сваким од вас и да видимо како бисмо могли боље. И мени треба боље.

Ово што ми радимо није никаква привилегија, то је тешка одговорност за стање нације, народа и државе.

Били смо изложени многим притисцима који су били неподношљиви. Оним притисцима који су изгледали као дефинитивни крах наше идеје и наше слободе овдје, али смо знали да долази нови дан који ће нам дати нову љубав и снагу за Републику Српску.

Тако смо побјеђивали. Никада нисмо изгубили.

Моја мајка, једна дивна жена, која се овдје налази пита ме прије неки дан: „Сине, зар си баш морао да идеш у Сарајево?!“

Ја остајем овдје да живим у Републици Српској и Лијевчу пољу, а у Сарајево идем само да побиједим у гостима.

Нека живи Република Српска. Нека живи Србија. Живјели сви ви, добри људи, овдје, моје комшије, школски другови, моји другари са игранки по Тополи и овим крајевима.

Сви се знамо. Желим вам све најбоље. Живјели...

Невесиње, 28.09.2018. године.

РЕПУБЛИКА СРПСКА МОРА ДА БУДЕ ДОМИНАНТНА И УВИЈЕК ИЗНАД СВЕГА

Добар дан, Невесиње. Дошао сам овдје да вам захвалим за све подршке које сте нам давали и да вам кажем да вам никада ништа нисмо замјерили.

Дошли смо овдје да са вама обиљежимо наше успјехе који вама побољшавају живот и драго ми је што иза нас остављамо тако важне објекте.

Желим да захвалим свим генерацијама људи из СНСД-а, члановима општинских и других органа на подручју Невесиња. Они су сачували наше повјерење и ову средину и драго ми је што можемо заједно са вама да прославимо наше подршке.

Колико год сте ви нас подржали, ја вјерујем да смо ми вас још више.

Долазио сам овдје када је било много тешко. Не кажем да је данас лако, данас тек радимо боље, али то боље има основа.

Отворили смо водовод, завршили дом културе од средстава која смо добили дијелом из Србије, да не помињем болницу, која је једна од најсавременијих и много тога је још овдје урађено.

Учинили смо све да привучемо привреднике и да их охрабримо, господина Драшковића и остале који раде.

Да не причам о ономе што јесте капитални објекат који је

чекао још из Титовог периода па дочекао мене, то су Горњи хоризонти.

Невесињски народ важи за поштен, добар, јуначки и патриотски народ и Република, шта год да вам да, није довољно дала и треба још више.

Република такође има своја ограничења, има још општина. Када сте хтјели да радите са нама, добили сте све, а када нисте хтјели, то је било само до вас.

Оно што смо до сада урадили је свима познато. Ми се држимо приступа који каже да сваки политичар вриједи онолико колико остави иза себе.

Када се окренемо широм Републике Српске, готово да нема мјеста и општине гдје нисмо нешто урадили.

ПОЛИТИЧКИ СТАТУС

Једна од најважнијих ствари коју смо урадили у прошлом времену јесте да смо успјели да очувамо политички статус Републике Српске.

То је тешко мјерљиво, има два краја, или има – или нема. Ми смо обезбиједили да има и изазвали озбиљне налете на њену стабилност. Никада неће престати да атакују на оно што ми имамо у Републици Српској.

Ви мене добро знате. Ја сам предсједник Републике посљедњих осам година, прије тога сам био предсједник Владе и већина вас зна све моје врлине и мане. Мене или воле, или ме не воле, нема средине.

Ја сам дошао да са вама заједно радим оно што је потребно да се уради у будућем времену.

Начелник ме пита, сад када сам сједио ту крај њега, може ли још нешто да се уради. Обећао сам њему па, ево, да обећам и вама,

добићете милион марака да урадите улице, фасаде и остало. То, наравно, није све.

Кандидован сам за српског члана Предсједништва из више разлога. Мислим да су посљедње четири године показале како се руши достојанство једног народа и како Република, која је до тада била на првом мјесту у БиХ, више није. Креирана је ова прича са Иванићем и осталима.

ИЗНАД СВЕГА

Има ствари о којима нема приче, исто као што у животима људи има ствари о којима се не дискутује.

У животу државе и народа нема ствари о којима се може разговарати, то је наше постојање, наше право, наш народ, о томе се не прича, ту нема дијалога ни са ким. Ја то чиним на тај начин. Ја се руководим базичним и историјским чињеницама за наш народ.

Српски народ је страдалник у прошлом вијеку. Српски народ је у Првом рату изгубио 30% популације, од чега 50% мушког живља. Српски народ је ослободио друге народе на овим просторима и дао им слободу.

Тако је било и у Другом свјетском рату, страдали су многи наши преци и ми смо поново били на страни побједника. Поново смо дали слободу народима на овим просторима.

По ком би систему Хрвати могли да имају слободу, када су те 1945. године иза себе имали Независну државу Хрватску, фашистичку творевину?!

Наивност Срба је довела до тога да хрватска република и хрватски народ преживи.

Када је дошао крај вијека, рекли су како не желе да живе са Србима и још су хтјели да нас етикетирају као злочинце.

И шта сад ја да кажем као политичар?! Да кажем да, нема

Југославије и ми као нешто прихватамо БиХ?! Коју Босну? Ја нисам овдје задужен нити хоћу да вама ширим илузију о могућности братства и јединства које нас је преварило читав прошли вијек.

Према томе, Република Српска мора да буде доминантна и увијек изнад свега, увијек, и дању и ноћу. Република Српска и српски народ су наш интерес.

Прије неки дан сам у Гацку причао како ће пензионери добити ову једнократну помоћ и просвјетни радници повећање плате за 8% већ од јануара, а онда су против мене поднијели кривичну пријаву, кажу да ја подмићујем народ.

Је ли ја вас подмићујем?! Не. Е, када будем ишао на суд у Сарајево, има сви да кренете са мном, не да ја будем тамо сам.

Ви знате како ја доживљавам Сарајево. Више бих волио долазити стално овдје у Невесиње, него ићи тамо. Али морам, шта ћу?!

Ми хоћемо мирно друштво, хоћемо да нам године које долазе протекну у миру. Хоћемо да сваки мјесец имамо бољу шансу. Још много наших људи, вас овдје који сједите, треба нове послове и нову шансу. Треба на томе да радимо сви заједно.

Да бисте то успијевали, морате имати јаку власт и јаке институције. Нејаке институције не могу да проведу ниједан пројекат.

СТАБИЛНОСТ

Наша политика се усмјерава на то да стабилност коју сада имамо морамо да очувамо као добру основу за будући посао, како овдје у Невесињу, тако и у свим другим нашим мјестима.

Људима мора да се плаћа њихов рад у фирмама, то већ и сада чинимо. Морамо да имамо добре плате да бисмо зауставили људе, да их Запад не би одвукао себи.

Морамо обезбјеђивати што бољи могући стандард и то је наш пут.

Република Српска је стабилна, она има стабилне рачуне и потпуно је ликвидна.

Поред свих лоших ствари које су нам се дешавале, од приватизације па до тога да немамо ниједну нашу банку, Република Српска има ресурсни потенцијал.

Република Српска, без оклијевања, гради свој добар однос са Србијом и ми то нећемо да смакнемо са нашег дневног реда.

Оно што је на понос свакоме па и мени је то што сутра идем у Русију да се састанем са предсједником Путином.

Видјели сте да је Лавров прије неколико дана био у Бањалуци, али вам нећу рећи шта смо причали.

Желим да вас све поздравим и да вам пожелим здравље и срећу у животу. Желим вам стрпљење и љубав, јер је љубав покретач. Када волите, побјеђујете сујету и све остало.

Волите своју општину, свој народ и своју Републику.

Живјела Република Српска! Живјела Србија! Живио српски народ.

СИНОНИМ ЗА НАШУ СЛОБОДУ ЈЕ ДРЖАВА КОЈА СЕ ЗОВЕ РЕПУБЛИКА СРПСКА

Добро вече, Требиње. Добро вече, добри људи. Дошао сам да захвалим свима вама који сте нам давали снагу за све наше побједе.

Ово је мој народ, овдје се добро осјећам, ово је Република Српска.

Ово је и моје Требиње, град који волим, не само да дођем у њега, него се сваки дан бринем да ли Лука предано ради на пројектима који ће побољшати стање у овом граду.

Лука је одличан избор. Прије вас ја сам га изабрао, само да знате.

Волио сам овај град и онда када ви нисте били баш наклоњени мени и никада нисам одустао од вас, као што је и у нашој историји доминантно да се не одустаје.

Да су устаници одустали у Првом српском устанку, не би било Другог српског устанка ни Срба данас.

Да су наши преци одустали када су прешли Албанију и да се нису преко Солуна вратили у Србију, данас не би било Србије. Зато никада не смијемо одустати од нас, наше снаге и снаге овог народа.

Ми, Срби, смо у прошлом вијеку дали слободу другим народима на овим просторима.

Прошли вијек је био вијек нашег страдања, како у Првом и Другом свјетском, тако и у овом посљедњем рату.

Ми нисмо слободу себично чували само за себе, дали смо је и другима, који нису били на нашој страни. Они су направили републике, на крају тог вијека и државе, а Србе окривили и хтјели да направе злочиначким народом, што никако није тачно.

ЗАБЛУДЕ

Ја, као предсједник Републике и као кандидат за српског члана Предсједништва, немам намјеру да код Срба правим заблуду о могућој БиХ. БиХ може опстати само ако је у интересу Срба, а до сада се показало да није.

Интервенционизам странаца је довео до тога да је направљен један монструм који не функционише и који је уништио наша права која смо имали у Дејтону, а моја улога је да та наша права вратим.

У БиХ више ништа не може да се ради на штету српског народа. Припадам овом народу, поносан сам предсједник овог народа. Моја политика је политика мира и свих ових година сам се трудио да овдје успоставим мир.

ПРОЈЕКТИ

Ми смо нашу Републику упорно градили са љубављу. Многе пројекте смо учинили доступним овом народу.

Сјећам се када сам дошао овдје први пут, давно, као предсједник Владе... Било је тешко и много неријешених питања.

Прво питање и констатација коју су ми поставили тадашњи ваши људи било је да је овај град комуникацијски изолован.

Веома ријетко се ишло у Дубровник, веома тешко се ишло према Мостару. Према Херцег Новом је био никакав пут, то ви знате боље од мене, а горе према Чемерну се ишло готово никако.

Кренули смо да радимо. Направили смо пут према Црној Гори, одрадили смо превој Чемерно и сматрао сам да ви заслужујете и да треба да у Требињу смјестимо сједиште „Електропривреде Републике Српске“, што доказује ова зграда овдје.

То је била моја одлука. До тада сједиште није било у овом граду. Видјели сте како изгледа застој који сте сами себи направили до прије двије године.

Лука је вратио живот и славу овом граду, немојте то да изгубимо. Идемо даље да правимо још боље.

Ово је најбоља година Требиња у посљедњих не знам колико година. Све статистике говоре да је Требиње имало највише туриста икада, зато морамо од овог града да направимо још бољу туристичку дестинацију са још више хотела и садржаја.

Све то можемо ако је мој пријатељ Лука Петровић ваш избор.

ПРАВИ ИЗБОР

Жељка Цвијановић је мој приједлог за предсједника Републике. Могу то да објасним, али сам увјерен да ћете и без мог објашњења гласати за њу.

То је жена која је заједно са мном изнијела многе политичке битке на многим питањима.

Она је била са мном када је било питање реформе полиције, када су хтјели да нам узму полицију, када су хтјели да направе такозвану функционалну Босну и да са становишта овлаштења укину Републику Српску.

Добили смо механизам координације који нам даје права да оно што смо освојили упражњавамо без икаквих оклијевања.

Неким људима на овим просторима је политика синоним за разна зла.

Рећи ћу вам једну ствар. Морате да знате да су велики народи велики само зато што имају велике политике и велике политичаре.

Ако немате лидере, ако овај народ нема државних политичких лидера, изгубиће своју слободу. Увијек смо губили слободу када нисмо имали нашу државу. Зато је синоним за нашу слободу држава која се зове Република Српска и зато Жељка треба да буде предсједник те државе и те слободе.

ПУТИН...

Ви мене знате врло добро. Ево, каже човјек, што је Путин за Русију, то је Додик за Српску Републику.

Прошли пут када сам имао састанак са Путином, отишао сам директно са митинга одавде. Открићу вам тајну, сутра поново путујем у Сочи да се прекосутра видим са Путином.

Ви знате све моје врлине и мане, знате како реагујем, ја вама нисам непознат. Неки ме воле, неки не воле, али у овом тренутку имам осјећај да је више оних који ме воле.

Можда сам понекад направио грешку, али то никада није било на штету народа. Жао ми је што нисам могао да помогнем сваком појединцу у овој Републици, то је просто немогуће. Рјешавали смо друге важне ствари.

НАПРЕДАК

Наша економија данас стоји тако да већ 16 квартала имамо повишен раст наше производње. Данас имамо већи извоз него икада. Наша покривеност увоза извозом је 75%, а када смо ми дошли, била је 34%.

Можемо да кажемо да смо створили добре темеље да Република иде даље. Прошли смо тешке политичке голготе оспоравања, прогона људи, наметнуте приватизације која је била шпекулативна.

Све смо изнијели као народ и као власт и остварили заједно. Нема ниједног разлога да не наставимо.

Ја ово за шта се кандидујем и посао којем се дајем не доживљавам као привилегију. Каква је, молим вас, привилегија ићи у Сарајево?! Ја више волим доћи у Требиње него отићи у Сарајево.

Тамо идем зато што за мене нема ауторитета који би могао да нама наметне било шта.

Ја сам већ био код таквих ауторитета у Америци, гдје су ми рекли да морам нешто да прихватим, јер је то амерички интерес, на шта сам им рекао да то нећу прихватити јер то није у интересу мог народа.

На то ми тадашњи замјеник државног секретара Николас Брнс (Nicholas Burns), каже како ћемо моја породица и ја осјетити снагу Сједињених Америчких Држава.

Ја сам му рекао: „Хвала вам, сада ћу рећи новинарима да ми пријетите." Замислите колико сам ја важан када једна Америка пријети мени и мојој породици.

Нисам пристао да потпишем предају Полиције Републике Српске.

Нисам пристао на то, што су још тада тражили, да у БиХ буде само један предсједник и да муслимани увијек добију свог предсједника па да онда позову Ердогана да пошаље овдје војску. Онда бисмо се ми могли само иселити. То би се десило.

СРПСКО ЈЕДИНСТВО

Ја сам вјечито био на стражи националних и државних интереса овог народа. Никада нисам одустао и ви сте зато вечерас овдје, јер вјерујете у ту политику и тај однос.

Ми данас и у свим данима који долазе не желимо да неко помисли да ми не волимо Србију. Ми волимо Србију. Ја вјерујем у то наше јединство које ће доћи, јер у то вјерује овај народ. То је тако нормално и тако логично да један народ расут на овим просторима, вјековима разбациван по другим државама, буде обједињен.

Данас Срби имају двије државе – Републику Српску и Србију. Те двије државе ће једног дана сигурно бити једно, шта год мислио Инцко и ови из Сарајева или било ко други у свијету. И ми имамо права као други народи.

АДМИНИСТРАЦИЈА

Одабраћу најбоље момке и цуре са мном да иду у Сарајево и неће бити никаквих пролаза. Морамо да видимо како то запослена администрација у Сарајеву у име БиХ има 22.000 људи који добијају плату. Ја мислим да то не треба овом народу.

Мислим да нам не треба такав трошак, боље да правимо болнице, путеве и друго у Републици Српској, јер од њих немамо никакве користи. Толико запослених људи у администрацији је имала бивша Југославија када се распала, а сад само заједнички ниво БиХ има 22.000 људи, од којих већина живи у Сарајеву. Дошло је нешто мало Срба из околине. Морамо да видимо да ли то нама треба или не.

Морамо да кажемо високом представнику довиђења.

Покушаћу да дођем до Трампа и када дођем до њега, потпуно сам увјерен да ће он са мном лупити ногом у дупе оног Инцка да оде одавде.

Морамо да се ријешимо судија странаца у Уставном суду који са муслиманима доносе одлуке против нашег народа. Они доносе одлуке да се укине Дан Републике, који је дан нашег рођења. Шта ће нама те судије у Уставном суду?!

Јесте ли чули некада Младена Иванића да је проговорио на ту тему?! Не говори ни данас, он само каже како има неки свој свијет. Ја сам поносан што нисам дио тог његовог свијета.

Одласком у Сарајево многи изгубе критеријуме. Слушао сам на једном састанку Вукоту Говедарицу, који, на питање европског

комесара, каже да је Бакир Изетбеговић једини човјек који има политичку визију.

Ја му, онако изненађен шта чујем, кажем: „Јебао те он, како он може имати визију?“

Значи, човјек који се кандидује за предсједника Републике Српске каже да Изетбеговић једини има визију за БиХ. Молим вас, Изетбеговић – визија – Срби, како то уопште може, није ми јасно?!

Што је најгоре, он након тога изађе и каже то исто све пред камерама у изјави за медије. Па зар то заслужује да добије неку подршку?!

Можда ће неколико Гачана гласати за њега, али ја рачунам да ви овдје не подржавате ништа из Гацка.

Моја политика је политика мира и све што желим су мир и наша права. Не желим да жртвујем ниједно наше историјско право због било кога. Залагаћемо се за стабилну и јаку Републику Српску.

Пита ме моја мајка, једна обична жена са села, препаднута свим тим причама: „Сине, зар ти је баш требало да идеш у Сарајево?“ Ја јој кажем: „Мајко, идем тамо да побиједим у гостима и бићеш поносна на мене.“

Живјели и здрави били.

Живјела Република Српска и српски народ! Живјела Србија! Живјело Требиње!

Сочи - 30.09.2018.

Састанак Путин - Додик

ПОДРШКА ПУТИНА

На званичној интернет страници предсједника Руске Федерације www.kremlin.ru објављена је информација о састанку Владимира Путина са предсједником Републике Српске Милорадом Додиком. Ову вијест пренијели су многи електронски медији у Русији.

„Драго ми је да Вас поново видим у Русији, овог пута у Сочију.

Не тако давно били сте у Санкт Петербургу на економском форуму. У вези с тим, желео бих да напоменем да се односи између Русије и Републике Српске у оквиру БиХ успјешно развијају, укључујући и економију“, рекао је предсједник Русије Владимир Путин.

Руски медији преносе да је предсједник Српске свом домаћину у току састанка поклонио значку са заставом Републике Српске, а Путин је Додику и његовим сарадницима пожелио успјех на предстојећим изборима.

„Знам да 7. октобра имате опште изборе и Вама и свима онима који Вас подржавају желим успјех“, рекао је Путин.

Језеро, 01.10.2018. године

РЕПУБЛИКА СРПСКА ЈЕ НА ДОБРОМ ПУТУ

Добар дан свима, хвала вам што сте овдје. Сад ви очекујете да ћемо ми нешто паметно рећи, је ли тако?! Па ми увијек паметно говоримо.

Желим да вас поздравим и да вам захвалим на подршци коју сте дали вашој начелници и омогућили да урадимо и почнемо да радимо све оно што сте сматрали да је важно.

Драго ми је да видим овдје ову спортску дворану која се прави за вашу дјецу, да имају гдје и преко зиме да се баве спортом, а наравно, да се и ви можете окупити преко зиме.

Хоћу да кажем да смо одлучни да испланирамо све што је неопходно како бисмо наставили добар пут и развој ваше општине.

Веома је важно да на овим изборима имамо стабилну власт и већину.

Ви морате да схватите да функције на које идемо нама нису привилегије већ, заиста, обавеза.

Тако смо се понашали и тако смо седам пута заредом побиједили све до ових избора, а ово су осми по реду које ћемо добити.

Желим да вам захвалим за све побједе које смо имали, подршке које сте нам давали. Нисмо вас заборавили ни онда када нисте гласали за нас.

Жао ми је што се онај претходни начелник још извлачи, али надамо се да ћемо га негдје збомбати. Он је зауставио развој ове општине, завио је у црно, оставио дугове и не може се ту тек тако извући. Морамо да знамо шта се дешава.

ОСМА ПОБЈЕДА

Мислим да ми имамо договор.

Довољно је да ви сви који сте овдје изаћете на изборе и ми ћемо имати добру ситуацију. Ово је наша осма побједа и желимо да је подијелимо са вама.

Жељка и ја заједно радимо и они који држе до мене или до ње, морају да гласају и за Жељку и за мене. Ово је тим и ту нема никакве могућности да се раздвоји. Нема подјела у том погледу.

Веома је важно да Република на нивоу БиХ и Републике Српске има људе који могу сарађивати и бранити Републику Српску. Зато је важно да будемо заједно.

Ово је Жељка Цвијановић, она је будући предсједник Републике Српске.

Ја сам увјерен да Републику Српску и вас лично, са овим тимом, чекају бољи дани и боља будућност.

Изборили смо се да у готово немогућим условима опстанемо, а сада је потребно да се развијамо.

КРЕТАЊЕ

Као што видите, и овдје у вашој општини су неке ствари кренуле које нису могле да буду ријешене годинама. Потребно је свима још више радних мјеста и да та радна мјеста буду боље плаћена и за то ћемо се залагати и даље.

Већ од јануара иде повећање плата за просвјету од 8% и настојаћемо да већ у сљедећој години повећамо просјечну плату која

је сада 880 КМ бар на 1.000 КМ. То нам говори да би плате већ у сљедећој години, генерално, могле да се повећају за око 10%.

Покушаћемо то да урадимо као одговор на оно што овдје сви чекамо. Да бисмо могли да живимо солидно и стабилно, морамо да имамо боље плаћене послове.

Ја сам Милорад Додик и ви мене сви веома добро знате, са свим мојим манама и врлинама. Мене или воле или не воле, нема средине, али до сада је било више оних који су ме волели и то су показивали избори и ја очекујем да ће то тако да буде и убудуће.

Држите до начелнице и њеног доброг рада, њеног разоружавајућег осмијеха, јер када год дође и нешто тражи, увијек се прво смије и ти јој онда мораш дати то што тражи.

Овдје се показало шта значи када је власт у Бањалуци и ова овдје у општини иста. То показује ова дворана, мост, путеви и не знам шта још. Биће тога још, само треба да дефинишемо.

СВРХА

Заинтересован сам да свако од вас боље живи и због тога се ја и бавим политиком.

Тешка времена смо прошли, од рата, послије рата па и ове глобалне кризе за коју сте чули. Ствари сада стоје боље и Република је на добром путу, будите сигурни у то. Ја вам то свједочим и гарантујем.

Република данас готово да нема ниједан изазован проблем, осим овог политичког, наравно, који треба да рјешавамо. Наши рачуни су стабилни. Јесу ли пензионери добили ове паре које смо им обећали? Јесу. Нападају нас они из опозиције како то нисмо требали дати, је ли то истина?! Сад фино на изборе и гласајте за нас, нема шта друго.

Желим да вас поздравим и да вам пожелим свима добро

здравље, вашим породицама и вама лично. Желим да у животу осјетите радост и да се сви окупимо око једне идеје која се зове наш начин живота оличен у Републици Српској.

Нека живи Република Српска, нека живи Србија и српски народ и сви добри људи на овим просторима, без обзира на вјеру и нацију.

Сад ја знам да се ви питате је ли вас поздравио Путин, пошто сам јуче био с њим... Јесте, поздравио вас је.

Шипово, 01.10.2018. године

ВЛАСТ НИЈЕ ПРИВИЛЕГИЈА, ВЕЋ ВЕЛИКА ОДГОВОРНОСТ

Добар дан вама свима у Шипову. Хвала Милану, његовој екипи, овим добрим људима. У годинама у којима сте подржавали све оно што смо радили вјерујем да вам то враћамо на најбољи могући начин и вјерујем да има простора за још много тога.

Ви мене знате кроз све ове године са свим мојим манама и врлинама, али исто тако и ја добро знам да значајан број људи подржава то што ја радим, а један мали број је оних који не подржава.

Неки ме воле, неки не воле, али ја сам ту из обавезе према Републици, њеном статусу и ономе што јој треба, а то је мир и стабилност.

Наша политика је политика мира.

Свих ових 12 година непрекидног управљања Републиком, од чега осам година као предсједник Републике, одржали смо мир и стабилност и створили добре услове да можемо ићи даље.

Данас вам могу рећи да сам потпуно увјерен да у читавој Републици можемо повући напријед замах развоја и стабилног и мирног живота у будућности, што се види и овдје у Шипову.

Оно чиме ћемо се бавити у сљедећој години су школе, бање, инфраструктура која треба да омогући развој, односно, отварање нових радних мјеста.

Треба нам то, требају нам добро плаћена радна мјеста, не било каква радна мјеста, него она која осигуравају сигурну егзистенцију и утврђену вољу да се овдје живи.

Данас из Републике Српске иду многи као што су то чинили и прије 10, 15, 30 и више година и кроз вијекове је тако било, тражећи на неким другим дестинацијама да организују свој живот.

Многи ваши суграђани сигурно данас раде негдје широм Европе, али сам сигуран да су поносни, када дођу овдје у Шипово, на развој који овдје виде.

Хоћемо да покушамо да у сљедећој години наше плате буду повећане, да просјечна плата буде бар 1.000 КМ и да тај просјек повећавамо у континуитету.

То ће повући и повећање пензија.

Покушаћемо да одржимо цијене на нивоу који је и данас, како бисмо заједно могли да градимо наше повјерење и вјеру једних у друге.

Хвала вам за сву подршку коју сте нам дали. Ми смо у Републици Српској побиједили седам пута узастопно, ово су осми избори на које излазимо. Овдје је био један прекид, али сте тај прекид ви платили и то сте ви најбоље осјетили.

ДЈЕЛА

Ово што Милан прича ја у потпуности разумијем. Највише причају они који ништа не раде, а политичари се мјере по томе шта оставе иза себе. Милан Ковач, када се окрене иза себе, види ову зграду општине коју је направио, види овај трг, спортску дворану, види 60 километара путева, вртић и све остало што се ради.

Трудићемо се да у сљедећој години ово буде још љепше и уредније. Покушаћу да га убиједим да за ове стамбене зграде, које траже мало иновација, обезбиједи једну значајну стимулацију да се

направи нова фасада па да и у том погледу буде далеко љепше него што јесте.

Тражићемо рјешења за све вас. Ми смо овдје тим и наступамо заједно.

Глас који дате мени, а не дате Жељки Цвијановић, боље га немојте давати ни мени. Према томе, немојте се зајебавати. Глас који иде мени, иде и Жељки Цвијановић и обрнуто.

Ви сте паметни људи, људи који добро разумију. Само јаке власти у Републици Српској могу очувати јасан концепт развоја и опстанка Републике Српске.

Сви шпекуланти, а има их на другој страни колико хоћете, ће вас довести у позицију да се не зна ни гдје смо ни шта смо и да бирамо нека друга мјеста гдје хоћемо да идемо, а ја сам за то да Република Српска има јасан одговор на све изазове и зато је потребан овај тим.

Ових дана огромна је подршка коју добијамо у Републици Српској. У петак навече смо били у Требињу, било је преко 7.000 људи који су поздравили наш долазак тамо.

Требиње је синуло исто као и Шипово, јер свугдје гдје је републичка и општинска власт иста може да се направи далеко више.

Вјерујте, ја вашег претходног начелника уопште не знам, када бих га срео на улици, не бих знао да је то он. То је све било на вашу штету.

Немогуће је да се не тражи сагласност и подршка предсједника Републике и предсједника Владе.

Његова ароганција није важна, важно је да сте ви то трпјели, могли смо много тога прије да урадимо па би сад на дневном реду било нешто друго. Ово што чинимо, чинимо због вас. Ово није привилегија, ово је обавеза.

КАНДИДАТУРА

Ја сам кандидован за српског члана Предсједништва БиХ зато што више не могу по Уставу да будем предсједник Републике. Био сам предсједник два пута по четири године, то је укупно осам година. Дакле, мора да се направи пауза.

У сваком случају ја идем тамо да јачам позицију Републике Српске, да вратим наше достојанство, да без оклијевања заштитим наше интересе и кажем шта МОЖЕ, шта НЕ МОЖЕ, а не да све може и да се све да из Републике Српске.

Моја мајка ме је питала, препаднута Сарајевом, као појмом и тим свим што јесте данас: „Сине, па зар баш мораш да идеш?“ Ја сам јој рекао: „Морам, мама, да побиједим у гостима и зато идем у Сарајево.“

РАЗВОЈ ШИПОВА

Милана Ковача сам упознао 1989. године, када сам био предсједник Извршног одбора у Лакташима. Драго ми је да Ковач није одустао од Шипова.

Он је могао да сједи негдје даље одавде, ви то савршено добро знате, да удобно живи свој живот и да не мора свако јутро у девет часова да долази на посао.

Радили смо предано и драго ми је због тога.

Овдје сам да обећам да ћемо наставити радити са овом младом екипом ваших кадрова из СНСД-а, окупљеним око Шипова, око наше идеје, нашег начина живота, наше идеје и идентитета, окупљени око нашег језика, писма, наше крсне славе, окупљени као народ мира у изградњи Шипова и Републике Српске.

Само заједно можемо да направимо нешто. Не каже се џабе само слога Србина спасава, као историјска крилатица која је указивала на јединство.

Људи, ако хоћете јаку Републику и ако хоћете стабилан и миран живот овдје, морате имати стабилну и јаку власт.

Власт није привилегија, као што ви то мислите. То уопште није привилегија. Можда некима јесте, али такви оду брзо.

ОБРАЗ

Ми који смо на власти 20 година, чиста образа изаћемо пред вас овдје и свугдје у Републици, јер ја знам шта сам урадио и шта још могу да учиним. Дајте да направимо Шипово још љепшим и бољим мјестом да Милан и ја будемо шефови још наредних 20 година.

Волим ово мјесто, долазио сам овдје када нико није. Раније, када сте изгубили ово мјесто, када су вас опљачкали, попалили и када сте морали да одете одавде, ја вас нисам напустио, Милан зна како је то изгледало.

А тада као неки политичар могао сам да сугеришем и рекао сам да је веома важно да се врати Шипово, да се врати Мркоњић, јер је то срце Бањалуке и Републике Српске и драго ми је што је то Дејтонским споразумом и урађено.

Моје задовољство је тиме веће, а вама свима желим све најбоље у животу, пуно личне среће, здравља, радости и весеља.

Волите и љубите људе око себе, пустите мржње и анимозитете. Не смијемо упасти у депресију као други народи који немају снагу.

Ми смо се извукли из најтежих времена, а остало препустите Жељки, овим дивним људима и мени.

Први пут када изгубим у Шипову више се нећу бавити политиком, а ви водите рачуна о томе.

Живи и здрави били.

МОЈА СНАГА И МОЋ СТЕ ВИ

Добар дан још једном. Чули сте сада, малопријe, овдје на путу да ћемо, изгледа, морати направити ауто-пут. Сјећам се када смо прије 10 година у Пискавици, која је срце Козаре и нашег народа овдје, правили асфалт са приједорског пута ка Пискавици, након тога сакупио се народ да то обиљежи и прослави. Ја сам био тада тамо, а испричаћу вам да не буде и овдје тако.

Дођем ја кући негдје око четири сата, буди ме полиција и каже да имамо проблем. Кажем ја: „Гдје, у Пискавици? Какав проблем у Пискавици?“

Кажу: „Неки из СДС-а био ту на отварању пута, гледао и када је пошао кући ишао гапом (каналом)“.

Ови наши гледају и питају га: „Шта је с тобом, јеси ли толико пијан?“

Каже он: „Мекан асфалт па нећу да идем туда“. Ови онда њега узму па га рукну од асфалт и сломе му три-четири ребра и онда сам ја морао интервенисати да знате.

Тада Лукач није био министар, па то сада могу испричати, је ли тако? Како асфалт може бити мекан, а ено га постоји и дан-данас.

Драго ми је због овог пута заиста. Вјерујте да знам, годинама причам о томе. Оно што су ови из Сарајева упорно говорили за акцизе да је то пљачкање и тако даље, е то су те акцизе. Ово су те акцизе. Радићемо још.

Кад сам Батара питао је ли ово у реду, можда неки од вас нису чули, каже он да није. Како човјече није, урадили смо 11 километара. Каже он: „Није, фали још пет километара."

Кажем ја: „Направите ти и Љубо па чекајте, нека иде на теку."

Драго ми је што смо овдје. Немам ја вама шта објашњавати, сви ви мене знате какав сам.

Кад неко напада Србе и Републику Српску, онда немам пардона и не треба ни да имам, је ли тако?

Имам ја мана, наравно, вјероватно и неких грешака, али ви нисте осјетили те грешке. Дакле, мене или воле или ме не воле. Углавном нико није равнодушан, када се ја појавим или ме мрзе или ме воле.

Колико ја видим по овим изборима, задњих седам пута су ме више вољели него што нису. Зато морамо остати заједно.

ИЗАЗОВИ

Људи, морате да разумијете, без обзира на ове лијепе тренутке, наш живот уопште није једноставан и лак. Има још много послова које морамо да завршимо. Има ствари које морамо јачати, стабилност Републике и њених институција.

Немам времена да вам објашњавам глобалне процесе о којима сам могао јуче да чујем.

Само ми, снажни и јаки, можемо овдје да одбранимо наш начин живота и све оно до чега нам је стало.

Уколико будемо подијељени, нико нас неће штедјети, направиће од нас празну љуштуру. Морамо да имамо снагу, морамо да имамо моћ.

Моћ је у народу, без обзира на то колики народ био, велик као Русија или ми који нисмо такви. Ако смо јединствени, можемо да направимо чудо.

Зато немојте подлијегати разним утицајима и причама оваквим или онаквим. Народ у цијелој Републици Српској и ви овдје сте опредијељени за СНСД.

Немојте да то буде само ваша одлука, натјерајте и друге да то буде и њихова одлука, да нас буде што је могуће више.

Моја снага сте ви. Моја снага, када одем у Сарајево, биће гласови које сте ми ви дали. Толико ћу моћи да будем снажан и још ћу томе понешто додати.

Увјерен сам да ћете сваки пут, када будете гледали „Дневник", бити поносни на Милорада Додика када одем тамо и кажем да нећу да сједим тамо ако нема заставе Републике Српске.

ЗАСТАВА СРПСКЕ

Можда неки од вас нису јуче видјели и чули да је Путин мени и мојима пожелио све најбоље на изборима.

Ја сам чуо да је њему рођендан тог дана па, пошто нисам имао ништа да му поклоним, скинем овај брош са сакоа, заставу Републике Српске, дам му и он стави на свој сако.

Како је он имао још неке састанке, нашли смо се мало касније, за неких два сата, на неком коктелу, а он још и даље носи нашу заставу. Значи, и Путин је стао под заставу Републике Српске. Колико год некоме било смијешно, то је веома важно.

Ја, кад одем у Сарајево, сигурно нећу дијелити заставе БиХ, будите сигурни.

Људи, да се не би охладила супа, је ли тако, можда би ја требало да завршим, али ако можете, издржите ме још један сат времена. Шалим се.

Желим да вам кажем да сам увјерен да вама не треба ништа говорити о политичким стварима.

Наша политика је политика мира и стабилности.

Наша политика је очување Републике Српске.

Наша политика није политика уступака некоме на штету Републике и то сте могли да видите много пута и још ћете тек да видите у будућем времену. Ми смо стабилизовали све наше рачуне и све наше прилике.

Данас у Републици Српској нема отворених тема које би могле да угрозе постојање Републике.

ФАВОРИТИ ЗАПАДА

Морате да разумијете да су политичари, који су окупљени око Иванића и оног Говедарице, људи који су фаворити британске стране, америчке амбасаде и западне Европе.

Не можемо ми бити против западне Европе, то је тачно, али је очигледно да она у континуитету има нешто против нас, јер је скидала наша права и дизала их на ниво БиХ.

Само да вам кажем, једна одлука Младена Иванића из 2001. године да се формира јединствена служба индиректних пореза, коштала је Републику Српску 3,5 милијарди од тада до данас. Од тих 3,5 милијарди ми нисмо имали ништа, а са тим износом могли смо свашта да урадимо.

Од БиХ нисмо имали ништа.

Мој задатак је да поставим питање гдје то иде, шта се ради?! Знате шта су они урадили?

Горе у Сарајеву ради 22.000 људи који примају плате. То нама не треба, то није нешто што нама треба. Они морају да оду са својих послова. Ми не желимо то да плаћамо.

Ми хоћемо да знамо гдје је и за шта отишло 400 милиона који сваке године иде са наших рачуна у БиХ. Зашто је то отишло, имамо ли ми користи од тога?! Ако немамо, што ће нам то.

Напросто, морамо више бити прагматични. Ја сам увјерен да ви знате да ја знам постављати питања, ако ништа друго, и да знам бити упоран, је ли тако?!

Живјела Република Српска и Бањалука. Живјели сви ви овдје, живи и здрави били.

Немојте седмога да идете на изборе само због Милорад Додика и Жељке Цвијановић. Немојте да гласате за мене ако не гласате за Жељку Цвијановић, немојте да се зајебавате око тога.

Ово мора да буде јединствен глас за СНСД, за Жељку, за мене и за све ове године овдје.

Дајте нам снагу. Ако не урадимо додатне видљиве напретке у години дана, дођите у Бањалуку, сакупите се овдје, дођите и кажите: „Милораде, нисмо задовољни тобом." И ја ћу отићи из политике.

Живи и здрави били.

Брчко, 02.10.2018. године

СУДБИНА СРПСКОГ НАРОДА У ДИСТРИКТУ БРЧКО ЗАВИСИ ОД СНАГЕ СРПСКЕ

Добар дан свима. Живи ми и здрави били. Хвала вам. Желим да вам захвалим за све подршке које сте нам дали. Никада не бих могао да будем предсједник са том снагом воље коју имам у, понекад оскудним условима, да није било вас, да није било ваше подршке.

Седам пута смо побиједили у континуитету на локалним и општим изборима и дошли смо овај пут овдје да обезбиједимо и осму узастопну побједу.

Снага политичара и политике мјери се по томе колику имају подршку народа и ја сам поносан на то.

Ви мене добро знате, знате све моје врлине и мане. Неки ме воле, неки ме не воле, али нема оних који су равнодушни када се ја појавим.

Углавном, чини ми се да немам посебно шта да објашњавам и да је наше обострано разумијевање веома јасно.

Дошао сам овдје да вам још једном положим рачун и да затражим вашу подршку како бисмо могли заједно још четири године да градимо и јачамо наш идентитет.

Да наше народно и национално јединство обезбјеђујемо кроз јачање Републике и да без оклијевања увијек истичемо оно што нам

је важно. Да живимо у миру, стабилно, свој на своме, уз достојанство које српски народ има и који је имао кроз историју.

Зато сам се одлучио на ову кандидатуру да идем у мјесто које ми баш и није омиљено, али сматрам то више као обавезу, него као привилегију.

Ви знате да сам ја два мандата, по четири године, био предсједник Републике. У Уставу пише да више не може, морам направити паузу од неке четири године па ћемо се онда договорити како ћемо и шта ћемо.

ИЗБОР

Мој најближи сарадник и човјек од мог највећег повјерења у раду који смо имали свих ових година је Жељка Цвијановић.

Ја сам је предложио за предсједника Републике, а ви ћете је изабрати зато што је то политика континуитета која нам сада треба, без обзира на овај „Босићев патриотизам“ и, како се оно каже, „Вукотину памет“.

Ми смо најбољи избор. Неко би код мене у Крајини рекао мало другачије, али не бих ја сад то.

Иза нас стоје многи остварени пројекти. Ми се водимо девизом да политичар и човјек вриједе онолико колико могу да оставе иза себе.

АУТО-ПУТ

Када се окренете и погледате, иза нас данас стоји ауто-пут од Добоја до Бањалуке.

Имамо намјеру да са ауто-путем од Добоја до Дрине изађемо за шест година. То је наш план и дошао сам да са вама договорим да то радимо. Ви ћете завршити овдје обилазницу која ће вјероватно бити у профилу брзог пута и вјерујем да ће то бити интегрални дио.

Хоћу да вам кажем да судбина српског народа овдје у Брчко дистрикту зависи од снаге Републике Српске.

Зато сам дошао овдје да вам кажем да нас подржите, јер само јака и снажна Република може да дође овдје са вама заједно и да пита шта су ваши интереси како би она те ваше интересе заступала.

Што се тиче мене као будућег члана Предсједништва, ево, сад се Жељка нахвалила како ћете бити поносни на њу, ништа ми не преостаје осим да кажем да ћете тек бити поносни на мене када одем у Сарајево.

Имам много незавршених послова. Можда би се након 15 година, колико сам ја предсједник Владе и Републике, човјек заморио.

Морам вам признати да је било тренутака када сам мислио да коначно треба нешто друго да радим.

Онда сам схватио да је оно што се нуди овдје, као нека наша политичка конкуренција код српског народа, веома опасно, не само за оно што смо ми урадили него и за читаву егзистенцију српског народа у будућности.

ДАЉЕ...

Одлучио сам да идемо даље. СНСД је партија која има повјерење. СНСД је партија која гради.

СНСД је партија коју около оспоравају, али то говори о нама да смо важни зато што нас оспоравају.

Не дај Боже да мене не оспоравају у Сарајеву. Не дај Боже да Бакир Изетбеговић каже да сам ја добар, као што је рекао за Иванића и неке друге. То нису наше политике.

Био сам на једном састанку у Сарајеву гдје се први пут након, под наводницима, величанственог Босића, појавио Говедарица као лидер партије.

Кад су га питали је ли има овдје визије у БиХ, каже он како је једини човјек са визијом Бакир Изетбеговић. То каже Вукота Говедарица, српски предсједник неке политичке партије.

Мало се срамим да кажем шта сам му на то рекао, али ви то можете замислити. Како може Бакир Изетбеговић бити визија за Србе, како је то могуће?!

Ту не смијете да направите грешку, а камоли да кажете са увјерењем да је то тако.

ПОСПРЕМАЊА

Дакле, чека нас још много поспремања. Свијет се мијења. Нико не може да каже да је данас исто као прије. Можда је и зато нама боље.

Били смо под снажним притиском свијета који је био искључиво на муслиманско-бошњачкој страни у политичким процесима у БиХ.

Ми смо стално били у систему одбране и бранили наше надлежности. У таквим условима високи представници су нам отели 80 надлежности и мој први задатак је да кажем овај мора да иде. Он мора да оде.

Онда ме питају како ћу ја то да ријешим, као нико није. А ја им кажем само да ми се дочепати да дођем некако до Трампа и кажем му: „Дај, молим те, подржи ме да оног истјерам." И он ће одмах рећи: „У реду је."

Ја ћу се вратити, а он мора да иде, нема друге. Имамо ми за то и снаге и воље да то радимо.

Тај високи представник је злотвор. Не мислим само на овога, него и на све остале који су били према српском народу. Педи Ешдаун, Волфганг Петрич, сви су чинили да нам буде горе.

Отели су нам и Брчко на неки начин кроз арбитражну одлуку. Отели су нам много надлежности.

Знате којом се ја девизом руководим? Није то само моја памет. Давно су паметни људи рекли: „Неправда се није ни десила ако се помириш са њом." Зато се ми не можемо помирити са неправдом.

Зато вам сада вичу: „Пазите се, долази вам Додик у Сарајево." Наравно да треба да се пазе, ја ћу само тражити оно што нам припада. Мене не занимају њихова права.

Ја не мрзим никога и нисам човјек сукоба. Ја не мрзим ниједног Бошњака, али ја се бавим политиком, српском националном политиком.

За мене оно што је до сада била Изетбеговићева национална политика Бошњака, муслимана у БиХ, је непријатељска политика. Ја то не кријем и ја с тим нећу да се сложим.

СУВЕРЕНА ПРАВА

Хоћу да ми овдје имамо суверена права која су нам дата Дејтонским споразумом. Ако је то нама дато, онда има да се тако и деси.

Нећу да се помирим са неправдом коју су нам учинили високи представници.

Не смије никo ко дође иза мене да се помири с тим, јер онда смо то прихватили. Онда смо народ који није достојан својих предака који никада нису одустали.

Поставља се питање, шта би било са Србима да су након Првог српског устанка одустали да се боре против Турака. Да ли би било Србије уопште и српског народа било гдје?!

Наравно да не би.

Шта би било да Срби који су прешли преко Албаније у Првом свјетском рату и који су се вратили, да се нису вратили преко Солуна. Да ли би било српске државе уопште. Да ли би било слободе и нама овдје?!

Српска војска се у том рату ослободила и дала је слободу и другим народима на овим просторима, зато не смијемо одустати.

СУШТИНА

Суштина наше политике овдје и јесте не одустати на оним стеченим правима која имамо и која треба да освојимо. Не због тога да бисмо изазвали нестабилност и немире.

Република Српска је наша, ми је доживљавамо као државу, ми је живимо као државу и то је оно што неки други морају да схвате.

Нећу тамо бити онај који ће покушати да ради било шта на штету Бошњака, али ћу и те како радити у корист Срба и то је разлика, како год то ко схватио. Народ који хоће мир и слободу мора да има своју државу.

Срби су то сазнање платили веома тешко.

Платили су га у два велика рата борећи се за слободу коју су дали и другим народима. Платили су га у Другом свјетском рату на многим мјестима, овдје на простору територије БиХ и Хрватске, гдје нисмо имали државу, гдје се простирала Независна држава Хрватска, која је побила Србе у Другом свјетском рату.

Срби су страшним голготама платили своје историјско искуство да морају да имају баш на овим просторима државу и наша држава се зове Република Српска.

Друга српска држава је Србија.

Мало је народа у историји који могу да имају државу, вјероватно зато нас и спречавају ови из околине.

СНАГА УВЈЕРЕЊА

Снага нашег увјерења биће одлучујућа да ли ће то бити међународно призната држава или не, а не разни међународни администратори.

Они су овдје након рата гурнули српску страну, српски народ, на ону страну кривице и покушали да одрже митове као што је

Сребреница и многе друге о наводном нашем геноцидном карактеру.

Борили смо се против тога и морам да кажем да су многи лагали и сада то знамо и када су им говорили да лажу и сада знамо да лажу.

У Поточарима, гдје су сахрањене жртве Бошњака из Сребренице, сахрањено је 2.200 војника 18. муслиманске дивизије, коју су они показали као цивиле да би што теже осудили Србе.

Зато смо Жељка и ја отишли у Парламент и донијели одлуку да се укине онај срамни извјештај о Сребреници који нам је био омча око врата у свим нашим разговорима.

Када смо покушали да им кажемо да то није тако, они су нам рекли да има извјештај који је наша Влада направила па да не би више било тог извјештаја онда смо га укинули.

Направићемо нови, који има истину, јер тамо су страдали и Срби и сваки Бошњак који је страдао има моје разумијевање и саосећање са његовом породицом.

Не прихватам Србе који су убијали само зато што им се убијало. Али у рату се убија и гине. Дакле, не осуђујем никога, али ме боле многе истине које нису хтјели да чују и емпатије коју никада нису хтјели да покажу.

ПОРОДИЦА ГОЛУБОВИЋ

Бавећи се овим послом, сусрео сам се са оном ситуацијом у Коњицу. Многи од вас су можда и чули да је тамо живјела једна професорска породица Голубовић која је била у Средњошколском центру у Коњицу. Њих двоје, муж и жена, имали су сина Петра и Павла. Један је имао седам, а други девет година.

Муслимани су извели породицу 1992. године, убили оца, мајку и Петра од седам година, а Павла рањавају. Он се, јадан, рањен

извукао одатле и након 100 метара дошао пред полицајца муслимана и рекао: „Чико, неко је убио мога оца, мајку и мога брата."

Тај исти полицајац га је вратио до убице и они су га убили. Ти исти муслимани су ходали и ходају и даље у Коњицу. Мисле да ми то треба да гледамо?!

Ја не мрзим муслимане, али ове што су убили не подносим као човјек и не смијем да опростим. Нећу да се заборави трагедија породице Голубовић и многих других, као што не треба заборавити трагедије многих бошњачких породица.

Не можете исфорсирати и рећи да је страдање само било на једној страни. У свему томе странци су нам овдје наметнули ореол кривице, који су нам вјешто гурали.

ВОЂА

Такође су свугдје, гдје се појави неко ко би могао да буде лидер у народу, нашли начине да га скидају.

Нема великог народа без великог лидера.

Без обзира на то колико народ био мали по броју становника, ако нема лидера, онда нема ни вођу. Ако нема вођу онда нема ни заставу, а ако нема заставу, онда нема ко да је носи.

Према томе, све је то веома јасно и једноставно.

Ја хоћу да будем са вама.

Ја нећу да гањам кривице и правице. Ја само хоћу да јурим правду за мој српски, православни народ, да се борим за његову слободу. Да се борим за његово писмо и језик и за нашу крсну славу.

Желим да вам захвалим и да вам кажем да станемо под једну заставу. Видјели сте да је прије два дана и Путин стао под заставу Републике Српске и рекао ми је: „Ако одеш у Брчко, реци им да се не зајебавају и да сви гласају за СНСД."

Живи и здрави били. Живјела Република Српска и Србија.

РАДИМ ОВАЈ ПОСАО ЗБОГ ВАС КОЈИ МЕ ВОЛИТЕ

Добро вече, дивни граде Добој и још дивнији људи овог града. Хвала вам за ово вече. Заједно смо направили ауто-пут и нека овај аплауз буде томе у част. Хвала вам.

Жељка Цвијановић је мој најближи сарадник. Они који гласају за мене, ништа вам не важи тај глас ако не гласате и за Жељку Цвијановић.

Не бих се добро осјећао ако то не урадите зато што сам је ја предложио, јер знам да је она најбољи избор у овом тренутку за предсједника Републике.

Жена која је са мном прошла много тешких политичких битака на разним нивоима, која, када би отишла било гдје на крај свијета гдје се одлучује о Републици Српској, а ја био на сасвим другом крају свијета, увијек би урадила исто као што бих и ја.

Нама не требају консултације да бранимо Републику Српску, ми смо то уградили у наше животе. Ја то познајем код Жељке и зато сам њу предложио за предсједника Републике да бисте је ви изабрали. И ја вјерујем да ће тако бити.

Знам да је Добој увијек, када су били општи избори, био са нама. Наравно, овдје смо урадили много. Могли смо више, Добој је давно могао да има спортску дворану, али, ето, нема. Сада ће је имати.

Као што знате, имаћете сада спортску дворану и вјерујем да ће већ наредни избори бити у новој спортској дворани. То је због вас.

Овај град има једну одличну ванвременску манифестацију. То је добојски Турнир шампиона у рукомету. То је нешто што може овдје да довуче читав свијет и Добој је давно требало да направи једну функционалну и добру спортску дворану, јер га то сврстава на мјесто које је репрезентативно за рукомет у читавом свијету.

Било би чудно да то не урадимо.

БОЛНИЦА

Овдје смо радили заједно са вама и друге послове. Чекамо да се заврши нека процедура горе у Сарајеву, је ли тако, Живковићу?

Ми смо одредили 80 милиона марака који ће ићи у изградњу нове болнице овдје у Добоју. Имали смо намјеру да полагање камена темељца урадимо баш сада пред изборе, међутим, као и обично, када оде нешто у Сарајево, тамо заглави.

Чекамо да се то заврши и враћамо се овдје веома брзо, за неколико седмица, да положимо камен темељац за болницу у коју ће Република Српска уложити 80 милиона марака без ПДВ-а, што оно кажу, а са ПДВ-ом то је 100 милиона марака.

Имаћете једну од најсавременијих болница.

ДЕВЕТИ ЈАНУАР

Заједно смо градили ауто-пут и назвали га „9. јануар“ само зато што су нам хтјели одузети 9. јануар као Дан рођења наше Републике.

Рећи ћу вам нешто у повјерењу, али немојте много да ширите по терену... Немате појма колико пута сам сањао само да што прије стигнем ауто-путем у Добој, да не би случајно ови из Сарајева први пробили.

Данас је ово један срећан дан у мом животу.

Сјећам се када сам овдје дошао, била је нека презентација путне мреже у Републици Српској, био сам тек изабран за предсједника Владе Републике Српске. Рекли су тада да треба тамо, оно знате гдје је онај Тутњевац, да се направи нека трећа трака у дужини километар и двјеста и да се поправе неке окуке, да је то модернизација путева.

Кажем ја: „Ово не важи, идемо градити ауто-пут." Кажу они мени: „Нема, предсједниче, елемената." Кажем ја: „Како нема елемената, а оволико земљиште?!"

Кажу они: „Не мислимо то, овдје немамо промета." Кажем ја: „Знате шта, има! Има одлука предсједника и радите план."

Сада могу да будем поносан, јер послије непуних осам година од тада, од тог догађаја, овдје смо изградили ауто-пут. То није само грађевина, то је цивилизацијска промјена за овај наш народ.

Данас сам рекао на отварању, малим путевима људи бјеже и одлазе, а великим долазе. Зато је ауто-пут важан. Када сада завршимо дионицу даље према Модричи и доље на Дрини, спојићемо директно ауто-путем Бањалуку, Добој и Бијељину са Београдом. То је наш циљ.

ПИТАЊА

Зато нам треба снага и зато нам треба Жељка као предсједник Републике, али вјеровали или не вјеровали, требам вам, брате, и ја.

Чекај да ја нешто питам људе, могу ли ја нешто питати? Има ли овдје пензионера? Јесте ли добили ове накнаде, јесте. Е, сад фино на изборе и да гласате за нас. Немојте да зезате, случајно. Е, тако.

Знате шта, Жељка је то требало да каже, просвјетни радници ће од јануара имати 8% већу плату.

Е, имаћете мало сутра ако не гласате за нас. Ви се смијете, ја се уопште не смијем, ја се не шалим. Они који буду гласали за СДС неће добити плату. Шалим се, наравно.

Да ме не би оптужили, ви закључите сами да ли се ја шалим.

Знате шта ми паде на памет сада када Жељка прича о институцијама, одбранама, нападима итд.?

Пада ми једна ствар у главу, каже: „Јебеш државу у којој је Мектић министар." Је ли није тако? Је ли тако? Јесте.

То и није држава, то је територија коју чине два ентитета. Република Српска коју ми представљамо, коју чини српски народ и други који овдје живе и који прихватају ту чињеницу и, наравно, Федерација.

Ови који су били тамо ових година, они су схватили да треба да нама надреде Сарајево.

Онда би била бесмислена сва наша историјска и национална борба за државу коју имамо овдје.

Наша слобода искључиво зависи од тога имамо ли државу или немамо и увијек је зависила од тога. Срби никада нису били слободан народ на просторима на којима то није била њихова држава.

ИЗБОР

Зато је важна Република Српска. Зато Република Српска мора да има подршку овог народа, као што је већ има, а најбољи одраз да то докажете јесте да бирате снажну власт.

Хвала вам за гласове које сте дали Милораду Додику и свим мојим кандидатима, хвала вам, јер је то омогућило да ми будемо снажни.

Ја једино што нисам хтио да урадим све ово вријеме је то да нисам хтио да издам ниједног нашег човјека, ниједног од вас овдје и било гдје у Републици Српској.

Кад год сам одлучивао и сједио у Бриселу или Америци о питањима важним за Републику Српску, увијек сам се питао и стално ми је доминирало у глави да морам да се вратим међу наше људе који су ми важнији од Стејт департмента, важнији од Брисела и било којих других институција у свијету.

Ви сте моја институција.

ПРИТИСЦИ

Тешка политичка времена нису прошла, али данас су сигурно лакша она што долазе од оних што су била.

Били смо изложени огромним напорима странаца да заједно са Бошњацима од Републике Српске направе празну љуштуру која би се смучила сваком Србину у њој самој.

Ми смо одлучили да то не урадимо. Стали смо 2006. године у одбрану Полиције Републике Српске и данас сам поносан на то што смо урадили.

Био сам једно вече изложен притисцима у низу од неколико година гдје су рекли да је то ноћ у којој треба одлучити о статусу Полиције Републике Српске.

Дошло је 20 амбасадора, тада пет амбасадора Европске уније, амерички амбасадор, јапански и турски и дошли су ови из НАТО-а , ОСЦЕ-а и остали. Тада сам ја већ био предсједник Владе Републике Српске, а са мном је био онај смушени Босић, који је представљао неку другу политичку партију.

Ту су била још четворица, наравно два Бошњака и два Хрвата. Почела је прича, цијелу ноћ смо разговарали. Ја, наравно, нисам попуштао да се промијени, јер знам шта нисам смио да урадим. Да сам им предао полицију, то би била задња предаја Републике Српске.

Данас не бисмо имали Републику Српску, да је 2006. године

отишла полиција. Негдје ујутру око девет часова, након цјелоноћних преговора амбасадори су се повукли, а њихови замјеници су нас малтретирали.

Питају Босића шта он мисли о томе да се формира полиција на нивоу БиХ, а он каже: „Ја се слажем ако се Додик слаже."

Значи, једини сам ја остао да ме ломе.

Ја, наравно, такав став никада не бих прихватио. Долази ујутру амерички амбасадор тога времена Меклхејни, који је био, овако, доста арогантан. Пошто смо ми поспани, они су спавали, крену он да удара шаком од сто и говори како то мора да се прихвати, да је то одсудна реформа и да Америка стоји иза тога.

Каже дали су два милиона долара да направе студију која је рекла да полиција мора да буде у надлежности БиХ и Сарајева.

Ја га гледам и кажем онако, да ме сви чују: „Значи два милиона су ти проблем?!" Он гледа у мене. Кажем ја: „Јебала те два милиона, дај ми рачун да то платим, ја сам мислио да је нешто друго у питању."

Тако је завршена реформа полиције и зато смо данас у позицији да имамо нашу сигурност која се зове Полиција Републике Српске. Да се тада десило то што су они тражили, данас би овдје у Добоју било 60 одсто полицајаца Бошњака.

МИР

Ми се овдје никад нисмо спремали за неки сукоб. Наша политика је политика мира.

Ви мене сви добро знате.

Све ове године, осам година предсједник Републике Српске, прва личност у историји Републике Српске која је имала два везана мандата од осам година.

Научили сте све о мени, знате све моје мане и све моје врлине, знате када ће Милорад Додик шта да уради, отприлике све знате.

Ви који сте овдје, ви ме волите и још значајан број оних који нису, али има и оних који ме не воле, ја то разумијем.

Ја радим овај посао због вас који волите мене, јер и ја волим вас и зато сам увјерен да сам на правој страни наше државне и националне историје када сарађујемо са Србијом и када то учинимо у максималном облику.

Поносан сам када ја, овакав и оволики какав јесам, могу да одем у Русију да се сретнем и поздравим овом својом десном руком, са тако важним Путином који каже: „Чувај Републику Српску и реци онима у Добоју да се не зајебавају 7. октобра, морају да гласају за СНСД, Милорада Додика и Жељку Цвијановић."

Хоћу да вам кажем да је ова дивна плејада предвођена Александром, Слађом, Озренком, Владом, Јасном и Сањом Вулић одличан избор генерације која треба да у име Добоја представља СНСД.

Ја сам дошао овдје да њих подржим и да вам захвалим за ове дивне људе, за Александра и све које сам набројао. Овај дивни спој, они данас, заједно са нама, са нашим искуством, треба да се изграде као будући кадрови.

СТАБИЛНА ИСТОРИЈА

Морате да знате да нема успјешне заједнице, била она локална или глобална, без лидера. Лидери су кључни и мото развоја друштва.

Ми Срби овдје често не можемо да издржимо своје лидере па прихватамо разне квалификације које им дају странци.

То изгледа нешто другачије овдје са мном, јер сам се ја, овакав какав јесам, изборио да не уважавам странце, а ви то ипак волите.

Рећи ћу вам само да су велики народи они који имају стабилну историју, а њихова историја је историја стабилних лидера.

Када је Запад дошао у проблем лидерства, онда је дошло читаво друштво у проблем развоја. То се види данас са Европом и са неким европским земљама.

Дакле, морамо да се окупимо око онога што нам је важно, а то су Република Српска и српски народ.

Живјела Србија, живио српски народ и живјела наша велика побједа овдје у Добоју.

Хвала вам свима за све дивне тренутке које сте нам подарили. Живјели!

ТРЕБА НАМ ПОЛИТИЧКА СТАБИЛНОСТ

Добар дан, добри људи, добар дан, моји пријатељи. Хвала вам. Сад овдје сједим и размишљам, у посљедњих мјесец дана ово ми је, вјеровали или не, 102. митинг. Је л' да сам полудио, а?

Поред тога, дао сам четрдесет интервјуа и преко 200 изјава медијима.

Имао сам неколико састанака на највишем нивоу, један од тих је састанак са Путином у Русији, а други је био у Бечу с вицеканцеларом Штрахеом. Нисам стигао да одем у Италију да се сретнем са вицеканцеларом Италије, али и тамо ћу сад, веома брзо. Био сам у Србији неколико пута, јавно и тајно, да знате.

Сво ово вријеме нисам успио да одем да видим своју маму и тату у селу Мрчевци, недалеко одавде.

Ето, то је било све за ових мојих мјесец дана, али задовољство у човјеку је чињеница да срећне много људи широм Републике Српске.

Синоћ смо били у Добоју, гдје је било 5.000 људи. У Добоју, који смо освајали увијек када су били републички избори у питању.

Овдје сам дошао да вам захвалим за све ваше побједе и ваше неке поразе које сте имали у претходном локалном мандату.

Вјерујем да овдје идеја СНСД-а никада није била угрожена,

никада није нестала, зато што су људи који су радили заједно са мном овдје, знани и незнани, имали вјеру у оно што чинимо и радимо.

Имали сте резултате који су вас задржали на овим мјестима. У само овом тренутку, овдје у општини Србац асфалтира се 11 километара локалних путева, а као што сте имали прилику да видите, кренула је и изградња оног пута који ће повезивати Ножичко са ауто-путем у Другговићима.

Знајући како ви из Србца радите, лијепа је то школа, одмах прикачите некога крај мене из Србца, као Мирко свог сина, који је са мном близак сарадник. Пошто је он чуо да има пет санитетских возила које ја дијелим у Републици Српској, нисам могао остати жив, морао сам послати једно овдје у Србац. То ћете добити у суботу.

Наравно, ви знате да се ја томе нисам опирао. Мало сам њега нервирао, али свакако сам донио одлуку да ћете петог-шестог имати своје возило овдје. Пошаљите доброг шофера, немојте да се сурва негдје, сунце ти.

УСПЈЕХ

Успјех у политици и животу се мјери по томе шта оставимо иза себе, шта смо изградили. Овдје смо то, сигурно, учинили масовно и велико. Оно што је најважније у свему јесте однос нас људи, добрих људи, који живе овдје у овом крају.

Увијек када сам био било гдје у свијету, радио и имао састанке, ви сте били моја снага.

Имам само једну жељу у животу, а то је, када не будем више предсједник, кад ме једног дана отпустите, да чујем када дођем овдје код вас у Србац оно мени потребно, поштовање, господине Додик, а не да пљујете и да ми псујете мајку.

То је била моја мотивација гдје год био, на којем год састанку био.

Нећу сада да признам да сам уморан, као што јесам, па када ми се нешто омакне, као што је оно „Јебеш државу у којој је Мектић министар", да ми ви не замјерите.

На свим нашим скуповима у Републици Српској било је најмање 200.000 људи.

Ви сте дио једне озбиљне снаге људи која даје снагу нама изабраним политичарима и руководиоцима.

Имали смо седам узастопних побједа у Републици Српској. Једну смо оманули овдје на локалним изборима, али ја сам дошао овдје по осму велику побједу. Побједу Жељке Цвијановић за предсједника Републике и моју побједу.

Морам да додам још једну ствар, ово је ваша побједа. Погрешно вас уче када кажу да не дате свој глас или да не учествујете у политичком животу. То је највећа грешка, јер онда препуштате свој глас другима, слабијима, онима који немају довољно карактера у себи да раде у име нас.

Видјели сте како то изгледа кад узмете и изаберете неког на мјесто начелника у прошлом мандату и сурвате комплетну општину у велику провалију.

Морали смо двије године да радимо заједно са вашим начелником да само стабилизујемо рачуне у вашој општини, а да не причамо о неким новим инвестицијама.

ПОВЈЕРЕЊЕ

Дошао сам овдје да вам кажем да је Жељка Цвијановић мој најближи сарадник. Није лака одлука предложити Жељку или било кога другог за предсједника Републике Српске.

Ја сам увјерен у њену снагу, њен политички, људски и политички став у Републици Српској. Она је жена државотворног карактера и ја у њу имам огромно политичко повјерење. Жена која је са мном прошла многе изазове и тешке састанке, која је са мном била увијек ту када су се ломиле ствари које су се односиле на наших будућих 50 година.

Жељка Цвијановић је, са сигурношћу тврдим, у политичком смислу већи мушкарац од Говедарице.

Желио бих да кажем да је веома важно што је она показала много на мјесту премијера цијело вријеме мандата.

Ви сте могли да чујете свих година уназад колико су клеветали по мени и шта су ми говорили, лопов, криминалац, украо ово, украо оно. Гдје им је сад та прича?! Нико не говори да сам најпоштенији овдје, колико ја видим. Гдје су они отишли и шта су они радили?!

ЗОЉА

Немојте занемарити једну ствар. Људи који су у друштву са предсједником СДС-а, Вукотом Говедарицом, и Мектићем, били су спремни да испаљују зоље у згради по Бањалуци како би направили хаос у Републици Српској. Значи, вићенији активиста СДС-а из Челинца испалио је зољу, а сјећате се њихове приче како полиција не ради свој посао, грађани су несигурни, а они су то искреирали.

Није проблем с њима изаћи на крај, ја бих био понижен када не бих с њима могао изаћи на крај, са Мектићем и таквима попут њега.

Проблем је што они призивају друге са стране да интервенишу, то је највећи проблем.

Онда су измисли причу о паравојним формацијама истог дана када смо ми имали величанствену прославу Дана Републике у Бањалуци и када смо постројили шпалир полиције и организовали

почасни вод Полиције Републике Српске да стоји мирно у част Републике, њене химне и њене свечане пјесме.

Они су тада причали како Република Српска прави паравојску, одмах су кренули са том причом. Шест мјесеци се боримо да причамо да то није тачно, јер ако кажу у свијету да има паравојска, онда ће нам послати НАТО, послаће нам много јаче од нас.

Ви мене знате, све моје добре и лоше стране, јако добро. Осам година ја сам предсједник Републике, прије тога још толико и предсједник Владе у различитим мандатима.

У Републици Српској мене или воле или ме не воле, код мене нема средине. Ви то знате да је тако.

Немам ја много потребе да причам о себи. Наравно да сам и ја негдје направио неку грешку, али сам поносан што у својој ревизији свега онога што сам радио нисам направио ниједну грешку на штету Републике Српске.

ДРЖАВА

Ја сам човјек који ће доћи пред вас и рећи: Људи, ја сам за то да будемо самостална држава, да можемо да одлучујемо о нама овдје из низа историјски, стечених, националних разлога и превара нас самих, али ћемо морати то још да трпимо, јер желимо да сачувамо мир.

Мир је оно што хоћу да видим у свакој кући Републике Српске и на нашем простору.

Исто тако треба истрајности на политичкој идеји о јакој Републици Српској, која мора да буде власништво свакога од нас. Дакле, мир морамо да градимо и очувамо.

Наш политички циљ ће се остварити онолико колико ми будемо упорни у њему.

Ако човјек прихвати да му се прави неправда, као што су неки у Републици Српској покушали нама, да високи представник

наметне рјешења без обзира на то што није у складу са Уставом и међународним правом, и ако ми то прихватимо, онда се неправда није ни десила.

Зато ми морамо да направимо ревизију свега онога што је било у задње вријеме. Не да бисмо изазивали немир, него да бисмо показали да је направљена неправда према нама.

ПОДВАЛЕ

Мој имењак, Милорад (Којић), ради одличан посао посљедњих година и ми смо ушли у она тамна, наметнута питања и рјешења која су говорила да су Срби криви.

Ево, направили су Сребреницу, а тамо нису рекли да је убијено 3.500 Срба. Подвалују нам причу да је на гробљу, на којем су убијени Бошњаци цивили у Сребреници то почињено у једном дану, а тамо има људи који су погинули, умрли прије на годину или двије.

Није то проблем, ја осуђујем сваког ко је у име српског народа учинио злочин према било којем човјеку, поготово према сваком бошњачком дјетету.

Овдје је проблем што српске жртве уопште нису валоризоване, што не постоје. Ако их нема у извјештајима које је написала власт, која се сада бори из опозиције за власт, онда се те жртве нису ни десиле.

Ми само желимо истину о Сребреници, не негирамо да је тамо било злочина над Бошњацима, али исто тако сматрамо да се десио злочин и над Србима.

Да би Срби и Бошњаци могли заједно да живе било гдје, морамо да говоримо истину, а не да говоримо стереотипе. Тешко је то радити, то није нимало једноставно.

Ја вјерујем да ћу се у првој половини наредне године срести са

Трампом и да ћу затражити од њега да удаљим оног високог представника, не могу више жив да га гледам. А вјерујем да не може ни он мене да гледа.

Његова плата је 24.000 евра, а моја 3.700 марака мјесечно, али, ето, ја сам мало млађи, а можда и јачи.

У сваком случају, мислим да је први задатак који морамо урадити да оду странци и да ми у БиХ покушамо на бази Дејтона да договоримо шта је овдје могуће, а не да нам странци сервирају рјешења која су се показала као немогућа.

У свему томе веома је важна ваша подршка. Свијет је загледан у нас.

ПУТИН

Немојте да имате илузију о томе да је мене Путин примио само зато што је жељан да ме види.

Он је поручио вама да прима мене као вашег представника и рекао је да подржава мене и моје људе, а ви сте моји људи.

Ми смо градили Републику Српску на принципијелан начин и замислите да мала Република Српска, без обзира на то што њен предсједник има скоро два метра, ипак је мала. Нас има милион и двије стотине хиљада. То је једна страна, једне улице у Москви, која има 20 милиона становника.

Ја се два пута годишње у име те Републике Српске, која је за мене већа од Русије, сретнем са Путином и разговарам с њим о важним темама.

Био сам у прилици да је састанак с њим био предвиђен на 35 минута, што је огромно вријеме, треба да имате тему за 35 минута, а ми смо ушли већ у сат и по времена и није било друге него да ја кажем: „Господине предсједниче, вјероватно Ви имате неке друге обавезе, па бих ја ишао."

То говори о њему, као једном сјајном човјеку који саслуша друге и невјероватно познаје детаље. Он је на страни српског народа, не зато да би нас гурао у сукобе, него зато што сматра да смо у праву.

ПРОМАШАЈИ

Српски народ је имао изузетан историјски успјех, али и катастрофалне политичке одлуке.

Небојша се са мном сигурно неће сложити. Ја сам дијете Козаре, као и ви овдје, васпитан на оној причи о великој земљи. Увјерен сам да је Југославија била озбиљна, политичка, национална и државна заблуда српског народа.

Она је била земља у којој смо ми дали слободу и другим народима у Првом и Другом свјетском рату. Дозволили смо потпуну рехабилитацију хрватске националне државе, након усташке државе, да би се та иста Хрватска издвојила на крају прошлог вијека и то нам говори колико смо ми били у заблуди.

Тако је било и у Првом свјетском рату.

Да српска влада у избјеглиштву, која је била на Крфу, није прихватила југословенску идеју коју су форсирали Хрвати у то вријеме, Југославија не би вјероватно ни постојала.

И сада мислим да смо тада требали да градимо српску националну државу, а не југословенску националну државу, да хомогенизујемо Словенце и Хрвате, дамо им републике, касније и државе, а они онда оду и кажу како смо ми ти који су лоши момци на Балкану. О томе се можемо сложити или не, али ја сам увјерен у то.

Волим оно вријеме. Било је стабилно, мирно, све је било лијепо, али резултат је катастрофалан, је ли тако, Стево?! Ево, Стево Мирјанић каже да јесте.

РАЗВОЈ

У сваком случају, наша идеја за Србац јесте да наставимо да радимо, да градимо, треба нам више радних мјеста, то знамо.

Оно што ћемо учинити већ до нове године, у формирању нове политике, јесте да ћемо покушати да креирамо економске мјере које ће довести до тога да у Републици Српској већ половином сљедеће године или најкасније до краја сљедеће године просјечна плата буде 1.000 КМ, тј. 500 евра.

Мислим да то није само обична прича. Ви сте видјели да смо ми били способни да задржимо плате и пензије на истом нивоу када су друге државе, као што су Србија и друге, смањивале плате.

Сада смо кренули са малим повећањима. Од 1. јануара просвјетни радници добијају 8% већу плату. На 1.000 КМ то ће бити готово 100 КМ повећања.

Такође, треба да видимо са послодавцима, како радницима који раде у реалном сектору да смањимо стопе доприноса и осталих ствари, а да они то гурну радницима на плату.

Ми ћемо рећи Зори: „Сачекај мало, немој одмах да их контролишеш, да сви заједно направимо један добар амбијент и повјерење међу нама да би свима било добро."

НОВА ГЕНЕРАЦИЈА

Ја сам свјестан да неки људи одлазе тражећи посао, исто тако сам свјестан да се овдје може остати ако се креирају добри послови и добро плаћени послови. Не свакакви послови, него добро плаћени послови. Ја сам увјерен да ми идемо у то.

Треба нам политичка стабилност. Требам вам ја као члан Предсједништва и Жељка Цвијановић као предсједник Републике и ови ваши Бранко, Бојан и Милорад.

Погледајте ове дивне младе људе иза мене. Долази нова генерација која ће управљати Републиком Српском. Ја се, наравно, сматрам још довољно младим да останем 20 година.

Небојша Радмановић је рекао да ће он још два-три мандата, неће више.

Ви сте овдје у Српцу направили праву причу, то је оно што може да буде примјер. Ви сте једна стара, заслужна екипа и генерација којој је синоним Мирко Којић. Мирко се полако повукао и пружио шансу млађим људима да преузму одговорност за вођење општине и вођење јавних послова на републичком нивоу.

Морам одати признање Мирку и његовим сарадницима Проки, Зори и свима овдје који су радили, Бори Гужвићу, Нељи Илићу и осталима који су водили СНСД и остварили овакав помак за сам Србац.

Често ми кажу да је то захваљујући добрим односима са мном, а ја ћу рећи да ја осјећам да припадам овом крају и овом народу. Овдје сам био на игранкама. Дијелим са вама исти начин живота, исте вриједности, дијелим исту судбину и тако ће и остати до краја мог живота.

Желим вам свима појединачни успјех. Живи и здрави били.

Живјела Република Српска и живјела Србија!

Градишка, 03.10.2018. године

РЕПУБЛИКА СРПСКА И ЊЕНА СНАГА СУ СИМБОЛ НАШЕГ ЖИВОТА И ПОСТОЈАЊА

Добро вече, Градишка. Сједим овдје и размишљам шта ћу, људи моји, када се заврши ова кампања за два дана. Ја сам научио дневно да држим по пет митинга, а од петка немам више ниједног.

Данас ми је ово трећи митинг, а имамо још два, тако да смо се ми баш загријали. Док сте ви још у концентрацији да слушате шта ћу ја паметно рећи, сад слушајте. Јебеш државу у којој је Мектић постао министар. Одатле ми крећемо и мислимо да је то мјера.

Дакле, волим Градишку, то ви знате. Ја сам дио вас и не пропуштам прилику да вам то кажем.

И онда када сте гласали за оног смотаног Латиновића, ја сам био дио вас и нисам вам дозволио да се опустите, зато је дошао Зоран Аџић. Разлика од 5.000 гласова то је била сахрана СДС-а. Сада сви иду по митинзима и изгледају као да сами себи долазе на 40 дана.

Чуо сам да је Иванић затражио медицинску помоћ када је био у Градишци. Да дође и да види колико нас сад овдје има, не би му помогао ни клинички центар.

Ви мене знате, ја сам дио вас. Упознали сте све моје врлине и мане. Знате шта могу и како ћу реаговати у некој ситуацији. Мене

или воле или не воле, код мене нема средине, али видим да ме Градишка воли.

У ствари, некако сам себе као политичар формирао на успјесима које је направила Градишка у вријеме Николе Крагуља и Стеве Мирјанића. Тад, када су они били велики директори, ја сам мислио само да ми је доћи до тога некако. Сад су они моји министри, тако иде живот, шта да радимо.

ПОДРШКЕ

Хвала вам за све подршке које сте нам дали. Ми седам пута побјеђујемо у континуитету и дошли смо овдје по осму велику побједу.

То није моја и Жељкина побједа и ових људи овдје, то је побједа народа. Видјели сте да је свака наша побједа народна побједа. Ви сте они који овдје шаљете поруку овој другој страни и оној великој страни, као и свим странама свијета да није и да не мора да буде ако је неко 15 година предсједник и премијер да га народ откачи.

Ја видим да ви мене нећете да откачите. Јесте да бисте ме послали у Сарајево, али ја ћу вам рећи да то није никаква привилегија. Ја бих више волио доћи у Градишку него у Сарајево, шта ћу тамо? Идем тамо само зато што је то ствар политике, ствар нашег положаја, наше моћи, враћања нашег достојанства и много чега другог.

О овим другима нећу ништа да кажем, осим оно за Мектића, ако неко није упамтио могу ја поновити. О њима све знате, а вјерујем и о нама. Хвала вам што сте вечерас овдје. Ваше присуство је моја снага, и Жељкина и свих ових људи.

Ви сте наша сатисфакција и ви сте моја обавеза.

Када ме сад новинар овдје питао шта је мој план када одем у

Сарајево, окренуо сам се према вама и рекао: „Да не разочарам ове људе." И то је сасвим довољно. И јесте, то је мој план.

Ово је Жељка Цвијановић. Ја сам њу предложио за предсједника Републике, а ви ћете је изабрати. И немој ко да се зеза. То ми је рекао Путин, реци овима у Градишци да се не зезају.

Наша побједа мора бити комплетна, наравно, ја, Жељка, и ови посланици, што више посланика. Они који не буду изабрани иће ће на мјесто министара, помоћника министара итд. како бисмо могли да довучемо још пара у Градишку.

Иначе, овај Зоран Ацић је мало несношљив, када навали, не можеш га се никако отарасити. Позитивно несношљив.

Младен Иванић је енглески члан Предсједништва.

Ја сам ваш, 194 висок, број ципела 47, имам 118 килограма, куд ћеш бољег, нема јачег.

Јесте ова Жељка озбиљна, само навалила причати, а ја хоћу да се ви смијете. Без веселог народа нема ништа. Шта да сте неки депресивни, сад бисте сједили код куће тамо, а боље вам је што сте дошли овдје. Можда ћете се мало смрзнути, али ћете се баш насмијати. И били сте са Милорадом Додиком и то је важно.

Ето, ко вам је крив, рекао сам вам да ће доћи Жељка да покаже како зна. То је она. Увијек је све подржавала када смо градили Републику, ауто-пут и све остало. Немој да бисте заборавили да смо направили ауто-пут.

Прошли пут сте ме зезнули, направио сам ауто-пут, а ви сте гласали за оног. Немој да узмем тракторе и да ово узорем. Направили смо и пут за Подградце, па Топола, не знам ни ја све.

УСПЈЕХ

Углавном, ми смо људу мира и ви то знате. Мени је важнији мир него било шта друго. Ових 15 година власти, на мјесту

предсједника Владе и Републике, мој највећи успјех је то што је Република остала мирна и што није било никаквог масовног насиља којим се угрожавају животи.

Када ме питају да ли сам задовољан оним што је урађено, ја морам да вам кажем да јесам.

Ми смо се у околностима у којима се налазимо, окружени политичким концептом чија је суштина да ограничи моћ Републике Српске, изборили се за достојанство и данас је Република Српска неупитна. Њена снага и њене институције, њен Милорад Додик и њен народ су симбол нашег живота и нашег постојања.

Када смо правили вртић, градили смо Републику Српску, такође и када смо направили ауто-пут. Сада можете, коме се иде, стићи до Добоја за 50 минута.

Када смо правили Клинички центар и реконструисали вашу болницу и сутра када будемо, након 50 и нешто година, отварали прву хидроелектрану овдје у Крајини, у Бочцу, направљену нашим снагама, нашим новцем да би Крајина имала енергетску сигурност, да не би остала без енергије, да не би била у мраку, да има да може да ради, да могу да раде наша предузећа. Све смо то радили да бисмо јачали Републику. Није она вољена од свих. Њена највећа и доминанта снага је љубав народа. Ту љубав народа осјетим широм Републике.

СНАГА

Преко 100 оваквих митинга, мањих и већих, одржали смо протеклих мјесец дана. Сто пута смо говорили и сто пута слушали и увијек се сведе на једно.

Када сам у Љубињу једног старијег Србина, који тешко хода, питао како је, каже он: „Добро сам, само ми чувај Републику Српску." Он је дошао да каже да само у нас има повјерење.

Наша снага јесте снага овог народа. Без обзира на то колико он био бројчано присутан, велик или мали, важно је да има свој карактер, да брани свој начин живота, да брани свој језик и писмо, да брани своју вјеру и своју крсну славу, да живи у миру са свима који желе у миру да живе, без обзира на вјеру и нацију.

ОПОМЕНА

Наша Република је одраз онога што су наши преци, управо живећи овдје, за вријеме Независне државе Хрватске, тако сурово осјетили, само преко ове велике ријеке.

У оквиру јасеновачких логора, побили су читав наш крај. Нема породице у Крајини, Лијевчу и Поткозарју да није неко страдао у Јасеновцу, а то је само зато што нисмо имали државу.

Да смо имали државу, то нам се сигурно не би ни десило, јер су неки који су направили државу то нама и урадили. Зато се то мора разумјети и Република се мора још више волјети. Чак и онда када вам можда не врати оно што очекујете, морате имати позитиван однос, јер ће стићи и вратиће свакоме дуг који је допринијет и дат Републици.

БОРБА

Мој одлазак у Сарајево првенствено је везан да оног високог представника пошаљем кући.

Рећи ћу му фино: „Слушај ти, ако не одеш, ја не смијем у Градишку, тако су ми рекли." И наравно, да оду судије Уставног суда који су странци и тамо доносе одлуке у име нас.

Ми не смијемо да прихватимо неправду која је нама направљена, јер ако је прихватимо, онда се није ни десила.

Значи, морамо да се боримо за оно што су нама као неправду учинили, а направили су нам много неправде. Ми нисмо народ којим су нас приказивали.

Увијек сам био поносан на наше вриједности које овај народ има. Није ми било нимало тешко и онда када су ме игнорисали, ја сам имао још више самопоуздања.

Онда када су ми тражили нешто, када нисам дозвољавао да ми се поставе ултиматуми и када су рекли да је то наш задњи састанак, ја сам рекао: „Драго ми је." Никада нисам попустио.

У свему томе и на свим мјестима са мном била је Жељка Цвијановић. Од Брисела, гдје смо ушли у једну просторију, гдје су тражили од нас уступке који би сигурно учинили да Република буде мања, да буде готово изгубљена.

Говори ми један од европских функционера како су Босић и Иванић, који су били прије нас, рекли: „Ако Додик пристане, ми ћемо на све пристати." Значи, само сам ја проблем Европе и свијета, а онда каже како се само ја свађам са свијетом, а они би на све пристали.

Долазимо тамо и овај мени каже: „Добар дан, господине предсједниче." Кажем им ја: „НЕ МОЖЕ НИШТА." Каже он: „Извините, а шта не може?" Кажем ја: „Па не може то што хоћете да ме питате." Каже он: „Откуд ви знате шта ћу вас ја питати." Ја кажем: „Знам и не може." На крају сам био у праву, ево Жељке живе.

Тражили су свашта, да предам Полицију Републике Српске, да смањим снагу наших финансија, да учиним све да би као наводно та нека прича у Босни била снажна у Европи.

Пусти ме тих далеких великих очекивања и жеља, ми морамо да живимо, а неки нам сметају. Смета нам систем који је наметнут да све што урадимо са иностранством мора да иде преко Сарајева.

На мени је да то покушам промијенити. Ја не знам хоћу ли успјети, али знам да ћете сваку вече, док будете гледали „Дневник", бити срећни што сте гласали за мене.

ИСТОРИЈА

Док сам био студент, упијао сам, наравно, разне приче о моћи и власти, историји, свему, поготово о историји нашег народа.

Срби не смију да одустану. Да су одустали након пораза у Првом српском устанку и да није било Другог српског устанка, не би било ни српског народа.

Да су Срби одустали онда када су страдали, преко Албаније па дошли у Грчку, и да се нису вратили преко Солуна, не би било српске државе и не би било ове слободе. Тако и ми не смијемо да одустанемо од наше идеје која се зове Република Српска.

Вјерујем да ви знате да Милош Обреновић, који је био изабран од кнезова за вођу Другог српског устанка и касније за стварање државе, није био чак ни писмен.

Они су држали тад још увијек комуникацију са Истанбулом, са њиховим владаром, султаном, и он је тада слао свог изасланика.

Када је у неким тим ранијим походима први пут ишао, изасланик пита Милоша: „Шта да кажем, владару?“ А он му каже: „Кад дођеш тамо и кад ти отворе она врата, одмах доље клекни, гледај у земљу, пузи док не опипаш његове папуче, пољуби му папуче и кажи: 'Моја порука је да ми желимо мир, да вас поштујемо и волимо.'“

И тако је то било, овај оде тамо у Стамбол, врати се и каже Милошу да је тако.

Међутим, када је Србија ојачала, ојачао Милош, шаље он истога. Каже изасланик: „Шта да урадим?“

Каже Милош њему: „Слушај, када дођеш тамо и када отворе врата, немој случајно да клекнеш, има да се затегнеш и да га гледаш право у очи.“

Каже изасланик: “Па како ћу ја?“ Каже Милош: „Фино, ускурчи се до те мјере да се он тебе препадне.“

Каже: "Добро, а шта владару ако се и он ускурчи?" Милош каже: „А ти онда мало откурчи."

И на то се сводила политика. Ја се извињавам, то је било оригинално, али нећете ви мени замјерити.

Дакле, морамо да бранимо наш народ и наше интересе. Могао бих да причам до зоре колико вас волим све овдје.

Морам да кажем да ово вечерашње окупљање овдје изазива у мени снажну емоцију. Јутрос сам кренуо у шест сати, био сам у Београду, ако је неко гледао Пинк, тамо сам био у „Јутарњем програму" у девет сати па сам се овдје вратио због много послова, али ви сте ми вратили енергију и снагу и сад идем на Лауш да одржим говор.

Живи и здрави били. Живјела Србија и живјела Република Српска!

ТРЕБА НАМ ВЕЛИКА, МАЕСТРАЛНА ПОБЈЕДА

Живио Лауш! Добро вече свима вама. Хвала вам за све подршке које сте нам дали. Хвала вам за ваше присуство.

Многи калкулишу са Бањалуком, али мислим да је вечерас овдје стављена тачка на причу да угрозе овај град, да угрозе ову безбједност, наш миран и сигуран сан, да угрозе животе наше дјеце овдје у овом граду.

Поносни смо на безбједност овог града и на све оно што смо чинили. Имали смо снагу зато што сте нам је ви дали. Били смо одговорни према вама. Уназад девет побједа овдје били сте са нама и дошли смо по десету.

Немој да се ко игра па да не буде тако.

Ово је Жељка Цвијановић, ја сам је предложио за предсједника Републике, а ви ћете је изабрати без оклијевања.

Ви мене знате са свим мојим врлинама и манама. Нисам безгрешан, понекад сам гријешио, али никада на штету Републике Српске.

Мене или воле или не воле, а гледајући колико је вас овдје, изгледа да ме цијела Бањалука баш воли.

Градили смо са вама наш начин живота.

У свему ономе што смо радили и градили, на политичком, економском или социјалном плану, градили смо нашу Републику и наше увјерење да овдје има шансе да останемо и да се боримо за вриједности које Република несумњиво пружа, дајући нам слободу да управљамо нашим животима.

То је највећи вид слободе, зато што ми имамо право да одлучујемо о томе како ћемо овдје живјети и на који начин ћемо се развијати.

СЛОБОДНА ЗАЈЕДНИЦА

Ми смо слободни људи.

Република Српска је слободна политичка заједница слободних људи, оних који су окупљени око идеје о Републици Српској, људи који су у готово немогућим условима сачували Републику Српску.

Дајући нам на изборима мандате обавезали сте нас подршком коју сте нам дали да останемо непоколебљиви, истрајни и упорни у идејама које смо вам обећали.

Нема ниједног обећаног посла да га нисмо завршили. Све смо урадили и поносни смо на овај град и његову љепоту.

Поносни смо када неко дође изблиза или издалека и диви се љепоти овог града и доброј души његових људи, вас, који чините љепоту живота у овом граду.

Има ли овдје пензионера, а? Јесте ли добили оно мало више пара? Јесте. Е, онда на изборе и гласајте за нас, немојте да се зајебавате. Шалимо се.

Нема потребе да ми вас убјеђујемо у наше политике, јер су то и ваше политике. Оно што ви радите и желите ми испуњавамо и радимо.

АПЕЛ

Морам вас замолити, све који сте овдје, да у наредна два дана обратите пажњу на дешавања у овом граду.

Неки људи који не воле овај град, његову љепоту и слободу, желе да му ставе етикету нестабилног и немирног града.

То је почело онда када су испалили зољу на зграду у граду, а то се није десило никада ни у току рата. То су све урадили људи из СДС-а само да би вама поручили како је овај град немиран и нестабилан.

Немојте заборавити да они користе трагедију једне породице како би овај град учинили и направили као нестабилан.

Молимо вас за стабилност и мир.

Нећемо никакве нестабилности и окршаје. Поштујмо бол породице и покушајмо инсистирати сви заједно на томе да институције и Тужилаштвоураде свој посао, јер тако се ради у свим другим државама. Све изнад тога је урушавање стабилности овог града.

Не дајте овај град. Овај град припада Бањалучанима, овај гради припада вама.

ПЛАНОВИ

Када одем у Сарајево покушаћу да дођем до првих људи свијета и будите сигурни да ћу покушати да избацим оног Инцка из БиХ.

Прије неки дан ми је, када сам први пут поменуо да ћу га отјерати из БиХ, послао поруку да подијелимо његову плату, 24.000 евра на мјесечном нивоу, само да га не дирам, а ја сам му рекао: „Не долази у обзир." Тако да ће летјети.

Порука је овдје јасна. Оно што политичари раде и што оставе иза себе, то једино вриједи.

У овом граду нема мјеста да нисмо нешто учинили. Промијенили смо карактер овог града и ових села.

Мањача, која је била запостављена у бившој Југославији, данас је асфалтирана. Преузели смо обавезу да ових дана урадимо потпуну реконструкцију пута према Чокорским Пољима.

Али да знате, провјерићу ја у понедјељак какво је ту гласање било. За ово сам, иначе, добио кривичну пријаву, кажу како Додик пријети народу.

Желим вам све најбоље у вашим животима. Само због вас који сте овдје, због мени драгих људи, остајем у политици и због њих истрајавам. Због њих желим да успијемо сви заједно, јер мој успјех је и ваш успјех, али исто тако и ваш успјех је мој.

Побједа нам треба, велика побједа.

Седмог немој да не бисте изашли на изборе. Вјерујте да је веома важно да ови избори буду маестрални, да их брутално побиједимо и да им покажемо да овај град и Република Српска припадају овом народу.

Ово је наш 103. митинг у посљедњих мјесец дана. Стали смо 103 пута пред људе широм Републике и говорили шта ћемо урадити, слушали смо вас и наставићемо даље да радимо.

Имамо још четири-пет митинга и некако ћемо и то завршити. Када ме питају новинари шта је мој програм, ја им само кажем: „Да не разочарам ове све људе."

Живјела Република Српска и Бањалука, живио српски народ. Живјела Србија и живио српски народ.

Власеница, 04.10.2018. године

НИКАДА НЕЋУ ПРЕСТАТИ ДА БРАНИМ ОНО ШТО ЈЕ НАШЕ

Добар дан, Власенице. Хвала вам. Дошао сам овдје да вам захвалим за подршке које сте нам дали, за побједе које смо имали, а онда када нисмо, то сте ви свакако доживјели па вам не бих ништа захваљивао.

Ми идемо читавом Републиком Српском, објашњавамо наше политике, мада се мени упорно чини да ви мене добро знате, са свим мојим манама и врлинама, оним што је добро или није и да готово нема ни потребе било шта да кажем.

Знате да мене или воле или ме не воле, нема ту средине.

Дошао сам овдје да вам поднесем извјештај да је Република Српска стабилна.

За мојих осам година предсједниковања одупрла се свим насртајима на њен субјективитет, њену економију, на нашу нацију, наш народ и на наш начин живота. Многи су хтјели да то доведу на неки други ниво, али то нисмо дали.

Кључни заокрет направили смо 2006. године у борби за нашу полицију, коју смо чували као јединствену структуру, која опет, нажалост, не престаје да буде атак.

Мектић и други покушали су чак и зољама да рјешавају проблем, са својима из СДС-а по Бањалуци гађају зграде зољама да

би направили нестабилност. У Бањалуци није испаљена ниједна зоља за вријеме Отаџбинског рата, а Мектић се сада одлучио на то.

Каже ми синоћ један човјек на Лаушу: „Јебеш државу у којој је Мектић министар.“ Ја мислим да је то прави одговор на ову ситуацију коју ми имамо са њима.

Наравно, политика је пружена свима нама да се њом бавимо, неки активно, као Жељка и ја, а сви наши пријатељи и ви да учествујете на начин како то предвиђају неке демократске узансе.

МИЈЕШАЊЕ

Нама овдје ускраћују да имамо право на свој став и свој избор, тако што се упорно мијешају у изборе журећи да доведу неке своје људе како би провели неке своје политике.

Британска политика је 200 година овдје и њен главни циљ је смањити снагу српског народа на Балкану.

Још од времена када се Отоманска империја овдје топила, Британија је формулисала политику смањеног утицаја Срба.

Видите како се понашао Педи Ешдаун, који је наметнуо многа лоша рјешења за нас, и како се понашају ови сада, па самим тим можете да видите шта може да нас чека и изборoм Иванића.

Човјек који каже да се Србија мијеша у изборе зато што је дала Власеници новац да направи студентски и ђачки дом заиста мора бити довољно покварен да Србији натовари на леђа још један терет који није нимало лако носити на међународној политичкој сцени.

Вучић сада, када контактира са западним земљама, мора да објашњава да ли се он мијеша овдје или не мијеша, зато што је Иванић без оклијевања рекао да тражи од Србије да се не мијеша у изборе.

Србија сарађује са легитимним изабраним властима у

Републици Српској, то је тачно. Нема општине гдје нисмо дошли заједно са Владом Србије и донијели нешто да правимо или ћемо донијети у најскорије вријеме.

Сутра у Источном Сарајеву отварамо болницу, гдје ће доћи предсједник Вучић и поред све помоћи која је дата Републици Српској, добићемо још и пет санитетских возила да подијелимо домовима здравља у Републици Српској. Је ли то мијешање?!

Пошто је Иванић некакав функционер, позван је да дође сутра на отварање и, ево, прије сат-два написао је писмо да због заузетости не може. Није мени жао што он неће доћи, али ради се о односу према Србији, према народу.

УПОРНОСТ

Мићо вам је овдје у Власеници феномен, он када зграби, не пушта. Сад, када смо дошли овдје, каже он мени: „Предсједниче, све је завршено." Мени лакнуло, рекох, коначно су све завршили. Међутим, кад Мићо изађе за говорницу каже како треба спортска дворана и шта ћу ја сад. Шта сад ја могу него да кажем, ево, Мићо, имаш милион марака за спортску дворану и не јављај се више, је ли у реду?!

Ово је Жељка Цвијановић. Наш главни одбор и ја смо је предложили за предсједника Републике испред СНСД-а, зато што вјерујемо у њене способности да то ради.

Нешто ћу вам рећи у повјерењу, али немојте то ширити по Власеници. Када гледам како се политички понаша она, а како се понаша Говедарица, морам вам рећи да је она веће мушко него он.

Мићо је озбиљан и добар начелник, немој да неко случајно каже да није.

Има ли овдје пензионера?! Јесте ли добили оне паре, јесте је л' да?! Е, онда сви на изборе и гласајте за нас, немој ко да се зеза случајно.

За ово сам добио казну, кажу Додик пријети народу. Па ја и јесам говорио гласајте за нас, немојте да вратимо те паре, али нећемо, јер рачунамо да имате карактера у себи. Шалим се мало, наравно.

ИДЕНТИТЕТ

Морамо да покажемо да овај живот овдје има смисла, а он има смисла ако смо окупљени. Сваки народ, а поготово српски народ, показао је да је окупљен око идеје свог националног идентитета.

Српски народ на овој страни Дрине није имао историју у својој држави. Чак и онда када је мислио да има своју државу, био је страдалник и губитник, зато је нашем народу кроз историју увијек била важна његова слобода. За српски народ нема слободе ако нема државе, што најбоље видимо, ево, недалеко одавде.

Отиђите у Федерацију па видите како наши људи тамо живе, или отиђите на Косово, можда и у Хрватску, па чак и у Црну Гору, па видите, да не причам о овим екстремним случајевима.

Дакле, ми смо народ који изнад свега поштује и његује слободу. Научили смо, поготово у Другом свјетском рату, да без наше државе нема те слободе.

СТРАДАЊА

Када су Хрвати направили НДХ, онда су побили Србе на овом простору. Јасеновац је однио 500.000 жртава и сви су настрадали, а многа мјеста се тек сада откривају.

Тек прије неколико година сазнао сам за Брод на Дрини, гдје је Францетић протјерао Србе преко Романијског платоа, а прије тога је покупио 3.000 Срба, мушких глава, стрпао их у воз и одвезао у Јасеновац, гдје их је мало преживјело.

Да знате, тада у том возу настала је пјесма Ђурђевдан, која је популарна у српском народу.

Он је кренуо да гони Србе који су отишли у бијег и кренули ка Фочи, а тамо је био Тито.

Када су Срби тражили заштиту од партизана и Тита, он је рекао да не може помоћи и Србима је преостало да иду низ Дрину.

Пошто су дошли у кланац, тамо гдје завршава и гдје нема даље, стигле су усташе и за два дана су побиле 6.500 наших људи.

Позната прича о којој се у нашем народу мало зна, али је позната у том крају, јесте да се 16 дјевојака, бјежећи од силовања и клања од старне усташа, не знајући да пливају, бацило у Дрину.

НАЦИОНАЛНЕ ЗАБЛУДЕ

То говори све о томе како ми можемо са другима. Срби су направили озбиљне заблуде стварајући прву и другу Југославију. Шта год ко мислио, показује се да су то биле најозбиљније државне и националне заблуде српског народа.

Онај народ, који се сам ослобађао од Отоманске империје, који није одустао након пораза Првог српског устанка, дигао је Други српски устанак, који није одустао кад је прешао Албанију и дошао на Крф, опоравио се, вратио се преко Солуна и Кајмакчалана у Србију и створио државу.

Да није било Другог српског устанка, не би било ни Срба, да није било Кајмакчалана и огромног страдања нашег народа, не би било српске државе.

Ти Срби, страдалници у Првом свјетском рату, дошли су овдје, ослободили ове крајеве и дали слободу Бошњацима, Хрватима и Словенцима стварајући њихове покрајине, републике, које су касније постале државе.

У Другом свјетском рату настале су исте заблуде са Југославијом.

И шта смо добили на крају вијека?! Добили смо то да су Срби опет били кривци, јер су се сви подједнако дигли против Срба сматрајући да смо ми једини ремећилачки фактор Балкана.

Ми морамо једном да подвучемо црту и да кажемо, да, океј, шта год ви мислили о нама, имамо и ми право да мислимо о нама.

Према томе, наш став јесте да је ово слободарски народ који нема више права на заблуде.

Све сам ово испричао, али рећи ћу још једном, ја као политичар овог народа немам право да код вас правим нову заблуду, а заблуда је БиХ.

Нас гурају у Босну са истим народима који нису могли да живе у Југославији и покушавају да од нас направе неку заједничку причу.

Дакле, живот јесте ствар моћи и немоћи, некад морате нешто да урадите. Ја сам миран човјек и никада овај народ нећу повести у сукоб, али исто тако никада нећу престати да браним оно што је наше.

Република Српска је наш грунт и он је такав, свидјело се то коме или не. Бавећи се политиком, увјерен сам да смо на најбољем путу.

ДЈЕЛА

Као што можете да видите у посљедње вријеме, кажу, Додик отвара ауто-пут пред изборе.

Кажем ја, јесте, тачно пред изборе.

Онда кажу када смо полагали камен темељац прије четири године, Додик полаже камен темељац пред изборе, па положите га ви, направите га ви.

Политичари се мјере по томе шта оставе иза себе, када се окренеш шта има, хоће ли бити овај студентски дом овдје.

Немој, Мићо, да касниш са двораном, имаш милион марака, немој да сутра када дођемо, не буде дворане и немој више ништа да радиш у свом граду. Имају људи право.

Дакле, треба да оставите дјела иза себе, да се види шта сте урадили.

Ми смо вам урадили у граду главну улицу, је ли тако?

Ко вам је реконструисао дом здравља, ко је урадио основну школу овдје, ко је направио станове за погинуле борце? Све смо то урадили заједно.

Је ли мислите да ја сматрам да је то само моја заслуга? Не, то ви заслужујете овдје.

И овај дом исто тако, био је руиниран па је обновљен. Ви имате право да изаберете. Изабрали сте у претходне четири године људе који су вас водили, имате то искуство. Сада имате нас овдје и имате могућност да веома лако одлучите.

Дакле, ви мени не чините никакву привилегију тиме што ја, као Милорад Додик, треба да идем доље у федерално Сарајево и да се тамо борим. Ја више волим доћи у Власеницу, него отићи у федерално Сарајево.

Ја то сматрам обавезом коју хоћу да испуним. Оно што хоћу да радим је веома јасно и то ништа није другачије од оног што сам радио и до сада.

ЗАСТАВА

Прво што будем урадио тамо, ако хоћете Милорада Додика да сједи за столом Предсједништва, онда иза њега мора да стоји српска застава, зато смо рекли ПОД ЗАСТАВОМ СРПСКЕ.

Сваки народ има право на свој идентитет и није измишљено, нема народа без своје заставе. Све и један народ на свијету има своју

заставу, је ли тако?! Али исто тако, у историју улазе они барјактари који носе заставу у одлучујућим тренуцима, ја је носим тамо.

Тамо ћу се борити да пошаљем Инцка у пензију.

Прије неки дан се јавио по свом емисару, пошто он има 24.000 евра мјесечну плату и то све пише да помаже вама, каже: „Ајде престани то радити, подијелићемо ту плату." Па као њему 12, мени 12. Ја му кажем „Зајеби ту причу, можеш ићи." Тако да то неће дочекати.

Имамо судије у Уставном суду, странце, који са два Бошњака гласају против нас. Укинули су нам 9. јануар па смо се борили за њега, је ли тако?! Па онда, немојте заборавити, ја мислим да је понос свакога од нас када смо ове године 9. јануара у Бањалуци направили ону смотру наших полицијских јединица.

Срце ми је било оволико кад сам ишао кроз шпалир 30.000 људи који су на зими дошли у част Републике, а тамо није било Младена Иванића, Младена Босића, Говедарице, ни оног склепаног Мектића, никога није било. Били смо ми.

Иванић ће вам рећи да је он неке претходне године довео неку јединицу, ставио је у ћошак, која је њему као нешто рапортирала, која није смјела да буде дио церемоније у част Републике Српске и рећи ће: „То је мој допринос." Који допринос?!

Па ми смо направили почасну јединицу полиције, обукли је у краљевску униформу, са руском шапком, и постројили је ове године у част Републике.

Ми не кажемо да смо нешто посебно направили, јер сматрамо да је наша обавеза да то радимо.

ПОРУКА

Био сам прије неки дан са Путином. Пита ме: „Јеси ли био у Власеници." Ја кажем: „Ићи ћу."

Каже он мени: „Реци им тамо да су избори и да гласају за тебе и за Жељку, да случајно не зајебавају."

Ја вјерујем да ћете ви послушати бар њега, ако нећете мене.

Живјели и здрави били. Хвала вам лијепо. Искрено волим овај град и ове људе овдје.

Живјели!

Милићи, 04.10.2018. године

РЕПУБЛИКА МОРА БИТИ ПОШТОВАНА

Добар дан вама, мени драгим људима, дивном крају који обожавам и волим. Безброј пута сам био овдје и упознао вас дивне људе, који овдје са посебном енергијом и љубави развијате ваш крај и чувате наш народ, чувате његов идентитет, чувате наше вриједности, наше писмо, наш језик, нашу вјеру, нашу крсну славу.

Чувате општину Милићи, развијате је и тиме чувате Републику Српску и дајете допринос њеној снази и њеном опстанку.

Све што смо радили, шта год то било, од овог средњошколског центра, па до ове дворане и много чега овдје у Милићима смо учинили заједно и чему је и Рајко Дукић дао посебан допринос, била је борба за Републику Српску.

Борба за њен опстанак и њену снагу, за наше повјерење у њу, за јачање наше љубави у оно што јесте наш начин живота и што сам посебно волио код вас.

Нешто слично срећем широм Републике Српске, али не тако изражено као баш овдје. Та једна љубав за своје мјесто, за своју заједницу, за своју средину.

Што се тиче Милића, ова општина може да буде примјер у Републици Српској и ја желим да вам за то захвалим.

Желим да вам захвалим за све побједе и све подршке које сте нам дали, увјерен да смо вам вратили и да овдје могу да стојим пред вама чистог образа, јер смо подржали све иницијативе за све што је овдје требало да се уради.

Немојте мислити да је то само прича, јер знате да ми приче причамо од почетка, а касније то реализујемо.

БРЗА ЦЕСТА

Већ идуће године ћемо кренути да радимо овај правац брзе цесте. Прва дионица ће бити од Милића до Зворника, већ је наложено да се ради пројекат и вјерујем да ће то допринијети још бољем развоју вашег краја.

Малим, похабаним путевима се одлази, широким и великим се овдје долази и то смо научили, јер смо ових дана отворали пут Бањалука – Добој у намјери да стигнемо до Бијељине и да одемо према Београду, јер сви наши путеви воде у Београд.

ПРОЈЕКАТ

Рећи ћу вам нешто што ми је један стари човјек из Прњавора недавно рекао: „Јебеш државу у којој је Мектић министар." Тако и ја мислим.

Дакле, ми смо као народ, без жеље да се интегришемо у БиХ, били приморани и прихватили Дејтонски споразум. Наш циљ је био независна држава српског народа на овом простору.

Ми смо 1995, низом разлога које нисмо могли да избјегнемо, ушли у територију БиХ, у државни оквир, заједнички оквир, који се зове БиХ. То није била наша жеља, али понекад морате да урадите нешто.

Ја немам намјеру да Србима подгријавам неостваривe историјске илузије, као што је Југославија, коју многи од нас памте као мјесто неког сигурног и стабилног живота.

На крају, када сведете рачун, Југославија је била озбиљна историјска, државна и политичка заблуда српског народа који је градио и прву и другу Југославију, дао слободу и другим народима, дао им Републике, а касније су се те републике остариле као државе.

Показало се да то не може да функционише.

Како онда може да се три иста народа која у Југославији нису могла, гдје су Срби били највећи народ, сада гурају и да могу у БиХ. У Југославији су били доминантни Срби, Хрвати и муслимани, односно данашњи Бошњаци, и није могло.

Како да прихватим сада идеју било кога од њих да БиХ може да буде држава у којој је српски народ мањина, који би требало да се потисне. Чули сте оног реиса Церића раније, који каже да Срби могу да оду из БиХ, али да једино могу да понесу оно мало блата на опанцима.

Мој одговор је био: „Е, мој реисе, Срби су се давно убацили у ципеле и ако ми одемо из Босне, однијећемо вам 49 посто територије."

ЧИСТ РАЧУН

Моја политика није политика тук на утук, моја политика је политика чистог рачуна и ако не буду у БиХ политике чистог рачуна, ми смо губитници.

Ми не смијемо да будемо губитници и ми смо показали да у немогућим политичким околностима, сталним притисцима међународне заједнице, подривањима, условима слабе Србије и још слабије Русије, овај народ се дрзнуо да гради државу и за нас је Република Српска држава.

Могу да говоре шта хоће, али нашу љубав према њој не могу да нам укину.

Била је и бивша Југославија и била је и бивша БиХ па шта су крајеви гдје су били Срби добијали.

Наша политика је очувати наше вриједности и ми за то имамо снагу.

Знам ја да ће неки рећи да одлазе људи. Данас се више нико не упоређује са комшијом. Узмете телефон, окренете, видите и мислите да се у некој далекој Шведској добро живи. Да, јесте, тамо је боља плата, али је катастрофално лош друштвени живот, пробајте, питајте своје.

Они тамо раде тешке послове, то су наши људи, треба им захвалити, помажу многе наше породице овдје, али они ипак сваку прилику користе да дођу кући, јер не можете са собом понијети завичај. Завичај је нешто што остаје у вама и увијек тежите да се томе вратите.

Ја сам увјерен да Република Српска има будућност, са овим што смо учинили, одбацили међународни притисак, издржали економске и многе друге лоше мјере, тако да данас имамо стабилност, данас имамо наше рачуне потпуно ликвидне и можемо да идемо даље. Зато ћемо наставити то да радимо заједно.

МИР

Морамо да очувамо мир и идемо, крећемо се. Нико не може да каже да у Републици Српској нема напретка. Не можемо да имамо све, то је тачно, али исто тако, у Републици Српској се много тога промијенило.

Ја сам био предсједник Владе Републике Српске у периоду 1998-2001. година. Када сам дошао 1998. године, желим да вас подсјетим, плата просвјетних радника била је 80 КМ, која није стизала редовно и сви су били задовољни само зато што имају посао, државни посао. Када сам одлазио, плата просвјетних радника је била 400 КМ, 2001. године.

Када сам се вратио на мјесто предсједника Владе 2006. године

у фебруару, плата просвјетних радника је била 400 КМ, значи, она иста коју сам оставио 2001. године, ништа се није промијенило.

Данас смо учинили да је плата просвјетних радника дупло већа него тог времена и спремамо се да од 1. јануара плата просвјетним радницима порасте за 8% и то ће се десити.

Оно што желимо јесте да наша просјечна плата у Републици Српској буде 1.000 КМ и то ћемо радити у идућој години. То неће бити тешко уколико имамо политичку стабилност, уколико имамо структуру која је спремна да гура, а не структуру која само прича о неким лошим стварима за Републику Српску.

Морате ово да знате, ви сте народ који мора то да зна.

Значи, 20 година нам нису дозволили да полицији купимо ниједан комад оружја. У Зворнику, када је упао онај терориста, наш полицајац је страдао само зато што је заказало оружје које је имао, јер је било старо. Заковали се пиштољи и зато је убио једног нашег полицајца и двојицу или тројицу ранио.

Тада сам одлучио да купимо ново оружје, да наша полиција то има и погледајте кроз какав смо притисак прошли због тога. Ми не смијемо дозволити да будемо глинени голубови. Ми ћемо бранити нашу безбједност.

НАША ЗЕМЉА

Ја сам дошао овдје да вам кажем да Република Српска припада српском народу, ово је наш грунт, ово је наша земља.

Овдје могу да живе и други у слободи и да упражњавају своју вјеру и своју нацију и то није проблем, али само уз један услов. Република Српска мора бити поштована, њени закони морају да буду поштовани.

Према томе, у тој политици нема ничега осим жеље за боље, зато смо окупљени у овом тиму, у којем је Радован ваш сугрђанин дао несумњиво велик допринос.

Кроз многе ствари којима смо били изложени, дошли смо у позицију да могу да вам кажем да сам потпуно сигуран у све боље године Републике Српске, у ону Републику Српску која се довољно развија.

Ако овдје у Милићима направимо за двије-три године ту брзу цесту до Зворника, то је промјена начина живота, то је оно што овдје треба људима и као што сам малопријe рекао, малим путевима људи одлазе, широким и великима долазе и зато је брза комуникација веома важна и то ћемо урадити.

То смо урадили када смо говорили да ћемо направити аутопут од Бањалуке до Добоја, а нико нам није вјеровао. Видјели сте прије три дана да смо га отворили. Ми нисмо људи који говоре, а не реализују.

Нисмо случајно изабрали да завршни митинг за ову изборну јединицу, за Републику и за Парламент БиХ, баш буде овдје у Милићима. Ово је захвалност вама који сте 20 година давали подршку.

Ја мислим да ће наш партијски програм бити да убудуће све оне општине СДС-а долазе овдје да гледају како то изгледа у Милићима, да би напросто могли да закључују како то иде када сарађују локална и републичка власт.

ТОРАЊ

Прије неколико година дошао сам овдје у Милиће и видио овај торањ што је Рајко направио. Ја кажем њему да сам управо мислио да то направим у Лакташима, а он то први већ урадио.

Нисам ја још одустао од тога, али данас сам доживио рехабилитацију те идеје, Рајко ми је донио слику вашег торња и позади написао да се нада да ће коначно Лакташи изградити тако нешто.

ПЛАНОВИ

Ја ћу у Предсједништву БиХ инсистирати на томе да се укине високи представник, зато што је он опасан за српски народ.

Тражићу да се удаље стране судије Уставног суда БиХ, који заједно са два муслимана увијек гласају против нас и намећу нам такве одлуке као што су одлуке за Дан републике, за укидање наше химне, грба и много чега другог.

Ту неће бити оклијевања и ту неће бити попуштања. Увјерен сам да ћете бити они који ће бити поносни на Милорада Додика сваку вече када будете гледали извјештај о мом раду и да ћете осјећати са мном, заиста, ону снагу коју ми дајете.

Ово је мој и Жељкин 105. митинг у мјесец дана. Како се кампања приближава крају и када нам остаје још три митинга, идемо сада у Бијељину, па онда сутра у Теслић и у Бањалуци имамо завршни. Ја се питам како ћемо издржати понедјељак, а ми се тек навикли да идемо да разговарамо са вама.

Имама једну идеју, када прођу избори и када добијемо добар резултат, Радована ћу замолити да овдје направимо једну добру фешту, да се провеселимо, знам ја добро и запјевати. Е, тако...

Хвала вам, хвала вам за све што сте учинили. Желим вам све најбоље у вашим животима, вашим породицама, вама, пуно здравља, среће, свега онога што пожелите да имате.

Живјели Милићи, живио српски народ, живјела Република Српска и живјела Србија!

ВОЛИМ СЕМБЕРИЈУ, ВОЛИМ БИЈЕЉИНУ

Добро вече, Бијељино. Наше заједничко путовање дуго траје и оно је увијек имало овакву моћ наших великих дружења, подршке и разумијевања.

Волим ову Семберију, волим Бијељину.

Поносан сам што сам предсједник Републике Српске осам година и што смо направили Републику Српску и што ово ваше мјесто, овај град, ова Семберија изгледа боље.

Оно што хоћу данас са пуном одговорношћу пред вама да кажем је то да ћемо наставити да радимо, да градимо ауто-пут који ће повезати овај град са Бањалуком и Београдом. И имам намјеру да то завршимо за пет до шест наредних година.

Имам намјеру да изградимо и дрински насип, који ће да буде одбрана од свих вода с којима сте имали велике проблеме.

Да је администрација из ове општине била мало боља, да је рјешавала проблеме на вријеме, досад смо могли да израдимо тај насип. У то улажемо педесет милиона.

Све што видимо данас у Бијељини, а што има инфраструктурни карактер, било је дјело Жељкиних и мојих одлука, одлука Владе и, наравно, дјелимично локалне управе.

Обилазницу око Бијељине, канал кроз Бијељину и све ово

уређење канала које се сада дешава је урађено средствима Владе Републике Српске.

ЗАШТИТА

Госпођа Цвијановић и ја сада управо долазимо са састанка са пољопривредницима који су локалној фирми предали своје жито – пшеницу. Рекли смо им да ћемо им то платити у наредних седам дана и то ћемо да урадимо.

Нико не може овом семберском пољопривреднику и било ком у Републици Српској да ускрати његово, шта је његово.

Ја не дозвољавам да такви постоје који ће отети нешто некоме. Помогли смо им да ријеше плату. Данас је фабрици „Орао" легло 400.000 марака, управо да би њихови радници добили плату.

Тако изгледа наша брига о људима.

Никада нисам био разочаран било чиме и никоме ништа не замјерам. Ви мене добро знате. Осам година сам ваш предсједник, свима вама, осим оној двојици-тројици из СДС-а који су дошли да слушају шта ми говоримо, са поносом и никога нисам дијелио.

Увијек сам хтио да урадим најбоље. Наше најбоље је ишло дотле да смо Републику Српску политички стабилизовали, економски и социјално уредили, а наш даљи пут иде ка томе да Република буде стабилнија и јача.

ПОВЕЗАНОСТ

Наш даљи пут води ка Београду. Наша повезаност са Београдом је природна. Ми смо један народ, нас не дијели територија, нас повезују исте вриједности. Припадници смо једног народа, имамо наше писмо, језик, нашу културу, Српску православну вјеру, нашу крсну славу.

То је оно што нас повезује са свим Србима ма гдје они били.

Поносан сам на чињеницу да је наша сарадња са Србијом у овом тренутку најбоља од свих периода до сада.

Сарађујемо и са великом братском Русијом о свим питањима која су важна за нас.

Сарађујемо са свима који хоће са нама да сарађују.

Наша политика није политика тук на утук. Наша политика је политика чистих народних и националних рачуна са онима са којима ми живимо на овим просторима. То је оно што ће остати и што се показало као успјешно.

Не може да се гради било шта овдје на овим просторима што ће ићи на штету српског народа и то је оно што ме мотивисало да се кандидујем за српског члана Предсједништва.

У Сарајево, у тај град баш и не волим да идем, ипак идем са снагом ваше моћи и ваших гласова. Тамо ћу да им покажем да долазим посебно поносан што сам ваш избор и што имам вашу снагу.

Ово је Жељка Цвијановић, са њом сам прошао многе политичке битке. Ја сам Жељку предложио за предсједника Републике Српске, а ви ћете је изабрати вашим гласовима.

ОКУПЉАЊА

Ми немамо ништа против било кога, овај град то зна, овдје има много људи из других политичких опција. Има оних који су остали још у СДС-у и не значи да тамо нема поштених људи, али њихово руководство је огрезло у издајама и преварама и њихово руководство не заслужује да буде подржано ни од њих самих.

Они су добродошли у национални народни покрет који окупља СНСД и зато их и овдје позивам да добро размисле и подрже Милорада Додика и Жељку Цвијановић.

Ми смо они који смо још 1991. године на бази и основи нашег опредјељења одлучили да градимо нашу државу која се зове Република Српска.

Јебеш државу у којој је Мектић министар.

Синоћ су овдје, на овом мјесту, била 1.473 човјека. Не вјерујете?! Овдје сад има 5.300 људи. Ако неко не вјерује, нека се попне на бину. Кад погледам отуда па довде. Све бих вас сад некако загрлио, колико ми је драго. Дајете ми посебну радост.

Знате, послије осам година предсједничког мандата и укупно са функцијом предсједника Владе 14 година, велика је животна сатисфакција да вас буде оволико овдје. То, наравно, није случајно.

Ви мене знате и мислим да свако зна како бих ја реаговао у било којој ситуацији. Ја сам човјек који у себи носи много доброга и понекуману, али оно што доживљавам јесте да или ме воле или ме не воле.

Они који ме не воле су били синоћ, а ви који ме волите ево вас вечерас овдје.

Никада вас нисам изневјерио, никада нисам окренуо главу и нисам направио ниједну грешку за српски народ.

Ја сам дијете Поткозарја, Лијевча поља, и мој родни крај, моје село Мрчевци, исто су овако равница као и ово овдје код вас.

Имам посебан осјећај за све људе гдје год живјели у Републици Српској и оне у Требињу, који су били изванредни прије неколико вечери, и вас овдје.

Волим неке пјесме које повезују Републику Српску. Једна од њих иде овако: *Кад погледам с Јахорине бијеле, Романија на дохват ми руке, Семберију опасала Дрина, пукла поља све до Бањалуке.*

То је Република Српска!

ПАТРИОТИЗАМ

Ја свој патриотизам и своје припадништво овом народу не треба да доказујем. Мислим да сам га доказао на многим тешким и изазовним мјестима.

Али оно што сада хоћу из одговорности према народу, из осјећаја неправде коју су нам чинили све ово вријеме, отимајући нам путем високог представника овлаштења, јесте да одем тамо у Предсједништво БиХ и да покажем мјеру, мјеру нашег поноса и нашег достојанства.

Нећу да отварам ништа што би могло да буде штета било којем човјеку било гдје, а посебно имам право да штитим свој српски народ.

Ја желим да урадим све да оде високи представник, који нам је нанио толика зла.

Неки дан је овај Инцко послао једног од својих емисара, наравно да он то неће признати, понудио ми је, пошто он има 24.000 евра мјесечну плату, каже: „Немој ме нападати, подијелићемо плату."

Ја кажем: „Не долази у обзир, има да те истјерам одавде или нећу бити жив, као и оне судије Уставног суда."

Српски народ је народ слободе, он не може без слободе и српски народ не може да има слободу ако нема своју државу. А ми данас имамо двије државе – Републику Српску и Србију.

Ја немам право и нисам тај карактер који би угрозио снове многих Срба из прошлости, који би угрозио жеље овог народа и ове генерације и укинуо будућност нашем народу у будућим годинама и будућим генерацијама. Ја нисам тај.

Ја не ширим илузије и заблуде. Рекао сам, моја политика није политика тук на утук, али јесте политика чистог рачуна, међу народима овдје.

Српски народ је поштен народ, слободарски народ, који је у двије бивше Југославије дао слободу другим народима, који су нас на крају прошлог вијека хтјели окарактерисати као злочиначки народ.

Немам намјеру да прихватам било какве разговоре на ту тему, јер то није тачно. За мене је мој народ највећи и он је мој приоритет.

Република Српска на првом мјесту, српски народ на првом мјесту.

Савез Републике Српске и Србије на првом мјесту.

Хоћу да будете поносни када ме будете гледали у дневницима што сте мени дали глас.

Бићу веома видљив. Не могу ме заобићи и неће ме заобићи, јер не могу да заобиђу овај поштени слободарски српски народ.

ЖЕЉА

Моја жеља вама свима је најљепша, желим вам лично пуно среће, вашим породицама све најбоље и пуно здравља.

Хвала и онима који имају потешкоћа, волио бих да могу да стигнем до сваког од вас да вам понудим и помогнем.

Данас смо овдје у Бијељини, у једној породици поносне мајке Мире којој је муж погинуо у рату, а син војни инвалид, заједно са социјално одговорним људима из Бијељине донирали један стан од 78 квадрата.

То сигурно није трајно рјешење за њих, али како је рекла она сама, ово је неописива срећа. Трудили смо се да је не обавијестимо све до јуче. Наравно да је и она морала да пристане на то.

Сада, када смо уручивали кључеве, каже: „Седам година обијам просторије борачке организације и ове општине овдје и нису ми ништа помогли, рекли су ми доћи послије избора, а то су ми рекли и прије оних избора.

Ја нисам вјеровала када су ми рекли да треба да преузмем кључеве, мислила сам да се неко шали са мном, гледала сам да ли има нека камера да није можда скривена.

А онда када су рекли да ће доћи Милорад Додик да уручи кључеве, тек онда нисмо ништа вјеровали."

Ипак ми смо се појавили тамо, радост те жене и ово ваше присуство овдје, овај велики скуп, обиљежиће ову моју предизборну кампању.

Нека живи Бијељина и српски народ, нека живи Република Српска, нека живи Србија.

Хоћемо поново оно, а?!...

Кад погледам с Јахорине бијеле, Романија на дохват ми руке, Семберију опасала Дрина, пукла поља све до Бањалуке.

Ту су моји и браћа и сеје, ту ме сунце најтоплије грије, ту је моја фамилија блиска, то је моја Република Српска.

Теслић, 05.10.2018. године

ВОДИМ ПОЛИТИКУ ЧИСТОГ РАЧУНА

Добар дан свима. Нешто ћу вам рећи, али немојте ширити, да се не би чуло до Прњавора. Када смо правили план гдје ћемо, како ћемо, каже Жељка: „Немој, мајке ти, да задњу трибину имамо у Прњавору, ако икако може, да буде у Теслићу." И ево нас овдје.

Хтјела је да види како ствари стоје па да онда дође овдје пред вас, с којима је одрасла, гдје је живјела и да вам саопшти нешто веома важно, а то је да нас подржава народ.

Гдје смо год били, имали смо масовну посјету, зато су ови мало нервозни и свашта су лагали о њој и њеној породици. Ви то знате боље, ви сте одговор на то.

Кад погледају ову слику овдје у Теслићу, знаће да лажу, али њима то ништа не значи.

ЗОЉА

Ево, прије два-три сата поново нешто лажу о мојој породици и мени, али ја сам научио за њих да будем лопов и криминалац, али нисам терориста, као ови из СДС-а, који пуцају из зоље по Бањалуци.

Код њих је она парола „свиће", али треба додати „пукни, зоље". То је њихова парола.

Чекај, Жељка, немој ме прекидати, извињавам се, хтио сам нешто озбиљно рећи.

Али пошто иза те зоље у Бањалуци стоји морбидна памет руководства СДС-а, која је мотивисала свог вијећног члана из Челинца да то уради, ја сам нашао једини одговор у сљедећем: „Јебеш државу у којој је Мектић министар." Ја мислим да је то једини одговор, шта би друго могло бити.

Сад, када је чуо да има њега у овоме свему и да ови који се тамо приводе кажу да није Мектић рекао, не би то ни урадили, он је побјегао у иностранство у по Сарајева.

Каква је то смлата. А шта да вам кажем, сви ме знате, знате како реагујем на ствари, знате моје добре и лоше стране, моје врлине и мане.

Знате да мене у Републици Српској у политичком смислу или воле или не воле.

По ономе колико људи дође на ове наше састанке, ја вјерујем да ме већина и даље воли.

Ја нисам човјек који води политику тук на утук, мада су хтјели тако да ме представе. Ја водим политику чистог рачуна, у којем мој народ, који ја представљам, неће бити губитник.

Ја не желим штету ни другима, али они други желе да од овог народа узму све оно што њему припада по Уставу и Дејтону.

Када се супротставите таквим тежњама разним бјелосвјетским хохштаплерима, амбасадорима, другима високим представницима и осталима, онда кажу са Милорадом Додиком се не може.

Наравно да се не може, неће ни моћи. Нисам ја Младен Иванић да све може па, кад се онда нешто деси, он виче: „Не знам ја је ли то тако или није тако." Али није ни важно, нисам ја дошао о њему да причам.

БОРЈА

Немојте случајно да заборавите да сам вам ја направио овај пут преко Борја. Да вас нисам повезао са Бањалуком, још бисте ходали по прашини.

А и овдје гдје сједите као прави цивилизовани грађани, у овој дворани, ко је направио ову дворану?!

Миле, да, ко би други. Много је још ствари у покушају да радимо.

Нећу да вас критикујем, неки од вас који нису гласали за Богданића нек вас је срам, али нема везе, сад се мало поправите.

Уосталом, нисте ни ви без политичке памети, нисте гласали за Богданића да буде начелник, јер је боље имати министра у Бањалуци него начелника овдје. Ја сам то схватио касније.

Ту сте ме мало прездрибрали, што би рекао један сеоски тренер када играч претјера са вођењем лопте, он каже: „Не ждриблај!"

Богданић је радио добар посао. Мало је овако тежак, у килама мислим, не као карактер, али је с њим могло да се заврши све. Посвећен је и ви то знате.

Наравно, не стигне се свакоме помоћи и онда је ту грешка.

ЖЕЉКА

Што се тиче Жељке Цвијановић, њу сам упознао давно. Њен муж и ја смо били у различитим кошаркашким екипама, још из тих неких времена се знамо.

Онда, када смо одрасли људи, постали родитељи, некако нас је затекло на различитим мјестима. Ја сам формирао СНСД, она је радила неке послове, али је била од почетка наша. И онда, кад је радила „тамо", била је наша. Прошли смо заједно много тешких

изазова, изазова на политичком плану, изазова на економском плану.

Знате како ми функционишемо, само да не чује овај Бакир и остали?! Ми кренемо у Сарајево на преговоре и оно, да не би било да увијек један затеже као када је био механизам координације, ми смо се договорили да Жељка затегне до краја, а ја да мало попуштам и то.

То је толико било убједљиво да је мени Бакир Изетбеговић рекао: „Како ти издржиш са овом женом?" Ја кажем: „Ајде, Жељка, мало попусти", а она каже: „Нећу." Знате ви жене из Теслића како се каже НЕЋУ?! Знате да.

Данас овдје као свједок кретања Републике могу да кажем да је Република стабилна, да су њене институције функционисале, захваљујући Жељки и свима нама који смо то радили. Наши рачуни су данас ликвидни, нема ниједног отвореног проблема у Републици.

Измирујемо редовно обавезе према пензионерима, а и платили смо сад ово нешто мало једнократне помоћи.

Ја прије неки дан, чисто онако да се мало шалимо и насмијемо, јер ми је доста тегобних људи који су стално нешто замишљени итд., питам: „Има ли овдје пензионера?" Кажу, има, је ли тако?

„Јесте ли добили ову помоћ, 50 или 100 КМ?" Кажу: „50 КМ." Кажем им ја: „Слушајте, немојте да случајно не бисте гласали за нас."

Због тога је Милорад Додик добио 7.000 КМ да плати казну, каже тужили ме ови из ПДП-а, знате како се зове та партија, за шта је то скраћеница – педер до педера. Они ме тужили, кажу да ја вршим притисак на народ, и ови ме у Сарајеву казнили са 7.000 КМ. Јебем ти сунце, није мало 7.000, јеби га."

Политика је озбиљна ствар, а ја мислим да ви све знате о нама, па овако покушавам мало да вам буде фино, је ли тако?

ПЕРСПЕКТИВЕ

Шта ћу радити тамо у Сарајеву?! Па ја више волим доћи овдје у Теслић, него ићи у Сарајево. Ал' ето.

Из ове одговорности, према свој овој укупној ситуацији, отићи ћу тамо и прво покушати избацити овог високог представника који нам је нанио много зла па онда оне судије Уставног суда.

Знате, није баш сигурно да ћу ја то успјети, али морам вам рећи једну ствар, ја ћу то покушавати, а кад ја покушавам, ја не одустајем.

Ја припадам народу који је дигао Први српски устанак, није одустао па је дигао Други српски устанак.

Да нисмо дигли Други устанак, не би било ни Срба као народа.

Ја припадам народу који је преко зиме 1914-1915. године, прешао Албанију, дошао на Крф и вратио се преко Солуна. Да то није урадио овај народ, никад не би било српске државе и не бисмо имали слободу.

Ја припадам свом народу и нећу одустати. Видјећемо како то иде, не пријетим ја никоме. Нисам ја човјек пријетња, али има да постигнемо дневни ред приоритета. Ако нећете ово што тражи Република Српска, нећете добити ни оно што ви хоћете и готово.

Неки дан ми се јавио Инцко по једном свом емисару. Каже: „Ајде мало одустани од те своје приче да ћеш ме истјерати, имам 24.000 евра мјесечну плату, подијелићемо по 12.000 евра."

Ја кажем: „Касно је, мораш ићи, џабе, нема друге."

ВАЖНОСТ

Дакле, јесу ово важни избори, важно је да Жељка добије ову функцију, не због ње. Ви знате ко је она и какав је човјек. Она, када

изгуби у Теслићу и ја у Лакташима, ми се више нећемо бавити политиком па ви сад гледајте.

Љепше вам је да имате предсједника Републике, него да имате онаквог Мектића.

Дакле, Република тражи и заслужује Жељку Цвијановић.

Ја, након осам година проведених на мјесту предсједника Републике Српске, тврдим да је она прави избор, прави кадар и прави човјек за то мјесто, ја о томе свједочим и знам.

ПРОЈЕКТИ

Иза нас су остали многи пројекти. Многи су гледали јутрос вјероватно ТВ, били смо у Источном Сарајеву и тамо смо отворили нову болница у коју смо уложили 56 милиона марака.

До сада су радили у зградама које је направила Аустроугарска за своје касарне, које су биле преуређене у болницу и можете мислити како то изгледа.

А шта су сада добили?! Када сам питао оног једног љекара тамо у операционој сали: „Како ово изгледа?“ Он каже: „Изгледа као свемирски брод.“ Такве ја љекаре волим, а не када дође неки политички разговор са љекарима шта треба урадити у здравству, а он мени крене да говори оне своје дијагнозе па ја немам појма ни о чему.

Реци ми је ли васионски брод или није васионски брод. Ето, толико...

Рећи ћу вам само да очекујем да ћете седмог гласати за Жељку Цвијановић и Милорада Додика, ове дивне људе ваше из Теслића са листе.

Ово је Жељка Цвијановић, ово је ваш будући предсједник Републике.

Живјела Република Српска, живјела Србија, живјели сви добри људи.

Бањалука, 05.10.2018. године

УВЈЕРЕНИ СМО У НАШУ ВЕЛИКУ ПОБЈЕДУ

Један велики српски војсковођа Живојин Мишић пред одлучујући бој у Солуну стао је пред војнике и рекао: „Важнији ми је један који хоће, него десет који морају."

Ви сте они који хоћете, зато сте овдје.

Кир Јања сјео у такси да га вози на неку дестинацију. Како је била нека низбрдица откажу му кочнице и почне шофер да јауче: „Упомоћ, добри људи, помозите нам, одосмо у провалију."

Каже Кир Јања иза њега: „Ало, искључи прво таксиметар па онда јаучи."

Хвала вам свима вечерас овдје!

Обишли смо Републику Српску и били са нашим народом. Жељка и ја смо одржали 106 митинга, били смо свугдје широм ове наше дивне Републике. Разговарали смо са људима, носили поруке љубави које смо имали на свим мјестима за Републику Српску, за наш начин живота, за нашу слободу, наше окупљање, за наше институције, за нашу државу која се зове Република Српска.

ПОНОС

Поносан сам на све вас који сте дошли вечерас овдје, неки изблиза неки издалека, али свакако окупљени око идеје која је СНСД-у дала снагу свих претходних година.

Преко 15 година власти СНСД-а за неке је много, а за нас тек један добар и стабилан почетак.

Оно што хоћемо јесте да направимо добро за људе, да се бринемо за сваког нашег човјека. Било чија мука и страдање дотичу нас једнако као да су наше.

Никада нисмо одустали од тога да људима помогнемо и да им изађемо у сусрет. Не може се наћи човјек у Републици Српској да је затражио помоћ од СНСД-а, а да помоћ није имао.

СНСД је партија која артикулише најважније државне и националне интересе и они су оно што јесте наша снага.

Готово 195.000 чланова СНСД-а данас је активно широм Републике Српске. Значајан број жена и младих је укључен. Поносан сам на нашу омладинску организацију и Актив жена СНСД-а, на све оно што су радили и чинили да промовишу СНСД, не само сада у изборима, него у свим мјестима и све вријеме нашег рада и постојања.

СНСД је једна огромна и велика породица у којој се сви поштујемо и разумијемо, у којој се боримо за то да права других и друкчијих, без обзира на то како они њих користили и шта хтјели од њих, буду поштована, и да та права не буду ничим угрожена.

Исто тако, једнако не желимо да било ко угрози наша права, или да нам отме право на одлуку, на начин живота, на језик, на писмо, на вјеру и све оно што је важно сваком човјеку, на наш град, на све наше градове и сва наша села. То је оно што ми радимо.

ПОБЈЕДА

Седмог октобра излазимо на изборе увјерени у велику побједу и ово што смо овдје окупљени говори о томе.

Наша побједа у овом тренутку, по свим статистикама, је доминантна и апсолутна и приближава се цифри од 50 одсто, готово је сигурно.

Оно што смо могли видјети код других је безидејност. Јадни, смањени, депресивни скупови који су нам више личили на оно да су дошли сами себи на 40 дана, него на политичке скупове.

Наши скупови, синоћни у Бијељини, овај овдје, данашњи у Теслићу, Приједору, неко вече на Лаушу, говоре о томе да се ми не осипамо и да се окупљамо. Један од најемотивнијих и најмоћнијих скупова које смо имали управо је тај на Лаушу.

Увијек смо радили за добро човјека и то се види.

Шта год чинили и ко год то хтио, не може да затвори очи народу пред изграђеним Клиничким центром, пред изграђених 100 километара ауто-пута, пред стабилношћу коју имају институције.

Пред мирним градом Бањалуком и свим нашим градовима, без обзира на настојања да неки испаљују зоље да би показали како изгледа немогућност власти да то усмјерава.

ИЗГРЕДИ

Данас знамо да је то урадио СДС, милитантни, терористички дио те политичке партије. Онај који је био спреман да пуца на свој народ, исто онако као што је Алија Изетбеговић пуцао на своје људе на Маркалама и Тузланској капији, када је хтио да прикупи своје поене, тај СДС нема подршку овог народа и не може да је има.

Ово је миран град и нећете да нам испаљујете зоље овдје. Њихова слоган, како су оно рекли „свиће“, а код њих све нешто тамно, депресивно, не можеш да видиш ништа весело, претворио се у „Свиће – пукни, золо“.

У оквиру тога је њихов политички оквир и дјеловање, у оквиру лажи коју стално шире.

Милорад Додик је у свим кампањама био или лопов или криминалац. Сада кажу да све завађам са свијетом, а не говоре о томе како су имали власт, а ништа нису доказали.

ЦЈЕЛИНА

Хвала вам што сте остали уз нас, и ми смо били увијек уз вас. Ви савршено добро знате да никада нећемо бити изван вас, ми смо дио вас, ја сам дио овог народа. Овај СНСД је овај народ.

Треба нам побједа и треба нам снага за нови искорак у борби за наш начин живота.

Поносан сам на сарадњу коју остварујемо са коалиционим партнерима. Поносан сам на сарадњу коју имамо са Србијом.

Срам ме је што постоји у Републици Српској неко као Иванић, који је спреман да оптужи Србију да се мијеша у изборе, а врло добро зна ко се овдје мијеша.

Једна од оних која се мијеша сада сједи овдје у позоришту и гледа, наводно, неку представу чекајући ону важнију, уличну, коју је она приредила.

И нека је, наравно, нико јој не смета. Америчка амбасадорка, што се бар мене тиче, може да хода куда хоће. Тако је: „Уааа!“ И ја кажем „Уааа!“ То је једна... знате како кажу код нас у селу. Шта имам причати о њој, ми овдје причамо о нама.

Ми морамо да се ослободимо страха, а оно што ја радим јесте да се овај народ ослободи страха.

Овај народ има право на своју судбину, као и сви други народи.

Овај народ не може да извршава само налоге оних који долазе са стране и говоре шта ми треба да радимо.

Поносан сам на сарадњу са Србијом, поносан сам на сарадњу са Русијом, поносан сам и на сарадњу са Аустријом и са свим земљама запада које хоће да сарађују.

Они морају да знају да овдје не могу да дођу и сервирају налоге које ће Шпирић извршавати да га не би „пукли“ заједно са

мном на неку листу. Важно је да Република Српска нема посљедица, а Шпирић и ја ћемо се изборити с тим, то нам није први пут.

Говоре како Републику Српску води СНСД и завађа је са свијетом. Ја сам само у посљедње три године био са предсједником Кине, са предсједником Владе Кине, био сам са Владимиром Путином четири пута, са вицеканцеларом Аустрије, са амбасадорима. Какво је то затварање Републике Српске, молим вас?!

ЧИСТ РАЧУН

Организовао сам са поносом, у мојих осам година предсједниковања, најљепши и најефектнији догађај, а то је обиљежавање Дана Републике Српске, 9. јануара, овдје у Бањалуци.

Наша полиција постројена у шпалиру са посебним водом који је одао почаст Републици Српској, обучена у нову униформу, постројена у част Републике Српске и овог народа.

Нисмо им дали да нам кажу да Дан Републике није наш.

Шта су ови радили, сједили су у Сарајеву и слушали како они тамо то говоре. Сада, када им ја кажем да не могу више да атакују на Републику Српску и да неће имати органе БиХ ако се буде тако одлучивало, онда кажу да Милорад Додик све ремети. Не, ја не реметим.

Моја политика није политика тук на утук и ви то да знате.

Моја политика је политика чистог рачуна међу народима овдје у БиХ у којој народ кога ја представљам, мој народ који ми даје снагу и глас, не може да буде понижен ни у једном сегменту ни у минималном, никада.

Тек када науче ту лекцију, можемо да разговарамо.

Ја немам право да ширим илузије.

Ја никада, ни ове мандате нисам обављао са привилегијом, увијек је то била обавеза и сваки дан нова борба за бољу Републику Српску. То смо успјели да урадимо и ја то желим да радим.

И зато, на крају овог предизборног времена морам да кажем да смо Републику Српску свих ових година оставили стабилну.

Погледајте, нападали су Милорада Додика, осам година су ме гањали у истрагама по Тужилаштву БиХ зато што је направљена овдје зграда Владе, јер нису могли да поднесу да Република Српска има своје сједиште. Било ми је криво што нисам дигао још једно пет-шест спратова, када сам видио колико је њима то криво. Криво им је када смо направили.

ОПОЗИЦИЈА

Данас сам гледао људе из опозиције који су дошли на отварање болнице у Источном Сарајеву. Па људи моји, оно није могуће. Они мрзе, а знају да морају да буду ту због народа. Невјероватно, каква је то патња, замислите. Како је лијепо волјети, умјесто мрзити. Када мрзиш, онда не знаш шта ћеш, попуца сав жив.

Ја гледам оног Шаровића, стоји онако, кажем ја: „Баш лијепо од Шаровића што аплаудира“, а он не аплаудира. Њему ће оно требати, мени вјероватно неће.

У сваком случају, наша побједа са Србијом је јака и стабилна.

НАШЕ ВЕЧЕ

Поносан сам на Игора Радојичића, градоначелника Бањалуке. Поносан сам на многе наше начелнике. Наше листе су перфектне.

Изненађен сам људима које нисам знао, а који су на листама, који имају визију, који у својим мјестима веома аргументовано говоре. Први пут излазе пред масу људи и говоре смислено, одговорно, програмски шаљу поруке, без галаме, без вике.

Ово вече припада СНСД-у зато што се одважио да овдје организује овај скуп на којем, колико ја могу да видим, има најмање 4.000 људи. Погледајте у дубини.

Ово је побједа СНСД-а, побједа наше организације и наших вриједности. Ово је побједа на изборима 7. октобра.

Вратићемо се својим кућама, одморити се сутра и прекосутра изаћи на биралишта.

Ви који идете на гласачка мјеста, који сте чланови бирачких одбора или посматрачи, молим вас овог пута, урадите свој посао најодговорније. Сви прате СНСД, чак и мале неправилности које виде приписаће само нама.

Молим вас, борите се за фер и поштене изборе. Они морају да буду фер и поштени зато што Република Српска заслужује фер и поштене изборе у складу са законом.

И онда може оно: *Не може нам нико ништа, јачи смо од судбине, могу само да нас мрзе они што нас не воле*.

То је то.

Живи и здрави били, видимо се на побједи. Видимо се у свим вашим мјестима, желим вам све најбоље!

ПОБЈЕДА – ЗА ВАЖНЕ ПОСЛОВЕ У РЕПУБЛИЦИ СРПСКОЈ

Ово је важан дан за Републику Српску. Срећан је онај народ који има прилику да на демократским изборима бира своју власт. Мислим да је то велика привилегија српског народа у Републици Српској.

Данас свакоме треба да буде обавеза да се опредијели за оне за које мисли да су најбољи, да очувају јединство Републике Српске и изаберу једну компактну јединствену власт која ће функционисати заједно са институцијама БиХ на најбољи могући начин у интересу и за корист Републике Српске, искључиво.

Зато мислим да је то привилегија и изборно право једног народа, односно, мог српског народа.

Видим да избори протичу добро, атмосфера је у реду и нема никаквих ексцеса, осим појединачних медија, који и данас покушавају да се баве изборима и сугестијама. То је, наравно, у домену онога чиме треба да се бави закон.

Желим свим људима у Републици Српској свако добро. Желим свима, без обзира за кога гласају, да их прати здравље, срећа и да њихове породице добро живе.

Што се тиче избора, ја очекујем побједу, велику побједу, која ће омогућити да се обаве важни послови за Републику Српску.

Када будем изабран, а то ће бити већ вечерас, бићу представник свих грађана Републике Српске и заступаћу њихове интересе на најбољи могући начин.

Оно што желим је да окупим све људе након избора, људе који су довољно стручни, без обзира на политичку опцију, и имају довољно компетенција да раде на важним пословима и избору нове структуре власти коју ћемо ми предводити. Укључићемо свакако и оне који имају довољно компетенција за различите области и секторе.

Очекујем да до краја дана све буде у реду и да изборни дан прође у најбољем реду, на понос свих нас.

Милорад Додик освојио историјски број гласова

Милорад Додик као кандидат за члана Предсједништва БиХ, на општим изборима 7. октобра 2018. године освојио је укупно 367.419 гласова бирача, што је највећи број гласова који је било који члан Предсједништва, рачунајући и хрватског и бошњачког, освојио у овом вијеку.

Додик је тако прешао рекорд који је постигао Живко Радишић, који је давне 1998. године, као кандидат коалиције „Слога“, имао 359.744 гласа.

Оволиком броју гласова најближе су били Жељко Комшић 2010. године, са 337.065 гласова и Харис Силајџић 2006. године, са 350.520 освојених гласова.

Сергеј Лавров и Владимир Путин

Предсједник Републике Српске Милорад Додик разговарао је данас телефонски са министром иностраних послова Руске Федерације Сергејем Лавровим, који му је у име предсједника Русије Владимира Путина и у своје лично име честитао побједу за члана Предсједништва БиХ.

Лавров је Додика замолио да честитке пренесе и побједници избора за предсједника Републике Српске Жељки Цвијановић, саопштено је из Кабинета предсједника Српске.

Руски министар пожелио је што скорије формирање скупштинске већине и именовање Владе Републике Српске, те изразио очекивања да ће Предсједништво БиХ радити на легалан начин, да ће радити уз чврсто поштовање Дејтонског споразума, поштујући права ентитета и три народа у БиХ.

Додик је захвалио на честиткама предсједника Русије и руског шефа дипломатије, истичући да ће се као српски члан Предсједништва залагати за слово Дејтона и поштовање Устава, онако како пише у тим документима, без намјере да проводи било какву политику духа Дејтона.

Лавров је рекао да ће Русија подржавати такву политику предсједника Додика и њега лично.

Виктор Орбан

Предсједник Владе Мађарске Виктор Орбан честитао је предсједнику Српске Милораду Додику побједу на изборима.

Мађарски премијер пожелио је Додику успјешно обављање дужности српског члана Предсједништва БиХ, те добро здравље и много среће, саопштено је из Кабинета предсједника Српске.

Залдастанов и "Ноћни вукови"

Предсједник руског мото-клуба „Ноћни вукови“ Александр Залдастанов Хирург честитао је Милораду Додику и СНСД-у побједу на општим изборима у БиХ.

„Ви сте прави син српског народа са којим Срби везују своју наду на поновно рођење“, истакао је Залдастанов у видео-поруци објављеној на његовом Фејсбук профилу.

Он је нагласио да је веома симболично што се побједа Додика и Жељке Цвијановић на општим изборима у БиХ поклопила са даном сјећања на свете српске цареве и рођенданом предсједника Русије.

Залдастанов је рекао да је група „Ноћних вукова“ дошла у Севастопољ, у Херсонес, у храму у којем је, према предању, крштен руски кнез Владимир 987. године, да се помоле Господу за ту побједу.

„Дошли смо на захвалну молитву Господу који вам је поклонио побједу. Нека вам Бог подари снагу, физичку и духовну, у борби са свјетским злом, у борби са непријатељима Русије и Србије. Нека вас Бог чува“, поручио је Залдастанов.

Он је након молитве у храму рекао да је увијек постојао духовни молитвени мост са Републиком Српском, а да је данас направљен нови пут и будућност која је везана са поновним рођењем.

„Молим Бога да му /Додику/ да снагу која ће бити потребна, јер је он под нападом и њему је потребна наша подршка и духовна и земаљска. Јер сада се фокус помјера тамо“, поручио је Залдастанов.

Авигдор Либерман

Предсједник Републике Српске и новоизабрани српски члан Предсједништва БиХ Милорад Додик разговарао је вечерас телефоном са министром одбране Израела Авигдором Либерманом, који му је честитао на побједи на изборима.

Либерман је замолио Додика да искрене честитке пренесе и новоизабраној предсједници Републике Српске Жељки Цвијановић, пожељевши им много успјеха у даљем раду, саопштено је из Кабинета предсједника Републике.

Предсједник Републике захвалио је на честиткама и изразио наду да ће добра сарадња са Израелом бити настављена и у годинама које долазе, додаје се у саопштењу.

Емир Кустурица, Матија Бећковић

ЛИЧНИ АНГАЖМАН

Предсједник Републике Српске и новоизабрани српски члан Предсједништва БиХ Милорад Додик разговарао је данас у Бањалуци са прослављеним српским режисером Емиром Кустурицом и српским пјесником Матијом Бећковићем.

Кустурица и Бећковић честитали су Додику убједљиву побједу на недавним изборима и замолили га да честитке пренесе и актуелној премијерки и новоизабраној предсједници Републике Српске Жељки Цвијановић.

Кустурица је честитао Додику, истичући да је он риједак политичар на овим просторима који је до побједе дошао искључиво својим личним ангажманом и невиђеном енергијом.

Бећковић је рекао да Додикова убједљива побједа може донијети само добро српском народу, али и свима који желе да живе у миру са Србима.

Он је предсједнику Српске поклонио своју књигу „Косово најскупља српска реч“, а у посвети је Додика назвао „новим косовским јунаком“, саопштено је из Кабинета предсједника Републике Српске.

Александар Вучић

ЈОШ УСПЕШНИЈА САРАДЊА

Предсједник Србије Александар Вучић упутио је честитку новоизабраном члану Предсједништва БиХ Милораду Додику, наводећи да је увјерен да ће одлучност остати заштитни знак његовог лидерства и да ће својом непоколебљивом вољом оправдати велико повјерење бирача и радом допринијети напретку и благостању земље.

Вучић је у честитки навео да је сарадња Србије и Босне и Херцеговине и, те Републике Српске у оквиру БиХ, темељ мира и стабилности у региону и да се само искреним и посвећеним заједничким радом може сачувати и унаприједити.

„Уверен сам да ће са вама, као председавајућим и чланом Председништва БиХ и великим пријатељем Србије, сарадња бити интензивнија, јача и успешнија“, поручио је Вучић.

Он је Додику поручио да Србија остаје искрен и поуздан пријатељ и партнер и да може рачунати на подршку у остваривању циљева и планова од заједничког интереса, посебно оних за економски напредак и инфраструктурно повезивање.

Вучић је Додику захвалио за лични допринос подршци у одбрани државних и националних интереса Србије.

„Желећи Вам добро здравље, срећу у личном животу, примите, драги пријатељу, моје срдачне поздраве и изразе дубоког уважавања“, наводи се у честитки предсједника Вучића за избор за члана Предсједништва БиХ из Републике Српске, као и ступање на дужност предсједавајућег Предсједништва.

ДОЛАЗИМ КАО ПРЕДСТАВНИК РЕПУБЛИКЕ СРПСКЕ И СРПСКОГ НАРОДА

Уважени чланови Предсједништва, уважени досадашњи чланови Предсједништва, представници заједничких институција власти на нивоу БиХ, представници ентитетских власти, предсједниче Народне скупштине, предсједниче Републике Српске, припадници Владе, ваше екселенције, ваше еминенције, посебно ми је част да данас овдје, у друштву са мојим колегама преузмем дужност члана Предсједништва БиХ.

Након општих избора на којима сам добио преко 370.000 гласова, као потврду мог избора, што говори о томе на који начин и како ћу дјеловати, моја основна матична база јесте Република Српска.

Долазим за члана Предсједништва као представник Републике Српске и српског народа и борићу се да заједно са другим члановима Предсједништва у Предсједништву БиХ у складу са Уставом вратим положај и димензију коју имају по Уставу.

Није ми намјера да овдје било коме чиним било какву штету или да било шта учиним што би спријечило било ког Хрвата, Бошњака или пак било коју организациону јединицу, кантон, општину на простору Федерације, па и саму Федерацију, да их спријечим у било ком развојном пројекту.

Желим да направимо сарадњу која може да се покаже као дјелотворна. Давно смо се одмакли од времена због чега смо ратовали.

Ово је озбиљна прилика да данас направимо искорак даље и покушамо да направимо друштво које би могло да егзистира вођено демократски изабраним представницима народа, на демократским изборима који се понављају већ више пута у самој БиХ.

ПОШТИВАЊЕ УСТАВА

Моја политика ће се заснивати искључиво на поштивању Устава, онако како је написано у Дејтонском мировном споразуму, онако како сам и овдје прихватио да се заклињем, управо у Уставу и Дејтонском оквирном мировном споразуму.

Наравно, многи овдје знају да ја имам доста примједби на оно како је радио високи представник и како је дерогирао Устав и политички систем у БиХ. Ја сматрам да ћемо морати поново обавити расправу о многим питањима и на тај начин показати своју способност да направимо нове компромисе.

Рјешења која су донесена прије 15-20 година можда су и одговарала том времену, али рјешења која ми данас морамо да усвојимо мора да одговарају овом времену.

Залагаћу се да се укине високи представник у БиХ и то што је прије могуће. Мислим да улога високог представника у континуитету није била у интересу дугорочне стабилности и развоја БиХ.

Многе одлуке које су донесене, а њих је било преко 540, садржале су наметнуте законе, на које високи представник није имао право, и интервенцију на Устав ентитета, на коју Високи представник није имао право.

Високи представник је уведен у БиХ Анексом 10 Дејтонског

споразума, који су потписале Република Српска, ФБиХ, БиХ, Србија и Хрватска. По том анексу он може само да имплементира цивилне дијелове споразума, али видјели смо у прошлости да је то било изван тога.

ПОЛИТИКА СРПСКЕ

Мислим да ћемо имати довољно у себи жеље и воље да направимо најбоље и ја то хоћу.

Рекао сам већ да не желим да направим ниједан лош потез према Бошњацима, Федерацији или Хрватима и њиховим кантонима, али исто тако тражим адекватан третман Републике Српске, коју представљам овдје, и српског народа гдје се год он налазио.

Наша политика, политика Републике Српске, која је општепозната, биће моја политика.

Ја сам овдје као представник Републике Српске и српског народа да спроводим политике везане за војну неутралност и да одбацим било какве процесе које ће ићи за тим да се БиХ усмјери на оно што није интерес Републике Српске и њеног народа.

Мислим да ће бити потребно да заједно радимо на томе, да се више разумијемо и више уважавамо.

У сваком случају, елементи за то, везано за војну неутралност, су дио политичког консензуса свих, и власти и опозиције у Републици Српској, и веома ћу поносно проводити политику која има успјешан, свеобухватан консензус по том питању.

ЕВРОПСКА УНИЈА

Наравно, ја не искључујем могућност и имам потребу да кажем да Европска унија треба да буде циљ БиХ.

Зато ћу, заједно са својим колегама, већ на првој наредној сједници затражити да ЕУ и њене структуре, без обзира на то што то можда дјелује наивно, што је прије могуће, то значи одмах, да БиХ статус кандидата како бисмо направили нову динамику.

И то неће бити само на нашу штету.

Ми ћемо своје опредјељење исказати изјавама, али исто тако желим да видимо опредјељење Европе. Европа, која је овдје битно моделирала политички систем, успјех и неуспјех БиХ, сад ће бити у прилици, није ово никакво условљавање, ја савршено добро знам да не могу, али у сваком случају мислим да би било разумно да што прије дођемо до статуса кандидата и да у оквиру тога развијемо наше потенцијале и да БиХ добије једну нову динамику.

Сарађиваћемо са свим важнијим факторима. БиХ као чланица мултилатералних и других организација наставиће да дјелује у складу са властитим интересима.

Учинићу све да наши односи са ЕУ буду добри. Да наши односи са САД-ом буду добри. Ми подржавамо политику америчког предсједника који иде за тим да се не мијеша у унутрашње ствари других земаља, волио бих то још да видим на терену и залагаћу се, јер сам веома добро чуо да је то тако.

РУСИЈА, КИНА..

Исто тако, не треба и нећу да кријем да је моја сарадња на досадашњој функцији са Руском Федерацијом била веома успјешна и ја од те сарадње, наравно, нећу одустати.

Мислим да је веома важно, исто тако, да са Кином имамо свеобухватну сарадњу која ће поспјешити наше инвестиције и наш развој.

Желим да разговарам и да будем, заједно са мојим колегама, представник БиХ и на другим мјестима, на билатералним и

мултилатералним сусретима и на мјестима гдје се расправља о тим питањима.

ПОНИШТАВАЊА

Нисам спреман да капацитет добијен на изборима, тј. 372.000 гласова, препустим било коме другом и зато нећу дозволити да се у мом кабинету креирају одлуке које би наметао неко са стране.

Бићу веома задовољан ако мандат завршимо са чињеницом да можемо да кажемо да смо урадили нешто добро за све људе и народе у БиХ, а да смо то учинили својим снагама.

Моје залагање ће бити, исто тако, веома упорно и, вјерујем, веома видљиво о томе да из Уставног суда БиХ оду стране судије. Ми морамо судску власт вратити народима у БиХ, како је предвиђено Уставом.

Морамо констатовати да је реформа правосуђа коју је спровео ОХР раније била потпуно неуспјешна, да је продуковала значајан степен корупције и да је продуковала једно нефункционисање и отуђени центар моћи у БиХ изван воље народа који је бирао политичке представнике, сматрајући или стављајући нас у позицију да поштујемо независност правосуђа, које је опет било зависно међународним институцијама.

МОЋ

Све ће то, наравно, бити тешко остварив, немам илузију о томе сада за разлику од досадашње функције, гдје сам вршио функцију предсједника Републике Српске, сада ћу морати и хоћу са својим колегама да заједно размотримо и доносимо одређене одлуке и вјерујем да ћемо то моћи.

Не бих прихватио ову дужност да у то не вјерујем.

Уколико БиХ не буде показала нову димензију и нови замах, ја не видим своје мјесто овдје.

Нисам дошао да се сликам, примам плату, нисам дошао овдје да путујем по свијету, све сам то пробао, све сам то видио.

Ја хоћу овдје да направимо један договор уз пуно уважавање прије свега два ентитета, три народа, заједничких институција БиХ и свих грађана у БиХ.

Хвала.

КУСТУРИЦА: Додик је човјек коме у суштини не требају савјетници

Прослављени режисер Емир Кустурица изјавио је да је актуелни предсједник Републике Српске и изабрани српски члан Предсједништва БиХ Милорад Додик човјек коме у суштини не требају савјетници, а да су поени које је стицао у животу, израз његове чисте интелигенције.

„Ја сам њему био савјетник откако се знамо. Он је човјек коме у суштини не требају савјетници, али који воли да чује оно што му је духовито и што је на неки начин интерпретација стварности“, рекао је Кустурица.

Кустурица је додао да Додик, међутим, хоће да послуша савјет и „у сваком погледу представља симбол опстанка“.

„Милорад Додик је један непоновљив човјек. Његови поени које је стицао у животу су израз чисте интелигенције. Он је почео на загребачкој пијаци тако што је очевим 'тамићем' пребацивао паприке, лук и кромпир и од те пијаце до ове велике, у којој се нагађа боље од свих других, показало се да је то једна енергија којој тешко ико може доћи краја“, рекао је Кустурица.

О ДОДИКУ

ВЛАДИМИР ПУТИН

Милорад Додик је искусан и вјешт политичар. То сви добро знамо.

ДОБРИЦА ЋОСИЋ

Милорад Додик у нашем времену представља узоран тип прагматичног реалистичног политичара са животном свешћу о опасностима које чекају Републику Српску и истовремено са ратничком спремношћу да брани стечено Додик је реалистичан политичар каквог данас нема у српској политици.

АРИЕ ЛИВНЕ

С њим имам пријатељски однос и на њега гледам као на сина. Нема никакве сумње да су се код њега десиле извјесне промјене у понашању за разлику од почетка његове политичке каријере. Али за разлику од његовог првог мандата, сада је често притиснут на разне начине, а његово реаговање се не слаже увијек са мојим погледима, али га разумијем. Он себе сматра чуваром Републике Српске.

ФОТО-ГАЛЕРИЈА

Бањалука, тврђава Кастел - КОНВЕНЦИЈА

Бањалука, тврђава Кастел - БУДУЋА ПРЕДСЈЕДНИЦА

Бањалука, тврђава Кастел - СПРЕМНОСТ ЗА ПОБЈЕДУ

Нови Град - КАНДИДАТИ

Нови Град - МЛАДОСТ

Челинац - ОДЛУЧНОСТ

Челинац - ПОДРШКА ГРАЂАНА

Котор Варош - ЈЕДИНСТВО

Котор Варош - ОСМИЈЕСИ

Кнежево - ХИМНА

Кнежево - СНАГА

Брод - ЉЕПОТА

Брод - МЛАДОСТ И ИСКУСТВО

Дервента - ИЗЈАВЕ

Дервента - ЕУФОРИЈА

Костајница - ВЈЕРА У БОЉЕ

Костајница - ВЕДРИНА

Козарска Дубица - ПЈЕСМА

Козарска Дубица - ДЕЛИРИЈУМ

Козарска Дубица - ЈЕДИНСТВО

Трново - СНАГА И МЛАДОСТ

Трново - УСПЈЕХ

Фоча - САБОРНОСТ

Фоча - ЉЕПОТА

Приједор - СНАГА КОЗАРЕ

Приједор - МЛАДОСТ ПОТКОЗАРЈА

Приједор - УПОРНОСТ

Горњи Подградци - ПОДРШКА ПОДГРАДЧАНА

Горњи Подградци - РАДОСТ

Лопаре - ДЕФИЛЕ

Лопаре - ПОДРШКА МАЈЕВИЦЕ

Угљевик - ВЕДРИНА

Угљевик - ПОДРШКА

Рогатица - ДЈЕЦА

Рогатица - ЗАСТАВЕ

Пале - ПОБЈЕДНИЧКЕ ЗАСТАВЕ

Пале - НАЈАВА ТРИЈУМФА

Пале - ЦВИЈЕЋЕ ЗА ПРЕДСЈЕДНИЦУ

Чајниче - ПОЉУБАЦ

Чајниче - РАДОСТ ДЈЕЦЕ

Чајниче - ПАНОРАМА ПОБЈЕДЕ

Вишеград - ПОДРШКА "НОБЕЛОВАЦА"

Вишеград - ВИШЕГРАД УЗ СНСД

Билећа - ЉЕПОТА И ИСКУСТВО

Билећа - ВИЗИЈА

Билећа - СИГУРНА БУДУЋНОСТ

Мркоњић Град - СНАГА НАРОДА

Мркоњић Град - ПОБЈЕДНИЧКИ ТИМ

Мркоњић Град - ПУТ ЗА САРАЈЕВО

Соколац - ЉЕПОТА РОМАНИЈЕ

Соколац - СНАГА РОМАНИЈЕ

Источно Сарајево - СЛОГА, ЈЕДИНСТВО

Источно Сарајево - ВЈЕРА У ПОБЈЕДУ

Сребреница - СРБИЈА

Сребреница - ИСТИНА

Зворник - ПЛЕБИСЦИТАРНА ПОДРШКА

Зворник - АПЛАУЗ ЗА ПРЕДСЈЕДНИКА

Зворник - ВЈЕРА У ПОБЈЕДУ

Станари - ПРАЗНИК СНСД-а

Станари - РАЂАЊЕ НОВОГ

Станари - ПОДРШКА НАЧЕЛНИКА

Модрича - СЈЕЋАЊЕ НА ЈЕЛИЋА

Модрича - НАЧЕЛНИК

Рибник - ДОЛАЗАК

Рибник - БРИЉАНТНОСТ

Нова Топола - ЛИЈЕВЧЕ УЗ СНСД

Нова Топола - КАНДИДАТИ

Нова Топола - ОСМИЈЕХ ПРЕДСЈЕДНИЦЕ

Невесиње - СНАГА НЕВЕСИЊАЦА

Невесиње - ЉЕПОТА НЕВЕСИЊА

Невесиње - ПОДРШКА ХЕРЦЕГОВАЦА

Требиње - БРИЉАНТНОСТ

Требиње - СПЕКТАКЛ

Требиње - СИЛИНА ПОДРШКЕ

Требиње - ТРЕБИЊЦИ УЗ ЛУКУ

Требиње - БАКЉАДА ПОБЈЕДЕ

Сочи - ПУТИН - ДОДИК

Сочи - СУСРЕТ ДРЖАВНИКА

Језеро - ОСМИЈЕХ ДОБРОДОШЛИЦЕ

Језеро - ПРВИ РЕД

Шипово - СНАГА РАЗВОЈА

Шипово - ПОДРШКА ШИПОВА

Шипово - ПОДРШКА МЛАДОСТИ

Брчко - ДИСТРИКТ УЗ СРПСКУ

Брчко - СНАГА БРЧКОГ

Брчко - ПОД ЗАСТАВОМ СРПСКЕ

Добој - СПЕКТАКЛ

Добој - ВИЗИЈА РАЗВОЈА

Добој - ОСМИЈЕХ КАНДИДАТА

Добој - ВАТРОМЕТ

Србац - ПОБЈЕДА

Србац - ОДАНОСТ

Србац - ИСТРАЈНОСТ

Градишка - ПОЗДРАВ ПОБЈЕДИ

Градишка - ЈЕДИНСТВО ПОТКОЗАРЈА И ЛИЈЕВЧА

Градишка - ВЈЕРА У БОЉЕ СУТРА

Власеница - ЕНЕРГИЧНОСТ

Власеница - ТРИЈУМФ

Власеница - ПОБЈЕДНИЧКИ ТАНДЕМ

Милићи - ПОДРШКА ИСТОКА

Милићи - СНАГА ВОЉЕ

Бијељина - СЕМБЕРЦИ СА ПОБЈЕДНИЦИМА

Бијељина - СНАГА И ЈЕДИНСТВО

Бијељина - УВЕРТИРА ПОБЈЕДЕ

Бијељина - ПОБЈЕДНИЧКЕ ЗАСТАВЕ

Теслић - ЉЕПОТА И СНСД

Теслић - НАРОД, ЗАСТАВА

Бања Лука - ЗАВРШНИ МИТИНГ

Бањалука - 5. ОКТОБАР

Бањалука - ВЈЕРА У ПОБЈЕДУ

Лакташи - ГЛАС ЗА РЕПУБЛИКУ

Лакташи - МЕДИЈИ С ПОБЈЕДНИКОМ

Изборна ноћ

Изборна ноћ

Изборна ноћ

Изборна ноћ

Изборна ноћ

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна и универзитетска библиотека
Републике Српске, Бања Лука

324(497.6 РС)"2018"

ДОДИК, Милорад, 1959-
Борба за Републику / Милорад Додик ; [приредио Милан Љепојевић] ; [фотографије Крсто Грујић]. - Бања Лука : Независне новине, 2019 (Бања Лука : ДНН). - 371 стр. : фотогр. ; 21 cm

ISBN 978-99938-26-73-6

COBISS.RS-ID 8102936

О ДОДИКУ...

ЕМИР КУСТУРИЦА..

Милорад Додик је човјек коме у суштини не требају савјетници. Поени које је стицао у животу, израз су његове чисте интелигенције.

Ја сам њему био савјетник откако се знамо. Он је човјек коме у суштини не требају савјетници, али он воли да чује оно што му је духовито и што је на неки начин интерпретација стварности.

Додик хоће да послуша савјет и у сваком погледу представља симбол опстанка.

Додик је један непоновљив човјек. Његови поени које је стицао у животу су израз његове чисте интелигенције.

Он је почео на загребачкој пијаци тако што је очевим „тамићем“ пребацивао паприке, лук и кромпир и од те пијаце до ове велике, у којој се нагађа боље од свих других.

Показало се да је то једна енергија којој тешко ико може доћи краја.

Милорад Додик је риједак политичар на овим просторима који је до побједе дошао искључиво својим личним ангажманом и невиђеном енергијом.

На крају, шта ја њега онако паметног имам савјетовати.

9 789993 826736